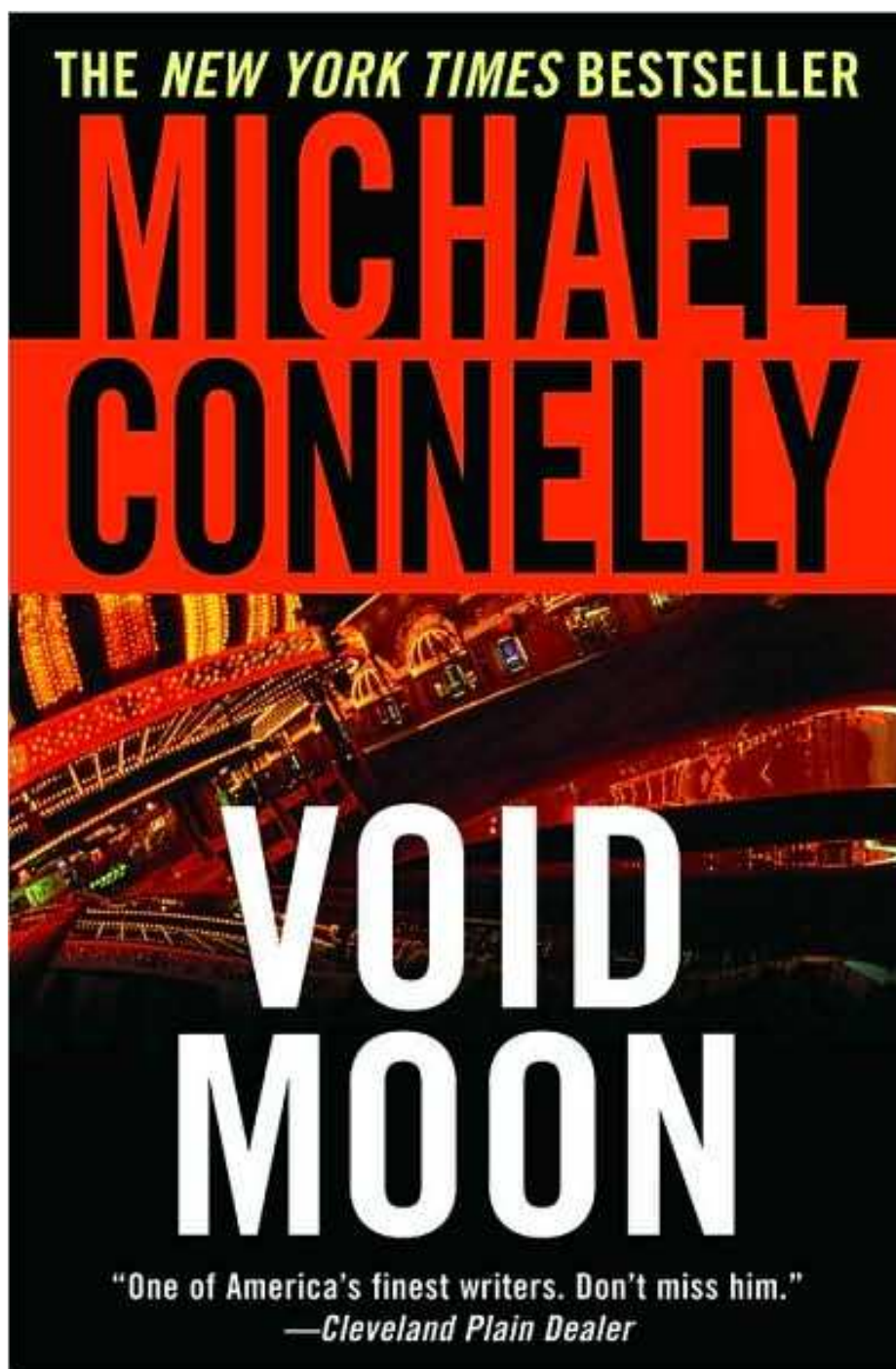

Michael Connelly - Prazan mjesec

Svuda oko njih kakofonija pohlepe brujala je u svojoj veličanstvenoj i ekstremnoj prekomjernosti. Ali to ni na koji način nije djelovalo na njihov svijet. Otrgnula je pogled s njegovih očiju tek toliko da pronađe svoju čašu i podigne je sa stola. U njoj se nalazilo samo malo leda i trešnja, ali to nije bilo važno. On je također podigao čašu u kojoj je bio možda jedan gutljaj piva i malo pjene.

Do krajarekla je.

Nasmiješio se i kimnuo glavom. Volio ju je i ona je to znala.

Do kraja započeo je, a potom je zastao. Do mjesta gdje je pustinja ocean.

Uzvratila mu je osmijehom kad su se kucnuli. Podigla je svoju čašu do usana i trešnja joj se otkotrljala u usta. Sugestivno ga je pogledala dok je s brkova brisao pivsku pjenu. Voljela ga je. Njih dvoje protiv cijelog jebenog svijeta, a njoj su se njihovi izgledi sviđali.

Zatim je njezin smiješak nestao kad je pomislila kako je sve pogrešno izvela.

Kako je trebala znati kakva će biti njegova reakcija, da joj neće dopustiti da pođe gore. Trebala je čekati da sve završi i tek mu tada reći.

Max rekla je, sad veoma ozbiljno. Dopusti mi da to učinim. Mislim ozbiljno.

Samo još jednom.

Ni slučajno. Na menije red. Ja idem gore.

Začuo se povik iz kockarnice, dovoljno glasan da dopre do njih. Podigla je glavu i vidjela nekog krupnog Teksašanina kako pleše u dnu stola za craps, odmah ispod balkona nadvijenog nad kockarnicom. Teksašani je uza se imao escortdamu, ženu bujne kose koja je radila po kockarnicama još kad je Cassie prvi put radila kao krupje u Tropu.

Cassie je opet pogledala Maxa.

Jedva čekam da zauvijek odemo odavde. Dopusti da barem bacamo novčić za to.

Max je polako odmahnuo glavom.

To nije u kartama. Ovo je moje.

Max je tada ustao, a ona je podigla glavu prema njemu. Bio je privlačan i tamnoput. Sviđao joj se malen ožiljak ispod njegove brade, činjenica da ondje nije bilo čekinja.

Pretpostavljam da je vrijemerekao je Max.

Pogledao je preko kockarnice, ali njegove se oči ni na čemu nisu zaustavile sve dok nisu pogledale prema balkonu. Cassie je slijedila njegov pogled. Ondje je stajao neki muškarac u tamnoj odjeći, a zurio je dolje poput svećenika u svoju kongregaciju.

Pokušala se ponovno nasmiješiti, ali je usne nisu slušale. Činilo joj se da nešto nije u redu. Zasiurno je riječ o promjeni plana. Zamjeni. Tada je shvatila koliko je željela poći gore i koliko će joj nedostajati adrenalin što bi ga to potjeralo njezinim žilama. U tom je trenutku znala da je zapravo riječ o njoj, a ne o Maxu. Nije pokušavala zaštititi Maxa. Bila je sebična. Željela je još jednom, posljednji put, osjetiti tu napetost.

Ako se štogod dogodi rekao je Max vidjet ćemo se kad se vidimo.

Sad se sasvim namrštila. To nikad nije bio dio obreda, takav pozdrav. Tako negativan.

Max, što nije u redu ? Zašto si tako nervozan ?

Max ju je pogledao i slegnuo ramenima.

Jer je to kraj, valjda.

Pokušao se nasmiješiti, a zatim joj je dotaknuo lice i sagnuo se. Poljubio ju je u obraz, a potom brzo prešao na njezine usne. Spustio je ruku dolje, ispod stola gdje ju nitko nije mogao vidjeti, te prstom prešao unutrašnjom stranom njezine noge, slijedeći šav na trapericama. Tada se bez riječi okrenuo i izišao iz predvorja. Zaputio se kroz kockarnicu prema dizalima, a ona je gledala za njim. Nije se osvrnuo. To je bio dio obreda. Nikad se ne osvrćeš.

1.

Kuća na Lookout Mountain Roadu bila je povučena od ceste, te se ugnijezdila uza strmu stijenu kanjona sa stražnje strane. Stoga je imala dugačku i ravnu tratinu koja se protezala od širokog trijema do bijeloga plota što se pružao duž ulice. U Laurel Canyonu bilo je neobično imati tako golemu tratinu, sprijeda ili straga, kao i tako ravnu. Upravo će ta tratina biti ključna za prodaju kuće.

U rubrici namijenjenoj nekretninama u limesu navedeno je da se kuća može razgledati od četrnaest do sedamnaest sati. Cassie Black se zaustavila uz pločnik deset minuta prije početka razgledavanja, ali nije vidjela niti jedan automobil na kolnom prilazu, ni bilo kakve znakove aktivnosti u kući. Nije bilo ni bijelog volvo karavana za kojeg je znala da pripada vlasnicima, a obično je bio parkiran ispred kuće. Nije znala što je s drugim automobilom, crnim BMWom, jer je malena garaža sa strane kuće bila zatvorena. No zaključila je da nestanak volva znači da su vlasnici otišli za taj dan i neće biti nazočni tijekom razgledavanja. To je u redu. Cassie je više voljela da ih nema kod kuće. Nije bila sigurna kako bi reagirala kad bi se obitelj nalazila u kući dok bi ona onuda prolazila.

Cassie je ostala u boxsteru do četrnaest sati, a zatim se počela zabrinjavati, pomislivši da je možda pogrešno pročitala vrijeme, ili još gore, da je kuća već prodana i razgledavanje je otkazano. Otvorila je novine na suvozačevu sjedalu i provjerila obavijest. Točno je pročitala. Pogledala je natpis PRODAJE SE postavljen na tratim i provjerila je li ime agenta isto kao u oglasu. Bilo je isto. Izvadila je mobitel iz naprtnjače i pokušala nazvati agenciju za nekretnine, ali nije uspjela dobiti

vezu. To je nije čudilo. Nalazila se u Laurel Canyonu, a uvijek je nemoguće dobiti jasan signal u bilo kojem brdovitom području L. A.a.

Nije imala što raditi, osim čekati i obuzdavati svoj strah, pa je proučavala kuću iza natpisa PRODAJE SE. Prema oglasu u novinama, bungalov je 1931.

izgradilo poduzeće California Craftsman. Za razliku od novijih kuća s obje strane bungalova, nije samo bio uvučen od ulice do klisure što se uzdizala iza njega, već se također činilo da posjeduje vlastitu osobnost. Bio je manji od

većine susjednih kuća, a oni koji su je izgradili očito su više cijenili veliku tratinu i otvorenost imanja. Novije su kuće izgrađene do samih rubova parcela, uvažavajući mišljenje da je važniji unutrašnji prostor.

Stari je bungalov imao dugi, strmi sivi krov gdje su se nalazila dva krovna prozora. Cassie je pretpostavila da jedan pripada spavaćoj sobi bračnoga para, a drugi sobi djevojčice. Daščane su oplata bile crvenkastosmeđe. Duž cijelog prednjeg dijela kuće pružao se široki trijem, a ulazna su vrata bila jednokrilna. Obitelj je najčešće spuštala zavjese na vratima i prednjem prozoru, ali danas to nije bio slučaj, pa je Cassie mogla vidjeti dnevni boravak. Netko je ostavio upaljeno stropno svjetlo.

Prednje je dvorište zasigurno bilo prostor za igru. Uvijek uredno pokošena trava. Na lijevom se kraju nalazila drvena ljuljačka i penjalica od prečki. Cassie je znala da se djevojčica koja živi u kući voli ljuljati leđima okrenuta prema kući, gledajući ulicu. Često je razmišljala o tome, pitajući se može li ta navika ukazati na neki psihološki problem.

Prazna je ljuljačka visjela posve nepomično. Cassie je vidjela loptu i crveni kamion na travi; čekaju da djevojčica obrati pozornost na njih. Pomislila je da bi prostor za igru mogao biti jedan od razloga zbog kojih se obitelj seli. Budući da je sve u Los Angelesu relativno, Laurel Canyon je prilično sigurno mjesto u tom velikom gradu. Ipak, nije baš poželjno da ti se djeca igraju u prednjem dvorištu tako blizu ulice, mjesta gdje bi ih moglo snaći zlo, odakle na njih vreba opasnost.

U oglasu ništa nije pisalo o tom potencijalnom problemu s dvorištem. Cassie je spustila pogled i ponovno ga pročitala.

DONESITE SVE PONUDE!

1931. klasik Calif. Craftsman

2/2, prostrana dnevna/blagovaonica, velika pošumljena parcela
veoma motivirani i nestrpljivi!

Smanjena cijena radi brže prodaje!

Cassie je opazila natpis **PRODAJE SE** kad je prije tri tjedna, kao i obično, onuda vozila. To je u njezinu životu izazvalo kaos, što se manifestiralo nesanicom i nemogućnošću da se usredotoči na svoj posao.

U ta tri tjedna nije prodala nijedan automobil, a njezino ime još nikad nije tako dugo izbivalo s ploče uspješnih prodavača.

Koliko je ona znala, danas se prvi put pružala mogućnost razgledavanja kuće.

Stoga joj se sadržaj oglasa činio neobičnim. Pitala se zašto je vlasnici tako silno žele prodati da su već smanjili cijenu, nakon samo tri tjedna oglašavanja. Tu joj se nešto činilo sumnjivim.

Tri minute nakon vremena određenog za početak razgledavanja, na kolni je prilaz skrenuo i zaustavio se automobil što ga Cassie nije poznavala, smeđi volvo. Vitka, plavokosa žena srednjih četrdesetih godina izašla je iz vozila. Bila je odjevena ležerno, ali uredno. Otvorila je prtljažnik automobila i izvadila natpis **RAZGLEDAVANJE KUĆE**, te ga odnijela prema rubu ceste. Cassie se

pogledala u retrovizoru, podigla ruku i bolje navukla periku. Izišla je iz porschea i zaputila se do žene koja je postavljala natpis.

Jeste li vi Laura LeValley? upita Cassie, čitajući ime s dna natpisa PRODAJE SE.

Jesam. Jeste li došli pogledati kuću? Da, voljela bih.

Pa, pričekajte da je otvorim, a onda ćemo dalje. Zgodan automobil. Posve nov? Pokazala je pločicu autokuće na mjestu prednje registracije porschea. Cassie je kod kuće u garaži skinula registracijske pločice prije nego što je došla ovamo. To je bila samo mjera opreza. Nije znala zapisuju li agenti za prodaju nekretnina registracije, kao način ulaženja u trag ili istraživanja situacije potencijalnih kupaca. Nije željela da joj uđu u trag. Iz istog je razloga nosila periku.

Ovaj, dareče. Za mene je novi, ali je rabljen. Star je godinu dana.

Lijepo.

Boxster je izvana izgledao savršeno, ali je zapravo bio preuređeno vozilo koje je prešlo pedeset tisuća kilometara, s pomičnim krovom koji propušta vodu i CDom koji redovito preskače ako automobil naiđe na najmanju neravninu na kolniku. Cassien šef, Ray Morales, dopuštao joj je da ga koristi dok on ne riješi problem s vlasnikom. Dao mu je rok do kraja mjeseca da donese novac, a ukoliko to ne učini, ponudit će automobil na prodaju. Cassie je pretpostavljala da neće vidjeti ni novčića od toga tipa. Bio je pravi propalitet. Pogledala je njegov dosje. Uplatio je prvih šest rata, svaki put sa zakašnjenjem, a idućih je šest zaboravio platiti. Ray je pogriješio kad je čovjeku dao automobil na kredit nakon što mu vanjske kreditne kompanije nisu odobrile zajam. Već je tada bilo jasno o čemu je riječ. No tip je nagovorio Raya na potpisivanje ugovora i predaju ključeva. Raya je doista mučila činjenica da ga je preveslao. Osobno je otišao s vučnim vozilom kad su pošli po boxstera ispred čovjekove kuće iznad Sunset Plaze.

Agentica za prodaju nekretnina vratila se do svojeg automobila i uzela aktovku, a zatim je povelu Cassie kamenom popločenom stazom do trijema.

Hoće li vlasnici biti kod kuće? upita Cassie.

Ne, bolje je kad nikoga nema kod kuće. Ljudi mogu razgledavati što god hoće, reći sve što žele. Nikoga neće povrijediti. Zna, ukusi su različiti. Jedna će osoba misliti da je nešto predivno. Netko drugi će to proglasiti odvratnim.

Cassie se, pristojnosti radi, nasmiješila. Stigle su do ulaznih vrata, a Le Valleyje iz aktovke izvadila malenu bijelu kuvertu i uzela ključ. Dok je otvarala vrata, nastavila je čavrljati:

Zastupa li vas neki posrednik?

Ne. Trenutačno sam u neakvoj fazi razgledavanja.

Pa, dobro je znati što se nudi na tržištu. Jeste li trenutačno u vlasništvu?

Molim?

Jeste li vlasnica nečega? Prodajete li?

O. Ne, unajmila sam stan. Tražim nešto što bih mogla kupiti. Nešto maleno poput ovoga.

Djeca?

Samo ja.

Le Valley je otvorila vrata i doviknula pozdrav, tek da bi bila sigurna da nikoga nema kod kuće. Nije bilo odgovora, te je kretnjom pozvala Cassie da uđe.

Onda bi ovo trebalo biti savršeno. Ima samo dvije spavaće sobe, ali ostali su prostori veliki i veoma otvoreni. Mislim da je veoma slatko. Vidjet ćete.

Ušle su u kuću, a Le Valley je odložila svoju aktovku. Potom joj je pružila ruku i ponovno se predstavila.

Karen Pattylagala je Cassie i rukovala se s agenticom.

Le Valley je na brzinu opisala pogodnosti i posebnosti kuće. Iz aktovke je izvadila hrpu tiskanih letaka s informacijama o kući, te je jednoga dala Cassie dok je govorila. Cassie je s vremena na vrijeme kimnula glavom, ali ju je jedva slušala. Umjesto toga, pomno je proučavala namještaj i druge stvari u vlasništvu obitelji koja je živjela u kući. Pogledavala je fotografije na zidovima, stolovima i komodama. Agentica joj je rekla neka slobodno pogleda naokolo dok ona na stol u blagovaonici složi popisni listi mape s informacijama.

Kuća je veoma dobro održavana, a Cassie se pitala u kojoj je mjeri tome razlog činjenica da je razgledavaju potencijalni kupci. Prešla je u maleni hodnik, a zatim krenula stubama što su vodile do dviju spavaćih soba i kupaonice u potkrovlju. Ušla je u glavnu spavaću sobu i osvrnula se naokolo. Soba je imala veliki izbojak s kojeg se pružao pogled na strmu klisuru iza kuće. Le Valleyje doviknula odozdo, a činilo se da točno zna što Cassie gleda i misli.

Odroni nisu problem. Klisura je od granita. Vjerojatno ondje stoji deset tisuća godina i, vjerujte mi, nikamo ne ide. No ako ste doista zainteresirani za kuću, predlažem da naručite geološku analizu. Ako je kupite, to će vam pomoći da noću bolje spavate.

Dobra idejadovikne Cassie odozgo.

Dovoljno je vidjela. Izišla je iz velike sobe i prešla u dječju. Ta je soba također bila uredna, ali puna kolekcija plišanih životinja, Barbie lutka i drugih igračaka. U jednom se kutu nalazio štafelaj i na njemu pastelnim bojama naslikan školski autobus i u njemu nekoliko štapićastih likova. Autobus se zaustavio ispred zgrade gdje je crveni kamion bio parkiran u garaži. Vatrogasni dom. Djevojčica je dobro slikala.

Cassie je pogledala u hodnik kako bi provjerila da agentica nije došla gore, a zatim je prišla štafelaju. Okrenula je nekoliko stranica i pogledala prijašnje radove. Jedna je slika prikazivala kuću i veliku zelenu tratinu ispred nje. Ispred kuće je stajao natpis PRODAJE SE, a djevojčica je stajala kraj njega. Iz njezinih je usta izlazio balončić, a u njemu je pisalo Boo Hoo. Cassie je dugo proučavala sliku, a potom je pogledala naokolo.

Na lijevom se zidu nalazio uokvireni poster za film Mala sirena. Također je vidjela velika drvena slova od kojih je bilo sastavljeno ime JODIE SHAW, a svako je slovo bilo obojeno drugom duginom bojom. Cassie je stajala nasred prostorije, nastojeći sve to upiti i zapamtiti. Njezin je pogled pao na fotografiju

koja je stajala u malenom okviru na bijeloj komodi. Prikazivala je nasmiješenu djevojčicu kako stoji kraj Mickeyja Mousea usred mnoštva u Disneylandu. Soba njihove kćeri.

Cassie je gotovo poskočila kad je začula glas iza sebe.

Okrenula se. Laura LeValley je stajala na vratima. Cassie je nije čula na stubištu. Pitala se je li agentica postala sumnjičava, pa se namjerno šuljala stubama kako bi je uhvatila u krađi ili nečem sličnom.

Slatko dijete reče Le Valley, ne pokazujući nikakvu sumnjičavost. Upoznala sam je kad sam dobila ovu prodaju. Mislim da ima šest ili sedam godina.

Pet. Gotovo šest.

Oprostite?

Cassie je brzo pokazala fotografiju na komodi.

Tako mi se čini. Želim reći, ako je fotografija novijeg datuma. Okrenula se i podigla ruku, kao da obuhvaća cijelu sobu. Imam nećakinju koja ima pet godina.

Ovo bi mogla biti njezina soba.

Čekala je, ali nije bilo dodatnih pitanja agentice. To je bila velika greška i Cassie je znala da je imala sreće što se uspjela izvući.

Pa reče LeValley željela bih da se upišete kako bih imala vaše ime i telefonski broj. Imate li nekih pitanja na koja bih mogla odgovoriti? Imam čak i popis za ponude ako ste, kojim slučajem, spremni za to.

Nasmiješila se dok je izgovarala posljednju rečenicu. Cassie je uzvratila smiješkom.

Ne jošreče. Ali kuća mi se doista sviđa.

LeValley se zaputila natrag do stubišta i zatim sišla u prizemlje. Cassie je pošla prema vratima kako bi je slijedila. Kad je koraknula u hodnik, pogledala je preko ramena prema zbirci plišanih životinja na polici iznad kreveta. Činilo se da djevojčica osobito voli plišane psiće. Potom se njezin pogled vratio na sliku na štafelaju.

Kad je stigla u dnevni boravak, agentica joj je pružila podmetač s popisnom listom. Upisala se kao Karen Palty, ime koje je pripadalo staroj prijateljici iz doba kad je dijelila karte za ajnc, a zatim je izmislila telefonski broj s pozivnim za Hollywood i adresu na Nichols Canyon Roadu. Pružila je papir agentici, a ona je pročitala podatke.

Karen, znate, ako ova kuća nije ono što tražite, ima ih još nekoliko u kanjonu, a ja ću vam ih rado pokazati.

U redu, to bi bilo dobro. Ali najprije dopustite da malo razmislim o ovoj.

O, svakako. Samo mi javite. Izvolite moju posjetnicu.

LeValley joj pruži posjetnicu i Cassie je uzme. Kroz veliki prozor dnevnog boravka opazila je kako se neki automobil zaustavlja uz pločnik iza boxstera. Još jedan potencijalni kupac. Zaključila je da je vrijeme za postavljanje pitanja dok joj je agentica na raspolaganju.

Oglas u novinama kaže da obitelj Shaw hitno želi prodati kuću. Smijem li pitati zašto je tako? Želim reći, postoji li ovdje nekakav problem?

Još dok je govorila, Cassie je shvatila da je upotrijebila prezime vlasnika. Tada se sjetila slova na zidu u dječjoj sobi, te je znala da ima dobro objašnjenje ako LeValley opazi njezinu grešku.

O, ne, to nema baš nikakve veze s kućom reče Le Valley. On je dobio premještaj, pa jedva čekaju da se odsele i smjeste u novom domu. Ako brzo prodaju, moći će svi zajedno preseliti, umjesto da čovjek putuje amotamo. To je veoma dugo putovanje.

Cassie je osjetila potrebu da sjedne, ali se nije pomaknula. Činilo joj se da joj nešto steže srce. Pokušala je ostati mirna tako što se rukom oslonila na kameni kamin, ali je bila sigurna da nije uspjela prikriti učinak što su ga te riječi imale na nju.

To je veoma dugo putovanje.

Je li vam dobro? upita LeValley.

Da. Dobro mi je. Imala sam gripu prošli tjedan i... znate. Znam. Ja sam je preboljela prije nekoliko tjedana. Užas. Cassie je okrenula glavu i pretvarala se da proučava kamin.

Koliko daleko sele? upita što je mogla ravnodušnije s obzirom na strah što je u njoj rastao.

Zatvorila je oči i čekala, sigurna da LeValley sad već zna da nije došla radi kuće. U Pariz. On radi za neku tvrtku koja se bavi uvozom tkanina, te žele da neko vrijeme radi na onoj strani. Razmišljali su o tome da zadrže kuću, možda je iznajme. No mislim da su svjesni činjenice da se vjerojatno neće vratiti. Želim reći, to je Pariz. Tko ne bi želio ondje živjeti?

Cassie je otvorila oči i kimnula glavom.

Pariz...

LeValley je nastavila gotovo zavjereničkim tonom:

To je također razlog zbog kojeg su veoma zainteresirani za bilo kakvu ponudu. Njegova će mu kompanija nadoknaditi sve što bude ispod procijenjene vrijednosti. Jasno, unutar razumnih granica. Znači da bi brza, niska ponuda možda doista mogla upaliti. Žele otputovati onamo kako bi djevojčica ovog ljeta mogla pohađati jednu od onih škola za jezike. Tako može početi s učenjem jezika i lakše se integrirati kad počne nastava.

Cassie nije slušala njezino nagovaranje. Zurila je u mrak kamina.

Vatra je tu gorjela i zagrijavala kuću. No trenutačno su cigle crne i hladne. A Cassie se činilo da zuri u nutrinu vlastitog srca.

U tom je trenutku znala da se sve u njezinu životu mijenja. Veoma je dugo živjela od dana do dana, oprezno izbjegavajući čak i letimice pogledati prema očajničkom planu koji je poput sna lebdio na obzoru.

No sad je znala da je vrijeme da pođe do obzora.

2.

U ponedjeljak nakon razgledavanja kuće, Cassie je stigla u Hollywood Porsche u deset, kao i obično, i ostatak jutra provela u svojem malenom uredu kraj izložbenog salona, proučavajući dopunjeni popis automobila, odgovarajući na pitanja poslana putem Interneta i tražeći kupca koji želi stari tip speedstera. Međutim, njezine su se misli uglavnom bavile informacijom što ju je čula tijekom razgledavanja kuće u Laurel Canyonu.

Ponedjeljkom je u izložbenom salonu uvijek bilo najmanje posla. Katkad se trebalo pozabaviti preostalim kupcima i papirologijom zaostalom od vikenda, ali se u pravilu vrlo rijetko događalo da neki potencijalni kupac prvi put uđe u salon. Autokuća se nalazila na Sunset Boulevardu, pola bloka od zgrade Cinerame, a katkad je ponedjeljkom bilo takvo zatišje da Ray Morales nije imao ništa protiv da Cassie pođe onamo i poslije podne pogleda neki film, pod uvjetom da ima uključen svoj dojavljivač kako bi je mogao pozvati natrag ako zatreba. Ray je uvijek izlazio Cassie u susret, počevši s tim što ju je zaposlio a da uopće nije imala iskustva u tom poslu. Znala je da njegovi motivi nisu u potpunosti altruistički. Znala je da je samo pitanje vremena prije nego što će doći k njoj kako bi to naplatio. Čudilo ju je da to već nije učinio; prošlo je deset mjeseci.

Autokuća Hollywood Porsche prodavala je nove i polovne automobile. Kako je ona bila najnovija od šest zaposlenih u prodaji, zapala ju je smjena ponedjeljkom i obavljanje poslova preko Interneta. Ovo drugo joj nije smetalo jer je završila kompjutorske tečajeve dok je boravila u Popravnom zavodu za žene High Desert, te je spoznala da joj se taj rad sviđa. Shvatila je da više voli poslovati s kupcima i trgovcima iz drugih tvrtki preko Interneta nego osobno.

Njezina potraga za speedsterom sa svojstvima kakva je tražio kupac bila je uspješna. Pronašla je kabriolet iz 1958. u savršenom stanju na prodajnom mjestu u San Joseu, te se pobrinula da se preko noći pošalju fotografije i pojedinosti. Potom je ostavila poruku za kupca, rekavši da može doći idućeg poslijepodneva i pogledati fotografije, ili će mu ih poslati u ured čim ih dobije.

Jedina pokusna vožnja toga dana obavljena je malo prije ručka. Mušterija je bio jedan od Rayevih takozvanih hollywoodskih uspaljenih, naziv što ga je upravitelj sam smislio.

Ray je religiozno pregledavao Hollywood Reporter i Daily Variety, tražeći priče o onima koji su bili nitko i ništa, a preko noći su postali netko. Najčešće su to bili pisci koje je neki ugovor o snimanju na temelju knjige ili scenarija naglo izvukao iz opskurnosti i besparice, te ih pretvorio u bogataše ili barem u poznate osobe. Kad bi Ray jednom odabrao svoju metu, pronašao bi piščevu adresu u Popisu pisaca ili preko prijatelja u matičnom uredu. Potom bi se pobrinuo da mu Sunset Liquor Deli dostavi bocu viskija Macallan Scotch s njegovom posjetnicom i čestitkom. U malo više od pola slučajeva taktika je davala rezultate. Primateelj bi reagirao telefonskim pozivom Rayu, a nakon toga bi

posjetio izložbeni salon. Postati vlasnikom porschea bilo je u Hollywoodu gotovo poput obreda zrelosti, osobito za muškarce u dvadesetim godinama, a činilo se da su svi scenaristi te dobi. Ray bi te mušterije prepuštao svojim trgovcima, a postotak eventualne prodaje dijelili bi napola, nakon odbijanja cijene viskija.

Pokusna vožnja što ju je Cassie imala u ponedjeljak dogovorena je s piscem koji je upravo potpisao prvi ugovor s Paramountom, za sedmeroznamenasti broj. Ray, itekako svjestan da Cassie u protekla tri tjedna nije prodala niti jedan automobil, dao je "metu" njoj. Pisac se zvao Joe Michaels, a zanimao ga je novi carrera kabriolet, automobil čija se cijena kreće blizu 100.000 dolara. Cassiena provizija pokrit će njezinu mjesečnu plaću.

Dok je Joe sjedio na mjestu suvozača, Cassie je krenula Nichols Canyonom do Mulholland Drivea, a zatim je zavojitom cestom pošla na istok. Postupala je kao i uvijek. Jer upravo su se na Mulhollandu automobil, moć i seks u mašti stapali u jedno. Svakoj je mušteriji postajalo jasno što ona prodaje.

Promet je, kao i obično, bio slab. Osim nekoliko skupina biciklista, cesta je bila samo njihova. Cassie je obavljala sve potrebne radnje, mijenjajući brzine i ubrzavajući u zavojima. S vremena na vrijeme je pogledavala Michaelsa da bi vidjela govori li njegov izraz lica da je posao sklopljen.

Radite li sada na nekom filmu? upita Cassie.

Prerađujem jedan policijski film.

To je bio dobar znak, njegov način izražavanja. Osobito kad kaže policijski film. Oni koji sebe shvaćaju ozbiljno što znači da imaju novca, tako se izražavaju.

Tko glumi?

Još nisu podijeljene uloge. Zato prerađujem scenarij. Dijalog je bezvezan.

Kako bi se pripremila za pokusnu vožnju, Cassie je u časopisu Variety pročitala članak o njegovom prvom ugovoru. Saznala je da je Michaels nedavno diplomirao filmsku umjetnost i napravio petnaestminutni film koji je dobio nekakvu nagradu pod sponzorstvom studija. Izgledao je kao da ne može imati više od dvadeset pet godina. Cassie se pitala gdje će naći svoje dijaloge. Nije se doimao poput nekoga tko je u životu uopće upoznao policajca, a kamoli kriminalca. Dijaloge će vjerojatno temeljiti na televizijskim serijama ili drugim filmovima, zaključila je.

Želite li sada vi voziti, Johne? Zovem se Joe.

Još jedan pogodak. Namjerno mu se obratila pogrešnim imenom, tek da bi vidjela hoće li je ispraviti. Učinio je to, što je značilo da je ozbiljan i ima snažan ego, dobra kombinacija kad je riječ o prodaji i kupnji automobila koji su ozbiljni i ugađaju egu.

Onda, Joe.

Skrenula je na vidikovac iznad Hollywood Bowla. Ugasila je motor, podigla ručnu kočnicu i izišla. Nije pogledala prema Michaelsu dok je hodala prema rubu i podigla nogu na zaštitnu ogradu. Sagnula se i vezala svoju crnu Doc Marten cipelu, a zatim se zagledala u prazan Bowl. Na sebi je imala uske crne

traperice i bijelu majicu bez rukava ispod raskopčane plave Oxford košulje. Znala je da dobro izgleda, a instinkt joj je govorio da Michaels gleda nju, a ne automobil. Prošla je prstima kroz plavu kosu, nedavno ošišanu kako bi mogla nositi periku. Naglo se okrenula i uhvatila ga kako je promatra. Brzo je skrenuo pogled, prema središtu grada u pastelno ružičastom smogu.

Dakle, što mislite?

Mislim da mi se sviđareče Michaels. Ali čovjek ga treba voziti da bi bio siguran. Nasmiješio se. I ona se nasmiješila. Očito se kreću istom razinom.

Onda učinimo to reče Cassie, pazeći da ostane dvosmislena.

Vratili su se u porsche, a Cassie je malo postrance sjedila na suvozačevu mjestu kako bi bila okrenuta prema Joeu. Gledala je kako je podigao desnu ruku do osovine upravljača, te potražio bravu i ključeve.

Na drugoj strani rekla je.

Našao je ključeve u bravi na kontrolnoj ploči lijevo od upravljača.

To je tradicija porschea reče Cassie. Još iz vremena kad su izrađivali automobile za utrke. Razlog tome bila je mogućnost paljenja motora lijevom rukom, a desna je već bila na mjenjaču. To je brzo paljenje.

Michaels kimne glavom. Cassie je znala da ta pričica uvijek dobro prolazi. Nije čak znala ni je li istinita čula ju je od Raya ali ju je svaki put pričala. Znala je da Michaels zamišlja sebe kako to priča nekoj slatkoj curi ispred nekog lokala na Sunset Stripu.

Upalio je motor, vratio automobil unatrag, a zatim vozio do Mulhollanda, cijelim putem dodajući previše gasa. No nakon nekoliko promjena brzine, upoznao je nijanse mjenjača, pa je glatko ulazio u zavoje. Cassie je gledala kako nastoji prikriti smiješak kad je stigao do ravnog dijela ceste, a brzinomjer je za samo nekoliko sekundi dosegao sto dvadeset kilometara. Ali izraz se pojavio na njegovu licu. Nije ga mogao prikriti. Poznavala je taj izraz i znala kako se osjećao. Neki su ljudi dobivali taj osjećaj od brzine i moći, neki na druge načine. Pomislila je na to koliko je vremena prošlo otkako je ona posljednji put osjetila vrelinu kako kola njezinim žilama.

Cassie je pogledala u svoj maleni ured da vidi ima li na stolu ružičastih papirića s telefonskim porukama. Nije ih bilo. Pošla je dalje kroz izložbeni salon, prošavši prstom duž spojlera jednog klasičnog izložka, te kraj računovodstva do upraviteljeva ureda. Ray Morales je podigao pogled s nekih papira kad je ušla i objesila ključeve carrere na odgovarajuću kukicu na ploči. Znala je da čeka njezin izvještaj. Na kraju krajeva, uložio je više od sto dolara u viski.

Razmislit će dandva rekla je, ne pogledavši Raya. Nazvat ću ga u srijedu.

Kad se Cassie okrenula prema vratima, Ray je spustio svoje nalivpero na stol i odgurnuo stolicu od pisaćeg stola.

Sranje, Cassie, što je s tobom? Taj je tip bio uspaljeni. Kako si ga izgubila?

Nisam rekla da sam ga izgubila reče Cassie, a u glasu joj se osjećalo previše protesta. Rekla sam da će razmisliti. Ne kupuje svatko nakon prve pokusne vožnje, Ray. Taj će automobil stajati sto tisuća.

Takvi tipovi kupuju. Kad je riječ o porscehu, kupuju. Ne razmišljaju, kupe. Cassie, prokletstvo, bio je zreo. Procijenio sam to kad sam s njim telefonski razgovarao. Znaš li što radiš? Mislim da prestrašiš te tipove. Moraš prema njima postupati kao da je riječ o sljedećem Cecilu B. DeMilleu. Nemoj da ih peče savjest zbog onoga što čine ili što žele.

Cassie se ozlojeđeno podbočila.

Ray, nemam pojma o čemu govoriš. Pokušavam prodati automobil, ne pokušavam ih navesti da odustanu od kupnje. Ne izazivam u njima grižnju savjesti. I nijedan od tih momaka nema pojma tko je bio Cecil B. DeMille. I Onda Spielberg, Lucas, svejedno. Nije me briga. Ovo je umjetnost, Cassie. To ti govorim i to sam te pokušavao naučiti. Riječ je o finesama, o seksu, o uzbuđivanju tipa. Kad si prvi put stigla ovamo, upravo si to činila. Prodavala si, koliko, pet, šest automobila na mjesec. Sad više ne znam što činiš.

Cassie se trenutak zagledala u njegov stol prije nego što je odgovorila. Zavukla je ruke u džepove. Znala je da on ima pravo.

U redu, Ray, imaš pravo. Poradit ću na tome. Pretpostavljam da sam trenutno malo izgubila kompas.

Kako to?

Nisam sigurna.

Želiš malo vremena, možda nekoliko slobodnih dana? Ne, u redu je. Ali sutra ću doći kasnije. Moram poći na provjeru u VanNuys.

Dobro. Nema problema. Kako to ide? Ona gospođa više ne zove, niti dolazi ovamo.

Ide. Vjerojatno ti se uopće neće javiti, osim ako nešto ne uprskam.

Dobro. Neka ostane tako.

Zasmetalo joj je nešto u njegovu tonu, ali je to zanemarila. Okrenula je glavu i pogledala papire na njegovu stolu. Opazila je da sa strane stoji izvještaj o dopremi novih automobila.

Znači, dolazi kamion?

Ray je slijedio njezin pogled do izvještaja i kimnuo glavom.

Idućeg utorka. Četiri boxstera, tri carrere, a dvije od njih kabrioleti.

Fino. Znaš li već boje?

Carrere su bijele. Boxsteri su u boji leda, bijeli, crni i, mislim, žuti.

Uzeo je izvještaj i proučio ga.

Da, žuti. Bilo bi lijepo zaključiti prodaje za njih prije nego što uopće dođu ovamo. Meehan već ima ugovor za jedan od kabrioleta.

Pogledat ću što mogu učiniti.

Namignuo joj je i nasmiješio se.

Tako treba.

Opet onaj ton. I namigivanje. Počela je misliti da se Ray sprema naplatiti svoju dobrohotnost. Vjerojatno je čekao da zapne u poslu kako bi osjećala da nema baš mnogo izbora. Znala je da će uskoro učiniti svoj potez, te da bi trebala

razmisliti što će ona učiniti. No sad ju je mučilo previše drugih problema. Ostavila ga je u uredu i zaputila se u svoj.

3.

Uredi Odjela za kazne, uvjetne kazne i socijalnu službu kalifornijske policije u Van Nuysu bili su natrpani u jednokatnicu od sivih montažnih elemenata od betona koja je stajala u sjeni zgrade Općinskog suda. Bezlični dizajn vanjskog dijela zgrade kao da je bio u skladu s njezinom svrhom: tiha integracija kažnjenika u društvo.

Unutrašnjost zgrade temeljila se na filozofiji kontroliranja mnoštva koja se primjenjuje u zabavnim parkovima; premda oni koji su ovdje čekali nisu uvijek nestrpljivo željeli doći na red. Labirint konopcima odvojenih prolaza vodio je bivše kažnjenike u dugim redovima kroz čekaonice i hodnike. Redovi kažnjenika čekali su da se prijave, redovi su čekali na testiranje mokraće, redovi su čekali na razgovor sa svojim socijalnim radnicima, redovi u svim kutovima zgrade.

Za Cassie Black, ured za uvjetni otpust bio je depresivniji od zatvora. Dok je boravila u High Desertu, bila je u stazi, poput lika u onim znanstveno fantastičnim filmovima gdje je putovanje natrag do Zemlje tako dugotrajno da se putnici podvrgavaju nekoj vrsti hibernacije. Tako je to Cassie doživljavala. Disala je, ali nije živjela, čekajući i preživljavajući u nadi da će služenje kazne prolaziti brzo, a ne sporo. Ta nada u budućnost i toplina stalnog sna o slobodi izvukli su je iz svake depresije. Ali ured za uvjetni otpust bio je ta budućnost. To je bila gruba stvarnost izlaska iz zatvora. I bio je zapušten, pretrpan i neljudski. Zaudarao je po očaju i izgubljenim nadama, bez budućnosti. Većina ljudi oko nje neće uspjeti. Vraćat će se jedan po jedan. To je životna činjenica što su je izabrali. Malo tko će poći ispravnim putem, malo će tko preživjeti. Što se tiče Cassie, koja se sebi obećala da će biti jedna od tih nekoliko, mjesečno uranjanje u taj svijet uvijek ju je užasno deprimiralo.

Do deset sati u utorak ujutro već je prošla prijavu, te se približavala početku reda za davanje mokraće. U ruci je držala plastičnu čašu nad koju će morati čučnuti i napuniti je dok će je zaposlenica, prozvana vješticom zbog prirode svojega posla, gledati kako bi bila sigurna da u čašu doista ide njezina mokraća. Dok je čekala, Cassie nikoga nije gledala, niti je s kim razgovarala. Kad bi se red pomaknuo i netko bi je gurnuo, samo bi pošla naprijed. Razmišljala je o služenju kazne u High Desertu, o tome kako se jednostavno mogla isključiti kad je to bilo potrebno i djelovati automatski, voziti se u onom svemirskom brodu natrag na Zemlju. Jedino je tako mogla preživjeti ono mjesto. Kao i ovo. Cassie se ugurala u pregradak što ga je njezina socijalna radnica, Thelma Kibble, nazivala uredom. Sad je već lakše disala. Bližio se kraj. Kibble je bila posljednja postaja putovanja.

Evo je... reče Kibble. Kako ide, Cassie Black? Dobro, Thelma. Kako ste vi?

Kibble je bila predebela crnkinja čiju dob Cassie nikad nije pokušala pogoditi. Na njezinu je širokom licu uvijek lebdio prijazan izraz, te je bila istinski draga Cassie, usprkos okolnostima njihova odnosa. Nije uvijek bilo lako s Kibble, ali je bila poštena. Cassie je znala daje imala sreće kad su je oni iz Nevade dodijelili Thelmi Kibble.

Ne mogu se požaliti reče Kibble. Uopće se ne mogu požaliti.

Cassie je sjela na stolicu kraj pisaćeg stola, pretrpanog košuljicama s dosjeima, a neke su bile debele pet centimetara. Na lijevoj strani stola uvijek se nalazio registrator s natpisom RTC koji je redovito privlačio Cassienu pozornost. Znala je da PUZ znači povratak u zatvor, a dosjei u njemu pripadaju gubitnicima, onima koji se vraćaju. Činilo se daje registrator uvijek pun, a pogled na njega djelovao je zastrašujuće na Cassie, kao i sve ostalo u procesu uvjetnog otpusta. Kibble je pred sobom imala otvoren Cassien dosje, te je unosila mjesečni izvještaj. To je bio njihov ritual; kratak susret licem u lice, a Kibble bi postavljala obvezna pitanja.

Što je s kosom? upita Kibble ne dižući pogled s papirologije.

Poželjela sam promjenu. Htjela sam kratku kosu. Promjenu? Što je s tobom, tako ti je dosadno da odjednom moraš činiti promjene?

Ne, samo sam... Slegnula je ramenima, nadajući se da će trenutak proći. Trebala je znati da će uporaba riječi promjena uzbuniti socijalnu radnicu.

Kibble je malo okrenula zapešće i pogledala na sat. Vrijeme je da pođe dalje. Hoće li tvoj a mokraća biti problem? Neće.

Dobro. Ima li nešto o čemu bi željela razgovarati? Ne, zapravo nema.

Kako je na poslu?

To je posao. Kao i svaki drugi posao, valjda. Kibble je uzdigla obrve, a Cassie je požalila što se nije držala jednosložnog odgovora. Opet ju je uzbunila.

Cijelo vrijeme voziš one vraški otmjene automobile reče Kibble. Većina ljudi koji dolaze ovamo pere takve automobile. I oni se ne žale.

Ni ja se ne žalim.

Onda što?

Onda ništa. Da, vozim otmjene automobile. Ali ih ne posjedujem. Prodaj em ih. U tome je razlika.

Kibble je podigla pogled s dosjea i trenutak proučavala Cassie. Svuda oko njih kakofonija glasova iz niza sličnih ureda ispunjavala je zrak.

U redu, što te muči, curo? Nemam vremena za gluposti. Imam teške slučaj eve i imam lakše slučaj eve, a tebe nikako ne želim svrstati u PK. Nemam vremena za to.

Udarila je po jednoj hrpi debelih dosjea kako bi naglasila svoje riječi.

Niti to ne bi željelareče.

Cassie je znala da PK znači pojačana kontrola. Sad je pod minimalnim nadzorom. Prebacivanje u PK značilo bi češće dolaske u ured za uvjetni otpust, svakodnevne telefonske provjere i više kućnih posjeta od strane The Ime Kibble.

Uvjetna bi sloboda jednostavno postala produljenje njezine zatvorske kazne, a znala je da to ne bi mogla podnijeti. Brzo je podigla ruke, umirujućom kretnjom. Žao mi je, žao mi je. Sve je u redu, dobro? Samo imam... samo prolazim kroz jedno od onih razdoblja, znate?

Ne, ne znam. O kakvim to razdobljima govoriš? Reci mi.

Ne mogu. Ne znam kako bih to opisala. Osjećam se... kao daje svaki dan je dnak onom prethodnom. Nema budućnosti jer je sve isto.

Slušaj, što sam ti rekla kad si prvi put došla ovamo? Rekla sam ti da će postati tako. Ponavljanje stvara rutinu. Rutina je dosadna, ali ne dopušta ti razmišljanje i drži te podalje od nevolja. Ne želiš upasti u nevolje, žarne, curo?

Ne, Thelma. Ali izgleda kao da sam izišla iz zatvora, ali se katkad osjećam kao da sam još uvijek ondje. Nije...

Nije što?

Ne znam. Nije pošteno.

Odjednom se začula galama iz jedne od ostalih pregrada kad je neki kažnjenik počeo glasno protestirati. Kibble je ustala i pogledala iznad pregrade. Cassie se nije pomaknula. Nije ju zanimalo. Znala je o čemu je riječ; nekoga će strpati u pritvor i opozvati njegovu uvjetnu slobodu. Kad god je dolazila ovamo, događale su se takve situacije. Nitko se nikad nije mirno vraćao. Cassie je odavno prestala promatrati scene. Nije se mogla opterećivati ni s kim ovdje, osim sa sobom.

Kibble je nakon nekoliko trenutaka sjela i vratila pozornost na Cassie, koja se nadala da će socijalna radnica zbog upadice zaboraviti o čemu su razgovarale. Nije bila te sreće.

Jesi li to vidjela? upita Kibble.

Čula sam. To je dovoljno.

Nadam se. Jer ako bilo što uprskáš, to bi mogla biti ti. Razumiješ, žarne?

Savršeno, Thelma. Znam što se događa.

Dobro, jer ovdje nije riječ o tome da bude pošteno, da se poslužim tvojim izrazom. Pošteno nema nikakve veze s tim. Pod udarom si zakona, dušo, i pod nadzorom. Plašiš me, curo, a trebala bi i sebe plašiti. Prošlo je tek deset mjeseci od dvije godine. Nije dobro kad postaješ nestrpljiva nakon samo deset mjeseci.

Znam. Žao mi je.

Sranje, ovdje ima ljudi koji su na uvjetnoj četiri, pet ili šest godina. Neki čak i više.

Cassie kimne glavom.

Znam, znam. Imam sreće. Samo što sebi ne mogu zabraniti razmišljanje o nekim stvarima, znate?

Ne, ne znam.

Kibble je na prsima prekrižila svoje masivne ruke i naslonila se. Cassie se pitala hoće li naslon stolice izdržati težinu, ali izdržao je. Kibble ju je strogo gledala.

Cassie je znala da je pogriješila kad se pokušala otvoriti prema njoj. Zapravo je

Thelmu Kibble pozivala u svoj život više no stoje već bila u njemu. No, zaključila je da može poći do kraja, kad je ionako prešla crtu. Thelma, smijem li vas nešto pitati? Zato sam ovdje. Zna li... postoje li nekakvi međunarodni ugovori ili sporazumi za uvjetno osuđene?

Kibble zatvori oči.

O čemu to, do vraga, govoriš?

Ako bih na primjer željela živjeti u Londonu ili Parizu, ili tako nešto?

Kibble je otvorila oči i odmahнула glavom, doimajući se zapanjenom.

Pomaknula se naprijed, a stolica je lupila o pod.

Izgledam li ti ja kao putnički agent? Ti si osuđenica, curo. Razumiješ li to? Ne možeš jednostavno zaključiti da ti se ovdje ne sviđa i reći: "O, mislim da ću se sad malo okušati u Parizu." Čuješ li ti sebe kakve gluposti govoriš? Ovo nije nikakav mondeni klub.

U redu, samo sam...

Dobila si premještaj iz Nevade, u čemu si imala sreće zahvaljujući prijatelju iz autokuće. Ali to je sve. Ostaješ ovdje, curo. Barem idućih četrnaest mjeseci, a možda i dulje, s obzirom na to kako se sada ponašaš.

Dobro. Samo sam mislila da bih...

Kraj priče.

U redu. Kraj priče.

Kibble se nagnula nad stol i nešto upisala u Cassien dosje.

Ne znam što ću s tobomgovorila je dok je pisala. Znaš, vjerojatno bih trebala primijeniti tridesetpedeset šest na dva dana i vidjeti hoće li ti to izbiti iz glave budalaste ideje. Ali...

Ne morate to činiti, Thelma. Ja...

... trenutačno smo puni.

Broj 3056 značio je pritvor; zatvaranje osobe na uvjetnoj slobodi, a nakon toga saslušanje radi opoziva uvjetne kazne. Socijalni radnik u vrijeme saslušanja može povući zahtjev za opozivom i osoba bi izišla iz pritvora. U međuvremenu, ponovni boravak od nekoliko dana u zatvorskoj ćeliji služio bi kao upozorenje. To je bila najoštrija prijetnja što ju je Kibble imala na raspolaganju, a samo spominjanje toga propisno je prestrašilo Cassie.

Mislim ozbiljno, Thelma, dobro sam. Sve je u redu. Samo sam si davala malo oduška, u redu? Molim vas, nemoj te mi to učiniti.

Nadala se da je u glas unijela dovoljno molećivoga tona.

Kibble je odmahнула glavom.

Ja samo znam da si bila na mojem A popisu, curo. Sad više ne znam. Mislim da ću ovih dana morati barem svratiti do tebe i provjeriti te. Vidjeti što se s tobom događa. Kažem ti, Cassie Black, bolje ti je dašepripaziš. Ja nisam debela stara Thelma koja ne može ustati sa stolice. Sa mnom se ne možeš zajejavati. Ako misliš da možeš, raspitaj se malo kod ostalih.

Krajem nalivpera prolazila je duž ruba PUZ registratora. Stvarala je glasan, hrapav zvuk.

Reći će ti da nisam osoba s kojom se možeš zajebavati ili koju možeš zajebati. Cassie je mogla samo kimnuti glavom. Dugi je trenutak proučavala golemu ženu s druge strane stola. Morala je smisliti neki način da rasprši njezine sumnje, vrati osmijeh na Thelmino lice, ili barem ukloni onu duboku boru s njezina čela. Samo vi svratite, Thelma, a imam osjećaj da ću ja vidjeti vas prije nego vi mene. Kibble ju je oštro pogledala. No Cassie je vidjela da izraz napetosti polako nestaje s njezina lica. Kockala se, ali Kibble je dobronamjerno primila njezinu primjedbu. Čak se počela tiho smijati, a od toga su se zatresla njezina golema ramena, a zatim i pisaći stol.

Vidjet ćemo reče Kibble. Mogla bih te iznenaditi.

4.

Cassie se činilo da joj se uteg diže s ramena kad je izlazila iz ureda za uvjetni otpust. Ne samo zato stoje mjesečna kušnja završila, već i stoga što je shvatila nešto o sebi dok je bila unutra. U svojem nastojanju da gospođi Kibble objasni svoje osjećaje došla je do izrazito važnog zaključka. Čekala je da prođe zacrtano vrijeme, a to je mogla činiti na njihov ili na svoj način. Razgledavanje kuće u Laurel Canyonu nije uzrok ovome. To je jednostavno ubrzalo stvar; dolijevanje benzina na već upaljenu vatru. Sad je njezina odluka postala sasvim jasna, a ta je jasnoća sadržavala osjećaje olakšanja i straha. Vatra već nezaustavljivo gori. U sebi je osjećala kako se polako počinje topiti voda zamrznutog jezera koje je tako dugo bilo njezino srce.

Hodala je između zgrada gradskog i okružnog suda, a zatim preko trga ispred postaje losangeleske policije u Van Nuysu. Kraj stubišta što je vodilo do ulaza za prvi kat policijske postaje nalazio se niz javnih telefonskih govornica. Podigla je slušalicu jednog telefona, ubacila kovanice i utipkala broj što ga je naučila napamet prije više od godinu dana, dok je još bila u High Desertu. Dobila gaje na papiriću prokrijumčarenomu tamponu.

Nakon što je telefon tri puta zazvonio, javio se muški glas.

Da?

Prošlo je više od šest godina otkako je Cassie zadnji put čula taj glas, ali gaje bez problema prepoznala. Zastao joj je dah.

Da?

Ovaj, da, je li to... jeli to D.H.Reilly?

Ne, nazvali ste pogrešan broj.

Dog House Reilly? Nazvala sam...

Spustila je pogled i pročitala broj telefona s kojeg je zvala.

Kakvo je to šašavo ime? Ovdje ne postoji nikakav Dog House, a vi ste nazvali pogrešan broj.

Spustio je slušalicu. Isto je učinila i Cassie. Potom se okrenula i vratila na trg. Sjela je na klupu udaljenu od telefonskih govornica petnaestak metara. Dijelila je klupu s neurednim muškarcem koji je čitao iako požutjele novine da su morale biti stare barem mjesec dana.

Cassie je čekala gotovo četrdeset minuta. Kad je telefon napokon zazvonio, bila je usred jednostranog razgovora sa zapuštenim čovjekom o kvaliteti hrane u zatvoru Van Nuys. Ustala je i potrčala do telefona, a čovjek je za njom doviknuo još jednu pritužbu:

Kobasice poput jebenih štitnika Brillo! Ondje smo igrali hokej! Zgrabila je slušalicu nakon što je telefon šesti put zazvonio. Leo?

Stanka.

Nemoj spominjati moje ime. Kako si, dušice?

Dobro sam. Kako su...

Znaš, vani si već oko godinu dana, jesam li u pravu? Ovaj, zapravo...

A za sve to vrijeme nisi čak ni pozdravila. Očekivao sam da ćeš mi se ranije javiti. Imaš sreće da sam se uopće sjetio te Dog House Reilly fore.

Deset mjeseci. Izišla sam prije deset mjeseci.

I, kako je bilo?

U redu, valjda. Dobro, zapravo.

Nije, ako mene zoveš.

Znam.

Slijedila je duga tišina. Cassie je s njegove strane čula buku prometa.

Pretpostavila je daje izišao iz kuće i našao telefonsku govornicu negdje na Ventura Boulevardu, vjerojatno u blizini delikatesnog restorana gdje je volio jesti.

Dakle, mene si prvog nazvalapoticao ju je Leo.

Tako je, da. Mislila sam... zastala je i ponovno o svemu razmislila. Kimnula je glavom. Da, moram naći neki posao, Leo.

Nemoj spominjati moje ime.

Oprosti.

Nasmiješila se. Isti stari Leo.

Znaš kakav sam, klasična paranoj a.

Baš sam na to pomislila.

U redu, znači, nešto tražiš. Daj mi neke parametre. O čemu zapravo govorimo?

Gotovina. Jedan posao.

Jedan posao? Doimao se iznenađenim, možda čak razočaranim. Koliko velik?

Dovoljno velik da mogu nestati. Treba mi dobar početak.

Znači da ti ne ide baš najbolje.

Riječ je samo o tome da se stvari razvijaju. Ne mogu... Odmahnula je glavom i nije završila rečenicu.

Jesi li sigurna da ti je dobro?

Da, dobro mi je. Zapravo se izvrsno osjećam. Sad kad znam.

Shvaćam što želiš reći. Sjećam se trenutka kad sam ja donio konačnu odluku. Kad sam rekao jebeš ga, to je ono čime se bavim. A tada sam, dovraga, samo krao zračne jastuke iz chryslera. Daleko sam stigao. Oboje smo daleko stigli. Cassie se okrenula i pogledala čovjeka na klupi. I dalje je razgovarao. Zapravo mu uopćenije trebala Cassie.

Znaš, zar ne, da uz takve parametre vjerojatno govoriš o Vegasu. Mislim, mogao bih te poslati u Hollywood Park ili u jednu od indijanskih soba, ali ondje nećeš vidjeti mnogo gotovine. Govoriš o petnaest, dvadeset tisuća. No ako mi daš malo vremena da namjestim nešto u Vegasu, mogao bih to povećati.

Cassie je trenutak razmislila. Kad je autobus prije šest godina krenuo iz Las Vegasa za High Desert, vjerovala je da više nikad neće vidjeti to mjesto. No znala je da je točno ovo što Leo govori. Vegas je mjesto gdje se nalazi veliki novac.

Vegas je uredunaglo reče. Samo nemoj da to predugo traje.

Tko to priča iza tebe?

Neki starac. Skrenuo je dok je bio u zatvoru. Gdje si?

Upravo sam izišla iz ureda za uvjetni otpust. Leo se nasmijao.

Ništa te ne može natjerati da razmisliš o životnim mogućnostima kao činjenica da moraš mokriti u plastičnu čašu. Ovako ćemo, držat ću oči otvorene dok se nešto ne pojavi. Načuo sam o nečemu što će se zbiti u sljedećem tjednu ili tako nešto. Ti bi bila savršena. Javit ću ti bude li što od toga. Kako te mogu naći?

Dala mu je broj autokuće. Centralu, a ne njezin direktni broj ili broj mobitela.

Nije željela da ti brojevi budu zapisani negdje kod njega, za slučaj da ga uhite.

Još neštoreče Cassie. Možeš li još uvijek nabaviti putovnice? Mogu. Trebalo bi mi dvatri tjedna jer ih ne nabavljam ovdje, ali

mogao bih ti je priskrbiti. Bit će jebena prva klasa, tako da znaš. Putovnica će te stajati tisuću, a cijeli paket dvije i pol. Sadrži vozačku dozvolu, Visa i American kartice. Popust za Delta Airlines na Amexu. Dobro. Trebat će mi cijeli komplet, a potom još i druga putovnica.

Kako to misliš, dvije? Kažem ti da će prva biti savršena. Neće ti trebati druga kad...

Nisu obje za mene. Druga mi treba za nekog drugog. Želiš li da ti pošaljem fotografije na kuću ili imaš poštanski pretinac?

Leo joj je rekao neka fotografije pošalje na poštanski pretinac. Dao joj je adresu u Burbanku, a zatim je pitao za koga je druga putovnica i koja imena želi na lažnim dokumentima. Očekivala je ta pitanja, pa je već izabrala imena. Ponudila je da će poslati gotovinu s fotografijama, ali je Leo rekao da će se zasad snaći. Rekao je daje to čin dobre volje, budući da će ponovno zajedno raditi.

Dakle rekao je e, vrativši se na glavnu temu. Hoćeš li biti spremna za to? Prošlo je mnogo vremena. Ljudi zahrđaju. Ako te pošaljem onamo, i ja ću riskirati, znaš.

Znam. Ne moraš se zabrinjavati. Bit ću spremna. Onda dobro. Čut ćemo se. Hvala. Vidjet ćemo se.

O, dušice?

Što?

Drago mi je da se vraćaš. Opet će biti kao u stara vremena. Ne, Leo. Ne bez Maxa. Više nikad neće biti isto.

Ovoga se puta Leo nije pobunio kad je izgovorila njegovo ime. Oboje su spustili slušalicu, a Cassie se udaljila od telefona. Čovjek na klupi nešto je vikao za njom, ali nije razabrala što je rekao.

Morala je hodati do Victory Boulevarda da bi stigla do boxstera. Nije uspjela naći parkiralište bliže kompleksu pravosudnih zgrada. Putem je razmišljala o Maxu Freelingu. Sjećala se njihovih posljednjih zajedničkih trenutaka; bara u Cleu, pивske pjene na njegovim brkovima, sićušnog ožiljka na bradi gdje dlake nisu rasle.

Max je održao zdravicu, a ona ju je sad u sebi ponovila.

Do kraja. Do mjesta gdje je pustinja ocean.

Razmišljanje o onome što se kasnije dogodilo izazivalo je u njoj depresiju i još uvijek ju je ljutilo, čak i nakon toliko godina. Odlučila je da će prije povratka u autokuću proći kraj Osnovne škole Wonderland, baš u vrijeme stanke za ručak. Znala je da je to najbolji način rastjerivanja sjete.

Kad je stigla do boxstera, vidjela je da joj je ispod brisača kazna jer je automobil ondje stajao više od dopuštena dva sata. Uzela je papir s vjetrobrana i bacila ga na suvozačevo mjesto. Automobil je još uvijek registriran na čovjeka kojemu su ga oduzeli. Kad kazna ne bude plaćena, policija će potražiti njega. On će to moći srediti.

Sjela je u automobil i odvezla se. Pošla je Van Nuys Boulevardom na jug do ceste 101. Boulevard je bio pun autokuća. Katkad je o Valleyju razmišljala kao o jednom golemom parkiralištu.

Pokušala je slušati CD Lucinde Williams, ali stereo je tako preskakao da je morala izvaditi CD i slušati radio. Na radiju se vrtjela jedna stara pjesma.

Rosanne Cash pjevala je o sedmogodišnjoj patnji.

Da, pomislila je Cassie. Rosanne je znala o čemu govori. Sedam godina. Ali pjesma nije spominjala ništa o tome što se događalo nakon sedam godina. Je li patnja tada nestala? Cassie nije vjerovala da će ikad nestati.

5.

Idućih dana, dok je čekala da joj se javi Leo, Cassie Black je shvatila da se ubacila u ritam priprema, što joj je bilopoznato i na neki način umirujuće. Ali povrh svega, bilo je uzbudljivo, te je u njezin život unosilo napetost kakvu godinama nije osjećala.

Pripreme su također bile samotno vrijeme poniranja u sebe. Neprestano je iznova proučavala svoju odluku, sa svih mogućih strana. Nije našla nikakve pukotine, nikakvog predomišljanja, nikakvog neželjenog osjećaja krivnje.

Prepreka je bila donijeti odluku. Kad je to učinila, osjećala je samo olakšanje i

golem osjećaj slobode. U sebi je nosila uzbuđenje opasnosti i iščekivanja što su ga godine provedene u a tvoru izbrisale iz njezina sjećanja. Zaboravila je kakvu istinsku ovisnost može izazvati adrenalin. Max je to jednostavno prozvao odmetničkim sokom jer svoje osjećaje nije znao izraziti riječima. U tim je danima priprema shvatila da je pravi cilj zatvora ukloniti to uzbuđenje, izbrisati ga iz pamćenja. Ako je tako, pet godina provedenih u zatvoru kod nje nije postiglo željeni cilj. Uzbuđenje odmetničkog soka ponovo ključa u njezinoj krvi, udarajući kroz njezine žile poput vrele vode u zamrznutim zimskim cijevima.

Počela je mijenjanjem svojeg tjelesnog sata, dramatično skrativši vrijeme spavanja, prebacujući ga prema jutru. Nedostatak sna nadoknađivala je režimom vitamina za jačanje energije, a katkad i drijemanjem na kauču u dnevnom boravku, kasno poslijepodne. U roku od tjedan dana smanjila je vrijeme spavanja od sedam na četiri sata u jednoj noći, bez ikakvih posljedica za svoju budnost ili produktivnost.

Noću je počela odlaziti na duge vožnje opasno zavojitim Mulholland Driveom kako bi izoštrila svoju spremnost. Kod kuće se po stanu kretala ne paleći svjetla, tako da joj se oči priviknu na tminu i ponovno upoznaju noćne sjene. Zнала je da će moći koristiti naočale za noćno motrenje kada dođe vrijeme poslu, ali je također znala daje dobro biti pripremljen na svaku mogućnost.

Danju je, dok nije radila u autokući, počela prikupljati opremu koja bi joj mogla zatrebati i izrađivati alat što će ga koristiti. Nakon stoji pomno napravila popis svih zamislivih stvari koje će joj pomoći svladati bilo kakvu prepreku na poslu, naučila je napamet sadržaj i uništila papirni popis kod nje bio bi dovoljan za opoziv njezinog uvjetnog otpusta. Potom je cijeli jedan dan provela odlazeći u različite željezare i druge prodavaonice, kupujući stvari s popisa i šireći mjesta kupnje po cijelom gradu tako da se dijelovi njezina plana nikad ne mogu spojiti u cjelinu.

Kupila je odvijače, željezne turpije, pile zametali čekiće; žicu, najlonski konac i rastezljivu užad. Kupila je kutiju rukavica od lateksa, malenu tubu silikona, švicarski vojni nož i zidarsku lopaticu široku sedam centimetara. Kupila je malenu acetilensku svjetiljku i obišla tri specijalizirane prodavaonice prije nego što je našla dovoljno malenu bušilicu na baterije koje se mogu puniti. Nabavila je kliješta s gumenim vrhovima, rezač za žicu i aluminijske škare. Dodala je polaroidni fotoaparat i gornji dio muškog ronilačkog odijela dugih rukava. Kupila je velike i malene džepne svjetiljke, par štitnika za koljena i električni pištolj za omamljivanje. Također je kupila crnu kožnu naprtnjaču, crni pojas i nekoliko crnih torbi s patentnim zatvaračima različitih veličina koje se mogu presaviti i nositi u džepovima naprtnjače. I konačno, u svakoj je prodavaonici kupila lokot s ključem, stvorivši zbirku od sedam brava što su ih proizveli različiti proizvođači, te se stoga odlikuju neznatno drukčijim unutrašnjim sustavom zaključavanja.

U malenom bungalovu što gaje unajmila na Selma Boulevardu, blizu Autoceste 101 u Hollywoodu, raširila je kupljenu robu po oštećenoj plastičnoj površini kuhinjskog stola. Pripremala je svoju opremu, noseći rukavice kad god bi dotaknula neki dio alata.

Uz pomoć škara i acetilenske svjetiljke napravila je provalnički alat od žice i oštrica za pilu. Izradila je dvostruki komplet od tri otpirača: zategnuti šiljak, kukicu i tanki, plosnati otpirač za cilindrične brave. Jedan je komplet stavila u nepromočivu torbicu s patentnim zatvaračem i zakopala ga u vrtu kraj stražnjeg ulaza. Drugi je komplet

spremila s alatom za posao za koji se nadala da će ga veoma skoro dobiti od Lea. Odrezala je pola rukava ronilačkog odijela i upotrijebila ga za omatanje bušilice, čvrsto sašivši najlonskim koncem gumenu materijal koji prigušuje svaki zvuk. Od ostatka ronilačkog odijela napravila je torbu u kojoj je mogla bešumno nositi rukom izrađeni alat za provalu.

Kad je sav njezin alat bio spreman, zamotala ga je u gumenu torbu, učvrstila rastezljivim uzetom, a zatim je sakrila u šupljinu prednjeg desnog branika pričvrstivši je uzetom za prečke ovjesa. Ni na čemu nije bilo njezinih otisaka prstiju. Ako Thelma Kibble ili neki drugi predstavnik zakona i reda ikad pronade torbu s alatom, Cassie će moći nijekati bilo kakvu vezu s time, što nije moglo spasiti zatvora. Automobil nije njezin. Bez otisaka prstiju na alatu, ili dokaza da gaje ona kupila ili izradila, nitko ne bi mogao dokazati da pripada njoj. Mogli bi je držati i ispitivati, ali bi je na koncu morali pustiti.

Cassie je sedam lokota upotrijebila za vježbanje. Zaključala ih je oko drvene vješalice za odjeću, a ključeve je ubacila u šalicu za kavu u kuhinjskom ormariću. Noću je sjedila u mraku u dnevnom boravku i naslijepo pokušavala otvoriti brave drugim kompletom otpirača. Polako joj se počela vraćati vještina i finese obijanja brava. Trebala su joj četiri dana da otvori svih sedam lokota. Potom ih je opet objesila na vješalicu i zatvorila. Počela je iznova, ovoga puta s gumenim rukavicama na rukama. Nakon dva tjedna redovito je mjerila vrijeme potrebno za otvaranje lokota, a s rukavicama na rukama mogla je otključati svih sedam za dvanaest minuta.

Cijelo je vrijeme znala daje ono što čini mentalna priprema jednako kao i bilo što drugo. Riječ je o vraćanju ritma, povratku određeno stanje uma. Max, njezin učitelj, uvijek je govorio da je ritam najvažnija priprema. Ritual. Znala je da najvjerojatnije neće morati obijati bravu u poslu što ga Leo nađe za nju. Većina hotela u Las Vegasu i drugdje tijekom proteklog desetljeća prebacila se na elektronički programirane kartice. Svladavanje elektronske zaštite posve je nešto drugo. Iziskuje pomoć iznutra ili vještinu društvene obrade, što znači prijevaru na recepciji ili stručno postupanje prema sobaricama.

Vrijeme priprema približilo ju je uspomenu na Maxa, muškarca koji je bio njezin mentor i njezin ljubavnik. To su bile gorkoslatke uspomene jer nije mogla razmišljati o lijepim trenucima a da se ne sjeti kako je sve loše završilo u Cleopatri. Unatoč tome, često se znala glasno nasmijati u tmini svojeg stana dok

je u krilu imala vješalicu punu lokota, a ruke su joj se znojile u gumenim rukavicama.

Najslabše se smijala kad se sj etila kako je Max savršeno izveo jedan trik društvene obrade u Golden Nuggetu. Trebali su ući u sobu na četvrtom katu. Opazivši kolica noćne sobarice ispred sobe malo dalje u hodniku, Max je ušao u spremište i skinuo svu odjeću. Potom je raskuštrao kosu i zaputio se hodnikom do sobaričnih kolica, šakama pokrivajući genitalije. Nakon stoje prestrašio ženu, objasnio joj je da se probudio i ustao da bi pošao u kupaonicu, a kako je bio pospan, slučajno je izabrao pogrešna vrata i izišao iz sobe, a vrata su se za nj im zatvorila i zaključala. Sobarica nije željela stajati na hodniku u društvu golog muškarca, te mu je pružila svoj univerzalni ključ. Ušli su.

Ono što se Cassie činilo osobito smiješnim u cijeloj toj priči bila je činjenica da se Max morao odjenuti i vratiti ključ sobarici kako bi prijevara u potpunosti uspjela. No njegova je odjeća bila skrivena u spremištu. Stoga je navukao odjeću žrtve. Muškarac kojeg su željeli opljačkati bio je malo niži od Maxa i veoma mršav. Imao je barem dvadesetak kilograma manje nego Max. Također nije skrivao daje homoseksualac, a njegov je način odijevanja to objavljiavao cijelom svijetu. Max se vratio do sobarice u ružičastoj košulji raskopčanoj do pupka i crnim kožnatim hlačama, tako tijesnim da nije mogao savijati koljena.

Svake večeri, kad bi završila s vježbanjem i spremila se za spavanje, Cassie je drugi komplet otpirača ponovno zakopavala, a na vješalicu s lokotima stavljala teški zimski kaput. Zakopčala bi kaput, skrivajući lokote, te vratila vješalicu u ormar u hodniku. Uvijek svjesna činjenice da bi Thelma Kibble mogla ostvariti svoju prijetnju i nenajavljeno se pojaviti, nigdje nije ostavljala nikakav trag o tome što planira i za što se priprema.

Ali nije bilo ni traga ni glasa od Thelme Kibble. Socijalna radnica očito čak nije nazvala ni Raya Moralesa kako bi provjerila Cassieno ponašanje i radni status. Cassie je vjerovala daje žena jednostavno pretrpana prevelikim brojem slučajeva. Usprkos strogim riječima što ih je uputila Cassie, Kibble vjerojatno ima desetke teških slučajeva koji više nego Cassie iziskuju terenski posjet. Dok je čekala Leov poziv, Cassie se držala i svoje uobičajene rutine. Svakog je jutro trčala oko Hollywood Reservoira, dvaput kružeći oko jezera i prelazeći branu Mulholland. Trčanje je bilo kazna za njezin rani jutarnji ritual: svraćanje na tržnicu uz Fairfax radi krafni i po kavu kod Boba. Običavala je doručkovati u automobilu, vozeći se u brda Laurel Canyon i zaustavljajući se, ako bi našla parkirno mjesto, blizu ograđenog igrališta ispred škole Wonderland.

Dok je jela krafne sa šećernim preljevom i pila vrelu crnu kavu, promatrala je djecu koju su roditelji dovozili u školu, te su se igrala u školskom dvorištu prije jutarnjeg zvona. Pogledom bi pretraživala ograđeni prostor sve dok ne bi našla skupinu djevojčica predškolske dobi, obično okupljenu oko svoje učiteljice, žene koja je izgledala veoma susretljivo i ljubazno. Cassie bi u skupini svakog jutro potražila isto lice: djevojčicu koja je na leđima nosila torbu s natpisom Želim ti ugodan dan. Gledala bi kako

jarkožuta torba poskakuje i kreće se u mnoštvu. Cassie nije djevojčicu gubila iz vida sve dok se ne bi oglasilo zvono i djeca bi ušla u učionice. Tek bi tada zgužvala vrećicu od krafni i pokrenula motor automobila, te se odvezla do umjetnog jezera kako bi gotovo sasvim iscrpila tijelo i um prije nego što je dan uopće počeo.

6.

Petnaest dana nakon što je Cassie Black uspostavila kontakt s Leom, on se javio. Sjedila je u uredu, proučavajući brojke s Rayom Moralesom, kad je zazvonio telefon. Razmišljajući o poslu što ga je upravo obavljala, pograbila je slušalicu i bez razmišljanja pritisnula tipku.

Ovdje Cassie Black, možete li pričekati? Svakako.

Odmah je prepoznala glas. Zastala je, osjećajući trnce na leđima, a zatim je pritisnula tipku za čekanje. U prsima je osjećala opipljivo uzbuđenje.

Je li ti dobro? upita Morales.

Svakako, jest. Ali moram primiti ovaj poziv. Samo izvoli.

Mislim nasamo. Osobno je.

Oh. Uredu.

Ray se doimao pomalo uvrijeđenim, a možda čak i razdraženim. Za njega je osobno vjerojatno značilo novog momka koji je zove. Cassie ga je ljubazno odbila kad ju je prije dva dana pozvao na večeru nakon posla. Sad kad je napokon učinio svoj korak, bilo je prekasno. Cassie je čekala Lea i nije kanila komplicirati situaciju s Rayom. Ako se stvari budu razvijale onako kako je planirala, učinit će mu uslugu ako se ne bude petljala s njim. Neće imati nikakvih tajni kad policija dođe s njim razgovarati.

Ray je rekao da će biti u svojem uredu ako bude željela završiti provjeru računa. Izišao je iz njezina malenog ureda i zatvorio vrata a da, ga to nije morala zamoliti. Nagnula se naprijed kako bi pogledala ispod vrata. Vidjela je da Ray stoji tik ispred vrata, nadajući se da će čuti njezin razgovor.

Ray?

Nije odgovorio, ali je vidjela kako se udaljava. Pritisnula je tipku telefona.

Halo?

Hej, zar si otišla na pokusnu vožnju ili tako nešto?

Oprosti.

Pa, imam nešto za tebe.

Cassie nije odmah odgovorila. Osjećala je kako joj se krv puni adrenalinom. Odmetnički sok. Osjetila se kao na rubu klisure. Vrijeme je za skok. Sadili nikad. Oni ljudi koji ulaze u podstavljene bačve i spuštaju se niz slapove nemaju pojma o tome.

Leo je progovorio, prekinuvši opčinjenost.

Međutim, nisam siguran da će ti se svidjeti.

Cassie je progutala slinu.

Kako to misliš?

Razgovarat ćemo o tome kad se vidimo. Kad i gdje?

Samo dođi ovamo. Ali neka to bude uskoro. Ili večeras ili sutra rano ujutro. Ovo se mora obaviti sutra uvečer, ili gubimo posao.

U redu, večeras nakon posla. Još stanuješ na istoj adresi?

Uvijek. Još jedna stvar. Uključujem snimanje na telefonu kako bih sve ovo imao na kaseti. Mala, znaš da te volim, ali prošlo je mnogo \ remena. Nemoj se uvrijediti, jer ovo je samo mjera opreza. Nakon Linde Tripp i Monice Lewinsky, to je ovdje uobičajena praksa. Evo, idemo. Suraduješ li trenutačno s nekom policijskom službom?

Leo...

Ne spominji moje ime. Samo odgovori na pitanje. Žao mi je, ali to je mjera opreza koju moram obaviti. Ljudi postavljaju zamke na sve strane.

Ne, Leo, ne surađujem. Da sam te željela uvaliti, mogla sam to učiniti prije nego što sam dospjela u High Desert. Tada su baš svi željeli nagodbu sa mnom, ali nisam pristala.

Nisi, doista, i znaš koliko to cijenim. Nisam li se pobrinuo za tebe kad god sam mogao? Stoje s onim privatnim detektivom kojeg si željela unajmiti? Tome stajalo pet tisuća, znaš.

Pobrinuo si se za mene, Leo. Neću zaboraviti.

Volio bih da zaboraviš koristiti moje ime. Oprosti.

U redu, to je dovoljno. Isključio sam snimanje. Možemo krenuti. Uskoro ćemo se vidjeti. Uzmi... Jesi li nabavio putovnice? Stanka.

Još nisam. Kad idući put izidem, nazvat ću i provjeriti što je s tim. Uredu?

Uredu, al itrebaju mi. Uskoro.

Prenijet ću poruku. Vidimo se. Poduzmi sve uobičajene mjere opreza.

Nakon stoje spustila slušalicu, Cassie je pogledala prema zidu kraj vrata.

Njezine su se oči zadržale na poštenu zalijepljenom na zidu. Prikazivao je ženu u sićušnom bikiniju kako hoda suncem obasjanom plažom. Iza nje je u pijesku bila napisana riječ TAHITI!, tik izvan dohvata valova.

7.

Cassie je vozila Sunsetom prema zapadu. Spustila je krov porchea. Voljela je vibracije motora što ih je osjećala kroz sjedalo, kao i duboke, grlene tonove što ih je čula u zavojima. Kod Beverly Glena skrenula je na sjever i pošla zavojitom cestom kroz kanjon preko brda i dolje u Valley.

Leo Renfro živi u Tarzani, sjeverno od Ventura Boulevarda, u ulici ispred Autoceste 101. Njegov je dom bila malena, poslijeratna rančerska kuća bez nekog posebnog dizajna ili stila. Bila je poput svih drugih kuća u susjedstvu, a Leo je baš tako želio. Preživio je zahvaljujući tome stoje bezličan, stapao se s okolinom.

Vozila je kraj kuće bez zaustavljanja, a potom goredolje duž okolnih blokova kuća, proučavajući svako parkirano vozilo i tražeći izdajničke znakove motrenja: kombi sa zatamnjanim staklima, automobile s više od jedne antene, kamionete s nadograđenim kamp kućicama. Jedno je vozilo privuklo njezinu pozornost. Kombi za vodoinstalaterske popravke, barem prema natpisu na boku. Nalazilo se uz pločnik ispred kuće jedan blok dalje od Leove. Cassie je prošla kraj kombija bez zaustavljanja, ali se tada okrenula i pošla natrag, zaustavljajući se uz pločnik i parkirajući pola bloka dalje od kombija. Sjedila je i promatrala vozilo, tražeći znakove kretanja iza stakla, naginjanje automobila izazvano pomicanjem ljudi u njemu, bilo kakav znak da se netko ondje nalazi. Ništa se nije dogodilo, ali Cassie je čekala gotovo deset minuta prije nego stoje iz kuće izišao čovjek u plavom radnom kombinezonu i zaputio se prema kombiju. Otvorio je bočna vrata i ušao. Nekoliko trenutaka kasnije oprezno je na cestu spustio težak stroj za usisavanje. Potom je izišao, zatvorio i zaključao vrata kombija, te počeo gurati usisavač prema ulaznim vratima kuće. Cassie se činilo da je doista vodoinstalater. Ponovno je upalila motor porschea, napravila još jedan krug tim područjem i vratila se do Leove kuće. Parkirala je uz pločnik ispred kuće i podsjetila se da ne treba pasti pod utjecaj Leove paranoje. Sjećala se svih pravila i mjera opreza o kojima je običavao govoriti njoj i Maxu prije nekog posla. Nemoj se kladiti na crno prije posla, nemoj jesti piletinu prije posla, nikad nemoj staviti crvenu kapu, i tako dalje. Za Cassie su sve to bile praznovjerne besmislice.

Sve do one posljednje noći u Cleopatri.

Kad je stigla do ulaznih vrata, pogledala je grede ispod izbočenog dijela krova i vidjela daje stara minijaturna kamera još uvijek ondje. Pitala se radi li još uvijek, a odgovor je dobila kad je Leo otvorio vrata prije nego što je pokucala.

Nasmiješila se.

Čini se da još uvijek radi.

Jasno da radi. Ondje stoji već, koliko, osam godina. Osoba koja ju je ondje montirala tvrdila je da ima doživotno jamstvo, a ja sam joj vjerovao. Nitko o tim sranjima ne zna bolje od nje.

Nasmiješio se.

Kako si, Cassie? Uđi.

Koraknuo je unatrag kako nije propustio u kuću. Leo Renfro imao je četrdesetak godina, vitak i srednje visine. Njegova je prorijeđena kosa već posve posijedjela. Bila je prosijeda kad ga je Cassie upoznala prije gotovo deset godina. Tada joj je rekao daje tome razlog činjenica što je morao previše brzo odrasti. Praktički je odgojio Maxa, svojeg polubrata, nakon što je njihova majka poginula u prometnoj nesreći, kad je vozila pod utjecajem alkohola. Leov je otac bio nepoznat, ali Maxov nije. Nalazi se u zatvoru u Nevadi, služeći deset do dvadeset pet za oružanu pljačku.

Cassieje ušla, a Leo ju je privukao u čvrst zagrljaj. To joj je godilo. Djelovalo je umirujuće, poput doma.

Hej, malanješno je rekao.

Leorekla je Cassie, a zatim se odmaknula, zabrinuta izraza lica. Sad smijem izgovarati tvoj e ime, je li?

Nasmijao se, pokazao prema unutrašnjosti kuće i poveo je prema prostoriji, drvenim oplatama obloženoj sobi kraj bazena, za koju je znala da služi kao njegov ured.

Dobro izgledaš, Cassie. Doista dobro. Sviđa mi se kratka kosa. Je li to neka vrsta muške stvari, preostala iz High Deserta? Kako ono zovu janjeće kotlete ondje gore?

Osvrnuo se prema njoj i namignuo. I ti dobro izgledaš, Leo. Uvijek si isti.

Opet se osvrnuo prema njoj, te su razmijenili osmijehe. Prošle su godine otkako ga je Cassie vidjela, ali Leo se jedva promijenio. Možda ima malo manje kose, ali je još uvijek preplanuo i vitak. Pretpostavila je da se još uvijek pridržava strogog režima joge i jutarnjeg plivanja kako bi ostao u formi.

U dnevnom su boravku morali zaobići kauč smješten pod neobičnim kutom tako da je bio okrenut prema zidu, a ne prema kaminu. To je navelo Cassie da pogleda naokolo, pa je opazila daje sav namještaj u prostoriji neobično postavljen, kao da kamin, očito središte sobe, uopće nije ondje.

Podsjeti me da prije nego što odem uzmem broj tvojeg dekoratera reče. Kakav je ovo stil, postmodernistička provala?

Hej, znam. Upravo sam preuredio stan u feng shui stilu, a ovo je najbolje što mogu učiniti s onim što imam na raspolaganju. Zasad.

Feng što?

Feng shui. Kineska umjetnost harmoničnog razmještaja. Feng shui.

Oh.

Činilo joj se daje čitala o tome. Nešto o najnovijoj kućnoj radinosti u L.A.u, međukozmički prosvijetljenima.

Ovo je mjesto prokleta govorio je Leo. Loše vibracije u svim smjerovima.

Osjećam se kao Dick Van Dyke, ulazim u kuću i spotičem se preko namještaja.

Trebao bih jednostavno otići odavde. Ali već tako dugo ovdje živim, imam bazen pred nosom, i tako. Ne znam što ću učiniti.

Stigli su do ureda. Leov se pisaći stol nalazio na jednoj strani, kraj kliznih vrata prema bazenu. Uza suprotni zid nalazilo se na desetke sanduka šampanjca. Kad je vidjela kutije, Cassie je zastala. U prošlosti, Leo Renfro kojeg je ona poznavala i za kojeg je radila, nikad ne bi u vlastitom domu držao ukradene stvari.

On je bio posrednik koji je pripremao pljačke i kasnije organizirao prodaju robe, ali gotovo nikad nije dolazio u fizički kontakt s ukradenim stvarima, osim ako se nije radilo o gotovini. Sanduci šampanjca u njegovom uredu naveli su Cassie da se zapita što radi ondje. Možda se Leo promijenio nakon onoga s Maxom. Stajala je na vratima ureda kao da se boji ući.

Leo je zaobišao svoj pisaći stol i pogledao je. Nije sjeo.

Što je bilo?

Pokazala je prema nizu kutija što su zaklanjale cijeli zid. Sigurno ima pedeset sanduka, procijenila je.

Leo, nikad nisi držao robu u vlastitoj kući. To nije samo opasno, glupo je. Ti... Opusti se, može? Sve je to posve legalno. Kupio sam to... naručio preko distributera. To je investicija. Usto?

U budućnost. Razmisli. Proslava novog milenija potrošit će sve zalihe šampanjca. U cijelom jebenom svijetu. Ono što preostane, postići će vrtoglave cijene, a ja ću čekati. Svi će prokleti restorani grada dolaziti k meni. Trebala bi vidjeti moju garažu. Imam petsto sanduka toga. Šest tisuća boca. Udvostručit ću veleprodajne cijene i zaraditi najmanje dvjesto tisuća. Želiš se uključiti? Imam investitore.

Ušla je u sobu i zagledala se kroza staklo u blještavu površinu vode u bazenu. Bio je osvijetljen odozdo, pa je blistao poput plavih neonskih reklama u noći. Ne mogu si to priuštiti.

Vidjela je automatski usisavač kako se polako pomiče po dnu, a iza njega vijuga cijev, dok vrećica za otpatke poput duha migolji u vodi.

Čula je prigušeni zvuk prometa s obližnje autoceste. Isto tako je bilo kod nje u Hollywoodu. Na trenutak se pitala je li slučajnost da oboje imaju dom tako blizu autoceste. Ilije to nešto što ima veze s lopovima. Imali su potrebu znati da je put za bijeg u blizini.

Moći ćeš se uključiti nakon što obavimo ovaj posao reče Leo. Dođi, sjedni. Sjeo je i otvorio srednju ladicu pisaćeg stola. Izvadio je naočale za čitanje i stavio ih. Na stoluje čekao žuti fascikl. Leo se sav pretvorio u poslovnog čovjeka. Kao da se priprema za proučavanje porezne prijave s nekim klijentom, ane za provalu. Zapravo je učio knjigovodstvo na UCLAi, sve dok nije shvatio da želi upravljati svojim, ane tuđim novcem.

Cassie je prišla bliže i sjela na kožom presvučenu stolicu nasuprot Leu. Pogledala je niz crvenih novčića obješenih na uzici točno iznad pisaćeg stola. Leo je opazio njezin pogled i mahnuo prema novčićima.

To je lijek.

Lijek za što?

Za feng shui. To su IChing novčići. Nadoknađuju pomanjkanje harmonije. Zato sam ih baš tu objesio. Najvažnije mjesto u kući je ono gdje obavljam svoj posao. Pokazao je prema stolu i fasciklu.

Leo, uvijek si bio paranoičan, ali mislim da si konačno prolupao. Ne. Vjerujem u to. I djeluje. Drugo, tu su i zvijezde. Sad se konzultiram sa zvijezdama prije stvaranja plana.

Time mi ne ulijevaš samopouzdanje. Želiš li reći da od nekog astrologa tražiš blagoslov za svoje poteze? Leo, ne misliš li...

Ni od koga ništa ne tražim, niti kome što govorim. Sam to činim. Vidiš?

Okrenuo se i pokazao niz knjiga na polici ormara iza njega. Sve su imale naslove povezane s astrologijom. Jedan je naslov glasio Kalendar praznina, a drugi Istraživanje u zvijezdama.

Leo, običavao si samo citirati svojeg židovskog djeda koji je govorio nešto poput "nikad nemoj podići novčić koji je okrenut glavom prema dolje". Što je s njim?

Još uvijek vjerujem u njega. Vjerujem u sve to. Važno je vjerovati. Ne nadati se, nego vjerovati. Postoji razlika. Vjerujem u te stvari, a to mi pomaže raditi ono što moram i postići ono što želim.

Cassie je pomislila da je takva filozofija mogla nastati jedino u Kaliforniji.

To je ono najljepše govorio je Leo. Pokriven sam sa svih strana. Dobro je imati sve moguće prednosti, Cass. Max je to običavao govoriti, sjećaš se?

Cassie kimne glavom.

Sjećam se.

Uslijedila je duga nelagodna tišina, a u njezin su um navrle žalosne uspomene.

Zagledala se prema bazenu. Sjećala se kako je ondje jedne noći plivala s

Maxom, kad su mislili da Leo već spava. Tada se upalilo svjetlo u bazenu, a oni su bili goli.

Na koncu je opet pogledala Lea.

Otvorio je fascikl na stolu. Unutra se nalazio pola centimetra debeo snop novčanica od sto dolara i jedna stranica uredno otipkanih, ali nerazumljivih bilješki na papiru istrgnutom iz žutog notesa. Jedna od Leovih mjera opreza.

Uvijek je vodio bilješke u šiframa što ih je jedino on znao odgonetnuti.

Proučavao je riječi na žutom papiru.

Dakle, gdje da počnem? reče samom sebi.

Kako bi bilo da najprije kažeš razlog zbog kojeg misliš da mi se taj posao neće svidjeti.

Leo se nagnuo unatrag i dugi je trenutak proučavao.

Dakle konačno će Cassie hoćeš li mi reći ili je to zapisano negdje u zvijezdama, pa moram sama potražiti?

Ignorirao je ubod.

Evo o čemu je riječ. Posao je u Las Vegasu, na što sam te već upozorio. Radi se o mnogo gotovine, tako mi je rečeno. Ali to je ugovorni posao i...

S kim?

S nekim ljudima. To je sve što trebaš znati. Svatko ima svoj dio posla. Nitko ne poznaje sve ostale. Čak ni ja. Imamo nekog tipa koji u

ovom trenutku motri na metu, a to je samo glas preko telefona koji mi govori

neke stvari. Nemam pojma tko je on. Čovjek zna za mene preko telefona, ali ne

zna za tebe. Shvaćaš? Tako je sigurnije. Različiti igrači drže različite djeliće iste

slagalice. Samo što nitko ne vidi cijelu slagalicu, već samo dijelove što ih drže.

To je u redu, Leo, ali ja ne govorim o sitnim ribama. Ti znaš za koga to

namještaš, točno?

Da, poznajem ih. Suradivao sam s njima u prošlosti. To su dobri ljudi. Zapravo, oni su investitori.

Pokazao je prema zidu sanduka šampanjca. Dobroreče Cassie. –Glavno je da ti jamčiš za njih. Što mi se još u tome neće svidati?

Što još? Najveći problem je u tome što se radi o Cleopatri. Isuse Kriste!

Znam, znam.

Podigao je ruke kao da se predaje. Potom se opet nagnuo unatrag i skinuo naočale. Jedan je kraj stavio u kut usta i pustio da naočale vise.

Leo, očekuj eš da ću se vratiti na to mjesto, a ne samo u Las Vegas, nakon onoga što se dogodilo?

Znam.

Više nikad neću kročiti nogom u to prokleta mjesto.

Znam.

Ustala je i stala tako da joj je lice bilo tek nekoliko centimetara udaljeno od stakla na kliznim vratima. Opet se zagledala u bazen. Usisavač se još uvijek kretao. Naprijednatrag, naprijednatrag. Podsjećao ju je na njezinu vlastitu egzistenciju.

Leo je vratio naočale na nos i obratio joj se umirujućim, odmjerenim tonom.

Smijem li sad nešto reći?

Kretnjom mu je pokazala neka govori, premda ga još uvijek nije gledala.

U redu, nemojmo nešto zaboraviti. Ti si nazvala mene, a ne ja tebe. Zamolila si me da ti namjestim neki posao. Rekla si da želiš nešto veliko, i to što prije. I željela si da bude gotovina. Jesam li sve točno rekao?

Čekao je odgovor, ali ona ništa nije rekla.

Tvoju ću šutnju shvatiti kao potvrđan odgovor. Pa, Cass, to je taj posao.

Okrenula se prema njemu.

Ali nisam rekla...

Podigao je ruku, ušutkavši je.

Dopusti da završim. Samo kažem da sam ti to predložio kako bi uzela u obzir.

Ne želiš taj posao, dobro. Obavit ću nekoliko telefonskih poziva i naći nekog drugog. Ali, curo, ti si bila najbolja u tome. Prava si umjetnica, ako se tako može reći. Čak bi i Max to priznao. On je bio učitelj, ali učenica je nadmašila mentora. Dakle, kad su mi se ti ljudi obratili s prijedlogom, počeo sam misliti da si ti idealna za taj posao. Ali, hej, ni na što te ne prisiljavam. Pojavit će se nešto drugo, pa ću te nazvati. Ne znam kad će to biti, ali ostat ćeš prva na mojem popisu.

Uvijek ćeš biti prva, Cassie. Uvijek. Polako se vratila do stolice i sjela.

Ti si umjetnik, Leo. Sjajan manipulator. Taj tvoj govor je način na koji mi kažeš da bih to trebala učiniti, nije li? Nisam to rekao.

Nisi ni morao. Riječ je samo o tome, Leo, da ti vjeruješ u svoje zvijezde i svoje IChing novčiće i sve ostalo. Jedino u što ja moram vjerovati je da to mjesto, ta noć... da se umiješao nekakav duh ili nešto slično. Prokletstvo. Bilo je na nama ili na tom mjestu. Šest godina samoj sam sebi govorila da nije bila riječ o nama, nego o tom mjestu. A ada ti... želiš da se vratim onamo.

Leo je zatvorio fascikl. Cassie je gledala kako snop novčanica nehaje.

Htio bih da učiniš samo ono što sama želiš. Ali sad moram obaviti nekoliko telefonskih poziva, Cass. Moram to organizirati s nekim dru_ im za večeras, jer posao se mora obaviti sutra uvečer. Meta navodno dolazi u četvrtak ujutro. Cassie je kimnula glavom, obuzeta užasnim osjećajem da neće biti drugog posla ako ovo odbije. Nije znala hoće li to biti zato što Leo neće imati povjerenja u nju ili zbog nečeg drugog. To je bio samo predosjećaj. U mislima joj se pojavila slika na plaži i veliki val koji briše ova u pijesku. Nestala su prije nego što ih je Cassie uspjela pročitati, .1 je znala što je pisalo. Prihvati posao, Koji je moj dio, ako prihvatim? Leo ju je gledao i oklijevao. Jesi li sigurna da želiš znati? Kimnula je glavom. Opet je otvorio fascikl i izvukao žutu stranicu –pod novčanica. Govorio je gledajući svoje bilješke.

U redu, ovako ide. Mi dobivamo prvih sto tisuća i četrdeset posto j ostatka. Motrili su na tog tipa. Misle da ima oko petsto tisuća, sve u gotovini. U aktovki. Ako posao uspije, to je oko dvjesto šezdeset za as. Podijelio bih šezdeset prema četrdeset, a ti dobivaš veći dio. Više od sto pedeset za tebe. Ne znam je li to dovoljno da zauvijek nestaneš, ali je jebeno dobar početak i uopće nije loše za posao u jednoj noći. Pogledao ju je.

Nije loše ni zanjihreče Cassie. Dvjesto četrdeset, a ništa neće učiniti.

Nije baš ništa. Našli su žrtvu. To je najvažnije. Također imaju nekoga unutra tko će ti umnogome olakšati situaciju.

Trenutak j e zastao kako bi razmislila o novcu i pojedinostima.

Jesi li sad zainteresirana?

Cassie je još malo razmišljala.

Ne znaš kad će se pojaviti sljedeći posao, zar ne?

Nikad ne znam. Trenutačno imam samo to. Ali iskreno rečeno, ne bih računao na to da će sljedeći posao donijeti toliko novca. Vjerojatno bi trebala dvatri posla da se skupi toliko. Ovo je veliko. To je ono što želiš.

Nagnuo se unatrag, promatrao je preko ruba naočala i čekao. Znala je daje sve savršeno odigrao. Pustio ju je da odvuče mamac, ali sad polako namotava najlon. Upecala se, i to je znala. Posao s potencijalnom zaradom od preko sto pedeset tisuća ne pojavljuje se često. Najviše što su ona i Max uspjeli opljačkati bilo je šezdeset tisuća dolara što su ih ukrali pomoćniku sultana Bruneia. To je za sultana bio sitniš, ali ona i Max su slavili do zore u Aces & Eights klubu u North Vegasu.

U redu konačno reče. Zainteresirana sam. Razgovarajmo o tome.

8.

Leo se nagnuo nad pult za kojim je radio i govorio ne gledajući svoje bilješke ili Cassie.

Meta j e prijavljena pod imenom Diego Hernandez. Profesionalac je. Teksašanin meksičkog podrijetla. Njegova j e igra bakara.! Kolikoj e poznato, igra pošteno.

Samo što je izvrstan u tome. Provodi po nekoliko dana u svakoj kockarnici i odlazi dalje. Tako ne uzima previše na jednomu mjestu, pa se ne postavljaju neugodna pitanja. Slijedili su ga od Nuggeta do Stardusta, a sad je u Cleopatri. Očistio je sva mjesta gdje je bio.

Nalazili su se u kuhinji Leove kuće. Cassie je sjedila za kuhinjskim stolom, a Leo je stajao za pultom i pripremao sendviče s maslacem od kikirikija, medom i bananama. To je bio njegov specijalitet. Koristio je kruh od sedam vrsta žitarica. Svake večeri uzima dobitak u gotovini i sve drži u aktovki. Ako odlazi iz zgrade, aktovku nosi sa sobom. Lancem pričvršćenu za njegovo zapešće. Nema e uza se j edino dok se nalazi u kockarnici. Odnese je na recepciju i traži daje čuvaju u trezoru dok on igra, a uzima je kad odlazi na spavanje. Kad god nosi aktovku, uz njega je čovjek osiguranja. Uopće ne riskira.

Dakle, govoriš da j e j edini način poći u nj ego vu sobu dok spava. Točno. Leo je prišao stolu i donio dva tanjura, a na svakom po dva sendviča. Potom je otišao do hladnjaka i vratio se s dvije boce gaziranog soka. Sjeo je i otvorio boce dok je govorio.

Hazardna igra s kartama; s dva kompleta karata igraju je bankar i dva igrača. U sobi vjerojatno prebacuje gotovinu iz aktovke u sobni sef, radi dodatne sigurnosti. To nije sigurno, ali moramo očekivati daje tako. Želiš li čašu? Ne. Kakav je sef? Ne sjećam se od ranije.

Leo je spustio pogled i proučavao svoje bilješke.

Riječ je o Halsey Executive s pet gumba. Nalazi se na podu u ormaru, ispod šipke za vješanje odjeće. Pričvršćen za pod s unutrašnje strane. Ne možeš ga pomaknuti. Moraš ući onamo i otvoriti ga, dok je tipu sobi.

Cassie je kimnula glavom i uzela pola sendviča. Leo ih je narezao na trokute. Uvijek je tako činio, a sjećala se da se jednom naljutio kad je ona napravila sendvič i prerezala ga po dužini. Odgrizla je zalogaj i odmah se nasmiješila. Fino rekla j e dok su joj se usta puna maslaca od kikirikija polako micala. Zaboravila sam kako su dobri ovi sendviči, Leo. Sjećam se da si ih pripremao za Maxa i mene nakon što bismo cijelu noć vozili da se vratimo ovamo nakon nekog posla.

Pripremao sam te sendviče za nj ega od njegove šeste godine. Uvijek ih je najviše volio. Uvijek su bili pogodak.

Spominjanje Maxa izbrisalo je osmijeh s njezina lica. Cassie se vratila na posao. Halsey ima malenu tipkovnicu s prednje strane. Mogu to učiniti s jednom kamerom, dvije ako bude vremena, da budemo sigurni. Morala bih znati je li tip ljevak ili dešnjak. To ću saznati kad ga budem vidjela u kockarnici.

Uglavnom je govorila sebi. U mislima je gledala prizor. Potom se pojavilo pitanje za Lea.

Jesi li svojeg čovjeka pitao za boju?

Leo kimne glavom.

Švicarska kava. Soba je oličena prije dva mjeseca, ali je za pušače. Naš čovjek puši cigare.

To će pomoći kod mirisa.

Zapamtila je boju sobe. Odlučila je ujutro, prije odlaska, kupiti kanticu boje i raspršivač.

Također su mi rekli daje debeo reče Leo. Hrče. To malo olakšava stvar.

Ništa nije lako, Leo. Ne u Las Vegasu.

To ju je navelo na razmišljanje o povratku u Cleopatru, te ju je obuzeo zloslutan osjećaj.

Ako odlazi u četvrtak, zašto ne pričekamo da vidimo kamo ide i obavimo posao na tom drugom mjestu? Zašto to mora biti u Cleopatri.

Jer ne znamo ide li još nekamo. Koliko mi znamo, možda se kani vratiti u Teksas. Možda je njegova aktovka puna, pa ide kući. Osim toga, naš čovjek unutra radi u Cleopatri. Tko zna hoćemo li biti te sreće ako pođe dalje.

Cassie kimne glavom. Zнала je da je Leo o svemu dobro promislio, došavši do zaključka daje Cleopatra jedino rješenje.

Čitala sam daše Cleopatra prodaje reče Cassie, tek toliko da kaže nešto čime će skrenuti misli.

Da, tri tisuće soba, a pola ih je svake noći prazno. To je veliki bijeli slon. Sedam godina star hotel i već se prodaje. Čuo sam da ga je Steve Wynn pogledao, ali je odustao. Znaš daje ondje nešto zajebano kad ni on ne vidi način za poboljšanje situacije. Kad on nešto dotakne, pretvara se u zlato.

Možda to mjesto nikad nije uspjelo nadjačati lošu reklamu, znaš, zbog Maxa. Leo odmahne glavom.

Stara vijest. Problem je u tome što su od tog mjesta učinili jeftino prenoćište, a sad se raspada i nitko ondje ne želi boraviti. Ima previše drugih ugodnih mjesta na Stripu, za istu lovu. Sad imaš Bellagio, Veletian. Mandalay Bay dolje na kraju.

Spominjao je kockarnice koje uopće nisu postojale kad je Cassie posljednji put bila u Las Vegasu. Pojela je prvi sendvič i odmah prešla na drugi, nakon što je popila nekoliko gutljaja iz boce. Nastavila je iznositi plan, govoreći punim ustima.

Osim ako se stvari nisu promijenile, Cleopatra ima magnetske kartice. To znači da sutra rano moram poći onamo kako bih se pozabavila sobaricom, uvukla se u sobu, sve pripremila i noću se vratila kroz otvor za ventilaciju, baš kao zadnji put.

Naglo je progutala zalogaj i osjetila kako joj se silovito spustio u želudac.

Ne znam, Leo. Možda su promijenili one cijevi za ventilaciju nakon što smo ih Max i ja koristili.

Pogledala gaje. Promatrao ju je preko ruba naočala i smiješio se. Što?

Ne slušaš me reče. Rekao sam ti da ondje imamo svojeg čojeka. Zaboravi na ventilacijske cijevi. I na sobaricu. Nema nikakve

društvene obrade. Cijeli će te paket čekati na recepciji. Pogledao je bilješke.

Pod imenom Turcello. Imat ćeš sve što ti... Zašto Turcello? Tko je to?

To si ti. Koga je briga zašto? To je samo ime što mi ga je dao naš čovjek u hotelu. U paketu će biti sve što će ti trebati. Ući ćeš u sobu kroz vrata jer ćeš imati poseban ključ. Također ćeš imati sobu u blizini. Možeš se pripremiti i motriti. Također ćeš dobiti dojavljivač. Obavijestit će te čim meta prestane igrati.

Poseban će me ključ dovesti samo do pola puta. Morat ću promijeniti zasun. Prošlo je tako mnogo vremena da se ne sjećam vrste. Jesi li nabavio...

Imam ga ovdje. Opusti se. Rekao sam ti, sve imam. Ovo nije amaterski posao. Pogledao je svoje bilješke.

Zasun je Smithson Commercial. Isto kao zadnji put. Je li to problem?

Neću znati sve dok ne stignem onamo. Kao što si rekao, kad su izgradili to mjesto, štedjeli su ondje gdje se ne vidi. Upotrijebili su pola mehanizma u svim zasunima. Pretpostavljam da su polovice mehanizama umjesto cijelih, pa su na tri tisuće zasuna uštedjele lijep iznos. Pitanje je jesu li ih sve promijenili nakon one noći s Maxom?

Što ako jesu?

Onda je to problem. Znači da ću morati skinuti cijeli mehanizam i raspoloviti ga. U sobi?

Ne. Morat ću otići i vratiti se. Ponijet ću aparat za autogeno rezanje i ostaviti ga u prtljažniku. No budem li morala poći dolje i upotrijebiti ga, trebat će mi neko mjesto gdje se mogu sakriti. U međuvremenu, čovjek bi se mogao vratiti u sobu i tu je kraj priče.

Stoje s drugom sobom? Mogla bi izvaditi mehanizam iz tog zasuna, prerezati ga i vratiti na mjesto.

Prije nego što se Cassie uspjela složiti s prijedlogom, Leo je odbacio mogućnost da su zasuni promijenjeni.

Kažem ti, ne trebaš se zabrinjavati zbog toga. To mjesto gubi novac od dana kad je otvorilo svoja vrata. Zasiurno ne bi promijenili tri tisuće zasuna jer je jedan čovjek, koji to neće ponoviti, obio bravu. Zaboravi na to.

Lako je tebi govoriti. Ti ostaješ ovdje.

Leo je zanemario tu primjedbu i posegnuo u fascikl. Izvadio je snop novčanica i stavio ga kraj Cassiena tanjura.

Naši su partneri ozbiljni ljudi. Znaju da postoje troškovi opreme. Tu je deset tisuća. Za kupnju kamere i svega ostaloga što ti treba.

Već sam potrošila gotovo devetsto dolara na ono osnovno.

Dopusti da te nešto pitam, koliko znaš o suvremenim kamerama i takvim stvarima? Znaš li što želiš kupiti?

Posjetit ću mojeg čovjeka u Hootenu. Ako je još uvijek ondje. Prošle je mnogo vremena.

To sigurno.

Ako nije ondje, poći ću u Radio Shack. Pratila sam razvoj situacije. Sredit ću to, Leo. Ne zabrinjavaj se oko toga dijela.

Leo ju je ponovno proučavao iznad ruba naočala.

Dakle, što se dogodilo, Cass? Zašto si tako dugo čekala prije nego što si me nazvala? Već sam izgubio svaku nadu da ćeš se ponovno pojaviti.

Ne znam, Leo. Valjda sam u početku mislila da ću pokušati, znaš?

Leo kimne glavom.

Sve po redu i zakonureče on. Ali to nije za tebe.

Jednog se dana sve promijenilo.

Pa, dobro došla natrag. Dobro ćeš nam doći na našoj strani.

Nasmiješio se. Cassie je odmahнула glavom.

Leo, ovo je jedini put. Mislim ozbiljno. Nisam u tvojoj ekipi. Nestat ću nakon ovoga.

Znala je da neće biti dovoljno novca. To će biti samo početak. No samo je to željela, obećanje novoga početka.

Leo je kimnuo glavom i spustio pogled na žuti papir.

Pa, ovaj maleni posao trebao bi ti pomoći da stigneš onamo kamo želiš poći.

Jesi li nazvao za putovnice? Leo ju je pogledao ne podižući lice.

Jesam. Rečeno mi je da su na putu. Kasnije ću provjeriti poštanski pretinac.

Volim onamo odlaziti kasnije, kad su šalteri zatvoreni.

Dobro. Hvala ti na tome.

Nema problema. Želim da stigneš onamo kamo želiš, Cassie.

Uzela je novac i ustala.

Mislim da bih se trebala pokrenuti ako će to biti sutra. Moram...

Čekaj. Još nešto. Važno je.

Odgurnuo je svoj tanjur, premda nije pojeo drugi sendvič. Iz stražnjeg džepa na hlačama izvadio je rokovnik. Bio je veličine čekovne knjižice, ali deblji. Skinuo je elastičnu gumicu i otvorio ga na stranici označenoj ružičastim papirićem.

Cassie je vidjela da je riječ o Mjesečevom kalendaru. Mnogi dani kalendara bili su ispunjeni Leovim rukopisom. Leo je prstom prešao niz kalendar dok nije našao ono stoje tražio. Govorio je ne podižući pogled sa stranice.

Želim da mi nešto učiniš dok budeš ondje. Dobro. Što? Obećaj mi.

Ništa ti neću obećati dok ne znamo čemu govoriš. O čemu je riječ, Leo?

U redu, evo o čemu. Bez obzira što ćeš raditi, nemoj biti u čovjekovoj sobi između tri i dvadeset dva i tri i trideset osam ujutro. U redu? To je noć od srijede na četvrtak. Zapiši ako misliš da ćeš zaboraviti.

Na Cassienu se licu pojavio upitan osmijeh.

O čemu to govoriš?

Tada je prazan Mjesec. Prazan Mjesec...

Ovo je moj astrološki kalendar, u redu? Radim s onim knjigama što sam ti ih pokazao u uredu, te izrađujem karte putanja planeta, uključujući i Mjeseca.

Dobro, znači izrađuješ putanju Mjeseca. Što je prazan Mjesec?

To je astrološka situacija, u redu? Vidiš, kad se Mjesec kreće iz jedne kuće u drugu, gore u zviježđima, katkad nije ni u jednoj kući. Kad se to dogodi, znači da mu je "putanja prazna", sve dok na koncu ne uđe u neku kuću. To je prazan Mjesec. I kao što sam rekao, u noći od srijede na četvrtak imat ćemo prazan

Mjesec u tih, koliko, šesnaest minuta. Visi ondje vani između Raka i Lava. Putanja mu je prazna od tri i dvadeset dva do tri i trideset osam. Sve sam ovdje izračunao.

Zatvorio je kalendar i podigao ga prema nj o j kao da je riječ o nekoj svetinji. I zato?

I zato je to vrijeme zle kobi, Cass. Svašta se može dogoditi pod praznim Mjesecom. Sve loše. Samo nemoj krenuti u posao u tom vremenu.

Cassie ga je trenutak proučavala i zaključila da se doima posve iskreno. Leo je oduvijek istinski vjerovao u ono u što je želio vjerovati.

Bit će teškoreče Cassie. Sve ovisio tome kad će čovjek poći na spavanje. Moram mu dati dva sata sna. Barem dva sata, da bih bila sigurna.

Onda uđi nakon praznine. Uopće se ne zajebavam, Cass. Znaš li da su Lincoln, McKinley i Kennedy inaugurirani tijekom praznog Mjeseca? Sva trojica, a pogledaj što im se dogodilo. Clinton također, a njemu je isto kao i da su ga ubili. Veoma je ozbiljno kimnuo glavom i ponovno podigao kalendar, kao daje sam po sebi nekakav dokaz. Cassie se činilo da u njegovom iskrenom vjerovanju ima nečeg simpatičnog. Možda zato što nije bila sigurna vjeruje li ona još uvijek u bilo što.

Mislim ozbiljno reče Leo. Možeš provjeriti te stvari u prošlosti, koliko god želiš. Cassie je koraknula prema stolu i posegnula za rokovnikom. No kad joj gaje Leo pružio, povukla je ruku. Željela je nešto pitati, ali nije bila sigurna želi li čuti odgovor.

Leo je znao što misli. Ozbiljno je kimnuo glavom.

Dareče. Pogledao sam. One noći prije šest godina, s Max om, također je bio prazan Mjesec.

Samo gaje gledala.

Sjećaš se što si ranije rekla, o tome daje postojalo neko prokletstvo? To je bio prazan Mjesec, Cass. To je bilo prokletstvo.

Leo joj je na vratima poželio sreću i rekao da će se vidjeti po završetku posla. Cassie je oklijevala na stubištu ispred kuće. Razgovor o praznom Mjesecu i Maxu sve je prekrilo nekim mračnim plaštem. Ramena su joj se stresla, kao da joj je hladno.

Što je? upita Leo.

Odmahnula je glavom, odbacujući pitanje, te postavila vlastito:

Leo, razmišljaš li o Maxu?

Leo nije odmah odgovorio. Izišao je kroz otvorena vrata i pogledao noćno nebo. Mjesec je bio blijed i visio je na nebu poput jajeta.

Bit će pun za dva dana. Lijep i jasan.

Nas tavi o j eš trenutak zuriti u Mjesec, a zatim je pogledao Cassie.

Ne prođe nijedan dan a da ne pomislim na njega reče. Niti jedan dan.

Cassie kimne glavom.

I meni još uvijek nedostaje, Leo.

I meni, Cass. Zato se čuvaj ondje. Ne želim i tebe na taj način izgubiti.

9.

Do podneva u srijedu, nakon što je kupila boju i nužne potrepštine, Cassie Black je vozila kroz pustinju, a sunce se odražavalo na blještavoj srebrnoj koži porschea dok su se pred njom s asfalta uzdizali valovi vreline. Premda promet nije bio gust, a ona je vozila automobil koji je bez problema mogao potegnuti do dvjesto kilometara na sat ili više, neprestano se držala dopuštene brzine. Bilo je teško čistokrvni trkači konj držati pod kontrolom, ali za to je imala dobre razloge. Čim je izišla iz Okruga Los Angeles, prekršila je pravila svoje uvjetne kazne. Ako bi je zaustavila prometna policija, mogla bi se odmah ponovno naći u zatvoru.

Čim je prešla granicu okruga, znala je da su uložila visoki i njezin je život u opasnosti. Svaki susret s policijom zacijelo bi rezultirao povratkom u zatvor. Puštena je na uvjetnu slobodu nakon što je odslužila pet od sedam do dvanaest godina za ubojstvo bez predumišljaja. Ako je uhvate, vratit će je u zatvor na najmanje dvije godine, ali vjerojatno i više.

Stavila je CD Lucinde Williams u stereo i neprestano ga iznova slušala tijekom vožnje. CD nije preskakao na ravnoj cesti. Sviđao joj se odmetnički duh pjesama, osjećaj žudnje i potrage za nečim, što je pjevačica unosila u svaku svoju skladbu. Zbog jedne je Cassie plakala svaki put kad bi je čula. Govorila je o izgubljenom ljubavniku koji se vratio u Lake Charles da bi ondje umro. Je li ti anđeo u uho šaptao Zagrljio te i strah ti oduzeo U tim dugim, posljednjim trenucima.

Za Cassie je pitanje postavljeno u pjesmi bilo duh koji ju je cijelo vrijeme proganjao. Nadala se da je anđeo bio uz Maxa.

Oko tri sata ugledala je oštre obrise hotela s kockarnicama, te ju je obuzela nezamjenjiva mješavina uzbuđenja i strepnje. Niz je godina vjerovala da više nikad neće vidjeti mjesto gdje je odrasla, gdje je upoznala i živjela s Maxom. Pomirila se s tom činjenicom i Las Vegas ostavila za sobom. Povratak ovamo naveo ju je na razmišljanje o boli, kajanju i duhovima. Ali također se morala diviti genijalnosti toga mjesta. Ako je ikad nešto učinjeno od ničega, onda je to nesumnjivo Las Vegas.

Dok je polako vozila Stripom, shvatila je da je došlo do nevjerovatnih promjena. U svakom se bloku uzdizao novi hotel, novo svjedočanstvo o pohlepi i prekomjernosti. Prošla je kraj umjetnih newyorških Mlueta nebodera, kraj kolosalnog MGM Granda i novog Bellagija. Vidjela je imitacije Eiffelovog tornja i venecijanske Piazze San Marco. To su mjesta koja nikad nije vidjela. No sad su ovdje, u Las Vegas Stricu. Sjetila se nečega što je Max jednom rekao. "Sve i svi će s vremenom doći u Las Vegas. Tako neće biti nikakvih razloga da se pođe bilo kamo drugamo."

Tada su otišli na otoke i shvatili da postoji barem jedno mjesto koje se ne može krivotvoriti ili korumpirati.

Stigla je do Cleopatre i njezinu su pozornost odmah privukli Tigris Euphrates Towers. Pogledom je prešla duž stakala sa zrcalima na vrhu Euphrates Towera, te su se njezine oči na trenutak zadržale najednom prozoru.

Njezin se pogled spustio na trokutasti oblik staklenog atrija koji je pokrivao veliku kockarnicu dvadeset katova niže. Odras sunca bio je star poput dijamanta na strani gdje su se uzdizala zrcalna stakla.

Kompleks se nalazio gotovo devedeset metara od Stripa, a kolni prilaz posjetitelja vodio kraj niza fontana u različitim razinama, iz kojih su se uzdizali vodoskoci u koreografiji vodenog plesa. U fontanama su se nalazili izrazito bijeli kipovi djece u igri, sve pod dobrohotnim okom Cleopatre koja je sjedila na prijestolju uz rub fontane na najvišoj razini.

^a nje je egipatski motiv umetnut u moderni dizajn vanjskog zida otela i kockarnice, boje pijeska.

Cassie je vozila dalje i čekala na semaforu kako bi skrenula u Ulicu flamingo i u industrijski labirint na zapadnoj strani grada. Nije uspijeva iz glave izbaciti misli o Maxu. O njihovim trenucima ondje. O raju. Nije očekivala tako oštru bol i žaljenje. Izgled Las Vegasa uvijek se mijenjao, obnavljao. Nije očekivala da će mjesto, koje je u biti samo fasada, izazvati takvu nostalgiju. Ali jest, a to je strahovito peklo. Nije bila ni s jednim muškarcem nakon Maxa, a bila je sigurna da nikad neće ni biti. Možda je, pomislila je, ova bol sve što će ikad imati.

Možda bi je trebala prihvatiti kao takvu. No tada se sjetila da postoji još nešto. Postoji plan ondje na obzoru.

Hooten s Lighting & Supplies nalazio se u industrijskom kompleksu blizu uzdignutog dijela ceste. Ondje je bio već gotovo četrdeset godina, premda se posao u mnogome promijenio tijekom tog razdoblja. U početku je to bila veleprodaja rasvjetne opreme za kockarnice, ali se posao proširio i na elektroniku. To više nije bio samo dobavljač, već i proizvođač. HLS sad izrađuje i prodaje veći dio sofisticirane opreme za nadzor koja se koristi u kockarnicama Nevade, kao i u kockarnicama na području indijanskog rezervata diljem Zapada. Ono što upravitelji HLSa i kockarnica koje su kupovale opremu nisu znali, bila je činjenica da se u kompaniji nalazi barem jedna osoba koja je istu tehnologiju činila dostupnom, za određenu cijenu, onima koji žele zaobići sigurnosne sustave što ih je kompanija postavila.

Cassie je parkirala na ograđenom stražnjem parkiralištu, gdje su djelatnici noću parkirali svoje kamione, te ušla na stražnja vrata. Kad je ušla, na trenutak je zastala dok su joj se oči privikavale na mračniju unutrašnjost. Čim je bolje vidjela, njezinu je pozornost privukao dugačak pult što se pružao cijelom desnom stranom prostorije krcat opremom i katalogima. Za pultom je šest muškaraca posluživalo mušterije ili razgovaralo telefonom. Većina je pred sobom imala otvoren debeli ZS katalog, te su zapisivali narudžbe. Cassie je opazila da tu nema mnogo promjena. Na zidu iza pulta kočio se isti slogan kao i prije sedam godina.

U BOGA VJERUJEMO SVE OSTALE MOTRIMO

Cassie je za nekoliko sekundi opazila Jerseyja Paltza. Razgovarao je telefonom na udaljenom kraju pulta. Sad je imao bradu i više sijede kose. No još uvijek je nosio konjski rep i srebrnu naušnicu u obliku koluta. Prepoznala gaje.

Paltz je spustio slušalicu baš kad je Cassie prišla pultu, ali je nije pogledao. Završio je s upisivanjem podataka na vrhu stranice knjige narudžbi. Čitajući naopako, Cassie je vidjela daje narudžba iz Tropicane. Progovorila je dok je on još uvijek pisao.

Dakle, Jersey, previše si zauzet da bi pozdravio staru prijateljicu?

Paltz je završio bilješku, a zatim je podigao glavu, smiješeći se. Njegov se smiješak malo pokolebao, a na licu mu se polako pojavio izraz prepoznavanja.

Cassie Black?

Cassie kimne glavom i nasmiješi se.

Hej, curo, doista je prošlo mnogo vremena. Kad si... ovaj...

Prije deset mjeseci. Samo što nisam dolazila ovamo. Nakon High Deserta preselila sam u Kaliforniju. Sviđa mi se ondje. Ondje gdje ja živim, temperatura ode u nebesa samo nekoliko puta na godinu.

Paltz je kimnuo glavom, ali se vidjelo da oklijeva. Cassie ga je lako pročitala. Shvatio je da nije došla kako bi se pozdravila sa starim znancem; među njima nikad nije bilo ničega osim poslovne suradnje. Osvrnula se naokolo kako bi bila sigurna da ih nitko ne može čuti, a zatim se nagnula preko pulta, oslonivši se laktovima na otvoreni katalog i knjigu narudžbi.

Treba mi oprema. Kompletna, barem tri kamere, a jedna mora biti zelena.

Paltz je olovku stavio iza uha i jednom odmahnuo glavom, ne gledajući je.

Trebat će mi naočale za noćno motrenje i kolut električne prohodne vrpce doda Cassie. Putem ovamo svratila sam u Radio Shack, ali oni više ne prodaju vrpcu. Ostatak alata donijela sam sa sobom.

Pa, to bi mogao biti problemreče Paltz. Naočale ili traka?

Ne, sve. Mine... želim reći, ja se jednostavno više ne bavim takvim...

Slušaj, Jersey. Ako sam te željela uvaliti, ne misliš li da bih to učinila prije šest godina, kad mi je to moglo koristiti? Mislim, Max i ja, zahvaljujući nama tada si zaradio mnogo novca. Sjećaš se toga, žarne?

Nevoljko je kimnuo glavom.

Samo što su se stvari u ovom gradu promijenile. Prijedeš preko crte i okome se na tebe. Mislim, doista se okome.

Cassie se uspravila.

Ne moraš mene uvjeravati u to. Ili Maxa. Oprosti. Znam to.

Još je jednom kimnuo glavom i dlanovima se oslonio na pult.

Dakle, što misliš, Jersey? Imam gotovinu i spremna sam za rock 'n roll.

Ležerno je spustila naprtnjaču ispod ruke i podigla gornji preklop, otkrivajući snopove novčanica od sto dolara što joj ih je Leo dao. Znala je da su odanost i povjerenje u odmetničkom svijetu jedna stvar, ali pogled na gotovinu je sasvim nešto drugo.

Moram znati, jer ako mi ti nećeš pomoći, morat ću naći nekog drugog Paltz kimne glavom. Vidjela je da je novac djelovao.

Slušaj mereče. Možda ću moći nešto učiniti za tebe. O kojem vremenu govorimo?

Govorimo o sadašnjem trenutku, Jersey. Večeras. Ovdje sam. Moram obaviti posao.

Pogledao ju je, zadržavši dlanove na pultu. Oprezno je pogledom preletio naokolo, provjeravajući je li njihov razgovor još uvijek samo njihov.

U redu... Radim do pet. Hoćemo li se naći u Aces & Eights u šest? Ona stara rupa j oš uvijek radi?

O, da. Uvijek.

Vidimo se u šest.

Počela se udaljavati od pulta, ali je Paltz tiho zazviždao i ona se opet okrenula prema njemu. Uzeo je olovku iza uha, napisao nešto u notes i pružio joj istrgnutu stranicu.

Morat ćeš to imati uza se.

Uzela je papirić i pogledala ga. Zapisao je cijenu.

\$8.500

Pomislila je da je visoka. Pročitala je dovoljno o sadašnjoj tehnologiji i znala da bi se cijene potrebne opreme trebale kretati unutar pet tisuća dolara, uključujući i lijepi profit za Paltza. Prije nego što je uspjela nešto reći, Paltz ju je očito pročitao.

Gledaj šapne platit ćeš mnogo za te stvari. Ono što ovdje izrađujemo je patentirano. Ako te uhite s tim stvarima, doći će ravno ovamo. Dakle, prodaj a tih stvari tebi sama po sebi nije ilegalna, ali mogli bi me optužiti za pomaganje. Sad se ovdje razbacuju optužbama za zavjere kao konfetima. Povrh toga, ostao bih bez posla. Stoga moraš platiti visoku cijenu da ja budem pokriven. Uzmi ili ostavi, ali to je cijena.

Sad je shvatila daje pogriješila kad mu je pokazala gotovinu prije sklapanja posla.

U redu, slažem se napokon reče. Ionako imam plaćene troškove.

Znači, vidimo se u šest. Da, u šest.

10.

Cassie je imala dva sata vremena prije sastanka sa Jerseyjem Paltzom. Pomislila je da bi mogla poći u Cleopatru i uzeti paket što je čeka na recepciji, ali se predomisli jer bi to značilo da bi morala otići na sastanak, a potom se opet vratiti u hotel. To bi podrazumijevalo dva prolaza više ispod kamera. Nije željela ljudima s druge strane tih kamera dati dvije prilike više da je otkriju. Stoga se držala podalje od Stripa. Najprije je svratila u salon za manikiranje u trgovačkom centru na Flamingu, te se pobrinula da joj se nokti odrežu stoje moguće kraće. To baš nije bilo otmjeno, ali manikerka, porijeklom iz Azije,

vjerojatno iz Vijetnama, nije postavljala pitanja, a Cassie joj je dala lijepu napojnicu.

Potom se vozila Flamingom na istok, kraj lasvegaskog Sveučilišta Nevada i u područje gdje je živjela do svoje jedanaeste godine. Tijekom vožnje iz L.A. a uvjerala je sebe da po posljednji put želi vidjeti to mjesto.

Prošla je kraj 7Elevena kamo ju je otac običavao voditi po bombone i kraj autobusne postaje gdje se iskrcavala po povratku iz škole. Malena kuća u Ulici Bloom, koja je pripadala njezinim roditeljima još uvijek je bila obojena ružičasto, ali je uočila daje tijekom dva desetljeća otkako su oni otišli došlo do nekih promjena. Mehanički rashladni uređaj na krovu zamijenjen je pravim klimatizacijskim uređajem. Garaža je preinačena u prostor za stanovanje, a stražnje je dvorište sad ograđeno, kao i kod svih drugih kuća u bloku. Cassie se pitala tko sad ondje živi, te je li to ista obitelj koja je kupila kuću na licitaciji nakon pljenidbe. Osjetila je poriv da pođe do vrata i pokuca, te zamoli da joj dopuste na brzinu pogledati njezinu nekadašnju sobu. Činilo joj se da se posljednji put osjećala potpuno sigurnom baš u toj sobi. Znala je kako bi lijepo bilo ponovno imati taj osjećaj. Slika sobe kakva je bila njezinom djetinjstvu na trenutak joj je dozvala u sjećanje sobu Jodie Shaw i zbirku plišanih psića na polici iznad kreveta. No brzo je potisnula taj prizor i vratila se vlastitim uspomnama.

Zureći u kuću, razmišljala je o danu kad se vratila kući iz škole i vidjela majku kako plače dok je neki čovjeku odori na ulazna vrata lijepio obavijest o pljenidbi. Rekao joj je da se mora staviti na vidljivom mjestu, ali čim je čovjek otišao, njezina je majka strgnula papir s vrata. Potom je zgrabila Cassie za ruku i povela je do automobila. Vozila je divlje i neoprezno prema Stripu, te se na koncu zaustavila ispred Riviere. Vukući Cassie za sobom, našla je njezina oca za jednim od stolova gdje se igrao ajnc. Gurnula je obavijest o pljenidbi u njegovo lice, a zatim u njegovu havajsku košulju. Cassie se uvijek sjećala te košulje. Na sebi je imala hula plesačice koje su rukama pokrivala gola prsa. Majka je proklinjala njezina oca, nazivala ga kukavicom i još nekako, čega se Cassie nije sjećala, sve dok je ljudi iz osiguranja kockarnice nisu odvukli. Cassie se nije sjećala svih riječi, ali joj je prizor ostao u jasnom sjećanju, gledan očima djeteta. Njezin je otac samo sjedio na stolcu, zadržavajući svoje mjesto za kockarskim stolom. Zurio je u ženu koja se derala na njega kao da mu je posve nepoznata. Na licu mu je poigravao slabašan smiješak. Nije rekao ni jednu riječ. Otac se te večeri nije vratio kući, kao ni sljedećih večeri. Cassie ga je vidjela samo još jednom, kad je dijelila karte za ajnc u Tropu. No tada je već bio duboko u boci i nije ju prepoznao. Ona nije imala hrabrosti da mu kaže tko je. Skrenula je pogled s kuće, a u misli su joj ponovno navrli prizori iz kuće na Lookout Mountain Roadu. Pomislila je na sliku na štafelaju u sobi Jodie Shaw. Malena je djevojčica plakala jer je odlazila iz svojega doma. Cassie je točno znala kako se osjećala.

11.

Promet u North Las Vegasu jedva se vukao. Cassie je u Aces & Eights stigla s petnaest minuta zakašnjenja. No prije nego što je ušla, ipak je još neko vrijeme sjedila u automobilu i stavila periku što ju je kupila za razgledavanje kuće na Lookout Mountain Roadu. Spustila je štitnik za sunce i, gledajući se u malenom zrcalu, namjestila periku, a zatim olovkom potamnila obrve. Dodala je naočale sa staklima ružičaste nijanse što ih je kupila u dragstoru Thrifty.

Aces & Eights je bio lokalni bar, a do prije šest godina Cassie je bila stalni gost. Većina je mušterija živjela od zarade u kockarnicama, legalno ili ne, te ako je bilo gdje mogu prepoznati, čak i nakon šest godina izbivanja, onda je to u ovom baru. Cassie je gotovo rekla Jerseyju Paltzu neka izabere drugo mjesto za sastanak, ali se predomislila da ga ne bi prestrašila. Također je morala sebi priznati da je pomalo nostalgичna. Željela je vidjeti je li se staro okupljalište promijenilo.

Nakon što je još jednom zrcalu provjerila svoj izgled, izišla je iz yxstera i ušla u bar. Naprtnjaču je nosila preko ramena. Vidjela je nekoliko muškaraca za šankom, a po njihovim odorama ili bojama pregača djelatelja znala je u kojoj kockarnici rade. Za šankom su stajale : dvije žene u kratkim haljinama i u cipelama visokih potpetica, a na šanku su se nalazili njihovi dojavljivači i mobiteli; prostitutke koje čekaju posao i ne opterećuju se činjenicom da je to svima jasno. Nikoga nije briga u Aces & Eights.

Ugledala je Paltza u okruglom separeu u stražnjem kutu prigušeno osvijetljenog bara. Bio je nagnut naprijed, iznad zdjele čilija. Cassie se sjećala da je čili jedino jelo u jelovniku kojeg su se redoviti gosti usudili jesti. Ali ona ga više nikad neće jesti, ni ovdje ni bilo gdje drugdje, nakon što je pet godina u High Desertu svake srijede morala jesti čili. Pošla je onamo i kliznula u separe kad se Paltz počeo buniti.

Dušo, čekam...

To sam ja.

Pogledao je pozornije i prepoznao je.

Nije li malo rano za Noć vještica?

Mislila sam da bi ovdje moglo biti ljudi koji će me se sjetiti.

Sranje, nisi bila ovdje šest godina. U Vegasu je to drevna povijest. Znaš, baš sam mislio da si odustala, ali sam se tada sjetio da ovdje nisi bila šestsedam godina. Ne znaš kako je promet katastrofalan.

Upravo sam otkrila. Mislila sam da je L. A. grozan, ali ovo je... Uz ovo, L.A. izgleda poput jebene autoceste. Ovdje im trebaju još barem tri autoceste, s obzirom na gradnju.

Cassie nije željela razgovarati o prometu ili o vremenu. Odmah je prešla na razlog sastanka.

Jesi li mi štogod donio?

Idemo redom.

Paltz je kliznuo po sjedalu dok nije stigao tik do Cassie, a zatim je lijevom rukom ispod stola počeo opipavati njezino tijelo. Cassie se odmah ukočila. Oduvijek sam to želio učiniti reče Paltz i nasmiješi se. Još otkako sam te prvi put vidio s Maxom.

U dahu mu se osjećao miris čilija i luka. Cassie se okrenula i zagledala prema šanku.

Gubiš vrijeme, nisam... Prekinula se kad je njegova ruka kliznula uz njezino tijelo do dojki. Odgurnula ga je.

Dobro, dobroreče Paltz. U današnje vrijeme čovjek nikad ne može biti dovoljno oprezan, znaš? Imaš li osamdeset pet bumbara u toj torbi?

Pogledala je iz separea i po baru kako bi bila sigurna da ih nitko ne gleda. Mogli su biti mirni. Ako je netko opazio kako su ozbiljni, zacijelo je to smatrao pregovorima prostitutke i mušterije. Ništa posebno. Čak se i opipavanje moglo smatrati dijelom pregovaranja; u današnje vrijeme mušterija mora biti sigurna u kvalitetu i spol ponuđene robe.

Donio sam ono što si tražioreče Cassie. Gdje je oprema?

U kombiju. Ponovno mi pokaži ono što mi treba, pa ćemo prošetati.

To smo već jednom učinilipobuni se Cassie. Odmakni se.

Paltz je kliznuo natrag na svoje mjesto. Uzeo je zalogaj čilija, a zatim otpio dugi gutljaj piva iz boce Miller High Lifea.

Cassie je prebacila naprtnjaču preko krila i stavila je na sjedalo između njih. Podigla je preklop do pola. Sad se u naprtnjači nalazila njezina gumena torba za alat. Na njoj je ležao snop novčanica. Novčanice od sto dolara, ili bumbari, kako su ih zvali neki lokalni stanovnici. To je bio izraz skovan u Vegasu prije nekoliko godina, kad su tisuće krivotvorenih žetona od sto dolara preplavile podzemni svijet. Bili su savršena krivotvorina crnožutih žetona od sto dolara što su se koristili u Sandsu. Zvali su ih bumbari. Krivotvorine su bile tako dobre da je kockarnica morala promijeniti boje i dizajn svojih žetona. Sands je odavno nestao, srušen je i zamijenjen novom kockarnicom. Ali podzemni je svijet i dalje zadržao naziv bumbar za novčanice ili žetone od sto dolara. Svi koji su koristili tu riječ već su dugo ovdje.

Cassie se pobrinula da Paltz dobro pogleda novac, a zatim je spustila preklop na naprtnjači, baš kad je konobarica prišla stolu.

Mogu li vam nešto donijeti? pitala je Cassie. Paltz je odgovorio umjesto nje.

Ne, u redu jereče. Samo ćemo na trenutak izići, a ja ću se odmah vratiti. Tada ću popiti još jedno pivo, dušice.

Konobarica se udaljila, a Paltz se nasmiješio, svjestan činjenice da će ono što je upravo rekao uvjeri ti konobaricu da idu van kako bi obavili seksualnu transakciju. To nije smetalo Cassie jer je odgovaralo njezinoj zaštiti. Ali smetalo joj je kad je konobarici rekao "dušice". Uvijek joj je smetalo kad su muškarci nepoznate žene nazivali imenima od milja, posve neiskreno. Progutala je oštru primjedbu o tome i počela izlaziti iz separea.

Obavimo to reče Cassie.

Kad su izišli iz lokala, Paltz ju je poveo prema kombiju parkiranim 3 strane zgrade. S malenoga koluta na pojasu skinuo je ključeve i otključao klizna vrata na suvozačevoj strani. Kombi je bio parkiran ako da su se otvorena vrata kombija nalazila jedva metar od zida. Nitko nije mogao pogledati u kombi a da se sasvim ne približi. Cassie je to smatrala i dobrim i lošim znakom. Dobro je ako Paltz kani biti pošten. Loše je ako je isplanirao pljačku.

Paltz se popeo u kombi i kretnjom pozvao Cassie da ga slijedi. Prednja je kabina bila odijeljena šperpločom. U stražnjem dijelu kombija dvije su klupe postavljene jedna nasuprot drugoj, a u sredini se nalazio zidni prostor. Različiti komadi alata visjeli su s kukica na stijenkama, a u velikim se vjedrima nalazilo još alata, opreme i starih krpa. Cassie je oklijevala na otvorenim vratima. U naprtnjači je nosila gotovo deset tisuća dolara u gotovini, a u kombiju je zvao čovjek kojeg nije vidjela, a kamoli s njim poslovala, više od šest godina. Pa, želiš li to ili ne? Nemam cijelu noć na raspolaganju, a mislio sam da nemaš ni ti.

Paltz je pokazao prema kovčegu srednje veličine na podu. Podigao ga i sjeo na klupu s kovčegom u krilu. Otvorio ga je, podigavši poklopac prema svojim prsima da Cassie može vidjeti opremu složenu na spužvastoj gumi.

Cassie je kimnula glavom i ušla u kombi.

Zatvori vratareče Paltz.

Povukla je vrata i zatvorila ih, ali je cijelo vrijeme promatrala Paltza.

Učinimo to brzo reče Cassie. Ne želim se ovdje zadržavati. Opusti se, neću te ugristi.

Ne bojim se da ćeš me ugristi.

Kad se približila, Cassie je ponovno pogledala u kovčeg. Dijelovi elektroničke opreme za motrenje nalazili su se u udubljenjima kako se tijekom prijevoza ne bi micali. Cassie je veći dio opreme prepoznala zahvaljujući nekadašnjem radu s njima, ili iz časopisa i kataloga elektronike. Vidjela je sićušne kamere, mikrovalni odašiljač, prijammik i nekoliko komada dodatne opreme. U kovčegu su također bile naočale za noćno motrenje.

Poput trgovačkog putnika, Paltz je mahnuo rukom ispred izložene opreme i počeo svoj reklamni govor.

Želiš li da sve prijedemo, ili misliš da ćeš se snaći?

Bolje da mi sve pokažeš, osim naočala. Prošlo je dosta vremena.

Onda dobro, pođimo od hvatanja slike do njezine isporuke. Prvo, kamere.

Pokazao je gornju polovicu kovčega. U udubinama spužvaste gume ležala su četiri malena crna kvadra s otvorenim sustavom strujnih krugova i okruglim središnjim dijelovima.

Ovdje imaš četiri čip kamere, što bi trebalo biti dovoljno za bilo kakav posao.

Kad smo ranije razgovarali, nisi rekla trebaju li biti u boj i, ali...

Ne treba mi boja. Ne treba mi zvuk. Treba mi jasnoća. Moram biti u stanju pročitati brojeve.

To sam i mislio. Ovo je sve crnobijelo. Prve tri što ih ovdje vidiš su standardne minijaturne montažne kamere. Kad kažem standardne, mislim na Hooten s L&S standard. Nitko ih u današnje vrijeme ne izrađuje bolje. S ovima dobivaš rezoluciju od četriristo točaka od linearne

elektronske leće. Veoma jasna slika. Radi četiri do šest sati na bateriju.

Odgovora li ti to, što se tiče vremena?

Trebalo bi odgovarati.

Cassie je osjećala kako je obuzima uzbuđenje. Proučavanje časopisa o elektronici je zanimljivo, ali doista vidjeti opremu uživo sasvim je nešto drugo. Osjećala je kako joj krv pulsira u sljepoočnicama.

Paltz je nastavio svoju predstavu:

U redu, ova četvrta je tvoja zelena kamera. Zove se ALI, kao Muhammad Ali. Zato je u katalogu predstavljamo kao "najveću malenu kameru svih vremena". Ali?

ALI. Ambient Light Iris. Uz pomoć te kamere moći ćeš vidjeti ako su svjetla upaljena i ako nisu. S infracrvenom kamerom katkad dobivaš mrlje na LED ekranu ako su u prostoriji upaljena svjetla. Zato smo razvili ovo. Djeluje bez obzira na jačinu rasvjete u prostoriji i daje dovoljno slike da vidiš ono što želiš vidjeti, oblike, sjene, kretnje. Zeleno vidno polje, kao i obično. Slušaj, noćas bi trebao biti pun mjesec. Ako ti...

Prazan Mjesec, također.

Što?

Nije važno. Nastavi.

Samo sam želio reći da će ova kamera savršeno raditi ako u područje što ga snimaš bude dopiralo malo mjesečine.

U redu, dobro zvuči.

Cassie je samo željela vidjeti toliko da može odrediti položaj žrtve u mraku sobe. Činilo se da će ALI biti sasvim dovoljna.

Dobro, idemo dalje. Možeš uzeti bilo koju od ovih kamera i upotrijebiti u nekoj od ovih naprava.

Izvadio je lažni detektor dima i pokazao joj ga. Na kućištu je bila probušena malena rupa. Pokazao joj je kamo će namjestiti kameru s unutrašnje strane, poravnavajući leću s rupicom.

Dakle, ako ti treba manji kut...

Potom je izvadio lažnu električnu zidnu utičnicu. Minijaturna se kamera mogla instalirati iza gornjeg dijela utičnice. Pružio ju je Cassie, a ona se čudila kako je malena.

Ovo je sjajno.

Ali pomalo riskantno. Čovjek bi mogao pokušati nešto utaknuti u to i, pogodak, u svojoj sobi otkriva jebenu kameru. Dakle, ako budeš ovo koristila, stavi je negdje gdje čovjek neće poželjeti utaknuti utikač kompjutera, brijačeg aparata ili nečeg sličnog.

Shvatila sam.

U redu, dobro. Dakle, moraš kamere spojiti s baterijama, ovako.

Paltz je umetnuo sićušne okrugle baterije u udubljenja žicama spojenih s kamerama.

Zatim ih instaliraš. Tada moraš spojiti kamere s odašiljačem. Sve će to biti malene udaljenosti, zar ne?

Cassie kimne glavom.

Tako je. Dva, najviše tri metra, vjerojatno manje.

Izvadio je kolot nečega stoje izgledalo poput ljepljive vrpce i podigao ga.

Električna provodna vrpca. Nekoć si to koristila, žarne?

Da, pri kraju... u nekoliko poslova.

Paltz je nastavio objašnjavati kao daje Cassie rekla posve suprotno.

To je čarobna vrpca, čovječe. U sebi ima dva vodiča, jedan za video, a drugi za uzemljenje. Spojiš je s kamerom, a zatim do svojeg odašiljača. Samo mora biti što kraća. Stoje duža, to je slika više iskrivljena. To ti sigurno ne treba ako želiš čitati brojeve.

Tako je. Sjećam se.

Znoj se cijedio iz Paltzova vlasišta i niz njegove obraze. Cassie se nije činilo daje u kombiju baš toliko vruće. Gledala gaje kako podiže ruku i briše lice.

Nešto nije u redu?

Ništareče Paltz i posegne u kovčeg. Ovdje postaje prevruće, to je sve. Ovo je odašiljač sa četiri kanala.

Iz udubine spužvaste gume izvadio je plosnatu pravokutnu kutiju otprilike veličine mobitela. Imala je antenu dugačku petnaest centimetara.

Radi u svim smjerovima. Nije važno pod kojim ga kutom namjestiš. Samo ga postavi blizu kamera da dobiješ jasan signal. Vidiš da ovo ni na koji način nije skriveno. Budući da to nije kamera, možeš ga sakriti bilo gdje, ispod kreveta, ili u ladicu, ili u ormar, bilo gdje. Također ima bateriju, a traj e otprilike koliko i one u kamerama. U redu?

Shvaćam.

Ovaj odašiljač prima slike od kamere i šalje ih na tvoj prijamnik. To je ovaj maleni biser.

Iz kovčega je izvadio najveći komad opreme. Izgledao je poput malenog laptopa. Ili možda svemirske kutije za ručak. Paltz je otvorio ekran i podigao još jednu malenu antenu.

Ovo je tvoj mikrovalni prijamnik. Možeš ga postaviti najviše sto osamdeset metara od odašiljača, ovisno o smetnjama, a ipak dobiti pristojnu sliku.

O kakvim smetnjama govoriš?

Vjerojatno teto neće morati zabrinjavati. Najčešće je riječ o vodi. Biljni sok je također ubojit. Nećeš raditi u blizini šume, zar ne? Stabla jednostavno šalju signal u tlo.

Postoj i li neka šuma u Las Vegasu, Jersey? –Koliko ja znam, ne postoji.

Znači, nema šume. Nema stabala, nema biljnog soka.

Počelo joj je smetati njegovo ponašanje i njegova nervoza. To je postalo zarazno. Shvatila je da stražnji dio kombija nema prozora, pane može znati hoće li ih vani netko čekati, ili samo nju, kad otvore vrata. Ovaj je sastanak pogreška. Što j e s bazenom? upita Paltz.

Pitanje je prekinulo Cassieno razmišljanje. Trenutak je razmislila, i tada se sjetila da se bazen u Cleopatri nalazi u prizemlju. –Nema bazena.

Dobro. Čelik, beton, sve to nije problem. Samo ostani unutra s tim, i trebalo bi savršeno raditi.

Paltz je počeo pritiskati tipke prijamnika, ujedno i uređaja za snimanje. Uključio ga je i na ekranu se pojavio statički snijeg. Pritiskao je crvenu tipku na desnoj strani minijaturne tipkovnice.

Ovo jeza snimanje. Možeš sve snimiti ili samo gledati. Možeš ekran podijeliti na četiri polja i odjednom gledati materijal sa četiri kamere.

Pritisnuo je niz tipki, a ekran se dvaput podijelio. Još uvijek su to bila četiri prizora snijega.

Nećemo dobiti sliku jer nismo spojili kamere. Ali sve su četiri kamere napunjene i spremne za rad.

Dobro. Oprema je sjajna, Jersey. Imaš li mi još nešto pokazati? Moram poći. To je sve. Ako mi platiš dogovoreni iznos, možeš otići odavde, a ja se mogu vratiti čiliju, premda se već sigurno ohladio.

Cassie je povukla naprtnjaču u krilo.

Radiš li sama, Cassie?

Daodgovorila je bez razmišljanja.

Podigla j e preklop baš kad je Paltz zatvorio kovčeg i podigao drugu ruku, otkrivši da drži pištolj uperenu Cassienaprsa.

Što to radiš?

Glupa curereče Paltz.

Cassie je počela ustajati, ali je Paltz podigao oružje i pokazao joj neka opet sjedne.

Gledaj, čovječe, platit ću ti. Imam novac ovdje. Što te spopalo?

Paltz je prebacio pištolj u drugu ruku i spustio kovčeg na pod kombija. Zatim je posegnuo za naprtnjačom.

Ja ću to uzeti.

Grubo je istrгнуo naprtnjaču iz njezinih ruku.

Jersey, dogovorili smo se. Mi...

Samo umukni, jebi ga.

Cassie je nastojala ostati mirna dok j e čekala da uzme novac. Ne pomaknuvši nijedan mišić, prebacila je svu težinu na desnu nogu, a lijevu lagano podigla s poda. Paltz joj je sjedio točno preko puta, malo razmaknutih koljena.

Progovorila je mirnim, odmjerenim tonom.

Jersey, što to radiš? Zašto si donio svu tu opremu ako si me samo kanio opljačkati?

Morao sam biti siguran da radiš sama. Provjeriti da nisi našla zamjenu za Maxa.

Sad je Cassie osjećala kako u njoj raste bijes. Taj ju je tip zaribao. Cijelo je vrijeme u njoj gledao žrtvu. Netko koga može opljačkati ako je sama.

1 znaš li što oš? reče Paltz, gotovo omamljen spoznajom da ima torbu s novcem. Sad kad o tome razmišljam, možda bih si trebao priskrbiti pušenje, tek tako. Dobiti dio onoga što je Max imao samo za sebe. Kladim se da će ti nakon pet godina iza rešetaka dobro doći malo vježbe sisanja.

Nacerio se.

Činiš veliku grešku, Jersey. Ovdje sam sama, ali radim za neke ljude. Misliš li da sam jednostavno dolepršala u grad i nasumce izazvala metu? Pokradeš li mene, pokrao si njih. To im se neće svidjeti. Dakle, bolje da se jednostavno držimo dogovora. Ti uzmi novac, a ja ću uzeti opremu. Zaboravit ću na taj pištolj i na ovo što si upravo učinio. I na ono što si upravo rekao.

Gluposti.

Ne skidajući pogleda s Cassie, Paltz je posegnuo u torbu za novcem. Odmah se začuo električni prasak, a Paltz je kriknuo. Naglo je izvukao ruku iz torbe, a Cassie je u istom trenutku izbacila lijevu nogu i tresnula ga cipelom debelog potplata u prepone. Paltz se presavio u struku, glasno zastenjao i pritisnuo okidač.

Pištolj je opalio, a zvuk je bio zaglušujući u njezinim ušima. Cassie je osjetila kako je metak prošao kroz njezinu lažnu kosu. Također je osjetila vrelinu baruta i plinova na svojem vratu i obrazu. Skočila je na Paltza i objema rukama zgrabila pištolj. Okrenula je tijelo prema njegovom tako da mu je gotovo sjedila u krilu. Silovito je privukla njegovu ruku u kojoj je držao pištolj do svojeg lica i snažno zagrizla. Nije ju pokretao strah. Bio je to bijes.

Paltz je vrisnuo i ispustio pištolj. Cassie ga je zgrabila i okrenula se od njega. Uperila je pištolj, što ga je sada na brzinu pogledala i utvrdila da je riječ o 9 mm Glocku, u Paltzovo lice s udaljenosti od pola metra.

Glupi idiote! vikne. Želiš li umrijeti? Želiš li umrijeti ovdje u kombiju?

Paltz je gutao zrak, čekajući da se njegovi testisi oporave. Cassie je prinijela ruku licu i prešla prstima po koži, tražeći tragove krvi. Bila je sigurna da je metak promašio, ali je često čula da čovjek katkad uopće ne zna da je pogođen. Maknula je ruku s lica i pogledala je. Nije bilo krvi. Glasno je psovala. Paltzova nepromišljena odluka da je pokuša opljačkati sve je zakomplicirala. Nastojala je jasno razmišljati, ali u ušima joj je zvonilo, a vrat ju je pekao od površinskih opekлина.

Legni na pod! naredila je. Legni! Jebeni silovatelj! Trebala bih ti ovaj pištolj gurnuti u dupe!

Žao mi jecvilio je Paltz. Bojao sam se. Ja... Gluposti! Samo legni na pod. Licem prema dolje. Sada! Paltz se polako spustio na koljena, a zatim na pod.

Što ćeš učiniti? cvilio je.

Cassie je stajala nad njim, opkoračivši ga, a zatim se sagnula i cijev pištolja pritisnula na njegov potiljak. Napela je pištolj, a Paltzova su ramena zadrhtala kad je čuo zvuk.

Hej, Jersey, što misliš, kako bi bilo da ti ga sad popušim? Misliš li da bi ti se dignuo za mene?

O,Bože...

Cassie se osvrnula po kombiju, pogledavši vjedra s alatom i drugom opremom.

Iz jednog je vjedra izvadila plastičnu vrpcu što se koristi za učvršćivanje više kabela, te rekla Paltzu neka stavi ruke iza leđa. Poslušao ju je, a Cassie je opazila da mu je na ruci ostao trag električnog pištolja za omamljivanje.

Plastičnom je vrpcom omotala njegova zapešća, čvrsto stegnuvši tako da mu se usjekla u kožu. Potom je spustila pištolj na pod kombija i uzela još vrpce kako bi vezala Paltzove noge i gležnjeve.

Nadam se da si pojeo dovoljno čilija, klipane. Potrajat će prije nego dobiješ novu porciju.

Moram se pomokriti, Cassie. Popio sam dva piva dok sam te čekao.

Ja ti ne branim.

O, čovječe, Cassie, molim te, nemoj to činiti. Cassie je dohvatila krpu iz jednog vjedra, naglo se spustila koljenima na njegova leđa i primaknula se njegovom uhu.

Nemoj smetnuti s uma da si ti ovo započeo, idiote. Sad ću ti postaviti pitanje, a bolje ti je dami odgovoriš istinu jer bi to moglo značiti razliku između života i smrti, za tebe. Razumiješ?

Da.

Kad otvorim ova vrata, hoće li me vani netko čekati? Recimo, netko od tvojih prijatelja koje si uključio u pokušaj pljačke?

Ne, nema nikoga.

Pomaknula je pištolj i cijev snažno utisnula u njegov obraz.

Bolje ti je da govoriš istinu. Ugledam li nekoga kad otvorim vrata, ispraznit ću ovo u tvoju jebenu glavu.

Nema nikoga. Samo ja.

Onda ih širom otvori. Što...

Gurnula mu je krpu u usta, prekinuvši ga usred riječi. Plastičnom je vrpcom omotala njegovu glavu, prešavši preko otvorenih usta, i tako učvrstila krpu.

Paltz je raširio oči dok je stezala vrpcu.

Kroz nos, Jersey. Diši kroz nos i bit će u redu.

Cassie je uzela ključeve kombija s pojasa njegovih hlača. Zatim se podigla s njega i pošla do svoje naprtnjače. Izvadila je i razmotala crnu vreću. Počela je prebacivati opremu iz Paltzova kovčega u vreću.

U redu, ovakav je dogovor reče Cassie. Uzimamo tvoj kombi, a ja ću poći obaviti taj posao.

Paltz se pokušao pobuniti, ali samo je nešto mrmljao kroz krpu.

Dobro, drago mi je da se slažeš, Jersey.

Kad je sve premjestila, prebacila je naprtnjaču preko ramena i prišla kliznim vratima. Ispružila je ruku i ugasila svjetlo u kombiju, a zatim je jednom rukom otvorila vrata dok je u drugoj držala spreman pištolj.

Sve j e bilo čisto. Izišla je iz kombija, uzela vreću, a zatim zatvorila i zaključala vrata. Pošla je na vozačevu stranu, još uvijek držeći pištolj u pripravnosti. Parkiralište je bilo puno automobila, ali nije vidjela nikoga tko čeka u nekom automobilu ili motri iz blizine.

Otključala je vozačeva vrata i otvorila ih. Prije nego stoje ušla, izbacila je spremnik pištolja i izvadila metke, puštajući ih da padnu na asfalt. Potom je izbacila posljednji metak iz komore, te pištolj i spremnik bacila na krov bara Aces & Eights.

Ušla j e u kombi, upalila motor i krenula s parkirališta. Opazila j e da se na kontrolnoj ploči vidi rupa. Metak što gaje Paltz ispalio prošao je kroz pregradu od šperploče i zabio se u radio. To ju je podsjetilo na opeklinu što ju je imala na vratu i obrazu. Upalila je svjetlo i pogledala se u zrcalu. Koža joj je bila crvena i doimala se upaljenom. Kao da ima osip od otrovnog ruja.

Zatim je pogledala na sat. Paltzov joj je pokušaj oduzeo dosta vremena. Ugasila je svjetlo i vozila prema Stripu, a bljesak neonskih reklama vidio se iz daljine.

12.

Koval Road pružala se paralelno s Las Vegas Boulevardom i omogućavala lakši pristup garažama iza velikih hotela okrenutim prema uvijek krcatom bulevaru, bolje poznatom pod nazivom Strip. Cassie je prošla kraj Koval Suites, stambene zgrade gdje su se stanovi iznajmljivali na mjesec dana, a ona i Max su jednom ondje imali sigurnu kuću. Zatim je skrenula u višekatnu garažu izgrađenu uz kockarnicu i hotel Flamingo. Garaža za kockarnice smještena je u središtu okolnih kockarnica, otprilike u sredini Stripa, a važno je nikad ne parkirati u hotelu mete. Parkirala je Paltzov kombi na krovu osmerokatne garaže jer je znala da će ondje biti manje automobila, te manje izgleda da će netko otkriti njezina vezanog putnika. Nije pošla dizalom, već se spustila stubištem do pješačke staze što je vodila u kockarnicu.

Noseći crnu vrećastu torbu preko ramena, a drugu uz tijelo, ušla j e na stražnja vrata Flaminga i prošla kroz kockarnicu do glavnog ulaza, putem se nakratko zaustavivši u jednoj od prodavaonica u predvorju kako bi kupila kutiju cigareta, za slučaj da mora izazvati protupožarni alarm, te paket igraćih karata da j o j brže prođe vrijeme dok bude čekala da njezina meta usne. Izišla je iz hotela, prešla Las Vegas Boulevard i pješice se zaputila dva bloka do Cleopatre.

Cassie je kraj fontana prošla na pomičnoj stazi koja je kockare vodila do ulaza u kockarnicu. Opazila j e da nema pomične staze koja bi kockare vodila u suprotnom smjeru nakon što izgube sav svoj novac.

Zidovi uz ulaz u kockarnicu bili su ukrašeni slikama drevnih egipatskih likova koji igraju karte i bacaju kockice. Pitala se postoji li neki povijesni presedan za te slike, ali je također shvatila da to nije potrebno jerr se ništa u Las Vegasu ne temelji na nekoj povijesnoj činjenici.

Iza slika, zidovi su bili posvećeni Cleo's Clubu, fotografijama velikih dobitnika na automatima tijekom protekle godine dana. Cassie je opazila da se mnogi pobjednici, koji su pozirali uz automate, smiješe kao da skrivaju nedostatak zuba. Pitala se koliko je pobjednika iskoristilo novac za odlazak zubaru, a koliko ih je sve odmah vratilo u automate.

Kad je napokon stigla do kockarnice, zastala je i pokušala upiti cijeli prizor bez podizanja lica prema kamerama za koje je znala da snimaju odozgo. Njezino je srce stegnuo neugodan osjećaj strepnje. Ne zbog poslašteno očekuje, već zbog sjećanja na posljednju noć što ju je provela u kockarnici Cleopatre. Te se noći sve u njezinom životu promijenilo, trajno poput smrti.

Činilo joj se da se kockarnica uopće nije promijenila. Ista sredina, isti kockari u očajničkom lovu na snove. Kakofonija novca, automata i ljudskih glasova radosti i tjeskobe bila je gotovo zaglušujuća. Pribrala se i pošla dalje, vijugajući između automata i stolova pokrivenih plavom čohom, a sve to u prostoru veličine nogometnog igrališta. Bila je svjesna činjenice da se sad odozgo snima svaki njezin pokret, te je glavu držala ravno, možda čak malo sagnutu. Široki obod šešira navukla je duboko na čelo. Naočale iz dragstora upotpunjavale su njezinu kamuflažu. Vlasište ispod perike bilo joj je toplo i vlažno, ali je znala da se to morati trpjeti još satima.

Dok je prolazila između stolova za kartanje i igre kockicama, opazila je mnogo muškaraca i nekoliko žena u plavim odorama osiguranja kockarnice. Činilo se da se nalaze kraj svakog stupa i na kraju svakog niza stolova. Vidjela je znakove koji su je upućivali prema predvorju i pošla tim putem. Jednom je pogledala prema gore, ali nije podigla bradu.

Strop u obliku staklenog atrija uzdizao se u visini od dva kata iznad stolova.

Kad je prije sedam godina prvi put otvorila svoja vrata, Cleopatra je dobila nadimak "Kristalna katedrala kockarnica", što se odnosilo na kopiranje atrija i drugih građevinskih elemenata kalifornijske crkve koja se isticala religioznim televizijskim programima. Ispod staklenog stropa željezne su se grede pružale od zida do zida, a na njima su instalirana rasvjetna tijela i kamere. Cleopatra se razlikovala od svih drugih kockarnica u Las Vegasu po tome što je dopuštala da u salu dopire prirodna svjetlost. Također se nitko nije potrudio sakriti kamere kojima se motrilo na svaki pokret. Druge su kockarnice prednost davale suzdržanim okruženjima umjetne rasvjete i skrivanju kamera iza zrcala i stropnih lusterata, premda su svi kockari znali da se pomno motri na svaki njihov pokret, kao i na novac po stolovima.

Cassien je pogled privukao balkonu što se poput dvije spojene ruke pružao prema van i iznad ljudi koji su se natiskivali oko kockarskih stolova. Skupljene šake nalikovale su košu na jarbolu broda iz kojeg je muškarac grubih crta lica promatrao prostor ispod sebe. Imao je sijedu kosu i nosio tamno odijelo, a ne plavi blejzer odore ljudi iz osiguranja. Pretpostavila je daje to jedan od šefova, možda vlasnik osobno. Pitala se je li i prije šest godina ondje stajao, one noći kad je posljednji put bila u kockarnici.

Cassie je prošla kraj stolova i stigla u predvorje, te pošla do udaljenog kraja recepcije gdje je stajao natpis POZVANI GOSTI I VIP. Nitko nije stajao u redu. Prišla je pultu gdje joj se nasmiješila žena odjevena u neku vrstu bijele tunike kojaje tek neodređeno podsjećala na Egipćane.

Dobra večer reče Cassie. Ovdje bi za mene trebao biti paket. Ime je Turcello. Samo trenutak.

Žena se odmaknula od pulta i pošla prema vratima iza sebe. Cassie je osjetila kako joj se disanje usporava dok je u njoj rasla paranoja. Ako je sve ovo namještaljka, sad je trenutak da se pojave muškarci u plavim odorama i zgrabe je.

No pojavila se žena u tunici. Nosila je veliku žutu kuvertu na kojoj se nalazio simbol Cleopatre, crtež žene u profilu koja na glavi ima kapu u obliku uzdignute zmije. Službenica joj je uz osmijeh pružila kuvertu.

Mnogo vam hvala rekla je. Ne, hvala vamareče Cassie.

Uzela je kuvertu, ne pogledavši je, i zaputila se prema obližnjem udubljenju gdje se nalazio niz javnih telefonskih govornica. Nitko nije koristio telefon. Prišla je telefonu u kutu i sasvim se priljubila uz aparat, svoj im leđima skrivajući od ljudi i kamera ono što radi.

Otvorila je kuvertu i istresla sadržaj na mramornu policu ispod telefona. Iz kuverte su kliznuli crni dojavljivač, elektronička karticaključ, fotografija i papir istrnut iz notesa sa simbolom Cleopatre. Površno je pogledala dojavljivač i zataknula ga za svoj pojas. Potom je karticuključ gurnula u stražnji džep svojih crnih traperica i pogledala papirić. Ondje su bila četiri podatka.

EUPHRA TES TO WER (NA VRHU)

Njegova: 2014

Tvoja: 2015

Vrati kuvertu s kompletnim sadržajem na VIP recepciju

Proučavala je prvi podatak i osjetila kako joj se okreće želudac. Naslonila je glavu na telefon. Bio joj je poznat kat na vrhu Euphrates Towera. To je mjesto gdje su za nju završili svi snovi i nade. Jedno je vratiti se u Vegas, sasvim nešto drugo vratiti se u Cleopatru. Ali vratiti se na vrh Euphrates Towera... Cassie se borila protiv poriva da se okrene i pobjegne. Podsjetila se na sve što je na kocki. Otišla je predaleko da ti sad odustala.

Pokušala je skrenuti tok misli. Ponovno je pogledala papirić i uzela karticuključ. Jedan ključ za dvije sobe znači da drži univerzalni ključ. To objašnjava posljednju uputu u poruci. Ključ se mora vratiti jer vjerojatno postoji i kontrola. Ako nakon zločina što ga kani počinuti uslijedi istraga, sigurno će se provjeravati univerzalni ključevi.

Polako je zgužvala papirić i pogledala fotografiju. Prikazivala je stol za bakaru za kojim je sjedio samo jedan igrač: debeo muškarac u odijelu koji je pred sobom imao veliku hrpu žetona. Diego Hernandez. U kutu fotografije nalazio se datum i vrijeme; snimljena je danas poslijepodne. Jasno se vidjelo daje fotografija snimljena kamerom za nadzor. Univerzalni ključ i fotografija

ukazivali su na činjenicu da je čovjek Leovih partnera važniji u organizaciji no što je mislila.

Zapamtila je izgled debelog čovjeka, a zatim stavila fotografiju i zgužvani papirić natrag u kuvertu. Dvaput ju je presavila i gurnula u džep s patentnim zatvaračem na naprtnjači. Potom se zaputila natrag prema kockarnici.

Ne podižući glavu, promatrala je natpise iznad stolova u kockarnici i našla onaj za bakaru. Pošla je dužim putem, zaobilazeći duž ruba prostora za kockanje sve dok nije stigla do ograde što se pružala oko salona za bakaru. Oslonila se laktom i rukom na ogradu, nonšalantno se naslonila i pogledala prema kockarnici. Nitko nije gledao u nju. Sve je u redu. Polako se okrenula, kao da prvi put iza sebe vidi salon za bakaru, te je promijenila položaj i gledala na drugu stranu.

Još je bio ondje. Meta. Diego Hernandez. Čovjek je bio nizak, ali veoma debeo, te se zbog golemog trbuha činilo da sjedi dalje od stola. Na sebi je imao previše otmjeno tamno odijelo i kravatu. Dok je Cassie gledala, opazila je da igra sa što manje tjelesnih kretnji; njegove su oči neprestano proučavale cijeli stol, ali nije micao glavu. Na stolu pred njim nalazilo se nekoliko hrpica žetona od sto dolara. Cassie je procijenila da na stolu ima barem deset tisuća dolara.

Gledala je nekoliko dijeljenja, ali njezin se pogled na Hernandezu nikad nije zadržavao više od nekoliko sekundi. U jednom je trenutku iznenada podigao pogled prema ogradi. Cassie je brzo pogledala na drugu stranu. Kad je kriomice pogledala natrag, on je opet promatrao stol. Očito nije obraćao pozornost na nju. Željela je samo jedno od Hernandeza prije nego što pođe gore. Usredotočila se na njegove ruke dok je pomicao žetone i rukovao kartama. Trebalo joj je manje od minute da zaključi kojom se rukom više služi: lijevom. Presudan faktor bio je pogled na njegov ručni sat kad mu je desni rukav odijela zapeo za rub stola i povukao se unatrag. Cassie je dobila ono stoje željela. Hernandez je ljevoruk. Odmaknula se od ograde i nastavila hodati, spuštene glave, u smjeru dizala Euphrates Towera.

Kad je Cassie ušla u dizalo Euphrates tower, vidjela je da u kontrolnu ploču treba uvući karticu ključ prije nego što se pritisne gumb za kat na vrhu, mjera sigurnosti dodana otkako je zadnji put bila u hotelu. Izvukla je karticu iz stražnjeg džepa i pritisnula gumb. Ostala je blizu vrata i odupirala se porivu da pogleda osvijetljene brojeve iznad njih, pretpostavivši da se negdje iznad njega nalazi kamera. Pogledala je na sat i vidjela daje već gotovo devet sati. Trebao joj je najmanje jedan sat u sobi, te je znala da mora požuriti.

Na dvadesetom je katu Cassie izišla iz dizala, pogledala na obje strane hodnika i shvatila da joj se možda već osmjehnula sreća. U hodniku nije bilo kolica sobarice. Očito je prošlo vrijeme pospremanja soba. Jedino što se nalazilo u hodniku bila su kolica za posluživanje u sobu, a na njima bijeli stolnjak i ostaci večere uz svijeće, uključujući praznu bocu šampanjca okrenutu naopako u srebrnoj kablici za led.

Pošla je desno kako binašlasobu2015, ali kad je prvi put prošla kraj vrata sobe 2001, zaobišla ih je u širokom luku, pomaknuvši se sasvim na lijevu stranu

hodnika, skrenuvši pogled s vrata i uspomena iza njih. Tiho se pomolila, pozivajući Maxa da noćas bude uz nju.

Hodnik je bio prigušeno osvijetljen zidnim svijećnjacima s lijeve strane svakih vrata. Našla je sobe 2014 i 2015 točno jednu nasuprot drugoj pri kraju hodnika i izlaza za nuždu. To je također bila sretna okolnost. U slučaju da nešto pođe po zlu, stubište je na dohvat ruke. Cassie je pokucala na vrata sobe 2014 i također pritisnula osvijetljeni gumb s lijeve strane dovratka. Čula je tihi zvuk zvona s druge strane vrata i čekala.

Kao stoje i očekivala, nitko nije otvorio vrata. Ponovno je izvadila karticuključ iz stražnjeg džepa, još jednom pogledala na obje strane hodnika, a potom je otvorila vrata.

Kad je ušla u sobu, odmah je osjetila nalet adrenalina u svojim žilama. Činilo se da kroz nju teče nabujala rijeka, dovoljno moćna da pomete sve sa svojega puta.

13.

Cassie je laktom zatvorila vrata i pritisnula prekidač za svjetlo. Brzo se spustila na koljena, odloživši šešir i sportsku torbu na pod, a zatim je prebacila naprtnjaču sprijeda. Iz malenog prednjeg džepa naprtnjače izvadila je par gumenih rukavica i navukla ih, pazeći da tijesno prijanjaju oko prstiju i kratko odrezanih nokata.

Brzo je izvadila i odvezala gumenu vrećicu u kojoj se nalazio alat. Razmotala ju je preko saka i prstom prešla po alatu, provjeravajući je li sve tu. Potom je iz torbe izvadila polaroidni fotoaparata, ustala i počela razgledati apartman.

To je bio VIP smještaj, ono što se daje cijenjenim gostima kockarnice. Iz velike dnevne sobe dvokrilna su vrata vodila u spavaću sobu na desnoj strani.

Prostorija je bila raskošno namještena, a Cassie je znala da se VIP apartmani u većini hotela svake godine preuređuju kako bi uvijek izgledali savršeno, te da oni koji u njima borave vjeruju da se ubrajaju u nekolicinu privilegiranih.

Postala je svjesna teškog zadaha cigara u zraku; Hernandez joj pomaže a da to uopće ne zna. Ušla je u spavaću sobu jer će ondje obaviti sav posao. Pritisne prekidač i svjetlo ispuni veliku sobu u kojoj su se nalazili bračni krevet, komoda i maleni pisači stol, te ormar do stropa za televizor i drugu tehniku. Opazila je daje sobarica već bila u sobi. Pokrivači na krevetu bili su uredno presavijeni, a na jastuku se nalazio bombon kraj popisa za jutarnju posluđu u sobu što ga treba objesiti na kvaku s vanjske strane vrata.

Desno se nalazila niša s otvorenim vratima kupaonice na jednoj strani i dvokrilnim vratima s rebrenicama na drugoj. Cassie ih je otvorila i ugledala širok i dubok ormar. Također je otkrila da se otvaranjem vrata automatski pali svjetlo u unutrašnjosti ormara. Cassie se sagnula i vidjela sobni sef pričvršćen za pod, djelomice skriven sportskom j aknom i dugim, širokim košuljama što inje Hernandez stavio na vješalice.

Prije nego stoje dotaknula bilo što u ormaru, Cassie je koraknula unatrag, uzela fotoaparat i snimila odjeću. Potom je čučnula i fotografirala par cipela i hrpu prljave odjeće na podu ormara.

Vratila se u sobu i fotografije stavila na krevet. Zatim je fotografirala cijelu spavaću sobu, pokrivajući sve kutove s preostalim osam fotografija u aparatu. Kad je bila uvjerenjena daje temeljito zabilježila sva područja gdje bi mogla nešto pomaknuti, vratila se do ormara, odgurnula odjeću u stranu i pogledala sef. Informacije Leovog čovjeka bile su posve točne. Radilo se o Halsey sefu s kombinacijom od pet brojeva. Na elektronskom LED ekranu pisalo je LOCKD, ali je ispružila ruku i ipak provjerila. Bio je zaključan.

Dok je izlazila iz ormara u sobu, pogledom je prešla po zidovima i stropu. Vidjela je samo jedan detektor dima. Nalazio se na zidu točno iznad uzglavlja kreveta. Zaključila je da drugi detektor u tako velikoj sobi neće djelovati previše neobično. Izabrala je mjesto na zidu niže, tik iznad ulaza u kupaoonicu i ormar. Ako ondje smjesti kameru, imat će dobar pogled na cijelu spavaću sobu, a također bi provodna vrpca imala kratak put do unutrašnjosti ormara.

Nakon stoje odlučila gdje će staviti kameru, nastavila je pretraživati apartman, u ladicama i po policama tražeći bilo kakvo oružje ili neko drugo sredstvo za obranu što gaje Hernandez mogao donijeti sa sobom. Na polici iznad minibara u dnevnoj sobi našla je alarm za kvaku; jeftinu elektroničku napravu koja se objesi na kvaku vrata i oglasi se prodornim zvukom ako se pomakne kvačica utaknuta u dovrtak.

Cassie je znala daje alarm tako bolno glasan da ga većina korisnika nikad ne provjerava prije stavljanja kvačice u dovrtak, već se oslanjaju na crvenu lampicu koja pokazuje da baterija radi. Uz pomoć malenog odvijača izvadila je jedan vijak, a zatim je otvorila kućište. Kliještima je presjekla vodič i žice, a zatim je sa svake žice skinula centimetar gumenog omotača i spojila ih, zatvorivši strujni krug što ga obično zatvara kvačica kad se stavi u dovrtak. Uključila je napravu i signalna se lampica upalila, ukazujući na činjenicu daje baterija u redu. Nije se oglasio alarm, premda kvačica nije bila na svojem mjestu. Isključila je napravu i stavila je na policu gdje ju je našla.

Cassie se vratila u predsoblje apartmana i sjela na pod. Iz naprtnjače je izvadila štitnike za koljena i pričvrstila ih preko traperica. Potom je kleknula ispred vrata i dala se na posao. Uzela je bušilicu, namjestila Philips svrdlo i počela vaditi vijke s ploče unutrašnje kvake i zasuna na vratima. Kućište bušilice domaće izrade umnogome je ublažavalo njezin zvuk. Cassie je zaključila da bi netko morao prisloniti uho s druge strane vrata da bi nešto čuo.

Kad je skinula ploču, stavila je malenu džepnu svjetiljku u usta i snop svjetlosti uperila u unutrašnjost mehanizma dok je odvijačem skidala brtveni prsten brave s osovine zasuna. Potom je kliještima s gumenim vrhovima stegnula svornjak zasuna i izvukla ga iz mehanizma, služeći se objema rukama. Nagnula se naprijed i pozorno se zagledala u unutrašnji mehanizam.

Cassie je izvadila džepnu svjetiljku iz usta i odahnula od olakšanja. Leo je dobro procijenio. Mehanizam brave oslanjao se na pola zupčanika za zatvaranje zasuna. Usprkos činjenici da su prije šest godina znali da je to problem, uprava i osiguranje hotela odlučili su izbjeći troškove mijenjanja svih zasuna u hotelu s 3000 soba. Ta će odluka omogućiti Cassie da ostane u sobi i dovrši instaliranje opreme. Da su promijenili mehanizam morala bi sve skinuti i odnijeti nekamo, možda u kudu sobe preko puta, i raspoloviti ga aparatom za autogeno zavarivanje. Tek je u tom trenutku olakšanja shvatila koliko ima sreće što to neće morati učiniti; zaboravila je na aparat i ostavila ga u prtljažniku Boxstera kod lokala Aces & Eights.

Cassie je u usta ponovno stavila džepnu svjetiljku. Gurnula je odvijač u prorez bubnja, te pola zupčanika okrenula naprijed, udesno, za četvrtinu okreta. Potom je osvijetlila mehanizam i provjerila svoje djelo, te osovinu zasuna vratila na mjesto. Okrenula je bravu i zavirila u pukotinu između vrata i dovratka. Jezik zasuna izlazio je prema van, ali samo do ploče na dovratku, a ne unutra. Okrenuvši zupčanik prema naprijed, za polovicu je smanjila broj zubaca koji guraju zasun na mjesto. Stoga je prelazio centimetar prostora do dovratka, ali nije zaključavao. Jedini način da Hernandez to otkrije bio je da se spusti na koljena i zaviri u pukotinu između vrata i dovratka. Malo je vjerojatno da će to učiniti.

Cassie je ustala i pogledala kroz špijunku kako bi bila sigurna da je hodnik prazan. Tada je otvorila vrata. Zasun je jedva okrznuo dovratka, ali se to ipak čulo. Zavirila je u hodnik i kad se uvjerila da je prazan, brzo se okrenula alatu. Zgrabila je čeličnu turpiju i hitro nekoliko puta prešla po tragu što gaje zasun ostavio na ploči dovratka. Spustila je turpiju, opet provjerila hodnik, te još jednom zatvorila i otvorila vrata. Ovoga puta nije se čuo zvuk struganja. Nakon što je zatvorila vrata, pozabavila se lancem na vratima. Bušilicom je odstranila četiri vijka kojima je utora za lanac bio pričvršćen za dovratka. Kad gaje skinula, promijenila je svrdlo i proširila svaku rupicu. Iz torbe je izvadila ljepljivu masu i upotrijebila je za učvršćivanje utora na njegovo mjesto. Potom je upotrijebila još čvrstog ljepila za učvršćivanje vijaka u proširenim rupicama. Cassie je sjela na pete i pogledala vrata. Izvana se uopće nije vidjelo da je netko dirao brave. Ipak će uz pomoć karticeključa što je ima u svojem stražnjem džepu moći ući u sobu bez obzira na Hernandezovo korištenje dodatnih brava i prenosivog alarma.

Prvi korak u pripremanju apartmana bio je gotov. Cassie je pogledala na sat i vidjela daje već gotovo devet i trideset. Zamotala je torbu s alatom i, zajedno s crnim torbama, ponijela je natrag u spavaću sobu. Sve je spustila nasred sobe na pod i počela raditi. Izvadila je provodnu vrpcu i ALI kameru, namjestivši je ujedno od kućišta detektora dima. Potom je spojila bateriju, zatvorila kućište i odstranila zaštitu s ljepljive pozadine. Povukla je stolicu od pisaćeg stola i popela se na nju da bi dosegla zid iznad ulaza u nišu iz koje se ulazilo u

kupaonicu i garderobni ormar. Pritisnula je lažni detektor dima na zid, oko trideset centimetara ispod stropa.

Kolut provodne vrpce bio je malen poput koluta selotejpa. Kroz prozirnú vrpce pružale su se dvije tanke bakrene žice. Jedan kraj vrpce omotala je oko spojnoga dijela kamere u detektoru. Spustila je vrpce niza zid do nižeg stropa u niši, a zatim po stropu do zida iznad ormara. Potom ju je povukla do okvira vrata ormara, te u ormar, gdje ju je spustila uz vrata ravno do poda, a zatim po podu do položaja iza sefa.

Cassie je iz jedne torbe izvadila odašiljač i namjestila ga iza sefa, gdje Hernandez neće imati razloga pogledati. Odrezala je provodnu vrpce i omotala je oko jednog od prijamnika odašiljača. Uključila je odašiljač i vratila se do svoje opreme. Izvadila je prijamnik/uređaj za snimanje i otvorila ga na podu. Uključila ga je i proučavala vrpce što ju je Paltz zalijepio ispod niza gumba za frekvenciju. Pritisnula je gumb s oznakom ALI i na ekranu monitora pojavila se soba i ona kako sjedi na podu. Slika je bila jasna i prikazivala je gotovo cijelu sobu. Važan je bio krevet. Dobro se vidio cijeli krevet. Ustala je, pošla do vrata i ugasila svjetlo, te je soba utonula u mrak. Izvana je kroza zavjese prodirala svjetlost kojom su reflektori noću obasjavali Cleopatrine tornjeve.

Vratila se do prijamnika i pozorno se zagledala u ekran. Obrisi kreveta bili su jedva vidljivi na zelenkastoj slici. Nije bilo onako dobro kako je Paltz tvrdio, ali je znala da će morati poslužiti. Ponovno je ustala i prišla zavjesama, razmaknuvši ih tek nekoliko centimetara kako bi malo više svjetla doprlo u sobu.

To je bilo dovoljno. Na ekranu su pojedinosti sobe bile bolje definirane. Cassie se sad morala nadati da Hernandez neće opaziti maleni razmak između zavjesa i zatvoriti ga prije nego što pođe u krevet.

Ponovno je upalila svjetlo i hitro se vratila u garderobni ormar. Najprije je morala provjeriti hoće li tijekom provale moći ući u ormar gdje se nalazi sefa da se automatski ne upali unutrašnje svjetlo, te možda probudi žrtvu i otkrije ju. Nije mogla jednostavno olabaviti žarulju na stropu ormara. Hernandez bi to mogao opaziti i tražiti da se zamijeni, ili još gore, postati sumnjičav. Svjetlo joj je također trebalo radi kamera što ih je kanila postaviti unutar ormara kako bi snimila Hernandeza dok otvara sef.

Dvokrilna rebrasta vrata ormara malo su se preklapala, a tanka letvica na lijevom krilu pokrivala je pukotinu između vratnica. To je značilo da može otvoriti lijevu vratnicu ne otvarajući desnu. No ako pokuša otvoriti samo desnu, zbog letvice će se odmah otvoriti i lijeva vratnica, barem nekoliko centimetara. Problem je bio u tome što se automatski prekidač za svjetlo nalazio u okviru lijeve vratnice. Maleni je gumb izlazio iz gornjeg okvira kad su se vrata otvorila samo dva centimetra, zatvarajući električni krug i paleći svjetlo.

Cassie je pošla do stola, otvorila ladicu i potražila nešto za pisanje. Našla je dobro našiljenu olovku i vratila se do ormara. Na vanjskom dijelu okvira ormara stavila je crtu na mjestu gdje se nalazio automatski prekidač.

Iz svoje zbirke alata uzela je zidarsku lopaticu. Zatvorila je vrata ormara i lopaticom dosegla mjesto što gaje označila olovkom. Zavukla je lopaticu između vrata i okvira, te pritisnula prema gore. Drugom je rukom otvorila lijevu vratnicu desetak centimetara, a zatim je desnu sasvim otvorila tako da su se odmaknula od letvice. Potom je zatvorila lijevu stranu, izvadila lopaticu i ušla u ormar kroz desnu stranu.

Ušla je u garderobni ormar a da se svjetlo nije upalilo. No znala je da nema vremena slaviti. Opet je otvorila lijevu vratnicu i svjetlo se upalilo. Nagnula se nad prednji dio sefa, kao da ga kani otvoriti lijevom rukom. Potom je pogledala unatrag i stavila prst na mjesto gdje joj se činilo da bi kamera najbolje mogla snimiti pločicu s kombinacijom. Olovkom je označila to mjesto, a zatim se opet vratila do torbe s opremom, te je izvadila lažnu utičnicu i jednu od minijaturnih kamera.

Brzo je namjestila kameru unutar lažne utičnice, pričvrstila je bateriju i provodljivu traku na polove, te bušilicom napravila rupu na zidu i namjestila utičnicu, pričvrstivši je samo središnjim vijkom. Izravnala je utičnicu, a zatim spustila vrpču niza zid do poda i oko sefa do odašiljača.

Izišavši iz ormara, provjerila je prijamnik /uređaj za snimanje. Pritiskala je gumbe kamera sve dok nije našla onu iz utičnice. Položaj i fokus kamere bili su savršeni. Osjetila je kako u njoj raste uzbuđenje, ali je to brzo prekinulo vibriranje dojavljivača na njezinu trbuhu.

Cassie je zadržala dah i ukočila se. Uzela je dojavljivač s pojasa i pogledala maleni ekran.

UZIMA DOBITAK KREĆE

Sranje! uzviknula je glasnim šaptom. Ubacila je dojavljivač u naprtnjaču umjesto da ga zakvači za pojas.

Poruka je sve promijenila. Odustala je od plana da u ormar stavi drugu kameru na strop i brzo izišla iz garderobnog ormara. Poruka je značila da je Hernandez zamijenio žetone za gotovinu i otišao od stola za bakaru, ali još mora poći na recepciju, po svoju aktovku. To će joj dati vremena da završi.

Iz torbe je izvadila malenu torbicu u kojoj su se nalazili boje u spreju i osvježivač zraka. Opet je ušla u udubljenje i pogledala strop, istodobno tresući sprej. Potom je sprejem prekrila provodnu vrpču. Boja nije savršeno odgovarala, ali je bila blizu. Počela je prskati u velikom luku naprijednazad, pokrivajući vrpču, ali i veći dio stropa. Potom je slijedila vrpču niza zid do okvira vrata garderobnog ormara. U ormaru je bojom prekrila vrpču stoje vodila od lažne utičnice do poda. Potom je zgrabila osvježivač zraka, te prskala u ormaru i niši, a zatim i po cijelom apartmanu dok se žurno onuda kretala.

Nakon što je na brzinu pospremila opremu u svoje dvije torbe, Cassie je uzela fotografije s kreveta i vratila se u ormar. Koristeći se fotografijama, namjestila je odjeću i cipele točno onako kako je sve stajalo kad je ušla u apartman. Pazila je da odjeća ne dotakne stražnji zid ormara gdje je bilo svježe boje.

Dok je vraćala vješalice na mjesta, udarilo ju je nešto teško i tvrdo iz džepa velike sportske jakne. Zavukla je ruku u džep i izvadila pištolj. Oružje je bilo 9 mm pištolj Smith & Wesson. Izbacila je spremnik i vidjela daje pun. Zastala je premda je znala daje vrijeme od kritične važnosti. Treba li ga ostaviti ili uzeti? Treba li ga isprazniti? Previše se toga događalo da bi stigla razmisliti o mogućnostima i naći pravo rješenje. Sjetila se nečega što je Max uvijek govorio o indirektnom djelovanju.

Imaj na umu indirektno djelovanje. Ako promijeniš nešto u sobi, to mijenja univerzum posla. Stvara koncentrične krugove.

Tada je znala odgovor. Ako uzme pištolj, meta bi mogla opaziti i posao je gotov. Isprazni li pištolj, meta bi mogla opaziti i sve je gotovo.

Ako ništa ne poduzme, neće biti koncentričnih krugova, neće biti promjena univerzuma.

Gurnula je pištolj natrag u džep jakne i natraške izišla iz ormara, još jednom provjeravajući je li sve isto kao na fotografiji. Vrijeme je isteklo. U mislima je vidjela Hernandeza kako se već vozi dizalom, nakon što je uzeo aktovku.

Pograbila je dvije torbe, prebacivši remenje preko ramena, i zaputila se iz spavaće sobe. Kad je ušla u dnevnu sobu, pogledala je unatrag i ukočila se. Ostavila je stolicu odmaknutu od pisaćeg stola.

Bez koncentričnih krugova, pomislila je. Brzo se vratila u sobu i stavila stolicu na mjesto. Osvrnula se naokolo i sad se sve činilo u redu; nije imala vremena za provjeravanje izgleda spavaće sobe uz pomoć fotografija. Opet je pošla u dnevnu sobu i do ulaznih vrata apartmana, pokupivši svoju kapu s poda.

Ugasila je svjetlo i pogledala kroz špijunku. Vidjela je prazan hodnik. Okrenula je glavu i osluškivala. Nije čula korake, ni bilo kakav drugi zvuk. Stavila je kapu na glavu, otvorila vrata i izišla u hodnik.

Kad je zatvarala vrata, Cassie je čula zvonce koje je najavljivalo dolazak dizala u udubljenju na udaljenom kraju hodnika. Brzo je iz stražnjeg džepa izvukla karticuključ i prešla hodnik do sobe 2015.

Otvorila je vrata i ušla. Uspjela je.

14.

Hodnik je bio prazan, ali je čekala. Cassie je stajala uz vrata u sobi 2015 i lijevim okom virila kroz špijunku. Kapaj o se nagnula na glavi i pala na pod iza nje. Čula je glasove u hodniku i počela misliti da je pogriješila, da to nije Hernandez, nego neki par koji se vraća u svoju sobu.

No tada se pojavio. Njegovo je golemo tijelo ušlo u njezino vidno polje, a zbog konveksne leće špijunke Hernandez se doimao još širim. Malo se sagnuo kako bijednom rukom uvukao karticuključ u vrata, dok je drugom držao aktovku. Iza njega je hodao drugi muškarac, ali se on kroz špijunku gotovo nije ni vidio.

Cassie je opazila plavi blejzer sa simbolom Cleopatre na džepu na prsima.

Pratnja iz osiguranja. Okrenula se od špijunkte i prislonila uho uz dovratnik kako bi mogla čuti.

Želite da provjerim sobu, gospodine?

Ne, u redu je. Hvala vam.

Onda laku noć, gospodine.

Laku noć.

Cassie je čula kako se otvaraju vrata na suprotnoj strani hodnika. Opet je pogledala kroz špijunku. Čovjek iz osiguranja se udaljio, a Hernandez je prolazio kroz otvorena vrata. Odjednom je stao i koraknuo natrag na hodnik. O, Martine?

Cassie je osjetila kako joj srce brže kuca. Što je vidio, što mi je promaknulo? Pokušala je na brzinu iznova proživjeti svoj brzi izlazak iz sobe 2014, ali se ničega nije mogla sjetiti. Spustila je pogled na dvije torbe kraj svojih nogu i počela u mislima činiti inventuru. No tek je počela kad je Hernandez progovorio, pa je prislonila uho uz dovratnik.

Gotovo sam zaboravio. Ovdje sam svoje obavio. Sutra ću oputovati. Možete li malo pričekati? Želio bih vam nešto dati jer ste me čuvali ovih nekoliko dana. Ponovno se začuo Martinov glas, veoma blizu Cassienih vrata.

To nije potrebno, gospodine Hernandez. Možete jednostavno zahvaliti gospodinu Grimaldiju. On želi da se svi naši gosti osjećaju sigurnima, a osim toga, protivnoj e kućnim pravilima da prihvatim...

Tko će znati? Vincent Grimaldi neće, osim ako mu vi ne kažete. Pričekajte trenutak.

Začuo se zvuk zatvaranja vrata, a Cassie je opet pogledala van. Čovjek iz osiguranja po imenu Martin stajao je u hodniku, sklopivši ruke pred sobom. Pogledao je na obje strane hodnika, kao da se boji da bi ga netko, možda Vincent Grimaldi koji je spomenut, mogao vidjeti kako uzima napojnicu. Tada se okrenuo i pogledao ravno u špijunku kroz koju gaje Cassie promatrala. Ukočila se. Pomislila je da bi mogao opaziti promjenu svjetla iza stakla ako se pomakne, te će znati da ga netko gleda.

Otvorila su se vrata iza Martina i pojavio se Hernandez.

Znate, ako vam nije teško, mogli biste ući i provjeriti reče Hernandez. Osjeća se nekakav dim ili nešto slično.

Cassie se priljubila uz vrata i stisnula šake. Gledala je kako Martin ulazi u sobu, ostavivši vrata otvorena.

Mogla je vidjeti samo maleni dio apartmana. Hernandez i Martin pošli su lijevo i izgubili se iz vida, a nakon nekoliko trenutaka prošli su kroz njezino vidno polje i zaputili se prema spavaćoj sobi. Cassie je čula razgovor i prišla dovratku, ali nij e mogla razabrati što govore. Ponovno je provirila kroz špijunku i za nekoliko se trenutaka Martin opet pojavio, zaputivši se prema izlaznim vratima, a Hernandez gaje slijedio. Njihove su se riječi jasnije razabirale kad su se primaknuli Cassienu položaju.

... u sobama za pušače govorio je Martin. Uglavnom koriste stvari namijenjene industrijskim postrojenjima. Vidite, ne možete otvoriti prozore. Nijedan hotel u Vegasu nema prozore koji se mogu otvoriti. Previše skakača.

Pa, pretpostavljam da se nakupljao. Ovdje sam treći dan. Prilično sam pušio ovdje unutra.

Nasmijao se.

Da, gospodinereče Martin. Ali ako će vam to smetati, mogu se raspitati na recepciji i vidjeti možemo li vas premjestiti u drugi apartman. Sigurno ćemo imati nešto na raspolaganju.

Neee, Cassie je poželjela viknuti. No spasio ju je sam Hernandez.

Ne, to nije potrebno. Jednostavno ću morati jednu pripaliti i vidjeti što je jače.

Opet se nasmijao, a Martin mu se ovoga puta pridružio.

Uredu, laku noć, gospodine. Želim vam ugodno putovanje kući.

Hvala. O, izvolite. Umalo sam zaboravio.

Hernandez je ispružio ruku, a Martin je podigao svoju. Cassie je čula zvuk žetona koji su padali u šaku čovjeka iz osiguranja. Zsigurno ih je bilo mnogo, i to visoke vrijednosti. Martinovi uzvici zahvalnosti čuli su se jasno i glasno.

Gospodine Hernandez, hvala vam! Hvala vam! Ne, hvala vama, Martine. Dobro se zabavite.

S ovim ću se zabaviti više nego dobro!

Hernandez se nasmijao i zatvorio vrata nakon što je na kvaku objesio znak NE SMETAJ. Martin je nestao iz Cassiena vidokruga. Čula je kako Hernandez zatvara zasun, a zatim se čuo metalni zvuk stavljanja lanca na vrata. Stajala je nepomično, ne dišući pet sekundi. Ništa se nije dogodilo. Znala je da je njezin rad na vratima prošao neopaženo.

Cassie se okrenula i naslonila na vrata, a zatim je kliznula na pod. Brzo je otvorila patentni zatvarač crne sportske torbe i izvadila prijamnik/uređaj za snimanje. Otvorila je ekran i podigla antenu, a potom je brzo pritisnula gumb kako bi vidjela prizor što ga snima kamera iz detektora dima u spavaćoj sobi. Na ekranu se pojavila spavaća soba, premda je sve bilo u sjenama jer je jedina svjetlost dopirala kroz malenu pukotinu između zavjesa.

Čekala je.

Vrata su se otvorila i upalilo se svjetlo. Hernandez je ušao u sobu, još uvijek držeći aktovku. Cassie se nagnula bliže ekranu i vidjela da je aktovka lisičinama pričvršćena za njegovo zapešće. To je u njoj izazvalo drhtaj uzbuđenja. Leov ih čovjek zna izabrati.

Hernandez je pušio novu cigaru i otpuhivao oblake dima prema stropu dok je stajao nasred sobe i gledao naokolo, nijednom ne pogledavši prema kameri.

Tada je koraknuo ispod kamere i u nišu što je vodila do garderobnog ormara i kupaonice.

Cassie je prebacila na kameru u ormaru i čekala. Ekran nije bio posve mračan.

Kroz rebra na vratima ormara prodirala je svjetlost iz spavaće sobe. U sljedećem

je trenutku kroz rebrenice ugledala Hernandezove noge, a zatim su se otvorila vrata. Cassie je pritisnula gumb za snimanje za slučaj da Hernandez otvori sef. Ali nije to učinio. Očito je nešto tražio u svojoj odjeći, ali Cassie to nije mogla vidjeti zbog kuta pod kojim je kamera snimala, a potom je izišao iz ormara.

Cassie je pomislila na pištolj i u mislima prošla svoje postupke. Bila je sigurna da ga je vratila na mjesto u jakni točno onako kako ga je našla.

Vratila se na kameru u spavaćoj sobi i samo na trenutak ugledala Hernandeza kako odlazi u dnevnu sobu. Odmah je požalila što i ondje nije postavila kameru. No istog je trenutka odbacila tu pomisao kao besmisleno. Činjenica je da možda ne bi imala vremena instalirati kamere u spavaćoj sobi ili u garderobnom ormaru da ju je postavila u dnevnoj sobi, te je učinila ono što je bilo potrebno.

Brzo je ustala i prijamnik/uređaj za snimanje odnijela na stol u svojem apartmanu. Na stolu su bili rašireni turistički časopisi, hotelske informacije, ponuda posluge u sobu, notes i olovka i boca chardonnaya iz Robert Long vinograda s općenitom porukom dobrodošlice. Sve je odgurnula u stranu kako bi imala mjesta za rad.

Opet je provjerila ekran i vidjela da se Hernandez vratio u spavaću sobu. Aktovku je stavio na krevet dok je u lisičine uvlačio ključić i skidao ih sa zapešća. Kad se riješio bremena, ispružio je ruku i uzeo bombon što ga je sobarica ostavila na jastuku. Pojeo ga je i vratio cigaru u usta, a zatim se okrenuo prema niši s ormarom i zaputio se onamo, posegnuvši u unutrašnji džep sakoa i izvadiвши debeli snop novčanica.

Cassie je pritisnula gumb za kameru u ormaru i uključila snimanje. To je to. Sav dosadašnji trud vodio je do ovoga trenutka.

Na ekranu se upalilo svjetlo u garderobnom ormaru, a zatim se pojavila Hernandezova krupna lijeva ruka i gornji dio njegova tijela. Ispružio je ruku prema malenoj tipkovnici i počeo pritiskati brojeve. No prije nego što je završio, na ekranu se pojavila njegova desna ruka kojom se oslonio na sef.

SRANJE, NE! Cassie je poželjela viknuti. No samo je stisnuta šaku prinijela ustima.

Hernandez je otvorio vrata sefa, spustio se na koljeno i posegnuo unutra. Izvadio je pet centimetara debeo snop novčanica i stavio ga na sef, a zatim je odložio podjednako debeo snop novčanica što ih je maločas izvadio iz džepa. Zavukao je ruke u bočne džepove sakoa i izvadio još dva snopa gotovine. Sve je novčanice stavio na jednu hrpu, a tako dobiveni snop je dva je mogao držati jednom rukom. Odmjerio mu je težinu. Cassie mu nije mogla vidjeti lice, ali je znala da se smiješi.

Hernandez je gotovinu stavio u sef i zatvorio ga, a zatim je ustao i zatvorio vrata garderobnog ormara, ugasivši svjetlo na stropu.

Dok je gledala, Cassie je razmišljala o aktovki. Činilo se da je prevelika da bi stala u sef. Ali zašto Hernandez nije uzeo gotovinu koja se zasigurno nalazi unutra i stavio je u sef?

Prešla je na kameru u spavaćoj sobi, ali nije vidjela Hernandeza. Aktovka je ležala na krevetu. Pitanje o aktovki i Hernandezovoj odluci da njezin sadržaj ne stavlja u sef nije ju dugo zaokupljalo. Morala je naći odgovor na važnije pitanje. Uključila je prijamnik/uređaj za snimanje na program prikazivanja snimljenog materijala i počela gledati snimku što ju je napravila kamera u garderobnom ormaru. Uzela je hotelski notes i olovku, te pritisnula gumb za usporen prikaz baš kad se na ekranu pojavila Hernandezova ruka.

Hajde, dušo.

Brojevi su se jasno vidjeli na ekranu. Hernandezov je prst pritisnuo 435, ali je tada njegova desna ruka, kojom se oslonio na sef, onemogućila pogled na dva posljednja broja. Cassie je premotala traku i ponovno je pustila, s istim rezultatom. Nedostajala su joj dva posljednja broja kombinacije.

Prokletstvo!

Ustala je od stola i ljuti tim koracima pošla do zavjesa. Razmaknula ih je i pogledala van, a pogled se pružao preko Stripa do tamnih obrisa planina daleko od grada neonskih reklama. Podigla je glavu i ugledala Mjesec.

Znala je da ne može ući sa samo tri broja kombinacije, nadajući se da će iskušati različite varijacije posljednja dva broja i tako otvoriti sef. Halsey sefovi imaju ugrađene uređaje koji otkrivaju takve pokušaje. Kad bi se utipkale tri uzastopne pogrešne kombinacije, blokirao bi mehanizam za zaključavanje. Tada bi se moralo pozvati osiguranje i upotrijebiti elektroničku napravu pod nazivom DLock za otvaranje sefa. DLocks obično drži pod ključem u sefu hotelskog upravitelja.

Postoji samo jedna alternativa, zaključila je Cassie. Protupožarni alarm.

15.

Cassie je promatrala ekran i čekala. Alarm je bučio u hodniku, a osjećala je i miris dima. Ali Hernandez nije pokazivao namjeru izići iz svoje sobe. Bio je posve odjeven i ležao je na hrpi jastuka na krevetu. Gledao je televiziju, ali kut snimanja kamere iz detektora dima onemogućavao je Cassie da vidi što je na ekranu.

Nazvala je njegovu sobu i gledala kako Hernandez lijeno poseže za telefonom na noćnom ormariću.

Da?

Gospodine Hernandez, ovdje hotelsko osiguranje. Imamo alarm na vašem katu i izvještaj o dimu. Morat ćete odmah evakuirati.

Požar? Čuo sam alarm.

Naglo je sjeo.

Još nismo sigurni, gospodine. Poslali smo ljude onamo. Ali drugi gosti govore o dimu na dvadesetom katu. Molim vas, gospodine, uzmite svoj e dragocjenosti i siđite stubištem dok ne utvrdimo što se događa.

Dobro.

Kad je Hernandez skočio s kreveta, Cassie se začudila okretnosti i brzini krupnog čovjeka. Dok je obuvao cipele, Cassie se prebacila na kameru u garderobnom ormaru i pritisnula gumb za snimanje. Čekala je. Za nekoliko su se trenutaka otvorila vrata, a Hernandez je ovoga puta kleknuo ispred sefa umjesto da se sagne odozgo. Ispružio je ruku prema malenoj tipkovnici i pritisnula brojeve, a kamera je sve dobro snimila. Cassie je vidjela daje posljednji broj 2, te gaje zapisala u hotelski notes.

Dok je Hernandez brzo vadio novac iz sefa i počeo ga trpati u džepove, Cassie je uzbuđeno ispuhнула zrak i pritisnula gumb za pregledavanje snimke. Ponovno je pustila usporeni snimak otvaranja sefa.

Ovaj je put sve dobro vidjela. Zapisala je posljednji broj u notes.

43512

Nije gubila vrijeme na radovanje. Prebacila se na sliku uživo iz kamere u spavaćoj sobi. Hernandez je stajao za pisaćim stolom i zaključavao aktovku lisičinama za zapešće. Cassie je podigla slušalicu i nazvala njegovu sobu. Hernandez je brzo zgrabio slušalicu.

Da?

Gospodine Hernandez, ovdje osiguranje. Otkrili smo u čemu je problem i nema opasnosti. Ne morate napuštati sobu.

Što je bilo?

Mislimo da je netko ostavio cigaretu na kolicima za posluživanje u sobu, odmah kraj detektora dima. To je uključilo alarm. Pa, možete li ga sad isključiti?

Radimo na tome, gospodine. Žao nam je zbog...

Je li vam Vincent rekao da nazovete moju sobu? Cassie je na trenutak ostala zatečena. Oprostite?

Vincent Grimaldi.

Ovaj, ne, gospodine. Samo se pridržavamo uobičajenog postupka. Laku noć, gospodine.

Spustila je slušalicu. Već drugi put u posljednjih pola sata spomenuto je ime Vincent Grimaldi. Cassie je bila sigurna da ga je ranije negdje čula. Dok je razmišljala o tome, alarm u hodniku napokon je isključen.

Prišla je vratima apartmana i osluškivala, prislonivši uho uz dovratnik. Čula je muške glasove dalje u hodniku. Nije mogla razabrati riječi, ali je pretpostavila da su našli cigaretu što ju je ostavila upaljenu na kolicima za posluživanje, ispod detektora dima.

Sad je još samo morala čekati da Hernandez zaspi.

Prebacila je prijammik na kameru u spavaćoj sobi i vidjela Hernandeza u boksericama i majici kratkih rukava. Opet je ležao na krevetu i gledao televizijski program. Sva su svjetla bila ugašena, te se vidio samo sjaj televizijskog ekrana. Cassie je pogledala na sat; bila je gotovo ponoć.

Razmišljala je o imenu što su ga Hernandez i čovjek iz osiguranja spomenuli. Vincent Grimaldi. Na nešto ju je podsjećalo, ali nije se mogla sjetiti na što.

Podigla je telefonsku slušalicu, nazvala hotelsku centralu i zamolila daje spoje s Vincentom Grimaldijem. Trenutak kasnije dobila je vezu i netko se javio nakon što je telefon jednom zazvonio.

Osiguranjereče muški glas. Ured gospodina Grimaldija.

O reče Cassie. Mislim da sam dobila pogrešan broj. Željela sam se raspitati o dobivanju kredita u kockarnici. Bavi li se gospodin Grimaldi time?

Čovjek na drugoj strani tiho se nasmijao.

Pa, moglo bi se reći da je gospodin Grimaldi šef svega toga, ali se ne bavi molbama. On upravlja kockarnicom, gospođo. Direktor je svih operacija u kockarnici. Dakle, morate jednostavno poći u kockarnicu i podnijeti molbu za odobrenje kredita na pultu glavnoga blagajnika, kraj sfinge. Oni će se pobrinuti za vas.

U redu, učinit ću to. Hvala.

Cassie je spustila slušalicu, a sad se sjetila imena Vincent Grimaldi i tko je on. Prije šest godina njegovo se ime pojavilo u svim novinama u danima nakon Maxove posljednje pljačke. On je bio dio zataškavanja.

Sjetila se da je u ono vrijeme Grimaldi predstavljen kao šef osiguranja kockarnice u Cleopatri. Tijekom proteklih šest godina napredovao je do direktora. Možda mu je put otvorilo baš ono što se dogodilo s Maxom.

Cassie se nije činilo neobičnim što Hernandez spominje Grimaldijevo ime.

Smatrala je sasvim normalnim da tako cijenjeni gost kockarnice poznaje direktora po imenu. Pokušala je istisnuti izmisli sve to, ali su je i dalje mučile uspomene što ih je ime Vincent Grimaldi razbudilo.

Trebala je nešto što će joj skrenuti misli, pa je prijarnik/uređaj za snimanje stavila na pod kraj stolice na kojoj je sjedila, a zatim je otvorila prednji džep naprtnjače i izvadila špil karata kupljen u Flamingu. Uklonila je džokere, stavila ih u kutiju i maknula u stranu.

Započela je svoj stari uhodani način zagrijavanja: presijecanje špila jednom rukom, a zatim širenje karata, okretanje i miješanje goredolje. Miješanje karata doimalo se nespretnim zbog gumениh rukavica, a u jednom su joj trenutku karte izletjele iz ruku i nekoliko ih se rasulo po podu. Skinula je rukavice i pokupila karte. Tada je počela dijeliti karte za ajnc petorici nepostojećih igrača i sebi.

Dok je igrala, u mislima je izgovarala riječi djelitelja, okrećući karte. Čovjek sa sjekirom, momak susreće djevojku, dečko uzima pet...

No misli su joj brzo odlutale i ona se sjetila prvog susreta s Maxom. Uvijek će to pamtititi kao slučajni sudar srodnih duša. Nešto što se u svijetu ne događa često, nešto što se njoj sigurno više nikad neće dogoditi.

Dijelila je karte za karipski poker u Tropu u noćnoj smjeni, a on je sjeo na stolicu broj dva. Imala je još jednog igrača, starog Azijata na stolici broj sedam. Max je bio izrazito privlačan muškarac. Imao je posebno držanje, a Cassie je promatrala način na koji rukuje kartama, pokrivajući ih i otvarajući tijesno jednu uz drugu, a zatim ih je brzo spuštao na stol i stavljao svoj ulog.

No ulagao je nepromišljeno, te je uskoro postalo očito da nije pravi kockar. Izgubio je dosta novca, ali se činilo da mu to ne smeta. Nakon dvanaest dijeljenja, Cassie je zaključila da ne sjedi za stolom radi kockanja. Bio je ondje radi promatranja drugog igrača. Max je pripremao nekakvu prijevaru, a to ga je samo činilo zanimljivijim.

Kad je otišla na odmor, stajala je kraj blagajnikova šaltera i promatrala Maxa kako on promatra Azijata. Na koncu je meta ustala sa stolice i pozdravila za laku noć. Nekoliko trenutaka kasnije, Max je učinio isto i pošao za Azijatom.

Skrenuo je nakon stoj e gledao kako čovjek ulazi u dizalo.

Tada je Cassie učinila svoj korak. Prišla je ravno k njemu.

Želim sudjelovati rekla je. Max ju je samo gledao.

Ne znam što radite, ali to želim naučiti. Želim da me vi naučite. Želim sudjelovati.

Promatrao ju je još nekoliko minuta, a zatim su mu se usne izvile u smiješak.

Zovem se Max. Želite li piće, ili se to protivi pravilima koja se odnose na djelatnike ovdje?

Protivi se pravilima, ali ja sam upravo odustala od njih.

Njegov se smiješak proširio.

Dok je rukovala kartama na stolu, Cassie je povremeno pogledavala ekran prijamnika. Kad je pogledala u jedan iza ponoći, sobu je još uvijek osvjetljavao sjaj televizora. No Hernandez je bio ispružen na krevetu ispod pokrivača, a lice mu je bilo okrenuto od televizora. Opazila je da je sjaj s ekrana ujednačen. Nije bilo treperenja zbog promjene slike. Znala je da je zaspao, te da je završio film što ga je gledao.

Na televizijskom ekranu vjerojatno je bila samo plava boja ili ponuda filmova, koja se ne mijenja.

Pogledala je na sat. Zaključila je da će do dva i četrdeset pet Hernandez biti u najdubljem snu. Odlučila je ući u tri. Tako će imati dovoljno vremena da uđe i iziđe prije Leova praznog Mjeseca.

Vratila je karte u kutiju i spremila ih u naprtnjaču. Odlučila je učiniti nešto za što je znala da će je izložiti nepotrebnoj opasnosti i što Max nikad ne bi učinio. Ali osjećala je da to mora učiniti. Za Maxa i za sebe.

16.

Cassie je prošla kroz još uvijek krcatu kockarnicu do koktel bara kraj hotelskog predvorja. Tu je također bilo mnogo ljudi, ali je vidjela da je slobodan stol što ga je željela. Sjela je i zagledala se prema kockarnici, ali je zapravo više nije zamjećivala. Mislila je na Maxa i na ono što su zajedno preživjeli, na činjenicu da su ih u časopisima Sun i ReviewJournal nazivali "pljačkašima naveliko", a Udruženje kockarnica Las Vegasa ponudilo je nagradu za njihovo uhićenje i zatvaranje. Sjećala se da nakon nekog vremena novac više nije bio važan. Radilo

se o uzbuđenju što gaje sve to izazivalo u njima. Sjećala se kako su običavali probdjeti ostatak noći i voditi ljubav nakon nekog uspješno obavljenog posla. Izvolite?

Cassie je pogledala konobaricu.

Da. Kolu s trešnjom i točeno kakvo god imate.

Konobarica je na stolić stavila dva papirnata podloška, jedan ispred Cassie, a drugi na suprotnoj strani malenog okruglog stola. Nasmiješila se na način koji je pokazivala da razumije.

Hoće li netko doći, ili je drugo piće za odbijanje napasnika?

Cassie joj je uzvratila smiješak i kimnula glavom.

Jednostavno noćas želim biti sama.

Ne zamjeram vam. Noćas je ovdje opaka gomila. Zasigurno je kriv Mjesec.

Cassie ju je iznenađeno pogledala. Mjesec?

Pun je. Zar ga niste vidjeli? Sjajajuće od svih neonskih reklama što ih ovdje imaju.

Pun Mjesec uvijek djeluje na situaciju ovdje. Dovoljno dugo tu radim. Vidjela sam to.

Kimnula je glavom, kao da želi prekinuti bilo kakvu raspravu o toj temi. Cassie je također kimnula. Konobarica se tada udaljila, a Cassie je pokušala ignorirati njezine riječi i usredotočiti se na onu večer od prije šest godina, kad je sjedila na istomu mjestu u istom baru. No bez obzira koliko se silno nastojala koncentrirati na Maxovo lijepo lice, mogla je misliti samo na ono loše što se dogodilo kasnije. Još uvijek se čudila tome kako trenutak predivne radosti tada može biti isti trenutak koji sad u njoj izaziva tako mnogo boli, tjeskobe i krivnje.

Iz razmišljanja ju je trgnula konobarica koja je stavljala pića na podloške. Žena je na stol spustila papirić i otišla. Cassie ga je okrenula i vidjela da mora platiti četiri dolara. Iz džepa je izvadila novčanicu od deset dolara i stavila je na stol. Gledala je kako se kroz pivo uzdižu mjehurići i stvaraju centimetar debeli sloj pjene na vrhu čaše. Sjetila se pjene na Maxovim brkovima one noći. Duboko u sebi znala je da ono što će noćas učiniti ima mnogo veze s Maxom. Počela je vjerovati da će se nekako ublažiti njezin osjećaj krivnje, da će se iskupiti za sve što se dogodilo prije ako ovo učini kako treba. To je bila šašava pomisao, ali se ona potajno uhvatila za nju, te se sad činila jednako važnom kao i sve ostale. Vjerovala je da će se, ako ovo izvede kako treba, vratiti preko plime vremena i iskupiti se, makar samo na trenutak.

Podigla je svoje piće i osvrnula se naokolo kako bi bila sigurna da je nitko ne gleda. Opazila je da neka žena zuri u nju, ali je tada brzo shvatila da to ona gleda vlastiti odraz u zrcalu na stražnjem zidu bara. Zbog perike, kape i naočala, na trenutak nije shvaćala koga promatra.

Brzo je skrenula pogled. Ispružila je čašu preko stolića i lagano kucnula o Maxovu čašu piva.

Do kraja tiho je izustila. Do mjesta gdje je pustinja ocean.

Popila je gutljaj i osjetila jedva zamjetljiv okus trešnje. Potom je odložila čašu i ustala. Izišla je iz predvorja i prošla kroz kockarnicu do dizala.

Pridržavala se rituala. Nije se osvrnula.

17.

U 3.05 Cassie Black je otvorila vrata sobe 2015, pogledala na obje strane, te iznijela stolicu u hodnik. Više nije bila maskirana. Na sebi je imala crne traperice i usku crnu majicu bez rukava. Oko struka je pričvrstila malenu torbicu s potrebnim alatom. Stolicu je stavila ispod zidnog svijećnjaka kraj vrata sobe 2014 i popela se na nju. Polizala je prste u rukavicama, ispružila ruku preko ruba svijećnjaka i okretala žarulju sve dok se svjetlo nije ugasio. Potom je stolicu premjestila do mjesta ispod svijećnjaka kraj sobe 2015, te ugasila i to svjetlo. Odnijela je stolicu u svoju sobu, a zatim se vratila u hodnik s praznom crnom jastučnicom i naočalama za noćno motrenje što su joj visjele o remenu oko vrata.

Prislonila je svoja vrata preko lanca, da se ne bi sasvim zatvorila, te prišla Hernandezovim vratima. Maknula je natpis NE SMETAJ i spustila ga na pod. Podigla je karticuključ, pogledala na sat, te uvukla karticu u elektroničku bravu. Upalila se malena zelena lampica na ploči ispod kvake. Tiho je okrenula kvaku i počela gurati vrata.

Začuo se tihi škljocaj, a zatim je ljepilo popustilo, a pločica za lanac se odvojila od dovratka. Cassie je hitro zavukla prste kroz odškrinuta vrata i uhvatila je prije nego stoje mogla pasti ili udariti o vrata. Istodobno je čula kako s dovratka pada kvačica Hernandezova elektroničkog alarma, ali se alarm nije oglasio jer ga je Cassie onesposobila. Ušla je u apartman, a zatim oprezno i tiho zatvorila vrata. Skinula je lanac i spustila ga na sag. Uspravila se i na trenutak nepomično stajala dok su joj se oči privikavale na mrak u apartmanu, osjećajući kako u njoj raste uzbuđenje. Prošlo je mnogo vremena, ali se dobro sjećala tog osjećaja. Adrenalin struji njezinim žilama. Osjećala je njegov mekani i ugodni prst kako se pomiče niz njezinu kralježnicu. Činilo se da su joj se sve fine dlačice na rukama naelektrizirale.

Na koncu je ušla u dnevnu sobu i pogledala naokolo. Bila je prazna, kao stoje očekivala, te se usredotočila na dvokrilna vrata iza kojih se nalazila spavaća soba. Jedno je krilo vrata ostalo otvoreno, a iz sobe je dopirao zvuk dubokog i glasnog hrkanja. Leo je opet točno rekao, pomislila je Cassie. Hernandez hrče. Kao daje u pljačku ugrađen sustav ranog upozoravanja.

Cassie je ušla u spavaću sobu i našla se u plavkastom odsjaju s televizora. Vidjela je da je imala pravo; na ekranu se vidjela ponuda programa nakon završetka filma što ga je Hernandez gledao. U sobi je bilo dovoljno svjetla, pa je zaključila da neće morati koristiti naočale za noćno motrenje.

Vidjela je kako se obrisi Hernandezova golemog, okruglog tijela polako dižu i spuštaju u plavoj svjetlosti. Hrkao je duboko i zvonko. Cassie se pitala je li oženjen, te može li njegova žena uopće spavati u istoj sobi s njim.

Iza nje, na noćnom ormariću, brojevi ure blistali su crvenom bojom. Imala je dovoljno vremena. Kraj ure je vidjela Hernandezov ručni sat i lisnicu, kao i pištolj. Hernandez ga je očito izvadio iz jakne u ormaru kako bi mu bio na dohvat ruke. Zaobišla je krevet i prišla noćnom ormariću. Hernandez je zastenjao i počeo se micati. Ukočila se.

Hernandez je podigao glavu i spustio je, otvorio i zatvorio usta, a zatim je promijenio položaj tijela. Ležao je na leđima, do vrata pokriven pokrivačima. Opruge kreveta škripale su pod njegovom težinom, ali je tada napokon našao udoban položaj i prestao se micati.

Nakon stoje dugi trenutak nepomično stajala, Cassie je učinila posljednja tri koraka do noćnog ormarića i posegnula za pištoljem. Polako je razmotala jastučnicu i stavila ga unutra. Potom je ubacila lisnicu i podigla sat. Okrenula ga je u ruci, pazeći da metalni remen ne učini nikakav zvuk. Prešla je prstom preko donjeg dijela sata i vidjela da je riječ o glatkom nehrđajućem čeliku. Na opip nije osjetila ugravirani pečat koji bi imao da je to Rolex. Sat je bio krivotvorina. Bešumno ga je vratila na noćni ormarić i polako se odmaknula od kreveta. Morala se boriti protiv poriva da odmah pođe do sefa, zgrabi gotovinu i pobjegne. No znala je da mora uzeti kamere. Oprema je patentirana. Može se otkriti da potječe iz Hooten's L&Sa. Ako se to otkrije, vjerojatno bi i Jersey Paltz bio otkriven. Od njega bi trag mogao voditi do nje i Lea.

Povukla je stolicu od pisaćeg stola, namjestila je ispod detektora dima u kojem se nalazila kamera i polako se popela na nju. Otvorila je kućište i malenim kliještima za žicu iz torbice pričvršćene oko struka prerezala spoj s provodnom vrpcom. Potom je oprezno zatvorila kućište i skinula detektor dima sa zida, a ljepljiva je vrpca stvorila slabašan zvuk paranja. Okrenula se na stolici i pogledala krevet. Hernandez se nije pomaknuo.

Spustivši se sa stolice, Cassie je umalo viknula kad je ugledala sebe u velikom zrcalu na stražnjoj strani vrata i pomislila da je još netko u sobi. Gurnula je detektor dima u jastučnicu i vratila stolicu na mjesto. Okrenuvši leđa krevetu, prinijela je zapešće sasvim blizu prsima i pritisnula gumb za svjetlo na svojem ručnom satu. Bilo je 3.11, a ona je još morala riješiti garderobni ormar i sef. Iz torbice je izvadila zidarsku lopaticu. Uključila je naočale za noćno motrenje i stavila ih na oči. Ugledala je crtu napravljenu olovkom na okviru vrata i zavukla lopaticu u pukotinu. Pridržavajući se istog postupka kao ranije, otvorila je vratnice ormara bez aktiviranja unutrašnjeg svjetla. Čim je ušla i zatvorila vratnice, oprezno je i tiho gurnula Hernandezovu odjeću u jednu stranu, a zatim se popela na sef i dosegla žarulju na stropu. Izvadila ju je i stavila napolicu kraj dodatne jastučnice.

Čučnula je na pod i odvijačem maknula vijak koji je držao lažnu električnu utičnicu u kojoj se nalazila druga kamera. Također je prerezala vrpcu. Tada je na red došao odašiljač. Zavukla je ruku iza sefa, dohvatila antenu i izvukla ga iz skrovišta. Prerezala je spojeve s provodnom vrpcom i stavila ga u jastučnicu s ostatkom opreme.

I konačno, sef. Duboko je udahнула, ispružila ruku prema malenoj tipkovnici i oprezno utipkala kombinaciju 43512, naučenu napamet. Sef se otvorio, stvarajući zvuk koji je podsjećao na otvaranje limenke novih teniskih loptica. Ukočila se i čekala, prislonivši lij evo uho uz rebrenice na vratima. Hernandez je neometano nastavio hrkati.

Cassie je oprezno širom otvorila vrata sefa, a zatim je promijenila položaj tako da njezino tijelo bude između otvora i spavaće sobe. Spustila je naočale za noćno modrenje oko vrata i izvadila malenu džepnu svjetiljku iz torbice.

Zavukla je ruku u sef prije nego što ju je upalila.

Svjetlo je obasjalo debeli snop novčanica što gaje Hernandez ranije složio. Kraj novca je bio privjesak sa četiri ključa. I ništa drugo.

Cassie je ugasila svjetlo i trenutak nepomično sjedila razmišljajući o tome. Gdje je sadržaj aktovke? Gdje je pola milijuna dolara u gotovini što su ih obećali Leovi partneri?

Opet je zavukla ruku u sef i zgrabila snop novčanica, izvukavši ih i raširivši na krilu. Na trenutak je upalila džepnu svjetiljku i vidjela da je riječ o novčanicama od sto dolara. Procijenila je da u krilu ima oko sto tisuća dolara. To je sigurno mnogo novca, više no što je ikad imala ili ukrala. Ali nije bilo onako mnogo kako je očekivala i kako joj je rečeno da očekuje. Nešto nije u redu. Gdje je aktovka ?

Shvatila je da ju nije vidjela dok se kretala kroz druge prostorije. Sad će se morati vratiti u apartman i nacije. Možda se Hernandez ulijenio, pa je odlučio da neće otvarati aktovku i njezin sadržaj prebacivati u sef. Možda je, zbog pištolja i alarma na vratima, vjerovao da su on i aktovka sigurni.

Cassie je snop gotovine stavila u jastučnicu, zatvorila sef i ustala. Opresno je slobodni kraj jastučnice omotala oko desne ruke, stegnuvši je kako sadržaj ne bi stvarao nikakav zvuk. Gurnula je desnu vratnicu i zakoračila iz garderobnog ormara prema plavom odsjaju u spavaćoj sobi kad je zazvonio telefon na noćnom ormariću.

Cassie se naglo vratila u ormar i tiho povukla vratnicu.

Telefon je zazvonio drugi put, te je čula kako se Hernandez miče. Shvatila je da je pogriješila. Umjesto što se vratila u ormar, trebala je hitro izići odande s onim što ima, te se vratiti u sobu na suprotnoj strani hodnika.

Sad je u klopci. Na telefonu je vjerojatno netko iz osiguranja; otkrili su da je netko ušao u sobu na suprotnoj strani hodnika!

Opruge kreveta su škripale dok se Hernandez pomicao. Podigao je slušalicu nakon što je telefon četvrti put zazvonio.

Halo? reče promuklim glasom.

Cassie je zatvorila oči i slušala. Bila je bespomoćna.

Kojeg vruga radiš?ljutito će Hernandez. Koliko je sati?

Cassie je otvorila oči. Sjetila se pištolja i lisnice. Ako Hernandez upali svjetlo, zasigurno će vidjeti da su nestali, a zatim će doći ravno u garderobni ormar da bi provjerio sef.

Tri sata razlike, idiote.

Cassie je zavukla ruku u torbicu i ovila prste oko pištolja za omamljivanje. Uključila gaje dok je još bio u torbici, a zatim gaje oprezno i bešumno izvadila. Čim gaje izvadila, shvatila je da nije upaljena crvena lampica koja pokazuje daje naprava uključena. Ponovno je isključila i uključila napravu, ali crvena se lampica nije upalila. Nije radila. Shvatila je da ju nije isključila nakon što ju je sakrila u naprtnjaču prije sastanka s Jerseyjem Paltzom. Ostavila ju je uključenu i upotrijebila na Paltzu, pase baterija ispraznila. Bila je beskorisna.

Pogledala je kroz rebrenice i u plavom odsjaju vidjela Hernandeza kako sjedi na rubu kreveta. Potom je spustila jastučnicu na pod i zavukla ruku unutra.

Da, pa, zovi me onda. Nije me briga koliko je nervozan. Što mogu učiniti po tom pitanju u tri i petnaest ujutro, prokletstvo?

Izvukla je pištolj.

Da, da, kasnije. Zbogom.

Cassie je čula kako je tresnuo slušalicom,

Jebi ga! viknuo je.

Nestao je plavi odsjaj televizora, te je garderobni ormar utonuo u mrkli mrak.

Cassie je čula škripanje opruga dok je Hernandez pokušavao naći udoban položaj i ponovno zaspati. Upravo je podizala naočale na oči kad je Hernandez ponovno opsovao.

Jebi ga!

U spavaćoj se sobi upalilo svjetlo. Cassie je čula škripanje kreveta, a zatim teške korake po sagu, koji su se približavali. Hernandez se uputio prema garderobnom ormaru. Polako se zavukla što je više mogla uza zid i podigla pištolj, stežući ga objema rukama. Govorila je sebi da neće pucati. Samoće ga natjerati da se odmakne kako bi mogla pobjeći.

Hernandezovo je široko tijelo smanjilo količinu svjetlosti što je dopirala kroz rebrenice. Cassie se pripremila.

No tada je sjena nestala, a vrata ormara nisu se otvorila. Cassie je spustila pištolj i koraknula prema vratima. Za nekoliko je trenutaka čula kako zahodska daska udara po vodokotliću, a zatim se začuo zvuk mokrenja. Posve je spustila pištolj, boreći se protiv poriva da pobjegne, zgrabi jastučnicu i jurne prema vratima.

Mogla bi biti na stubištu prije nego Hernandez shvati što se događa. Imala bi i pištolj. Ništa ne bi mogao učiniti, osim pozvati osiguranje. U ovo doba noći to bi bila jadna ekipa. Izišla bi iz hotela prije nego što bi netko uspio reagirati.

Ali ostala je u ormaru i čekala. Znala je daje najbolji bijeg neopaženi bijeg. Ali to nije bio njezin razlog. Aktovka je bila razlog. Željela je tu aktovku. Trebala ju je.

Nakon potezanja vode u zahodu prošlo je oš nekoliko dugih trenutaka, a tada je Hernandez konačno opet prošao kroz njezin vidokrug i vratio se u krevet.

Ugasio je svjetlo ne opazivši da na noćnom ormariću nema lisnice i pištolja.

Cassie se polako spustila na pod, pa je sjedila uzdignutih koljena i leđima oslonjena o sef. Primaknula je zapešće licu i pritisnula gumb za osvjetljavanje

brojčanika ručnog sata. Bilo je 3.20, a nju je obuzeo snažan osjećaj gubitka. Prekrižila je ruke na koljenima i spustila glavu na njih. Znala je da iz garderobnog ormara neće izići prije praznog Mjeseca. Nije smjela toliko riskirati.

Pomislila je na Lea. Pitala se je li budan ovako kasno, te razmišlja li o praznom Mjesecu ako gleda na sat. On je to nazvao razdobljem loše sreće. No za Cassie je vrijeme loše sreće nastupilo prije praznog Mjeseca. To je bio onaj telefonski poziv upućen Hernandezu. Toj je bila loša sreća. Morat će to reći Leu. Objasniti mu. Sigurno će razumjeti. Ako ne bude razumio, Cassie će ga natjerati da shvati.

18.

U 3.46 Cassie Black je otvorila oči u garderobnom ormaru čovjeka kojega je pokušavala opljačkati. Taj je čovjek napokon počeo ponovno hrkati, a Cassie je znala da je vrijeme za njezin posljednji potez. Polako je ustala i otvorila vrata ormara. Namjestila je naočale za noćno motrenje na oči i pogledala prema krevetu. Vidjela je Hernandeza ispod pokrivača, te glavu poduprtu s dva jastuka. Kad bi otvorio oči, zurio bi ravno u nju, ali njegovo duboko disanje i grleni zvuk hrkanja ukazivali su na činjenicu da čvrsto spava. Cassie više nije bilo važno hoće li se probuditi. Bilo joj je dosta čekanja. Vrijeme je da nađe aktovku i zauvijek ode iz apartmana i Las Vegasa.

Sagnula se i masirala svoj lijevi list. Uхватili su je grčevi dok je čekala. Kad je bila spremna, ponovno je omotala jastučnicu oko ruke i polako širom otvorila vratnice garderobnog ormara.

Trenutak je nepomično stajala u spavaćoj sobi, promatrajući usnulog čovjeka na krevetu. To je uvijek bio najčudniji dio posla, gledati kako žrtva spava. Kao da znaš neku tajnu koju ne bi trebalo znati. Krenula je pogledom po sobi, tražeći aktovku, ali nije bila na vidiku.

Vratila se u nišu i provjerila kupaonicu. Ništa. Opet je ušla u spavaću sobu, spustila se na pod i džepnom svjetiljkom osvijetlila prostor ispod kreveta. Ondje nije bilo ničega osim prašine i jelovnika za poslugu u sobu.

Cassie je ustala i pošla u dnevnu sobu gdje je pregledala svaki kutak prostorije, ali nije našla ništa što bi joj otkrilo gdje se nalazi aktovka. Počela je obuzimati panika, te je pomislila na svoju raniju odluku da pođe u bar, popije kolu s trešnjom i obnovi uspomene na svoje posljednje trenutke s Maxom. Je li moguće da je Hernandez za to vrijeme ustao s kreveta, izišao iz apartmana i nekamo spremio aktovku, a potom se vratio na spavanje? To se činilo nevjerovatnim, ali ona ipak nije mogla naći aktovku.

Odjednom se sjetila sefa. Nema sumnje da se unutra nalaze Hernandezovi ključevi. Pokušala je odrediti značenje toga, te je brzo došla do zaključka. Na privjesku se nalaze ključevi koji otvaraju aktovku i lisičine. Stavljanje tih ključeva u sef umjesto poduzimanja drugih mjera zaštite aktovke i njezina sadržaja značilo bi da su te mjere već poduzete na neki drugi način. Ako

Hernandez nije izlazio iz apartmana, kako bi drukčije mogao čuvati aktovku bez uporabe sefa?

Cassie se vratila u spavaću sobu i stala proučavati krevet. U mislima je zamislila ono stoje vidjela kroz špijunku kad je Hernandez otvorio vrata. Aktovka mu je bila pričvršćena za desnu ruku. Zaobišla je krevet i na desnoj strani lagano pritisnula šake na zgužvane pokrivače, pazeći da ne dotakne čovjekovo tijelo. Nije disala dok je to činila. Još nikad nije bila tako blizu žrtvi. Bila je preblizu, a sva su se njezina osjetila usredotočila na krevet i golemo tijelo koje je hrkalo ispod pokrivača.

Njezina je ruka najzad napipala nešto ravno i tvrdo, te je znala daje našla aktovku. Polako je počela podizati pokrivače sve dok nije ugledala aktovku lisičinama pričvršćenu za Hernandezovo desno zapešće.

Shvativši da joj trebaju ključevi da bi uzela aktovku, vratila se u garderobni ormar i ponovno otvorila sef. Dok je to činila, opazila je da je na sefu ostavila pištolj. Uzela ga je, a zatim je iz sefa oprezno izvadila ključeve. Proučavala ih je na zelenom svjetlu naočala za noćno motrenje. Na privjesku su bila četiri ključa, a Cassie je imala dovoljno iskustva s lisičinama da bi znala koji ih ključ otvara. Odvojila gaje od ostalih kako ne bi zveckali, te ponovno iz ormara pošla u spavaću sobu.

Hernandez se nije pomaknuo. Cassie je spustila pištolj na krevet i bešumno uvukla ključić u lisičinu pričvršćenu za čeličnu ručku aktovke. Okrenula ga je i lisičina se otvorila uz metalni škljocaj. Počela ju je skidati baš kad se Hernandez, možda uznemiren zvukom, pomaknuo na krevetu.

Cassie je tiho maknula lisičinu i uspravila se, podigavši aktovku s kreveta. Zatim se hitro sagnula i zgrabila pištolj. Hernandez je duboko udahnuo i počeo micati noge ispod pokrivača. Budio se.

Cassie je podigla pištolj. Govorila je sebi da to može učiniti, bude li morala. Za to bi mogla okriviti loše izabran trenutak za telefonski poziv, prazan Mjesec ili jednostavno sudbinu. Nije važno. Ali može učiniti ono što je potrebno. Ispružila je pištolj ravno preda se i uperila ga u čovjeka na krevetu.

19.

Prvo što je Jack Karch opazio dok je prolazio kroz kockarnicu Cleopatre bila je činjenica da je promatračnica prazna. Znao je da Vincent Grimaldi sad ne može biti ondje jer je točno znao gdje se Grimaldi nalazi. No običaj i praksa kockarnice od dana kad se otvorila nalagali su da netko uvijek bude u promatračnici. To znači dvadeset četiri sata na dan, sedam dana u tjednu. Ako to nije bio Grimaldi, onda je bio netko drugi. Karch je znao daje sveto samo predstava. Trik. Iluzija sigurnosti stvarala je sigurnost. No trenutačno nitko nije motrio odozgo, a to mu je govorilo da ga je Vincent pozvao iz nekog velikog i važnog razloga. Ta je spoznaja uzavrela Karchovu krv i razbudila ga mnogo uspješnije od obilja kave što ju je popio tijekom vožnje ovamo.

Dok je prolazio između stolova za kockanje i vijugao oko pijanih kockara koji su ondje provodili noći i naslijepo mu presijekali put, Karch je promatrao vrata iza promatračnice, napola očekujući da će netko žurno izići, možda namještati ovratnik ili kravatu dok zauzima položaj. Ali nitko se nije pojavio, a Karch je na koncu spustio pogled kad je stigao do udubljenja za dizala Euphrates Towera. Ondje se nalazila samo jedna žena koja je držala plastičnu šalicu sa sitnišem i čekala. Pogledala je strogo Karchovo lice, a zatim se okrenula, slobodnom rukom pokrivši šalicu kao da čuva njezin sadržaj. Ležerno je prišao loncu s pijeskom ispod gumba za pozivanje dizala i podigao nogu na rub, sagnuvši se kao da će vezati cipelu. Učinio je to leđima okrenut ženi. Umjesto da veže cipelu, zavukao je prst u tamni pijesak, nedavno očišćen od opušaka i poravnat. Provlačio je prst kroz pijesak dok nije našao ono za što je znao da će biti ondje. Izvukao je karticuključ i uspravio se baš kad je zvonce najavilo dolazak dizala. Slijedio je ženu u dizalo, otpuhnuo prljavštinu s kartice i upotrijebio je za uključivanje gumba za najviši kat, nakon što je žena pritisnula broj šest. Dok je stajao kraj nje, Karch je uspio zaviriti između njezinih raširenih prstiju u plastičnu šalicu. Bila je otprilike do polovice puna kovanica od pet centi. Bila je najsitnija od sitnih riba, te ili nije željela da on to zna ili ga je doista smatrala sumnjivim. Bila je otprilike njegovih godina, bujne kose. Pretpostavio je da je u Las Vegas došla iz nekog mjesta na jugu. Stajala je lica okrenuta prema dolje, ali je znao da ga promatra u odrazu sjajnog furnira na vratima. Karch je znao da je njegovo lice u ljudi izazivalo oprez. Nos i brada doimali su se oštro, koža mu je uvijek imala nezdravu boju unatoč činjenici da živi pod pustinjskim suncem, a kosa mu je bila izrazito crna. Sve je to bilo beznačajno u usporedbi s njegovim očima. Imale su boju leda, a doimale su se podjednako mrtvima.

Karch je posegnuo u džep i izvadio cigarete. Držeći četiri prsta desne ruke zajedno, kao zaštitu od odraza, izvukao je dvije cigarete, jednu stavivši uz dlan, a drugu je prebacio u lijevu šaku. Napola je očekivao da će se žena pobuniti pri samom pogledu na cigaretu, ali ništa nije rekla. Potom je vješto izveo trik od uha do usta kojemu gaje otac prije mnogo godina naučio. Držeći drugu cigaretu krajevima svih pet prstiju lijeve ruke, stvorio je iluziju guranja cigarete u uho, a zatim ju je desnom rukom izvukao iz usta i namjestio među usne.

Promatrao je njezin odraz i vidio da je gledala njegov trik. Malo se okrenula, kao da će nešto reći, ali se predomislila. Vrata dizala su se otvorila i ona je izašla. Kad je skrenula lijevo da bi izašla iz udubljenja i vrata dizala se počela zatvarati, Karch je doviknuo za njom.

Natjerao sam vas da pogledate.

Potom se nasmijao dok su se vrata zatvarala, pa više nije vidio ženu koja se počela okretati prema njemu.

Sljedeći put odnesi svoje novčiće u Branson rekao je kad se dizalo nastavilo penjati.

Karch je odmahnuo glavom. Cleopatra je nekoć tako mnogo obećavala. Sad je to odredište sitnih riba, mjesto gdje su sagovi izlizani, a oko bazena se guraju

muškarci u sandalama i crnim čarapama. Još se jednom pitao što čini, kako se i zašto prodao Vincentu Grimaldiju.

Deset sekundi kasnije izišao je na dvadesetom katu. Našao se u hodniku i shvatio da je prazan, uz izuzetak kolica za posluživanje i što ih je netko ondje ostavio. Zaudaralo je po nečemu užeglom dok ih je Karch zaobilazio i zaputio se hodnikom na desnu stranu.

Pogledao je prva vrata kraj kojih je prošao i vidio daje broj sobe 2001. Sjećao se te sobe od prije mnogo vremena. Baš je u toj sobi obavio svoj prvi posao za Vincenta Grimaldija. Karchu se činilo da je to bilo jako davno, te ga je sjećanje razdražilo. Koliko je daleko dospio nakon toga? Ne baš daleko, znao je. Uopće ne daleko. Možda je i on sitna riba u palači sitnih riba. U mislima se vratio na praznu promatračnicu u kockarnici, te je zamislio kakav je pogled odande.

Stigao je do sobe 2014 i karticom otvorio vrata. Kad je zakoračio unutra, ugledao je Vincenta Grimaldija kako stoji uz prozor koji se uzdizao od poda do stropa u dnevnoj sobi apartmana. Činilo se da zuri van, preko grada prema prostranstvu pustinje rasprostrte ispred čokoladnosmeđih planina na obzoru. Bio je lijep, vedar dan. Grimaldi očitito nije čuo da je Karch ušao, pa se nije okrenuo. Karch je prošao predsoblje i ušao u dnevnu sobu. Opazio je da su vrata spavaće sobe zatvorena. Osjećao se miris cigara, sredstva za dezinfekciju i još nečega. Pokušao je odrediti o čemu je riječ, a tada mu je srce brže zakucalo. Barut.

Možda ga Vincent ovoga puta doista treba. Vincente?

Grimaldi se okrenuo od prozora. Bio je nizak muškarac grubog i previše preplanulog lica u obliku slova V, a koža se doimala kao da je previše nategnuta preko kostiju. Njegova je čeličnosiva kosa bila savršeno zalizana unatrag, a na sebi je imao besprijeckorno Hugo Boss odijelo. Uvijek se odijevao kao da upravlja hotelom i kockarnicom Mirage. Ali on je bio fatamorgana. Cleopatra je bila drugorazredni hotel, gotovo trećerazredni. Smještaj hotela na Stripu bio je jedina pozitivna strana. No nije bilo nikakve sumnje daje Grimaldi kapetan starog riječnog šlepa u moru novih luksuznih brodova s nazivima kao što su Bellagio, Mandalay Bay, Venetian. Jack! Nisam te čuo. Gdje si dosad?

Karch je ignorirao pitanje. Pogledao je na sat. Bilo je 8.10, samo četrdeset minuta nakon što je primio Grimaldijevu poruku sa šifrom 911 za hitnoće, pridodanom na kraju. Četrdeset minuta nije loše, osobito ako se uzme u obzir da mu Grimaldi preko telefona nije htio reći u čemu je problem. Što se zbiva?

Zbiva se to da ovdje imamo veliki jebeni problem. Koraknuo je naprijed i pružio ruku prema karticiključu što ju je Karch još uvijek držao u ruci. Karch mu je dao ključ i pomislio da bi mogao pripaliti cigaretu, ali je odlučio pričekati.

To si rekao preko telefona, Vincente. Sad sam ovdje. Što bih trebao učiniti, pogađati o kakvom je problemu riječ ili ćeš mi to konačno reći?

Mirage fatamorgana, priviđenje

Ne, Jack, pokazat ću ti. Pogledaj sam.

Bradom je pokazao prema vratima spavaće sobe. To je bilo tipično za Grimaldija, koji je uvijek ekonomizirao fizičkim kretnjama, kao i riječima.

Karch ga je trenutak promatrao, očekujući daljnja objašnjenja, ali nije ih dočekao. Okrenuo se i prišao vratima spavaće sobe. Otvorio ih je i ušao u sobu. Spavaća je soba bila mračna, osim stoje kroz pukotinu široku dva centimetra između zavjesa prodirala sunčeva svjetlost. Svjetlost je dijagonalno presijecala krevet na kojem je licem prema gore ležalo tijelo debelog muškarca. Čovjek nije imao desnog oka, koje je nestalo kad je netko iz neposredne blizine ispalio metak kroz očnu duplju u mozak. Drveno uzglavlje i zid iza kreveta bili su poprskani krvlju i bjelkastosivim moždanim tkivom. Petnaestak centimetara iznad uzglavlja u zidu se vidjela rupa od metka.

Karch je zaobišao krevet i pogledao dolje, proučavajući truplo. Mrtvac je na sebi imao bijelu majicu kratkih rukava i svjetloplave bokserice. Karch je vidio da su mu za desno zapešće pričvršćene lisičine; obje zajedno zapešće. Na krevetu se također nalazio pištolj, položen između mrtvačevih nogu. Karch se sagnuo i proučio ga. Radilo se o Smith & Wesson od 9 mm.

Grimaldi je došao do vrata spavaće sobe, ali nije ušao.

Tko gaje našao? upita Karch, i dalje promatrajući tijelo.

Ja.

Karch pogleda prema njemu, uzdigavši obrve. Očekivao "je da će čuti daje sobarica našla tijelo, premda se činilo da je nekako rano za to. Ipak, ne direktor kockarnice. To je doista čudno. Grimaldi je shvatio kako Karch razmišlja, te mu je objasnio:

Imao sam s njim doručak u sedam. Odnosno, trebao sam ga imati. Kad se nije pojavio dolje, nazvao sam. Nitko se nije javio, pa sam došao pogledati o čemu je riječ. Evo što sam našao. Tada sam nazvao tebe.

Sad situacija postaje zanimljiva, pomislio je Karch. Tko je on, Vincent?

Samo kurir. Iz Miamijsa. Zove se... zvao se Hidalgo, premda je u hotelu prijavljen pod lažnim imenom.

Karch je čekao. Grimaldi više ništa nije rekao.

Slušaj, Vincente, hoćeš li mi reći što se događa ili bih trebao dovesti onog medij a iz predvorja da za mene pogađa svaki idući korak?

Grimaldi je ispuhnuo zrak. Karch je uživao u trenutku. Starije u nevolji i treba njega. Karch je već bio siguran u jednu činjenicu. Kanio je iz te situacije izvući što je moguće više koristi, bez obzira o čemu je

riječ. Ako to uključuje mogućnost da se Vincenta Grimaldija napokon vrati onamo gdje mu je mjesto, onda će Karch to učiniti za tren oka. Pomislio je na promatračnicu u prizemlju. Vidio je sebe kako ondje stoji. Promatra novac.

Promatra sve.

Da, reći ću ti.

Grimaldi uđe u sobu i pogleda tijelo.

Riječ je o novcu, Jack. Debeli je klip uza se imao dva i pol milijuna dolara. To sad nije ovdje, a on nam baš ne može reći što se s novcem dogodilo, zar ne?

Dva i pol? Za što? Pretpostavljam da nije donio toliki novac da bi ga stavio na stol za ajnc.

Karch je opazio kako žila na vrhu Grimaldijeve sljepoočnice počinje pulsirati. Starije bijesan. Karch je znao koliko je opasan kad je bijesan. Ali on je bio poput dječaka koji stoji kraj božićne jelke, a u rukama drži metlu. Morao je vidjeti koliko su zapravo izdržljive one staklene kuglice.

Došao je izvršiti dostavu reče Grimaldi. Jutros. Zato smo se trebali sastati.

Pokazao je prema tijelu.

Došao sam jutros ovamo i našao ovo. Jebeni je klippan nekoga doveo ovamo i sad je novac nestao. Moramo vratiti taj novac, Jack. Obećanje, razumiješ što mislim? Moramo ga brzo naći. Mi...

Karch je odmahnuo glavom, izvadio iz usta ugašenu cigaretu i prekinuo ga.

Obećanje, od koga?

Jack, neke stvari ne moraš znati. Samo se moraš pozabaviti time i otkriti tko...

Ne uzrujavaj se, Vincente. I želim ti sreću u ovome.

Karch je mahnuo rukom i zaputio se prema vratima. Stigao je do dnevne sobe i hodao prema izlaznim vratima apartmana kad ga je Grimaldi sustigao.

Dobro, dobro, stani, Jack! Reći ću ti, u redu? Sve ću ti ispričati, koliko god misliš da bi trebao znati.

Karch je stao. Još uvijek je bio okrenut prema vratima, a Grimaldi je stajao iza njega. Opazio je da na dovratku nema pločice s utorom za lanac. Podigao je ruku i dotaknuo neobojani pravokutnik gdje je bila pričvršćena. U rupicama od vijaka bilo je sivkaste, ljepljive tvari. Protrljao je malo toga između kažiprsta i palca, pomislivši da je tu tvar već negdje vidio. Okrenuo se prema Grimaldiju.

U redu, Vincente, od početka. Ako želiš moju pomoć u tome, moraš mi sve ispričati. Ništa nemoj izostaviti.

Grimaldi kimne glavom i pokaže kauč. Karch se vrati u sobu i sjedne. Grimaldi se vrati do svojeg mjesta kraj prozora. Karch gaje vidio kao da je uokviren jarkoplavim nebom. On je bio tamni, prijeteći oblak nasred tog neba. Karch je izvadio cigaretu iz usta i stavio je u džep sakoa.

U redu, ovako glasi priča reče Grimaldi. Prije dva tjedna netko mi je javio da će biti problema s transferom. Nešto se pojavilo u pozadini. Ono što zovu problemom združivanja.

Karch kimne glavom. Nije bio tako duboko u organizaciji kao Grimaldi, ali mu je posao kojim se bavio omogućavao prilično dobro razumijevanje onoga što se događalo. Cleopatra, hotel i kockarnica, bili su na prodaju. Konzorcij iz Miamija pod nazivom 5we« želio ju je kupiti. Istražiteljska jedinica Povjerenstva za kockarnice Nevade već se dvanaest tjedana bavi ispitivanjem prošlosti kupaca, te će uskoro podnijeti konačni izvještaj i dati preporuku za ili protiv prodaje. Povjerenstvo je gotovo uvijek poštovalo preporuku istražiteljske jedinice, te je izvještaj bio ključni element pri svakoj ponudi za kupnju ili otvaranje kockarnice u Nevadi.

Što se dogodilo? upita. Prema onome što sam čuo, Buena Suerte će biti čisti.

Nije važno što se dogodilo. Važan je samo novac, Jack. –Sve je važno. Moram sve znati. Što je iskrsnulo? Grimaldi je frustrirano zamahnuo rukama i predao se.

Iskrsnulo je jedno ime, u redu? Našli su vezu između jednog od direktora i čovjeka po imenu Hector Blanca. Sad ćeš pitati tko je Hector Blanca. Dovoljno je reći da je on tihi partner koji je trebao ostati nevidljiv. To je sve što ću o njemu reći.

Dopusti da pogađam, Vincente. La Cuba Nostra?

Karch je to rekao znalačkim tonom. On i Vincent su već ranije razgovarali o tom hibridu mafije. Transplantirani mafijaški vojnici sa sjeveroistoka udružuju se s Kubancima u izgnanstvu u Miamiu kako bi preuzeli kontrolu nad organiziranim kriminalom na jugu Floride. U zločinačkim obavještajnim krugovima priča se daje grupa prije nekoliko godina potajno financirala neuspjeli referendum o kockarnicama na Floridi. Bilo je sasvim razumljivo da će drugdje potražiti kockarnice u koje mogu uložiti svoj novac ako to ne mogu učiniti na Floridi. To "drugdje" najvjerojatnije uključuje Nevadu, gdje nije potreban referendum da bi se organizirale kockarnice; samo treba proći Povjerenstvo za kockarnice i kratkotrajno pamćenje trenutanih gradskih vlasti. Činjenica daje Las Vegas rođen zahvaljujući snu jednog mafijaša, te da su njime desetljećima upravljali ljudi sličnih nazora i veza,

izgubila se u kolektivnoj amneziji društvene zajednice. Las Vegas se ponovno rodio kao sveamerički grad. Sad su to gusarski brodovi i kopije Eiffelovog tornja, tobogani i vrtuljci. Obitelji su dobrodošle. Mafijašima su vrata zatvorena. Problem je bio u tome što su se, kad god je odobrena nova kockarnica i zalazilo se dalje u pustinju, rovokopači napretka opasno približavali iskopavanju onoga stoje podsjećalo na istinsko naslijeđe grada. A neki se od sinova i unuka tih predaka, čak i nekih koji su pokopani negdje upustinji, jednostavno ne mogu odreći staroga mjesta.

Nećemo razgovarati o La Cuba Nostrareče Grimaldi, naoko koristeći oba naglasaka, talijanski i kubanski. –Ovdje je moje dupe na kocki i živo mi se fućka koliko misliš da si pametan.

Dobro, Vincente, onda razgovarajmo o tvom dupetu u škripcu. Što se dogodilo?

Grimaldi se okrenuo i zagledao kroz prozor dok je govorio.

Kao što sam rekao, načuo sam da postoji problem. Netko mi je na to svratio pozornost i obavijestio me da bi problem mogao nestati, mogao bi se riješiti, za pravu cijenu.

Zašto tebe?

Zašto mene? Jer sam ja imao vezu. Ti možda misliš da ne vrijedim pišljiva boba, Jack, ali već četrdeset pet godina radim u ovom gradu. Već sam dugo bio ovdje kad je tvoj stari dobio prvi posao. Vidio sam mnogo toga. Znam mnogo toga.

Osvrnuo se preko ramena i značajno pogledao Karcha dok je izgovarao posljednju rečenicu. Karch je to shvatio kao podsjećanje na ono što Grimaldi zna o njemu. Karch je skrenuo pogled i odmah to požalio.

Uredu, Vincente. Koliko je trebala stajati ta malena operacija čišćenja? Pet milijuna. Dva i pol unaprijed, a ostatak nakon glasovanja Povjerenstva. Pretpostavljam da bi ti tvoj doprinos pri sklapanju posla osigurao položaj pod novim vlasnicima.

Tako nekako, Jack. Učvrstio bi i tvoj. Svi oni koj i su sa mnom, ostali bi uza me. Trebao sam postati generalni direktor. Mogao bih birati svoje ljude za operacije u kockarnici, staviti koga god želim u promatračnicu.

A Hector Blanca? On bi zacijelo ondje želio svog čovjeka.

Nije važno. Dogovor što sam ga sklopio daje mi mogućnost biranja.

Karch je ustao i pridružio se Grimaldiju kraj prozora. Razgovarali su dok su obojica gledali preko pustinje do planina iza nje.

Dakle, čovjek na krevetu, Hidalgo, došao je ovamo s prvom ratom i netko gaje opljačkao. Čini se da je to njihov problem, Vincente. Nije tvoj. Nije naš.

Grimaldi je odgovorio bezizražajnim tonom. Njegove su riječi bile odmjerene, ozbiljne. Gluma je nestala, a Karch je znao daje u takvim trenucima najopasniji. Poput psa slomljena repa. Pokušaj ga pomilovati, a on bi ti mogao odgristi šaku. To jest moj problem, što ga čini i tvojim problemom reče Grimaldi. Ja sam organizirao transakciju. Čim je Hidalgo izašao iz aviona na McCarranu, on i novac bili su moja briga. Tako Miami to doživljava, a to znači daje moje dupe na kocki.

Karch uzdigne obrve.

Već si s Miamiem razgovarao o tome?

Razgovarao sam s ljudima iz Miamija trenutak prije nego što sam nazvao tebe. Nisam baš uživao u tom pozivu. No sve su mi veoma jasno stavili do znanja. Ne uzrujavaju se zbog gubitka kurira. Ali novac, toj e već nešto drugo. Mene smatraju odgovornim.

Trenutak je zastao, a kad je ponovno progovorio u glasu mu se osjećao prizvuk očaja i možda čak preklinjanja. Prizvuk je bio gotovo nečujan, ali ipak se osjećao. Tijekom svih mnogih godina koliko su se poznavali, Karch nikad nije čuo takav prizvuk u glasu Vincenta Grimaldija.

Moram vratiti taj novac, Jack. Izvještaj Povjerenstva bit će objavljen u utorak. Tada će biti prekasno da se nešto mijenja. Moram vratiti novac i obaviti isplatu, inače ništa od prodaje. Ako se to dogodi, Miami će ovamo poslati svoje ljude. Ponovno je pokazao bradom, ovoga puta prema pustinji.

Onamo će mene odvesti. Smjestit će me kraj ostalih koji nisu daleko dospjeli u ovom gradu. Udisati pijesak.

Grimaldi jednom odmahne glavom, brzim, ukočenim pokretom.

Imam šezdeset tri godine, Jack. Četrdeset pet jebenih godina u ovom gradu, a to ću dobiti.

Karch je dopustio da prođe prekrasnih deset sekundi prije nego što je odgovorio.

Ne možemo to dopustiti, Vincente. Nećemo.
Grimaldi kimne glavom, a njegova se usta izviju u mračni osmijeh.
Dobri stari Jack. Znao sam da mogu računati na tebe.

20.

Karch je počeo s tijelom, proučavajući njegov položaj i krv na uzglavlju i zidu. Debeli je čovjek očito sjedio na krevetu kad je dobio metak. Osoba koja je pucala stajala je u podnožju kreveta.

Ljevakreče.

Što? upita Grimaldi.

Onaj tko je pucao. Bio je ljevoruk. Najvjerojatnije.

Stao je ondje gdje je ubojica vjerojatno stajao i ispružio lijevu ruku. Kimnuo je glavom. Ako je Hidalgo u desno oko pogođen metkom iz pištolja što ga je držao netko ispred njega, onda je ta osoba držala oružje u svojoj lijevoj ruci.

Pogledom je prešao s tijela na uzglavlje i zid. U svojem je uredu imao nekoliko knjiga o tragovima krvi; kako tumačiti značenje eliptičnih ili okruglih kapljica krvi i tome slično. Ali nikad nije čitao dalje od uvodnih poglavlja jer je sve bilo smrtno dosadno i rijetko kad upotrebljivo u njegovom poslu. Što se važno moglo iščitati iz ovih ostataka? Ne mnogo. Čovjek je bio živ, a onda je umro. To je sve. Je li netko prijavio pucanj? upita.

Nereče Grimaldi. Ali želio sam da bude izoliran. Zato su sobe s obje strane i ona preko puta bile slobodne. Isto tako, ne znam je li to važno, ali sinoć se na ovom katu oglasio protupožarni alarm.

Karch ga je pogledao.

Oko jedanaestreče Grimaldi. Netko je ostavio cigaretu na kolicima za posluživanje u sobi i smjestio ih u niši službe održavanja, točno ispod detektora dima.

Karch glavom pokaže prema mrtvacu.

Je li on evakuiran? Je li izlazio iz sobe?

Koliko mi znamo, nije. Poslao sam nekoga da uzme sve snimke, pa ćemo sve pregledati.

Karch je kimnuo glavom, ali nije bio siguran kakve je veze sa situacijom mogao imati protupožarni alarm. Ponovno je pogledao tijelo.

Mislim da ovdje imaš mlaki pokušaj da se ovo prikaže kao samoubojstvo. Ali...

Ovo nije bilo nikakvo samoubojstvo. Ovo je bila je bona pljačka.

Znam, Vincent, znam. Slušaj me. Rekao sam pokušaj da se ovo prikaže kao samoubojstvo. I to jadan pokušaj. Samo me poslušaj prije nego što izgubiš kompas.

Odlučio je prekinuti sa svojim komentarima. Pustit će Grimaldija da sam stvori zaključke. U prizoru su mu najviše smetale lisičine. Nije razumio zašto su još uvijek bile na ruci.

Vincent, pretpostavljam da si ovo mjesto temeljito pretražio radi novca?

Da, nema ga. Kao ni aktovke.

Što je s njegovim ključevima? Ključevima?

Ključevima. Pokazao je prema mrtvačevom zapešću na kojem su bile lisičine.

Ključ lisičina, gdje je?

Ne znam, Jack. Nisam vidio nikakve ključeve. Onaj tko je uzeo novac, zacijelo je uzeo i ključeve. Ali očekuje ih iznenađenje.

Kakvo iznenađenje?

Ključ aktovke neće biti ondje. Debeljko ga nije imao. Gospodin Bla... ovaj, njegov šef nije želio da otvara aktovku i možda uzme malo gotovine za kockanje. Stoga je ključ poslao meni, a ja sam na jutrošnjem sastanku trebao otvoriti aktovku. Imam ključ, ali nema jebene aktovke što je treba otvoriti. Aktovka ima elektroničku zaštitu, poput pištolja za omamljivanje. Ako je netko pokuša otvoriti bez ključa, dobro će ih prodrmati. Devedeset tisuća volti.

Karch je kimnuo glavom te iz džepa izvadio malenu bilježnicu i kemijsku olovku. Zapisao je podatke o ključu i aktovki. Što to pišeš, Jack?

Samo neke bilješke, kako bi mi sve bilo jasno. Ne želim da bilo što od toga dospije u pogrešne ruke. Karch se okrenuo i pogledao Grimaldija. Povukao se. Znam, Jack. Bit ćeš diskretan.

Karch je zaobišao krevet i pogledao ručni sat na noćnom ormariću. Izgledao je kao Rolex. Zavukao je kemijsku kroz metalni remen i podigao ga, držeći ga tako da može pogledati donju pločicu sata.

Onaj tko je ovo izveo bio je dovoljno pametan da zna daje ovo krivotvorina. Svatko tko se bavi prijevarama bi to znao, Jack. Prodaju te stvari za pedeset dolara na pločniku ispred svih lokala na Fremontu. Onaj tko je ovo izveo bio je dovoljno pametan da uzme samo prokleti novac i to je sve.

Karch kimne glavom i vrati sat na ormarić. Prišao je garderobnom ormaru, otvorio ga i pogledao sef. Vrata su bila otvorena, a sef prazan.

Pričaj mi o tom čovjeku, Vincente. Kad je stigao u grad?

Prije tri dana. Nisam bio siguran kad će obaviti dostavu. Čovjek kojemu smo trebali platiti odlučivao je o tome. Mi smo samo trebali biti spremni s gotovinom. Hidalgo je stigao u ponedjeljak, a mi smo čekali.

Karch je čučnuo i zatvorio vrata sefa, ali ne sasvim. Proučavao je tipkovnicu za kombinaciju.

Je li cijelo vrijeme boravio u sobi?

Ne, mnogo je vremena pro vodio u kockarnici. Dao sam mu kredit, a klip me počeo pelješiti. Kriste, mislio sam da će nas dovesti do stečaja ako uskoro ne ode.

Karch se okrene i pogleda Grimaldija.

Koliko je dobio, Vincente?

Dao sam mu pedeset bumbara u ponedjeljak. Do sinoć je to pretvorio u sto tisuća i nešto sitnoga. Dobro mu je išlo. Dijelio je napojnice od sto dolara kao da je to toaletni papir.

Karch je opet pogledao sef i širom otvorio vrata. Zagledao se u praznu unutrašnjost, ali zapravo ništa nije vidio. Razmišljao je, mozgajući o onome stoje Grimaldi upravo rekao.

Shvaćaš li što si učinio, Vincente? Sam si ovo izazvao.

O čemu to govoriš, do vraga?

Dao si čovjeku novac, a onje od toga stvorio više novca. I to je pokazivao cijelom svijetu. U ovom gradu, to je kao da bacaš krv u more, Vincente.

Privukloje morskog psa do tvojeg debeljka.

Što želiš reći, da je počinitelj to učinio radi sto tisuća, a ne dva i pol milijuna?

Kažem da je počinitelj ušao ovamo radi sto tisuća, a zatim je našao ostalo. To mu je bio najsretniji jebeni dan u životu. To nije moguće, Jack. To...

Tko je znao za novac? Mislím, daje ovdje i tko ga ima. Tko je znao?

Samo ja.

Što je s Miamiem? Je li vij est odande mogla procuriti? Ne, samo je jedna osoba znala.

Možda je kurír nekome rekao.

To baš nije vjerojatno, Jack. Radio je izravno za izvor. Kad bi novac nestao, znao je da bi njega optužili.

Osim ako ne iskrsne mrtav. Što je s čovjekom koji je trebao preuzeti novac?

Znao je da je ovdje negdje, ali nije znao tko ga ima ni gdje se točno nalazi. Osim toga, zašto bi ukrao ono što mu dajemo?

Točno. Dakle, ako nitko nije znao da je ovdje, to dokazuje moju teoriju. Ovo je djelo pljačkaša, Vincente. Nekoga tko je vidio da je ovaj čovjek osvojio sto tisuća i odlučio mu ih uzeti. A dobio jackpot.

Karch je iz čučnja pogledao prema gore. Proučavao je Hidalgovu odjeću, gurnutu u stranu da bi lopov mogao raditi oko sefa. Pogled mu je zastao na nečemu iza sefa. Izgledalo je kao oguljena boja. Kleknuo je, pomaknuo se malo naprijed i pogledao iza sefa. Zagledao se pozornije i vidio da nije riječ o oguljenoj boji, već obojenoj vrpici. Ispružio je ruku, uhvatio vrpcom i povukao je. Vrpca se pružala duž poda ormara, uz vrata, preko okvira vrata do zida iznad ormara, a zatim van i duž stropa u niši. Završavala je na zidu iznad ulaza u nišu. Koji je to vrag? upita Grimaldi.

Provodna vrpca. Ovo je izveo profesionalac, Vincent. Motrio je na tog čovjeka. Misliš na kamere?

Karch kimne glavom i vrati se u ormar. Ponovno je pogledom pretraživao strop, a zatim zidove. Ugledao je malenu rupu na desnom zidu i našao još vrpce.

Povukao ju je sa zida, a vodila je do iza sefa.

Dvije kamere. Jedna u sobi da može motriti nametu. Druga ovdje, radi kombinacije. Dobro obavljeno.

Nisam čuo da netko koristi kamere od... od zadnjeg puta. Max Freeling.

Karch pogleda Grimaldija.

Ni ja. Ali znamo da Max to nije učinio, zar ne?

Tu imaš pravo.

Karch je izišao iz garderobnog ormara i vratio se kroz apartman, pogledom proučavajući strop i zidove. Stigao je do ulaznih vrata i otvorio ih. Ponovno je čučnuo i zagledao se u mehanizam zaključavan] a.

Što je s otiscima? upita Grimaldi koji mu je bio za petama. Neće ih biti.

Okrenuo je zasun i vidio da izlazi samo do pola. Zatvorio je vrata ne povukavši zasun. Kimnuo je glavom. Divio se dobro obavljenom poslu. Ustao je, zatvorio vrata i pogledao Grimaldija. Karch nije uspijevao zadržati smiješak.

Što je tako jebeno smiješno? oštro će Grimaldi.

Ništa reče Karch, a njegov se smiješak proširio. Samo me uzbuđuj e dostojan protivnik, to je sve. Doista mi je drago što si me pozvao zbog ovoga, Vincente. Uživat ću u zadatku.

Slušaj, ovo nije radi tvojeg uzbuđenja. Riječ je o tome da ja dobijem novac natrag.

Karch je dopustio Grimaldiju da ga ukori. Nije mu smetalo. Već je znao kako će taj zadatak iskoristiti za sebe, da dobije ono što je oduvijek želio.

Vincente, imaš problem.

Znam to! Zašto misliš da sam pozvao tebe?

Mislim na problem unutar problema. Pogledaj ovo.

Karch je koraknuo unatrag da bi Grimaldi vidio mehanizam za zaključavanje.

Sredio je bravu. Debeljko je mislio da je ovdje dobro zaključan, ali zasun i lanac su sređeni. Kao i onaj usrani alarm što ga je sam dodao.

Karch je s kvake strgnuo elektronički alarm za vrata i bacio ga na pod.

Ali, vidiš, sve to služi zaštitu unutar sobe. Glavna brava nije sređena. To znači...

Imao je ključ. Karch kimne glavom.

Zaista si dobar, Vincente reče tonom koji je ukazivao na suprotno. Imao je ključ.

To znači da mu gaje netko pribavio. Netko iznutra.

Grimaldi je pogledao u pod, a Karch je gledao kako lice starijeg čovjeka ponovno postaje tamnije. Karch nije čekao da val bijesa prođe.

Moja je pretpostavka daje naš momak imao i ključ jedne od tih praznih soba u blizini, te je mogao sve namjestiti i gledati ono što snimaju njegove kamere.

Tako je mogao izabrati pravi trenutak za svoj pothvat.

Želiš li pogledati?

O,da.

Prva soba što su je provjerili bila je ona točno prekoputa, apartman 2015, a Karch je čim su ušli rekao da su našli mjesto gdje je lopov čekao da žrtva zaspi.

Kako znaš? upita Grimaldi.

Karch pokaže prema stolu. Časopisi, jelovnik posluge u sobu i fascikl s hotelskim informacijama, sve je bilo gurnuto u stranu, kao i boca vina za dobrodošlicu.

Ovdje je čekao.

Karch se osvrnuo naokolo po apartmanu, ali nije mnogo očekivao. Počinitelj je dobar, te gotovo uopće nema izgleda daje počinio neku grešku. Spavaća se soba

doimala netaknutom. Zavirio je u kupaonicu, ali nije vidio ništa neobično. Ako je počinitelj koristio zahod, čak je nakon toga spustio zahodsku dasku.

Vratio se u dnevnu sobu gdje je Grimaldi stajao prekriženih ruku. Karch je pokušavao smisliti nešto što će reći i još malo dublje zabiti nož, ali je tada opazio nešto ispod stola kraj zavjesa. Pošao je onamo i spustio se na kolj ena kako bi se mogao zavući ispod stola.

Što si našao, Jack? Ne znam.

Ispružio je ruku prema zavjesi i podigao je. Na podu se nalazila igraća karta. As herc. Karch ju je trenutak promatrao, razmišljajući. Opazio je da su dva suprotna kuta odrezana, znak daje karta iz suvenirskog špila. Nakon uporabe u kockarnici, karte se tako odrežu i zatim prodaju u prodavaonici suvenira. To se činilo kako nitko ne bi mogao ubaciti neku kartu tijekom igre u kockarnici.

Što je to? upita Grimaldi iza njega. Karta. As herc.

Karch se odjednom sjetio svojeg oca i onoga što je običavao govoriti o asu herca. Karta novca, zvao ju je. Slijedi kartu novca, govorio je.

As herc? reče Grimaldi. Što misliš, što to znači?

Karch nije dogovorio. Posegnuo je za kartom i podigao je, držeći je palcem i kažiprstom za rubove. Izvukao se ispod stola i ustao. Okrenuo je kartu tako da može vidjeti njezinu stražnju stranu. Ondje su bila naslikana dva ružičasta flaminga isprepletenih vratova tako da su činili oblik srca.

Iz Flaminga je reče. Grimaldi je zurio u kartu. Što to znači?

Karch slegne ramenima.

Možda ništa. Ali naš je čovjek ovdje morao provesti neko vrijeme i promatrati ono što njegove kamere snimaju. Možda je malo igrao pasijans da mu vrijeme brže prođe.

Pa, ako mu je ispao as herc, nikad nije pobijedio.

Veoma oštroumno, Vincente. Grimaldi prasne.

Gledaj, Jack, hoćeš li mi pomoći ili ćeš cijelo vrijeme igrati igre riječima i nastojati me prikazati glupim? Jer ako to kaniš, potražiti ću nekog drugog tko može obaviti posao a da me ne uzrujava.

Karch je dugi trenutak čekao prije no stoje mirnim tonom odgovorio.

Vincente, pozvao si mene jer znaš da nema nikog drugog tko ovo može bolje riješiti.

Onda prestanimo brbljati i riješimo to. Sat otkucava. U redu, Vincente. Kako god ti kažeš.

Karch je spustio pogled na kartu što ju je još uvijek oprezno držao. Znao je da može zatražiti uslugu od Iversona iz gradske policije, te možda dobiti otiske prstiju. Ali time bi Iversona uvukao u nešto zastoje pretpostavljao da će postati prljavo. Odlučio je to ostaviti kao posljednju mogućnost. Prišao je stolu i otvorio fascikl s hotelskim informacijama. Ondje je bilo kuverti i papira za pisanje.

Ubacio je igraću kartu u jednu kuvertu i stavio je u unutrašnji džep sakoa.

Otisci? upita Grimaldi.

Možda. Najprije ću pokušati nekoliko drugih stvari.

Vratili su se u apartman 2014 i još jednom pogledali naokolo, raspravljajući o mogućnostima. Grimaldi je rekao da nikoga u Miamiu nije briga što će biti s kuririma, a to im je pružalo nekoliko mogućnosti. Mogli bi izići iz apartmana i pustiti da se stvari razvijaju svojim tokom kad sobarica otkrije tijelo. Ili bi u apartman mogli dovući kolica za prljavo rublje, staviti tijelo unutra, te ga dizalom za posluhu odvesti dolje i ukrcati u kombi. Svaki trag kurirova boravka u hotelu mogao bi se obrisati iz kompjutera i s vrpce, a njegovo bi se tijelo noću moglo zakopati u pustinji.

Trebat će četiri čovjeka da podignu tu vreću govana žalio se Grimaldi.

Ako proširiš krug ljudi koji znaju za ovo, više se izlažeš primijeti Karch.

No ako pustimo da se stvari odvijaju svojim tokom, to znači da će se umiješati policija, a hotel će doći na loš glas. Ne sjećam se kad je u ovom gradu zadnji put došlo do ubojstva u nekom hotelu. Okomit će se na to kao što se Tyson okomio na Evanderovo uho.

To je istina. Ali možda će takav pritisak na našeg počinitelja biti koristan.

Možda će ga navesti da pogriješi.

Da, ali što ako policija stigne do njega prije tebe? Karch je samo pogledao Grimaldija, a njegov je izraz lica govorio daje to apsurdna pomisao.

Ti odluči, Vincente. Gubimo vrijeme. Želim pogledati snimke i poći dalje.

Grimaldi kimne glavom.

U redu, bez policije. Poslat ću neke ljude ovamo da srede stvari.

Dobro si odlučio, Vincent reče Karch, ali na način koji bi Grimaldija mogao navesti na pomisao da zapravo ne misli tako. Idemo pogledati snimke.

Obojica su tada izišli iz apartmana, ostavivši mrtvacu na krevetu. Grimaldi je na kvaku vrata objesio natpis NE SMETAJ.

21.

Karch je mnogo puta ranije bio u Grimaldijevom uredu na drugoj razini kockarnice. Imao je tajni ugovor o osiguranju s Cleopatom; bez ikakvih dosjea, plaćanje u gotovini; a kao takav, često se s Grimaldijem sastajao u njegovom uredu, premda su zadaci što ih je inače dobivao imali malo veze s nečim što se događalo dolje, u kockarnici. Karch se najčešće bavio onim stoje Grimaldi volio nazivati pomoćnim sigurnosnim pitanjima i problemima. Karchu se sviđao njegov status vanjskog suradnika. Znao je da nikad ne bi mogao biti ona vrsta čovjeka koji spremno nosi plavi blejzer s profilom egipatske kraljice izvezenim na džepu na prsima.

Ured je bio prostran i raskošan, te je imao prostor za rad, prostor za opuštanje i privatni bar. Onamo se ulazilo iz golemog centra za osiguranje kockarnice, gdje su deseci tehničara sjedili u nizovima videokabina i promatrali ekrane na koje su slike slale stotine kamera usmjerenih prema kockarnici. Taje prostorija bila prigušeno osvijetljena i ondje nikad nije bilo toplije od 18 stupnjeva, zbog osjetljive elektronike. Većina je tehničara nosila pulovere ispod uobičajenih

plavih blejzera. Kad čovjek u Las Vegasu vidi nekoga tko usred ljeta nosi pulover, onda zna da radi unutra, po cijele dane promatra ekrane. Jedan je zid Grimaldijeva ureda imao prozore da se može vidjeti centar osiguranja. Drugi je imao prozore kroz koje se vidjela kockarnica. Točno iza Grimaldijeva pisaćeg stola bila su vrata što su vodila do promatračnice. Onamo se moglo stići jedino kroz Grimaldijev ured, a on niti jednom onamo nije pozvao Karcha. Taj je činjenica smetala Karchu, a njegova je frustriranost bila još veća jer je vjerovao da Grimaldi to zna.

Kad su ušli u ured, Karch je ugledao čovjeka koji je sjedio za Grimaldijevim stolom i upravljao složenim videouređajem desno od pisaćeg stola.

Što imaš? pitao je Grimaldi dok je spuštao zaslon na prozorima prema centru za osiguranje.

Imam iznenađenja, eto što imam rekao je muškarac za stolom ne podigavši pogleda sa četiri ekrana što ih je aktivirao na videouređaju.

Reci nam.

Riječ nam navela je čovjeka da podigne pogled s ekrana. Glavom je kimnuo Karchu, a zatim opet pogledao ekrane.

Pa, meni se čini da je tog čovjeka možda opljačkala ženareče.

Grimaldi je zaobišao stol i pogledao ekrane preko tehničareva ramena.

Pokaži nam.

Karch je ostao s druge strane pisaćeg stola, ali je vidio ekrane. Pogledao je dalje od dvojice muškaraca i kroz staklena vrata što su vodila do promatračnice.

Grimaldi se nije potrudio tehničara predstaviti Karchu.

Idućih je pet minuta tehničar koristio snimke snimljene s nekoliko kamera i pokazivao Hidalgovu posljednju noć u kockarnici. To se zvalo videotrag. Iznad kockarnice je bilo dovoljno kamera, što je slučaj u svakoj kockarnici Las Vegasa, da se nikad ne gubi iz vida neki pojedinac nakon što uđe u takozvanu videomrežu. Najbolji tehničari znaju napamet svaki kvadrant mreže, te prstima koji lete po tipkovnici mogu se prebacivati sjedne kamere na drugu i tako slijediti metu.

Grimaldijev je tehničar sada to radio, samo što nije bilo uživo. Izradio je Hidalgov videotrag od snimaka napravljenih prošle večeri. Vidio se Hidalgo kako igra bakaru i ajnc, čak dvaput ulaže na ruletu. Bez obzira koju je igru igrao, činilo se da gotovo uopće ne razgovara s drugim igračima ili djelatnicima kockarnice. Na koncu, kad se na snimci vidjelo vrijeme od 22.38, gledali su kako Hidalgo odlazi do recepcije i uzima aktovku od aluminijskog trezora. Na recepciji ga je čekao čovjek iz osiguranja koji ga je potom pratio do dizala.

Tko je čovjek iz pratnje? upita Karch.

Zove se Martinreče Grimaldi. Nadzornik smjene. Ovdje radi dvije godine, a došao je iz Nuggeta. Cijelo je vrijeme pratio debeljka.

Morat ćemo razgovarati s njim.

Ne znam kamo će te to odvesti, ali neće biti problema.

Tehničar je pokazao ekran na kojem se nastavljao Hidalgov trag. Prikazivao je debelog muškarca i Martina u plavom blejzeru kako ulaze u dizalo. Hidalgo je iz džepa izvadio svoju karticuključ, a Martinju je uzeo i uvukao u kontrolnu ploču prije nego stoje pritisnuo gumb za kat na vrhu. Premda snimka nije imala tona, bilo je očito da dva muškarca ne razgovaraju.

To je posljednje što vidimoreče tehničar.

U hodnicima nema kamera, zar ne? upita Karch. Nema. Gubimo ga kad iziđe iz dizala.

Što je bilo kad se kasnije oglasio protupožarni alarm? upita Grimaldi. Može li ga se tada vidjeti?

Ne reče tehničar. Pregledao sam sve snimke s kamera u dizalima i na stubištu. Nije izlazi...

Čekajte maloodjednom će Karch. Vratite se unatrag. Do snimke u dizalu.

Tehničar je pogledao Grimaldija, a on je kimnuo glavom. Vratio je vrpcu unatrag, a kad je Karch rekao da je dovoljno, ponovno je pustio snimku. Gledali su u tišini. Bilo je jasno daje Martin nešto rekao Hidalgu koji je potom posegnuo u džep i izvadio karticuključ. Martin je njome tada uključio gumb za zadnji kat. Vincente, rekao si da je Martin nadzornik smjene?

Tako je.

Ne bi li trebao imati ključ za kat na vrhu?

Grimaldi je trenutak šutio, razmišljajući o onome što su upravo vidjeli na snimci i značenju Karchovapitanja.

Kujin sin. Upotrijebio je Hidalgovu karticu, a trebao je koristiti svoju.

Jer možda svoju nije imao kod sebe.

Jer ju je možda dao...gdje je ta žena o kojoj si govorio? Tehničar je pritisnuo nekoliko tipki i na ekranu se pojavila druga

slika. Prikazivala je salon za bakaru. Jedan je stol bio u uporabi, a Hidalgo je bio jedini igrač. Koristeći se kuglicom ugrađenom u konzolu, tehničar je sliku pomicao naprijed. Pokazao je donji dio ekrana, kuckajući prstom tik ispod žene koja se naslonila na ogradu stoje dijelila salon od ostatka kockarnice. Onareče.

Što je s njom? upita Grimaldi. Nastoji da se to ne vidi, ali promatra ga.

Nastavio je pomicati kuglicu i slika se još više približila. Tri su muškarca u tišini promatrala ekran. Činilo se da se žena na ekranu odmara ili možda nekoga čeka. Preko jednog je ramena prebacila malenu naprtnjaču, a u drugoj je ruci držala crnu sportsku torbu. Izgledala je kao da je upravo stigla u hotel i nekoga čeka, možda muža koji je zastao da bi odigrao nekoliko partija ajnca prije nego što pođu u sobu.

No dvaput je pogledala prema salonu, a činilo se daje njezin pogled usmjeren točno na Hidalga. Svaki se put njezin pogled zadržao duže no što bi opravdavao usputno zanimanje. To se Karchu činilo neobičnim, ali ne dovoljno.

On je jedini koji igrareče. Koga bi drugog mogla gledati?

To je istina. Ali složio sam i njezin trag.

Izvadio je kasetu iz konzole i ubacio drugu. Grimaldi mu se približio da bolje vidi ekran. Karch se oslonio dlanovima na pisaći stol i nagnuo naprijed. Snimka je prikazivala ženu s dvjema torbama kako u osam uvečer ulazi u kockarnicu i odlazi do VIP recepcije gdje je dobila kuvertu.

To je sigurno ključ reče Grimaldi. Martinov jebeni ključ!

Karch je isto pomislio, ali to nije rekao. Također je mislio da tamni bujni uvojci koji uokviruju, i skrivaju, ženino lice moraju biti perika. Gledao je kako se priljubila uz telefoni vjerojatno otvorila kuvertu tako da je nijedna kamera ne može snimiti. Potom se okrenula i pošla prema kockarnici. Kretala se bez oklijevanja, veoma odlučno. Torbe što ih je nosila doimale su se teškima, ali ih je mirno držala.

Nakon stoje svratila do salona za bakaru, videotrag ju je pratio kroz kockarnicu do dizala za Euphrates Tower.

Bila je vraški dobraprimijeti tehničar. Nijednom nije pogledala gore. Ništa nemamo. Ta kapa i ta kosa, kao da je hodala ispod kišobrana.

Karch se nasmiješio dok je gledao. Tehničar je imao pravo. Bila je dobra, a budući da je već znao što je učinila gore, Karch je bio opčinjen ženom na ekranu. Bila je prerusena, ali je po onome što je vidio na snimci uspio stvoriti određeni dojam o njoj. Mlada, vjerojatno tridesetih godina, zategnute kože ispod brade, odlučnih crta lica koje se vide ispod kape. Nikakvih naušnica, prstenja ili drugog nakita što ga je mogao zapaziti. Nikakvih ometanja. Ničega, osim zacrtanog cilja. Karch je poželio vidjeti njezine oči jer je znao da će biti posebne.

Na ekranu je žena u dizalu upotrijebila karticuključ da bi uključila gumb za kat na vrhu.

To je zasigurno ključ reče Grimaldi.

Karch je poželio da umukne i samo gleda, ali ništa nije rekao.

Dobro rekao je tehničar dok je nešto tipkao. Dakle, izišla je iz dizala na dvadesetom katu. No vidjet ćemo je još dva puta.

Dva puta? upita Grimaldi.

Da, gospodine. Prvi je put sišla dolje kako bi se s nekim sastala, ali taj netko nije došao.

Pokazao je ekrani videotrag se nastavio. Tri su muškarca bez riječi promatrala dok su isječci videosnimaka prikazivali njezino kretanje kroz kockarnicu do bara, zatim kako je sjela za prazan stolić i naručila piće konobarici. Na snimci je preskočeno dvanaest minuta, a žena je još uvijek sjedila za stolićem, sama, ali s dva pića na stolu.

Koji je to vrag? reče Grimaldi. Mislio sam da si rekao da nitko nije došao.

Nijereče tehničar. Naručila je pića, ali nitko se nije pojavio.

Možemo li jednostavno gledati, u redu? reče Karch, iznerviran njihovim brbljanjem.

Na ekranu se žena ležerno osvrnula oko sebe, kao da želi biti sigurna da je nitko ne promatra, a zatim je podigla svoju čašu. Karchu se činilo da pije kolu.

Ispružila je ruku preko okruglog stolića i svojom čašom kucnula o čašu piva. Karch se nagnuo bliže ekranu i promatrao njezine usne dok je očito nešto glasno izustila.

Mislim da si pratio pogrešnu osobu reče Grimaldi, a glas mu se povisio od frustriranosti. Ta žena ondje sjedi i razgovara sama sa sobom. Nemamo vremena biti...

Čekajte, gospodine, pogledajte ovo. Sad se vraća do dizala i opet odlazi na dvadeseti kat.

Ubrzao je traku.

Tada je više ne vidimo sve do četiri ujutro. Vraća se dolje, ali pogledajte što nosi. Gore je otišla s dvjema torbama, a i vraća se s dvjema. Ali nešto je drukčije.

Žena se ponovno pojavila u kockarnici, brzo se krećući između najupornijih kockara. Karch je odmah vidio da tehničar ima pravo. Nešto je bilo drukčije. Preko jednog je ramena prebacila naprtnjaču, ali više nije nosila malenu crnu sportsku torbu. Umjesto toga, nosila je veliku crnu platnenu torbu s dvije ručke. Tehničar je pritisnuo tipku i zaustavio sliku. Druga je torba sadržavala neki predmet pravokutnog oblika, a kroz platno su se jasno vidjele dimenzije toga predmeta. Radilo se o žrtvinoj aktovki.

Mala kujamirno će Grimaldi. Ima moj novac.

Jeste li je slijedili vani? upita Karch.

Tehničar je pritisnuo tipku za ponovno pokretanje vrpce i jednostavno pokazao ekran. Kamere su slijedile ženu dok je prolazila kroz golemu kockarnicu i prišla VIP recepciji. Iz platnene je torbe izvadila kuvertu i ostavila je na pultu, ni s kim ne razgovarajući. Potom je nastavila hodati prema južnom izlazu. To nije bio glavni ulaz u kockarnicu. Karch je također znao da nije vodio do parkirališta ili kolnog prilaza.

Zapravo je vodio do pločnika kojim su pješaci mogli stići do Las Vegas Boulevarda.

Nije izišla na glavni ulaz hotela, Vincentereče.

U njegovu je glasu bilo dovoljno zabrinutosti da odvuče Grimaldijev pogled s ekrana. Stariji je čovjek uzdigao obrve, prepoznavši ton, ali nije znao što znači. Nije ondje parkirala jer nije željela da kamere zabilježe njezino vozilo reče Karch. Zato je parkirala negdje drugdje i ovamo došla pješice.

Karch je pokazao ekran, premda je sad bio prazan.

Južni izlazreče. Zaputila se u Flamingo. Grimaldi je kimnuo glavom, impresioniran.

As herc. Imaš li nekoga ondje? Karch kimne.

Nema problema. Onda idi.

Čekaj malo, Vincent. Što je s Martinom? Trebali bismo početi od njega.

Ja ću ga preuzeti. Ti slijedi novac, Jack. Novac je prioritet, a jebeni sat otkucava.

Karch kimne glavom. Zaključio je da Grimaldi vjerojatno pravilno razmišlja.

Pomislio je na as herca što ga je gore našao. Slijedi novac. Slijedi kartu novca.

Pa, što čekaš?

Karch se trgne iz razmišljanja i pogleda Grimaldija.

Idem.

Jednom j e pogledao kroz staklena vrata prema promatračnici i zaputio se prema izlazu iz ureda. Zastao j e na vratima.

Vincente, možda bi bilo dobro nekoga poslati u onu drugu sobu da provjeri ventilacijske cijevi.

Zašto?

Otišla je gore s dvije torbe, naprtnjačom i malenom sportskom torbom. Vratila se s naprtnjačom i aktovkom u crnoj platnenoj torbi. Gdje je sportska torba?

Grimaldi je trenutak zastao, razmišljajući o tome. Nasmiješio se, impresioniran činjenicom da Karchu ništa ne može promaknuti.

Poslat ću nekoga da provjeri. Ostani u vezi. I zapamti, Jack, sat otkucava.

Karch je uperio prst u njega, kao da ga gađa iz pištolja, a potom je izišao.

22.

Karch je pošao istim putem iz Cleopatre kojim je noćas krenula žena, stoje gledao prije nekoliko minuta. Dok je vijugao oko stolova i zaobilazio idiote koji su mu lijeno presijecali put, razmišljao je o ženi na video snimci. Maloj e nedostajalo da izvede savršenu pljačku. Jedan pogled previše i predugo zadržavanje kraj mete dok j e stajala uz ogradu kraj stola za bakaru. Njezina jedina pogreška. Inače bi se vjerojatno još uvijek češali po glavi. Ipak, morao joj se diviti. Radovao se trenutku kad će se sresti. Uopće nije sumnjao da će taj trenutak doći. Dobra je, ali on je bolji. Njihovo će vrijeme zasigurno doći. Grubo se progurao kraj čovjeka u kratkim hlačama koji se polako pojavio na Karchovu putu, odsutno promatrajući staklene ploče atriya.

Pa, oprostite pobunio se dok je Karch prolazio.

Karch se osvrnuo prema njemu, ne usporavajući korak.

Jebi se, govno jedno. Idi gubiti novac.

Hej! čovjek dovikne za njim.

Karch je stao i okrenuo se prema čovjeku. On je očito odmah shvatio da je pogriješio, te je brzo krenuo u suprotnom smjeru. Karch je gledao za njim sve dok se čovjek nije osvrnuo preko ramena i njihovi su se pogledi sreli. Karch se smiješio, stavljajući čovjeku do znanja da ga je natjerao u bijeg kao da j e dječarac.

Karch je pošao hodnikom River of Nile do izlaza što ga je žena koristila, te se uskoro našao na Stripu i hodao prema Flamingu, blok dalje. Kad j e stigao do ugledne, mnogo puta proširivane i obnavljane kockarnice, shvatio je da mu treba nešto gotovine. U mislima se prekorio jer od Grimaldija nije tražio za troškove, te je razmislio o vraćanju u Cleopatru,

ali je znao da bi odugovlačenje vjerojatno razbjesnilo Grimaldija. Stoga je u Flamingu potražio bankomat i podigao tristo dolara, maksimalan iznos što ga je

mogao podići s računa. Don Cannon mu je obično naplaćivao petsto dolara za trag, ali danas će tristo morati biti dovoljno. Nije očekivao da će Cannon stvarati probleme. Novac je izlazio u novčanicama od sto dolara, za razliku od bilo kojeg bankomata izvan kockarnice. Dok je stajao kraj bankomata, Karch je dvaput presavio novčanice da ih lako može sakriti u dlan. Smjestio ih je na dlan desne ruke. Lagano je zatvorio šaku i pustio je da prirodno visi uz njegovo tijelo. Pomislio je na Michelangelove ruke. Stari majstor. Zamislio je kako Davidova desna ruka opušteno visi uz njegovo tijelo. Ili ležerno počivanje ruku lika koji predstavlja Sutton u grobnici Lorenza de' Medici. Karchov je otac kao mladić otišao u Italiju kako bi proučavao ruke majstora. Sin se nije morao truditi. U trgovačkom centru u Caesars Palaceu postoji vjerna kopija Michelangela. Karch se zaputio do udubljenja gdje su se nalazile javne telefonske govornice, te podigao slušalicu kućnog telefona. Zatražio je Dona Cannona u osiguranju, pa je poziv prebačen na posrednika, a on je pitao tko zove. Karch je tada ponovno morao čekati, a ovoga je puta to trajalo više od minute. Za to je vrijeme smišljao što će reći. Cannon je nadzornik smjene u video prostoriji. Karch ga je upoznao prije pet godina, na slučaju nestale osobe, a otad je spremno surađivao, za određenu cijenu. Tijekom dvanaest godina koliko je radio na Stripu, Karch je stvorio takve veze u gotovo svim kockarnicama. Sve su bile legalne, osim odnosa što ga je imao s Vincentom Grimaldijem. Ali sada, na ovaj ih onaj način, ukazao mu se način da se riješi Grimaldijeva stiska.

S druge se strane začuo bučan glas.

Jack Karch!

Don? Kako ide?

Držim se. Što mogu učiniti za tebe?

Radim na jednom slučaju pa bi mi dobro došla mala pomoć tvojih kamera.

Želiš malo elektroničke magije, je li? O čemu je riječ?

Uglavnom standardno. Nekog je tipa u DIu opelješila kurva. Nazvao je mene jer to ne želi stavljati na velika zvona, ako me razumiješ. Bez policije, bez službenih zapisa. Ali žena je uzela nekakav nakit, ručni sat i prsten, što ima sentimentalnu vrijednost. Znaš, posvete i takva sranja. Ne može ih nadomjestiti u kratkom roku, a ako se sutra vrati u Memphis bez toga, teško će to objasniti svojoj gospođi.

Shvaćam. Kakve to veze ima s Flamingonf!

Mislim da je parkirala u tvojoj garaži, onoj ispred Kovala. Moj ju je čovjek sinoć upoznao u baru u Buggyju, a zatim su taksijem otišli u DI. Opljačkala gaje nakon stoje zaspao pijanim snom. Slijedio sam je kroz kockarnicu Desert Inn do pločnika, a mislim da se zaputila ovamo. To je bilo jutros oko četiri.

Rekao si ovamo. Jesi li sad ovdje?

U prizemlju.

Zašto to nisi odmah rekao? Dođi gore.

Spustio je slušalicu prije nego što je Karch dospio još nešto reći. Karch je pošao prema dizalima i popeo se na drugi kat. Dok se vozio dizalom, izvadio je rupčić

iz stražnjeg džepa, presložio ga i stavio u džep na prsima sakoa. Gurnuo gaje dolje da se ne može vidjeti, ali je ipak džep držao otvorenim oko dva centimetra. Potom je u džepu potražio sitniš i našao kovanice od dvadeset pet i deset centi. Obje su bile nedavno iskovane i veoma sjajne. Sagnuo se i zavukao svaku kovanicu u jednu cipelu. Potom je protresao stopala kako bi kovanice stigle ispod luka tabana. Nadao se da ga Cannon ne promatra uz pomoć jedne od svojih kamera.

Izišavši iz dizala, pošao je lijevo prema ulazu u kompleks osiguranja i pritisnuo zvonce lijevo od čeličnih vrata. Na zidu iznad zvonca nalazio se dvosmjerni zvučnik, ali se ništa nije čulo. Vrata su se otvorila nakon pet sekundi i on je ušao.

Don Cannon je bio krupan i snažan muškarac tamne kose i bujne brade, s naočalama. Vjerojatno su ga zaposlili zbog njegove veličine i onoga što može učiniti kad se u kockarnici za to ukaže potreba. No tijekom godina napredovao je do šefa, a ovih je dana kockarnicu obično vidio samo na ekranima u kontrolnoj prostoriji. Čekao je Karcha u malenom predsoblju s druge strane čeličnih vrata. Rukovali su se kao uvijek, a presavijene novčanice neprimjetno su prešle iz jedne desne ruke u drugu. Jednako kao u većini hotela na Stripu, Flamingo se držao pravila da se ne naplaćuje pomoć pružena u kriminalističkim istragama. Međutim, Karch je znao vrijednost napojnice i kako će to omogućiti da mu se i sljedeći put otvore čelična vrata.

Danas sam malo u stisci tihim glasom reče Karch. Morat ću ti to kasnije nadoknaditi, ako može.

Nema problema. Namjestio sam traku snimljenu u četiri sata dok si ti dolazio ovamo. Idemo unutra.

Spremajući novac u džep, Cannon je Karcha poveo u prostoriju s monitorima, sličnu centru za osiguranje u Cleopatri. Tehničari su sjedili za nizovima multipleks konzola sa po dvanaest ekrana, a njihove su se oči neprestano pomicala s jednog ekrana na drugi. Uz pomoć tipkovnica i joysticka birali su kutove snimanja i uvećanja. Sve su motrili, ali najviše novac. Sve se svodilo na novac.

Cannon se popeo na povišenje u jednom kraju prostorije gdje se nalazila samo jedna konzola, tako da nadzornik smjene istodobno može pratiti kamere i tehničare.

Rekao si daj e došla iz Dla, točno? Je li hodala?

Cannon se spustio na stolicu s kotačićima, a zatim se primaknuo konzoli. Karch je stao iza njega.

Izgleda tako. Malo iza četiri.

To je duga šetnja. U redu, da vidimo. Najprije ćemo pogledati sjeverni ulaz.

Prsti su mu počeli letjeti po tipkovnici dok je birao željenu snimku. Nastavio je govoriti.

Prešli smo na digitalno snimanje otkako si zadnji put bio ovdje. Fantastičnoj e. Sjajno.

Karch nije znao što je digitalno snimanje, ali to mu nije bilo važno. Dakle, ovdje su vrata snimljena u četiri. Ubrzat ću snimku dok nešto ne opaziš. Pokazao je na veliki ekran točno ispred sebe. Bio je podijeljen na matricu od dvadeset četiri različitih kutova kamere. Pomicao je joystick, a strelica se kretala preko ekrana do jednog od malenih kvadrata. Pritisnuo je tipku enter i slika iz malenoga kvadrata proširila se na djeli ekran. Slika je prikazivala automatska staklena vrata, snimljena kamerom pod kutom odozgo. Prizori su se brzo izmjenjivali. Automobili što su se kroz vrata vidjeli u daljini, brzo su jurili, a činilo se da prolaznici na pločniku hitro poskakuju. Karch je pažljivo zurio u ekran, te u osobe što su s vremena na vrijeme ulazile i izlazile.

Evo! rekao je nakon gotovo tri minute. Mislim da je to bila ona. Vрати natrag. U redu.

Cannon je vratio digitalni snimak sve dok se nije pojavila žena koja je natraške prolazila kroz vrata.

Evo je.

Slika se zaustavila, a zatim je ponovno krenula, ovoga puta usporeno.

Automatska su se vrata otvorila i ušla je žena koju je Karch vidio na ekranima u Cleopatri. Nosila je naprtnjaču i platnenu torbu u kojoj se nalazila aktovka.

To je ona.

Ne izgleda loše za jednu kurvu. No ima previše kose. Pitam se koliko naplaćuje. Najmanje pet novčanica, prema onome što mi je čovjek rekao. Cannon je zazviždao.

Već je to samo po sebi pljačka. Svejedno kako žena izgleda, ali nijedna ne vrijedi petsto dolara.

Karch se nasmijao, jer se to od njega očekivalo. Zar je uzela i čovjekovu prtljagu?

Da. Ali do toga mu nije previše stalo. Samo želi onaj ručni sat i prsten.

Ne znam, drži tu torbu kao da je unutra ugurala Fort Knox. Karch se počeo znojiti. Nadao se da će mu Cannon pokazati snimke a da ih ne pokušava protumačiti.

Pa, pogledajmo kamo idereće, nadajući se da će Cannon prestati analizirati i samo proći snimku.

Činilo se daje djelovalo. Cannon je ušutio i slijedio ženu kroz matricu kutova snimanja sve dok nije izišla iz zgrade kroz stražnja vrata i ušla u osmerokatnu garažu za parkiranje iza hotela, na Koval Roadu.

To je zasigurno perika što je nosi, ali unatoč tome, meni se čini da je nova najzad primijeti Cannon nakon pet minuta tišine. Ako želiš, možemo pogledati u našu zbirku prostitutki.

Zbirku prostitutki?

Tako mi to zovemo. Većinu profesionalki koje djeluju u gradu imamo u kompjutorskoj datoteci. Možda uspijemo doći do imena ako pronađemo njezinu fotografiju. Problem je u tome što nijednom nije pogledala prema gore. Zasad nemamo jasnu sliku.

A nećete je ni imati, pomislio je Karch.

Pa, pogledajmo što je učinila, a kasnije ćemo razmišljati o tomereče.

Žena je u garaži ušla u dizalo i popela se na osmi kat. Potom je pošla prema plavom kombiju, parkiranom kutu najudaljenijem od dizala. U to doba noći, gornji katovi garaže bili su gotovo prazni. Oko kombija je na sve strane bilo dvadesetak praznih mjesta.

Nema registracijskih pločicareče Cannon. Izgleda da ova cura poduzima mjere opreza. Siguran si da je kurva, Jack? Kao što sam rekao, meni se uopće ne čini poznatom, a osim toga, većina tih cura ima vozače. Osobito one koje naplaćuju petsto dolara na sat.

Karch nije odgovorio. Napeto je promatrao ekran. Žena je ključem otvorila vozačeva vrata, a zatim je u vozilo ubacila torbe i sjela za upravljač. Prije nego što je pokrenula vozilo, žena se okrenula prema natrag i pokucala na pregradu između prednjeg i stražnjeg dijela. Karch je gledao kako se njezine usne miču dok je nešto govorila. Netko se očito nalazio u stražnjem dijelu kombija.

Don, pokaži još jednom taj dio, može?

Nema problema.

Cannon je vratio sliku i ponovno pokazao ženu kako kuca po pregradi.

Zaustavio ju je i utipkao nekoliko naredbi, nastojeći dobiti bolju sliku. Potom se prebacio na kuglicu i polako uvećavao snimljeni prizor.

Nešto je rekla reče Cannon. Ne znam... izgleda možda kao "Kako si?" ili "Kako ide?" Tako nešto.

Kako ide ondje stragareče Karch.

Prokletstvo, Jack, mislim da imaš pravo. Dobar si, čovječe. Dobro bi nam došao ovdje gore.

Poludio bih za tjedan dana. Hoćeš li moći dobiti snimku stražnjeg dijela kombija?

Čim krene.

Cannon se vratio matrici, gdje su se sad vidjeli samo snimci kamera u garaži, te je slijedio kombi niz osam razina sve dok nije stigao do izlaza na Koval. Dok je prolazio kroz izlaz, kamera u razini tla, namijenjena snimanju registracijskih oznaka, snimila je stražnji dio kombija.

Na kombiju nije bilo ni stražnje pločice.

Prokletstvo! uzvikne Karch, iznenađen vlastitim ispadom.

Čekaj trenutakreče Cannon.

Vratio je snimku i ponovno je pustio, usporeno. Zatim je zaustavio sliku i uvećao je. Karch je gledao njega, a zatim ekran, te je konačno shvatio što radi. Nije bilo registracijskih pločica kombija, ali na lijevoj strani odbojnika vidjela se naljepnica za parkiranje. Cannon je vješto uvećao sliku i sasvim se približio naljepnici. Veća su se slova i brojevi gotovo sasvim jasno vidjela. Karch je vidio godinu na naljepnici, a pokušavao je odgonetnuti slova kad je Cannon zazviždao.

Što je?

Meni to izgleda kao HLS.

I meni. Što je to?

To je Hooten Lighting and Supplies. Njihov logotip. Znaš, kompanija koja proizvodi sva ova sranja.

Rukom j e zamahnuo prema konzoli.

Dobro.

Karch nije znao što bi drugo rekao. Priču što ju je ispričao Cannonu ovo je otkriće činilo sve manje vjerojatnom. Prvi je put shvatio kako je u toj prostoriji hladno. Prekrižio je ruke na prsima.

Ne shvaćamreče Cannon. –Kurva koja se vozi u kombiju iz/ footena. Jesi li siguran da ti je taj, ovaj, tvoj klijent rekao istinu?

Pogledao je Karcha, a on je zaključio da se brzo mora izvući iz nastale situacije.

Ne. Ali to ću saznati prije nego što učinim sljedeći korak po ovom pitanju. Ako tip laže, odustajem od slučaja. Hvala ti na pomoći, Don. Bit će bolje da se vratim i porazgovaram s tim čovjekom.

Da, sve to zvuči malo čudno. Želiš li ipak pogledati zbirku prostitutki? Imamo nekih pravih ljepotica.

Karch se namršti i odmahne glavom.

Ne, možda kasnije. Najprije ću popričati s tim čovjekom i vidjeti što je što. O, uskoro ću ti dati ostatak od onoga što ti dugujem za trag.

Karch kimne glavom prema konzoli.

Zaboravi na to. U svakom slučaju, izgleda kao da sam ti više rupa otvorio nego zatvorio. Jedino što želim od tebe je neki trik. Imaš li mi štogod za pokazati?

Karch je počeo glumiti, pretvarajući se da ga je Cannonov zahtjev zatekao.

Pa...

Potapšao se po džepovima, tražeći sitniš.

Imaš li sitniša? Kovanicu od četvrt dolara ili tako nešto?

Cannon se nagnuo unatrag da bi mogao zavući ruku u džep. Konačno je ispružio šaku punu sitniša. Karch je povukao rukave sakoa prema laktovima, a zatim je izabrao novu i blistavu kovanicu od dvadeset pet centi, uzevši je s Cannonova dlana desnom rukom. Potom je izveo varijaciju klasičnog trika, uz dodatak bacanja i nestanka stoji osmislio J. B. Bobo. To j e bio mađioničarski trik što gaj e uvježbavao od svoje dvanaeste godine. Mogao gaje izvesti u snu. Vješto je postigao cilj laganim pokretima, uvježbanom ležernošću.

Podigao je desnu ruku, dlana okrenuta prema gore, do visine prsa, a kovanicu je držao za rubove između palca i preostala četiri prsta, lagano je nagnuvši naprijed kako bi Cannon mogao vidjeti njezino lice. Potom je lijevom rakom prekrio novčić, kao da će ga uzeti. Dok se lijeva ruka zatvarala oko novčića, pustio ga je da padne u njegov desni dlan, dovršavajući lažno uzimanje.

Karch je stisnuo lijevu šaku i ispružio je prema Cannonu. Počeo je stezati mišiće kao da gnj eči novčić i pretvara ga u prašinu. Istodobno j e desnom rakom činio kružne pokrete iznad stegnute lijeve šake. Nije skidao pogleda s lij eve rake.

U prah se pretvara, nitko ne zna gdje završava.

Stvarao je sve šire krugove desnom rukom, a tada je naglo pucnuo prstima i otvorio obje šake, pokazujući dlanove Cannonu. Novčić je nestao. Cannon je hitro pogledavao jednu pa drugu šaku, a zatim mu se na licu pojavio širok osmijeh. To je bila uobičajena reakcija. Trik je bio dvostruka varka. Skeptični gledatelj vjeruje da se novčić nikad nije maknuo iz desne šake, ali se zbuni kad ga nema ni u jednoj šaci.

Fantastično! uzvikne Cannon. Kamo je nestao?

Karch odmahne glavom.

U tome je problem kod ovog trika. Nikad ne znaš gdje će se novčić pojaviti. Taj dio nikad nisam svladao. Pretpostavljam da ga možeš pridodati onome što ti dugujem.

Cannon se glasno nasmijao.

Pravi si, Jack. Kako si to naučio, od oca?

Da.

Je li još uvijek s nama?

Ne, nema ga više. Već dugo.

Običavao je raditi na Stripu, točno?

Da, tu i tamo. U šezdesetima. Jednom je nastupao prije Joeyja a Bishopa, a on je bio najava za Sinatru. Imam fotografije njih trojice.

Sjajno! Dobri stari dani, je li?

Da, bilo je dobrih dana.

Karch je u mislima vidio svojeg oca kako dolazi kući iz bolnice nakon incidenta. Objе ruke omotane bijelim zavojima. Izgledalo je kao da drži dvije loptice za bejzbol. Činilo se da njegove oči zure u nešto veoma daleko.

Karch je shvatio da mu je osmijeh nestao s lica, pa je pogledao Cannona.

U svakom slučaju, bolje da pođem i pozabavim se ovime. Hvala na pomoći, Don.

Ispružio je ruku, a Cannon ju je prihvatio.

U svako doba, Jack.

Sam ću izići.

Okrenuo se prema stubama i počeo se udaljavati. No tada je stao i nagnuo se preko ograde.

Koji vrag...?

Podigao je lijevu nogu i skinuo cipelu. Ne gledajući Cannona, ali svjestan da ga on promatra, zavirio je u cipelu, a zatim je protresao. Iznutra se začuo neki zvuk, te je okrenuo cipelu naopako, istresavši novčić što ga je ranije onamo stavio.

Podigao ga je i pogledao Cannona. Krupan je čovjek udario šakom po konzoli, počeo se smiješiti i odmahivati glavom.

Dakle, tako mi svega, rekao sam ti reče Karch. Nikad ne znaš gdje će se pojaviti. Dobacio je novčić Cannonu, koji ga je uhvatio u šaku.

Sačuvat ću ga, Jack. To je jebena čarolija.

Karch mu je salutirao i zaputio se niz nekoliko stuba, a potom iz prostorije s monitorima. Tek nakon stoje izišao iz Flaminga, dalje od Cannonovih kamera,

posegnuo je u džep na prsima sakoa, te izvadio rupčić i novčić što gaje onamo ubacio dok je kružio rukom tijekom izvođenja trika. Kovanicu od deset centi kasnije će izvaditi iz cipele, kad bude imao vremena sjesti.

23.

Devedeset minuta kasnije, Karch je stajao ispred ograđenog parkirališta za zaposlenike HLSa, s mobitelom u ruci. Parkiran točno s druge strane ograde bio je plavi kombi, snimljen prije otprilike šest sati u garaži Flaminga. Samo stoje sada na stražnjem odbojniku bila pričvršćena registracijska tablica. Karch je hodao amotamo, pomalo tjeskobno očekujući uzvratni poziv. U stražnjem dijelu lubanje počeo je osjećati lagano treperenje naleta adrenalina. Približavao se, novcu, ženi. Zabacio je glavu, a čini se daje to pojačalo treperenje što ga je osjećao duž kralježnice i u mozgu.

Telefon je zazvonio, a njegov je prst već bio spreman na gumbu.

Ovdje Karch.

Ovdje Ivy. Imam ga.

Ivy je bio detektiv u gradskoj policiji po imenu Iverson koji je za Karcha provjeravao registracijske pločice za pedeset dolara. Činio je i druge stvari po drugim cijenama, koristeći moć svoje značke za stvaranje drugog prihoda. Karch je uvijek bio rezerviran kad je nešto tražio, čak i kod sasvim legitimnih poslova. Tijekom godina naučio je da se prema svim policajcima, osobito prema Iversonu, odnosi s oprezom, kao i prema prostitutkama, vlasnicima zalagaonica i prevarantima u kockarnicama s kojima je redovito imao posla dok je rješavao pojedine slučajeve.

Karch je nakrivio glavu, pričvrstivši telefon u udubini vrata dok je vadio notes i kemijsku.

Uredu, što imaš?

Registracija pripada čovjeku po imenu Jerome Zander Paltz, četrdeset sedam godina. Adresa je Mission Street tristo dvanaest. To je North Las Vegas. Ubacio sam njegovo ime u naš kompjutor, ali je čist. To sam učinio besplatno, usput rečeno.

Karch je prestao pisati kad je čuo prezime. Poznao je Jeromea Paltza. Ili je barem bio prilično siguran da ga poznaje. Poznao je čovjeka po imenu Jersey Paltz koji je radio za pultom u Hootenu. Shvatio je da je oduvijek vjerovao da se ime Jersey odnosi na mjesto odakle Paltz dolazi. Sad je spoznao da je to vjerojatno igra riječi s njegovim imenima.

Hej, šefe, jesi li ondje?

Karch je prekinuo svoja razmišljanja o Jerseyju Paltzu.

Da. Hej, hvala, Ivy. To mi je nešto razjasnilo.

Doista? Što?

O, samo nešto na čemu radim. Riječ je o nadzoru oko gradilišta. Venetian. Taj se kombi nekoliko puta pojavio, a ja sam postao pomalo sumnjičav. No Paltz je na popisu prodavača. Radi za HLS, a oni postavljaju kamere. Dakle, ništa od toga.

Što ih muči ondje, krađe?

Da, uglavnom građevinski materijal. Kombi tog Paltza nije obilježen, pa sam odlučio provjeriti.

Opet si na početku, je li? Tražiš lopova s tačkama. Karch je mogao zamisliti kako se Iverson smiješi.

Imaš pravo. Ali hvala, čovječe. Ovo će mi uštedjeti malo vremena.

Vidjet ćemo se.

Karch je prekinuo vezu i zagledao se kroz ogradu u plavi kombi, nastojeći smisliti svoj sljedeći korak. Činjenica da je trag vodio do Paltza malo je zapetljala situaciju.

Naposljetku je opet uzeo mobitel, nazvao informacije i dobio broj tvrtke Hooten's Lighting & Supplies. Nazvao je i zatražio Jerseyja Paltza, a on se javio nakon pola minute.

Jerome Paltz?

Kratka tišina.

Da, tko...

Jersey Paltz?

Tko je to?

Jack Karch.

Oh. Što je s tim Jerome? Nitko nikad...

To je tvoje ime, nije li? Jerome Zander Paltz. Odatle je nastalo Jersey, točno?

Pa, da, ali nitko nikad...

Želim da iziđeš van. Odmah.

O čemu to govoriš?

Govorim o tome da moraš odmah izići. Čekam te. Iziđi na parkiralište za zaposlenike. Parkirao sam uz cestu. Odmah s druge strane ograde kraj tvog kombija.

Reci mi što se događa. Neću...

Reći ću ti kada dođeš ovamo. Iziđi sada. Vjerojatno ti još uvijek mogu pomoći, ali moraš surađivati sa mnom i smjesta izići.

Karch je prekinuo vezu prije nego što je Paltz stigao odgovoriti. Potom je pošao do svojeg automobila i sjeo za upravljač. Imao je crni lincoln, starinski automobil s velikim prtljažnikom. Stakla su bila zatamnjena, pa se unutra uopće nije moglo vidjeti. Sviđao mu se automobil, ali se spremnik benzina brzo praznio i često su ga pogrešno smatrali vozačem limuzine. Namjestio je retrovizor tako da se može spustiti na vozačevu sjedalu i promatrati ulaz na parkiralište tridesetak metara iza sebe. Raskopčao je sako i izvadio Sig Sauer iz futrole. Zavukao je ruku ispod sjedala do opruga, opipavajući prstima dok nije

našao prigušivač što ga je ondje pričvrstio. Uzeo ga je, namjestio na pištolj i spremio oružje između svojeg sjedala i vrata automobila.

Nakon pet minuta čekanja, Karch je u retrovizoru ugledao Jerseyja Paltza koji se zaputio prema Hncolnu. Pušio je cigaretu i hodao odlučnim, ako ne i ljutitim, koracima. Karch se nasmiješio. Ovo će ga zabavljati.

Paltz je sjeo na suvozačevo mjesto, bijesan i zaudarajući po luku.

Bolje da ovo bude važno, prokletstvo. Mjeri mi se vrijeme.

Karch se okrenuo prema njemu i čekao da im se pogledi sretnu prije nego što je odgovorio.

Nadam se.

Samo je to rekao. Paltz je čekao nekoliko trenutaka, a zatim je prasnuo.

Pa, što želiš, jebi ga?

Ne znam. Što ti želiš? Ti si mene pozvao.

O čemu to govoriš? Upravo si me nazvao i...

Karch je prasnuo u smijeh, a Paltz je zbunjeno ušutio. Karch je okrenuo ključ i upalio motor automobila. Brzo gaje ubacio u brzinu i pogledao preko lijevog ramena, pripremajući se uključiti u promet. Čuo je kako se brave na vratima automatski zaključavaju kad je mjenjač ubacio u brzinu.

Hej, čekaj jebeni trenutak pobunio se Paltz. Radim, čovječe. Nikamo ne...

Pokušao je otvoriti vrata, ali nije uspio. Dok je gledao naokolo u potrazi za nečim što će otključati bravu, Karch je dao gas i uključio se u promet.

Opusti se, ne možeš otključati vrata dok je automobil u brzini. To je mjera sigurnosti. Baš sam pomislio da je TedBundy trebao voziti lincoln.

Prokletstvo reče Paltz, s gnušanjem podigavši ruke. Kamo idemo?

Imamo problem, Jeromemirno će Karch. Skrenuo je na zapad, u Tropicanu.

Vidio je planine kako se uzdižu iznad vrhova građevina.

O čemu to govoriš? Mi nemamo nikakav problem. Već godinu dana nisam s tobom razgovarao, i nemoj me tako zvati, jebi ga.

Jerome Zander Paltz... Jerry Z... JerZEE. Koje ime želiš na kamenu?

Kakvom kamenu? Hoćeš li samo... –Na kamenu što će ga staviti na tvoj jebeni grob.

Paltz je konačno ušutio. Karch ga je pogledao i kimnuo glavom.

Tako je ozbiljno, tupoglavče. Vidjeli su tvoj kombi. Noćas. Imaju ga na snimci.

Paltz je počeo mahati glavom, kao da se pokušava riješiti noćne more.

Ne znam o čemu govoriš. Kamo idemo?

Na neko samotno mjesto. Gdje možemo razgovarati.

Mi ne razgovaramo, čovječe. Ti govoriš, a jame znam ništa o onome o čemu pričaš.

Onda dobro, razgovarat ćemo kad stignemo onamo.

Deset minuta kasnije, izvukli su se iz labirinta zgrada i približavali se otvorenoj pustinji. Karch je pogledao Paltza i vidio daje čovjek počeo slutiti kakva ga sudbina očekuje. Obično bi počeli shvaćati kad bi se približili pustinji. Posegnuo je za oružjem i stavio ga u krilo, uperivši cijev prema Paltzovu tijelu.

Ah, sranjeizustio je Paltz kad je ugledao pištolj i posve shvatio situaciju. –Ona jebena kuja.

Karch se široko nasmiješio.

Tko je ona?

Zove se Cassie Blackbez oklijevanja reče Paltz. Nek' se jebe, čovječe. Ne kanim je štititi.

Karch je stisnuo oči dok je razmišljao. Cassie Black. Ime mu je bilo neodređeno poznato, ali trenutačno se nije mogao sjetiti odakle.

Onaj e bila s Maxom Freelingom prije šest godina. Karch oštro pogleda Paltza. Nije laž, čovječe. Zar se ne sjećaš?

Karch odmahne glavom. To nije imalo smisla.

Ona je bila promatrač, izvidnica, a ne osoba koja je obavljala posao unutra. Pa, valjda ju je Max nečemu naučio.

Ali uhvatili su je. Otišla je u High D. Jer ga je ubila.

Ubojstvo iz nehaja, Karch. Vani je. Rekla je da živi u Kaliforniji. U L.A.u.

Karch je razmišljao o tome. Pogledao je na sat. Prošla su tri sata od njegovog sastanka s Grimaldijem u apartmanu 2014, a on već ima ime i povijest. Slegnuo je ramenima, uživajući u uzbuđenju što je raslo u njegovim prsima. Zatim se u mislima vratio osobi i problemu pred sobom.

Znaš, Jerome, mislio sam da smo se dogovorili. Mislio sam da ćeš me obavijestiti kad god iskrсне nešto što ima bilo kakve veze s Cleopatrom. A znaš da svoje poruke provjeravam dvatri puta na dan ako nisam u uredu. Čudno je jer ovaj tjedan nije stigao tvoj poziv, ili prošli tjedan, ili bilo kada. Koliko me služi pamćenje.

Gledaj, čovječe, nisam znao da će to biti Cleopatra, a ionako ne bih mogao nazvati. Bio sam jebeno onemogućen, čovječe.

Onemogućen? Na koji si način bio onemogućen? Bio sam vezanu stražnjem dijelu kombija.

Paltz je idućih deset minuta Karchu tjeskobno iznosio svoju verziju događaja iz prethodne noći. Karch je bez riječi slušao, u mislima stvarajući popis svih nelogičnosti i protuslovlja u priči.

Nisam te mogao nazvati najzad ponovi Paltz. Učinio bih to i planirao sam te nazvati, ali me cijelu noć držala u stražnjem dijelu kombija. Pogledaj ovo, čovječe.

Okrenuo se i nagnuo preko sjedala. Karch je podigao pištolj, a Paltz je uzdigao ruke, okrenuvši dlanove prema gore. Zatim je pokazao kutove svojih usta, gdje su se nalazile posjekotine koje su izgledale svježije i bolne.

To je od jebene plastične vrpce što ju je upotrijebila da mi zatvori usta. Govorim ti istinu, čovječe.

Sjedni natrag.

Paltz se vratio na svoje sjedalo. Minutu su se vozili u tišini dok je Karch razmišljao o Paltzovoj priči.

Nisi mi sve rekao. Zna li ona da si ih posljednji put cinkao meni?

Ne. To nitko ne zna, osim tebe.

Karch kimne glavom. Uopće nije bilo suđenja, pa nikad nije morao javno ispričati svoju priču. Samo policajcima, a jedan od glavnih bio je Iverson. S kim je ovoga puta radila?

Bila je sama. Jednostavno se jučer pojavila ispred pulta i tako je počelo. Nisam vidio nikoga drugoga.

Ipak, Paltzova priča nije bila potpuna.

Nisi mi sve rekao. Učinio si joj nešto. Pokušao si je opljačkati?

Paltz ništa nije rekao, a Karch je to shvatio kao potvrdu.

Jesi. Vidio si da je sama i pokušao si je opljačkati. Samo što je ona bila pripravna na to i sredila te. Zato te nije mogla osloboditi sve dok nije obavila posao.

U redu. Jesam. Pa što Jebiga?

Karch nije odgovorio. Sad su već bili daleko od grada. Karchu se tu sviđalo, osobito u proljeće, prije velikih vrućina.

Što je radila u L. A.u?upita.

Nije rekla, a ja nisam pitao. Slušaj, kamo idemo? Rekao sam ti sve što znam.

Karch nije odgovorio.

Gledaj, Karch, znam što radiš. Zar misliš da sam tek tako izišao i da nikome nisam rekao s kim ću se sastati na parkiralištu?

Karch ga je uzgred pogledao, a na licu mu se vidjelo da se zabavlja.

Da, Jersey, mislim da si baš to učinio.

Zapravo se uopće nije isplatilo tako blefirati. Karch je znao da odnos što su ga on i Paltz godinama stvorili podrazumijeva da će Paltz svojim kolegama reći da ide van popušiti cigaretu, ništa više.

Skrenuo je velikim automobilom lijevo, na neobilježenu cestu za koju je znao da se u okružnim katastarskim knjigama zove Saddle Ranch Road. Bila je dio parcelacije koja je provedena prije trideset godina. Predviđeno je nekoliko cesta, ali prostorni plan je propao i kuće nisu izgrađene. Grad se brzo širi, ali će još proći barem cijelo desetljeće prije nego što stigne ovamo. Tada će se tu izgraditi kuće. Karch se nadao da tada više neće biti ovdje.

Zaustavio je automobil ispred stare i napuštene trgovine. Prozori i vrata odavno su nestali. Rupe od metaka i grafiti vidjeli su se na svim vanjskim i unutrašnjim zidovima, a pod unutra bio je pokriven razbijenim staklom i limenkama piva.

Jutarnje je sunce obasjavalo srebrnastu paučinu što je visjela na otvorenim vratima. Karch je pogledao kraj zgrade prema zimzelenom stablu koje je raslo desetak metara iza nje.

Posadio ga je prije mnogo godina, samo da bi obilježio mjesto. Uvijek bi se iznenadio kad bi vidio kako se dobro razvija na tako pustomu mjestu.

Ugasio je motor i pogledao Paltza. Činilo se da je lice njegovog suputnika ostalo bez kapi krvi.

Gledaj, čovječe, sad sam ti rekao sve što znam o toj jebenoj kuji i onome što se dogodilo. Nema potrebe da...

Izidi.

Što, ovdje?

Da, van.

Podigao je Sug kao podsjetnik, a Paltz je pokušao otvoriti vrata. Još uvijek su bila zaključana. Karch je s užitkom gledao kako Paltzove ruke po vratima drhtavo traže gumb za otključavanje. Konačno ga je našao i otvorio vrata. Izišao je iz automobila, a Karch ga je slijedio sa svoje strane.

Karch je zaobišao automobil s prednje strane i pošao prema Paltzu. Oružje je držao spuštено uz tijelo.

Što ćeš učiniti? upita Paltz, podigavši ruke u znak predaje. Karch je ignorirao pitanje i osvrnuo se naokolo.

Ovo mjesto... već godinama dolazim ovamo. Otkako sam bio dijete. Moj je otac običavao dolaziti ovamo noću, da bismo gledali zvijezde. Zimi bismo sjedili na haubi dodgea, a toplina motora bi nas grijala.

Okrenuo se i pogledao natrag, u smjeru grada.

Čovječe, noću je mogao pogledati Strip i odrediti gdje se nalazi koja kockarnica, samo na temelju boje i sjaja neonskih reklama. Sands, DI, Stardust... tada sam volio ovo mjesto. Sad je to samo... obično sranje. Zabavni parkovi i slične gluposti. Više nema dostojanstva. Jasno, tada su svime upravljali mafijaši, ali bilo je dostojanstva. Sad je to samo...

Nije dovršio rečenicu. Pogledao je Paltza kao da ga prvi put vidi.

Koliko ti je platila? Ništa.

Karch je pošao prema njemu, a Paltz je izlenuo novi odgovor.

Osam tisuća. To je sve. Ali to je bilo za opremu. Nije sa mnom podijelila plijen. Samo mi je dala osam tisuća i oslobodila me.

Karchu je palo napamet da je čudno što je Cassie Black oslobodila Paltza, i čak mu platila, nakon što je ubila Hidalgo. To je nesklad o kojem će kasnije morati razmisliti. Nešto se dogodilo u toj hotelskoj sobi, a vjerojatno mu samo jedna osoba može reći što je to bilo.

Gdje je osam tisuća?

U željeznoj blagajni u mojoj kući. Pođimo onamo. Pokazat ću ti. Dat ću ti taj novac.

Karch se hladno osmjehnuo.

Je li ti pričala o poslu kad te oslobodila?

Ništa mi nije rekla. Samo me odvezala i izišla iz kombija. Osam tisuća dolara našao sam na prednjem sjedalu, kao i ključeve.

Što je s aktovkom?

Kakvom aktovkom?

Karch je trenutak zastao, a zatim odustao od daljnjeg ispitivanja. Sumnjao je da bi ona podatak o aktovki povjerila Paltzu. Vjerojatno je shvatila daje aktovka elektronički zaštićena, pa je još uopće nije otvorila.

Karch je zaključio da od Paltza više ništa neće dobiti, osim možda osam tisuća dolara iz njegove kuće.

Dođi ovamo reče, pokazujući haubu lincolna. Stavi lisnicu na haubu. I ključeve. Paltz ga je poslušao, prišavši prednjem dijelu automobila dok je Karch stajao kraj lijevog branika.

Opljačkali ste pogrešne ljude. A ona je ubila pogrešnog čovjeka. Paltz je zinuo, ali se brzo pribrao.

Ne znamo čemu, dovraga...ja nisam ništa ukrao. Niti...

Pomogao si, a to te čini jednako krivim. Razumiješ li to?

Paltz je zatvorio oči, a kad je progovorio, glas mu je bio očajničko cviljenje.

Žao mi je. Nisam znao. Molim te, daj mi šansu.

Karch je pogledao kraj njega prema pustinji. Njegov se pogled opet zaustavio na stablu, a zatim je pošao dalje. Pustinja je doista prelijepa u svojoj pustoši.

Znaš li zašto sam došao ovamo? Da.

Karch se gotovo nasmijao.

Ne, mislim na ovo mjesto. Baš ovamo.

Ne.

Jer prije tridesetak godina, kad su parcelirali ovo mjesto i počeli prodavati gradilišta naivcima, sve je bilo prekopano kako bi izgledalo da je sve spremno, da će početi graditi tvoju kuću čim dobiju tvoj novac. To je bio dio prijekave koja je izvrsno uspjela.

Paltz je kimnuo glavom, kao da mu se priča činila zanimljivom. Moj je stari kupio parcelu... Zato ovamo dolaziš, je li?

Paltzov konverzacijski ton bio je glumljen i očajan. Karch je ignorirao pitanje.

Trideset godina je mnogo vremena. Teren je opet prilično tvrd, ali ako pođeš bilo kamo drugamo i počneš kopati, naići ćeš na oko trideset centimetara pijeska, a zatim se čini kao da kopaš kroz čvrstu stijenu. Ljudi misle da je to kao kopanje na plaži. Ali nije ni blizu. Tlo ispod površinskog sloja pijeska nije taknuto nekoliko milijuna godina. Jebena lopata odskače od toga.

Pogledao je Paltza.

Zato mi se ovdje sviđa. Mislim, nemoj me pogrešno shvatiti, to je još uvijek težak zadatak, ali imaš oko metar tla što ga možeš iskopati. To je zapravo sasvim dovoljno.

Karch mu se značajno nasmiješio. Paltz je odjednom potrčao, što je Karch očekivao. Trčao je oko bivše trgovine, a zatim kraj stabla, nastojeći ih iskoristiti kao zaštitu. Ni to nije bilo ništa novo za Karcha. Odmaknuo se od automobila i mirno pošao lijevo od kuće, kako bi imao bolji kut za gađanje. Dok se kretao, skinuo je prigušivač s pištolja jer više nije bio potreban, a mogao bi utjecati na preciznost. Na streljani je vježbao bez prigušivača.

Paltz je bio udaljen oko trideset metara, krećući se s lijeva na desno, podižući oblačiće pijeska i prašine dok je očajnički trčao u cikcak. Karch je stavio prigušivač u džep i zaustavio se. Razmaknuo je noge, podigao pištolj u standardnom stisku dvjema rukama i slijedio Paltzovo kretanje. Pažljivo je naciljao i jednom opalio, gađajući oko pola metra ispred putanje mete. Spustio je oružje i gledao kako Paltz počinje mahati rukama, a zatim pada licem na pijesak.

Karch je znao da ga je pogodio u leđa, možda čak u kralježnicu. Čekao je pokrete i nakon nekoliko trenutaka vidio kako Paltz pomiče noge i okreće se na leđa. No bilo je jasno da neće ustati.

Karch je potražio izbačenu čahuru i našao je u pijesku. Još uvijek je bila vruća na dodir kad ju je podigao i stavio u džep. Vratio se do lincolna i daljinskim otvorio prtljažnik. Skinuo je sako i uredno ga stavio na branik, a zatim je uzeo svoj kombinezon. Uvukao je noge u nogavice, a zatim ruke u rukave i zatvorio patentni zatvarač do vrata. Kombinezon je bio vrećast i crn, izabran za noćni rad.

Potom je izvadio lopatu i zaputio se prema mjestu gdje je Paltz pao. Ispod sredine njegovih leđa širila se smeđa mrlja krvi. Lice mu je bilo prekriveno pijeskom i blatom. Na usnama i zubima imao je krvi. To je značilo da je metak probio pluća. Disao je brzo i hrapavo. Nije pokušavao govoriti.

Uredu, sad je dostareće Karch.

Sagnuo se i cijev pištolja prislonio ispod Paltzova lijevog uha. Drugom je rukom držao lopatu za vrat i namjestio je tako da blokira prskanje krvi. Ispalio je jedan metak u Paltzov mozak i gledao kako se umirio. Čahura izbačena iz oružja udarila je o lopatu i pala na pijesak. Karch ju je pokupio i stavio u džep.

Otvorio je patentni zatvarač kombinezona, spremio pištolj u futrolu i pogledao nebo. Nije mu se sviđalo to raditi tijekom dana. Nije riječ samo o tome što na sebi ima crni kombinezon pod pustinjskim suncem. Katkad, ako je na McCarranu gužva, zrakoplovi običavaju nisko kružiti iznad pustinje.

Ipak je počeo kopati, nadajući se da se to neće dogoditi i pitajući se hoće li to biti trenutak slučajnosti, kad će njegova lopata udariti u kost već zakopan u tlu.

24.

Karch je stajao ispred velikog zrcala i namještao kravatu što se slagala uz novo odijelo. Kravata je bila Hollyvogue, a pripadala je njegovom ocu, s Art Deco spiralama po sebi. Nosio ju je uz dvobojni sako od gabardena i hlače što ih je kupio u prodavaonici Valentino u središtu grada.

Oglasio se njegov dojavljivač, te ga je podigao s komode. Prepoznao je broj Vincenta Grimaldija. Obrisao ga je, zakvačio dojavljivač za pojas i dovršio namještanje kravate. Nije kanio nazvati Grimaldija. Namjeravao je osobno svratiti k njemu i obavijestiti ga o napredovanju istrage.

Kad je namjestio kravatu, vratio se do komode po svoje oružje. Stavio je Sig u futrolu i pričvrstio ga remenom. Potom je uzeo maleni .25 pištolj. To je bila Beretta što ju je mogao sakriti u dlanu. Ponovno se okrenuo prema zrcalu, spustivši ruke uz tijelo, a maleni je pištolj bio skriven u njegovoj desnoj šaci. Napravio je nekoliko pokreta tijelom i gesta, uvijek pazeći da pištolj bude skriven od pogleda. Davidova desna ruka, pomislio je. Davidova desna ruka. Nastavio je vježbati, pomičući svoje očito prazne ruke kao da razgovara, a zatim bi se iznenada stvorio pištolj i uperio ga u svoj odraz u zrcalu. Kad je zaključio

daje dovoljno vježbao, vratio je maleni pištolj u crni svileni mađioničarski džep, što mu gaje krojač prišio s unutrašnje strane pojasa na hlačama, na svim hlačama što ih je imao. Potom je ispružio ruke preda se, s dlanovima okrenutim prema zrcalu, a zatim ih je sklopio, kao u molitvi. Sagnuo je glavu i odmaknuo se od zrcala, kraj predstave.

Putem do garaže, Karch je zastao u kuhinji i iz jednog ormarića izvadio veliku staklenku. Maknuo je poklopac i unutra ubacio dvije čahure iz pustinje, zajedno s ostalima. Potom je podigao staklenku i pogledao je. Bila je gotovo do polovice puna čahura. Pretresao je staklenku i slušao kako čahure zveckaju. Tada ju je vratio u ormarić i izvadio kutiju Honeycombs žitarica. Umirao je od gladi. Cijeli dan nije ništa jeo, a fizički napor u pustinji ga je prilično iscrpio. Počeo je jesti žitarice ravno iz kutije, uzimajući pune šake, pazeći da ne bude mrvica po njegovoj odjeći.

Ušao je u garažu, ilegalno pretvorenu u ured, te sjeo za pisaći stol. Nije mu trebao ured u nekoj poslovnoj zgradi, poput ostalih privatnih istražitelja. Veći dio posla, legitimnog, dobivao je preko telefona. Njegova su specijalnost bili slučajevi nestalih osoba. Dvojici detektiva, koji su u gradskoj policiji vodili jedinicu za nestale osobe, plaćao je petsto dolara mjesečno da bi mu dovodili klijente. Prema propisima, gradska policija ne može djelovati na temelju rutinske prijave o nestanku odrasle osobe sve dok ne prođe četrdeset osam sati od prijave. To je pravilo uvedeno jer je većina nestalih osoba nestala namjerno, te su se često pojavljivali dandva nakon što su navodno iščeznuli. U Las Vegasu je to najčešće bio slučaj. Ljudi su dolazili na odmore ili konvencije, a zatim bi se opustili u gradu osmišljenom za rušenje inhibicija. Zavukli bi se nekamo s prostitutkama ili striptizetama, gubili su novac pa im je bilo previše neugodno da se vrate kući, dobivali su mnogo novca pa nisu željeli poći kući. Bilo je nebrojeno mnogo razloga, a policija je zato zauzela stav čekanja.

Međutim, pravilo o četrdeset osam sati i razlozi što iza toga stoje nisu umirivali zabrinute i katkad histerične članove obitelji navodno nestalih osoba. Tušu na scenu stupali Karch i cijela legija drugih privatnih istražitelja. Plaćajući ljudima iz gradske policije, Karch se pobrinuo da se njegovo ime i telefonski broj često predlaže ljudima koji su prijavili nestanak neke osobe, a nisu željeli čekati propisanih četrdeset osam sati do početka službene istrage.

Petsto dolara što ih je Karch svaki mjesec uplaćivao na bankovni račun dvojice policajaca bilo je dio nagodbe. Dobivao je deset do dvanaest poziva mjesečno, sve za slučajeve nestalih osoba. Naplaćivao je četiristo dolara na dan, plus troškovi, uz minimum od dva dana. Često je pronalazio navodno nestalu osobu u roku od jednog sata, uz pomoć jednostavnog traga što gaje ostavljala kreditna kartica, ali to nikad nije govorio klijentima. Tražio je da pošalju novac na njegov bankovni račun prije nego što bi im otkrio gdje se nalazi osoba koju su tražili. Za Karcha je sve to bio samo još jedan mađioničarski trik. Treba držati stvari u pokretu uz pomoć pogrešnog usmjeravanja. Nikad ne otkrivaj što imaš u dlanu.

Njegov je ured bio svetište Las Vegasu kakav je davno nestao. Na zidovima se nalazio kolaž fotografija zabavljača iz pedesetih i šezdesetih. Ondje su bile brojne fotografije Franka, Deana i Sammyja, neke pojedinačne i neke grupne. Bilo je fotografija plesačica i uokvirenih plakata.

Razglednice su prikazivale kockarnice koje više ne postoje. Ondje je bila uokvirena zbirka žetona za kockanje, po jedan iz svake kockarnice koja je otvorila svoja vrata u pedesetima. Velika uvećana fotografija prikazivala je rušenje Sandsa dinamitom kad se morao ukloniti da bi napravio mjesta za novu eru Las Vegasa. Mnoge su fotografije imale autogram i posvetu, ali ne Jacku Karchu. Bile su posvećene "Čudesnom Karchu!", njegovom ocu.

Na sredini zida, prema kojem je Karch bio okrenut licem dok je sjedio za pisaćim stolom, nalazila se najveća uokvirena fotografija. Prikazivala je golemu neonsku najavu koja je stajala ispred Sandsa. Pisalo je:

Nastupaju FRANK SINATRA
JOEY BISHOP ČUDESNI KARCH!

Karch je dugi trenutak promatrao fotografiju ispred sebe, a potom se dao na posao. Imao je devet godina kad je očevo ime vidio na velikoj najavi. Otac ga je jedne večeri poveo sa sobom da bi predstavu gledao iz prikrajka pozornice. Stajao je ondje i gledao oca kako izvodi iluziju pod nazivom The Art of the Cape, kad gaje netko potapšao po ramenu, a on je podigao glavu i ugledao Franka Sinatru. Čovjek koji je bio utjelovljenje Las Vegasa šaljivom je kretnjom šakom dotaknuo njegovu bradu i uz osmijeh pitao je li i na kraju njegovog imena usklik. To je bila uspomena iz djetinjstva koja mu se najviše usjekla u pamćenje. To i ono što se njegovom ocu dogodilo nekoliko godina kasnije u Circusu Circusu.

Karch je spustio pogled s fotografije i provjerio telefonsku sekretaricu na svojem stolu. Imao je tri poruke. Pritisnuo je gumb i uzeo olovku, spreman zapisati bilješke. Prva je poruka bila od žene po imenu Marion Rutter iz Atlante, koja je željela angažirati Karcha da nađe njezina muža, Clydea, koji se nije vratio kući s konvencije o kuhinjskim uređajima održanoj u Las Vegasu. Bila je veoma zabrinuta i željela je da netko odmah počne tražiti Clydea. Karch je zapisao njezino ime i telefonski broj, ali je znao da neće nazvati jer je trenutačno zauzet. Sljedeće dvije poruke bile su od Vincenta Grimaldija. Zvučio je razdraženo. Zahtijevao je damu se Karch smjesta javi.

Karch je obrisao poruke i nagnuo se unatrag. Uzeo je oš jednu šaku žitarica i dok je jeo zagledao se u dva snopa novčanica na svojem stolu. Nakon onoga u pustinji otišao je u stan Jerseyja Paltza i upotrijebio mrtvačeve ključeve da uđe, otvori željeznu blagajnu i uzme novac. Jedan je snop sadržavao 8000 u novčanicama od sto dolara. Drugi je sadržavao 4480 u novčanicama od dvadeset dolara. Karch je zaključio da osam tisuća pripada Grimaldiju. Od toga će oduzeti petsto pedeset za troškove što ih je Karch dosad imao, petsto Cannonu za video tragu Flamingu i pedeset Iversonu za registraciju. Neka to bude okruglo šesto

dolara pa će pokriti benzin i druge sitnice, odlučio je. Drugi će snop zadržati za sebe. To nije dio pljačke u Cleopatri. To je očito Paltzova ušteđevina.

Ono što je odlučio zadržati stavio je u ladicu pisaćeg stola i zaključao je. Izvadio je tiskanice te ispunio priznanicu za 7400 dolara što će ih dati Grimaldiju. Na obrascu nigdje nije bilo njegovog imena. Kad je završio, zamotao je novac u priznanicu i sve stavio u kuvertu što ju je potom spustio u unutrašnji džep sakoa. Nekoliko je trenutaka nepomično sjedio za stolom, pitajući se je li trebao oduzeti još novca kako bi pokrio troškove putovanja do Los Angelesa, za koje je znao da ga očekuje. Zaključio je da nije, te je ustao i zaobišao pisaći stol. Prišao je nizu ormarića za spise ispod uvećane fotografije rušenja Sandsa. Otključao je jednu ladicu i među spisima potražio željeni fascikl, te ga je odnio do stola.

Na fasciklu je pisalo FREELING, MAX. Karch ga je otvorio na stolu i raširio sadržaj. Bilo je nekoliko policijskih izvještaja i rukom pisanih stranica bilješki. Ondje se također nalazilo nekoliko uredno presavijenih i požutjelih novinskih izrezaka. Otvorio ih je i pročitao članak koji je imao najveći naslov. Objavljenje na naslovnici Las Vegas Suna prije šest i pol godina.

"PLJAČKAŠ NA VELIKO" SKOČIO U SMRT

Darlene Gunter, novinarka Suna

Muškarac za kojeg policija vjeruje da je odgovoran za niz pljački u hotelskim sobama kockara na veliko u kockarnicama Stripa skočio je u smrt rano u srijedu ujutro, kad se suočio sa sigurnim uhićenjem u apartmanu na vrhu hotela i kockarnice Cleopatra.

Čovjekovo je tijelo palo kroza strop atrija kockarnice, u 4.30 ujutro obasipajući kockare krhotinama stakla. Tijelo je završilo na stolu za craps, koji tada nije bio u uporabi, a incident je izazvao paniku među nazočnima u kockarnici. Međutim, policija tvrdi da nitko nije stradao, osim muškarca koji je pao.

Glasnogovornik gradske policije kaže daje osumnjičenik, identificiran kao 34godišnji Maxwell James Freeling iz Las Vegasa, pao s visine od dvadeset katova nakon stoje skočio kroz prozor apartmana na vrhu zgrade kad se pred njim pojavio agent osiguranja Cleopatre koji je postavio klopku radi hvatanja pljačkaša. Kasno u srijedu nije bilo posve jasno zašto gradska policija nije sudjelovala u postavljanju klopke. Također nije bilo jasno zastoje Freeling izabrao skok kroz prozor u fatalnom pokušaju da izbjegne uhićenje.

Vincent Grimaldi, šef osiguranja kockarnice, nije želio govoriti o incidentu, ali je izrazio olakšanje zbog činjenice da se to dogodilo kad je u kockarnici bilo najmanje ljudi.

"Imali smo sreće da se to baš tada dogodilo", rekao je Grimaldi. "Uto vrijeme u kockarnici nije bilo mnogo ljudi. Tko zna što bi se dogodilo da se to zbilo u vrijeme najveće gužve." Grimaldi je rekao da će kockarnica ostati otvorena tijekom popravljanja stropa atrija. Rekao je da će za to vrijeme biti konopcima zatvoren samo dio kockarnice.

Nakon Freelingove smrti, 26-godišnja žena uhićena je u hotelu i predana policiji. Uhićena je kad je potrčala do Freelingova tijela u kockarnici. Policija je rekla da je po njezinim reakcijama postalo očito da je na neki način "upletena".

"Vjerojatno ne bismo ništa znali o njoj da je jednostavno otišla", rekao je detektiv Stan Knapp iz gradske policije. "Ali ona je potrčala k čovjeku i tako se odala."

Ženu, koju policija nije željela identificirati prije podizanja optužnice, cijeli su dan u srijedu ispitivahu gradskoj policiji. Policija kaže da je Freeling najvjerojatnije veoma vješti lopov koji je u proteklih sedam mjeseci izveo jedanaest pljački u kockarnicama Stripa. U svim je slučajevima gost kockarnice ostao bez svoje gotovine i nakita kad je lopov ušao u njegovu ili njezinu sobu dok su spavali.

Policija je lopovu nadjenula nadimak "Pljačkaš na veliko" jer su sve mete bile "igrači" hotelski gosti koji su igrali za velike iznose. Prema policijskim izvorima, procijenjeni plijen u tih jedanaest pljački iznosi više od 300 000 dolara.

Lopov je očito koristio nekoliko različitih načina ulaženja u hotelske sobe od ventilacijskih cijevi do dobivanja ključeva soba od sobarica i službenika na recepciji koji ništa nisu posumnjali. Nijedna od žrtava nije vidjela lopova koji je ulazio nakon što bi ljudi zaspali. Policijski izvor kaže daje lopov možda promatrao svoje mete putem skrivenih kamera, ali nije dao daljnja objašnjenja. Karch je prestao čitati. Kako je to bio prvi članak o incidentu, sadržavao je najmanje informacija, a novinarka je sastavila nekoliko odlomaka od niza činjenica. Prešao je na članak objavljen idućega dana.

OPTUŽENA SUDIONICA U SMRTI "PLJAČKAŠA NA VELIKO" Darlene Gunter, novinarka Suna

Žena za koju policija kaže da je bila izvidnica za takozvanog Pljačkaša na veliko, optužena je u četvrtak za ubojstvo kad je muškarac pao s kata na vrhu hotela i kockarnice Cleopatra. Cassidy Black, 26, iz Las Vegasa, optužena je prema zakonu o krivičnom djelu ubojstvu Nevade, koji svakoga tko sudjeluje u zločinačkom pothvatu smatra odgovornim za smrt do koje dođe tijekom izvođenja zločina.

Premda je Black čekala Maxa Freelinga u predvorju Cleopatre kad je on skočio kroz prozor dvadeset katova iznad nje, ipak je po zakonu odgovorna za njegovu smrt, rekao je okružni javni tužitelj John Cavallito.

Cavallito je rekao da bi Black, koja je također optužena za provalu i zločinačku zavjeru, mogla dobiti od 15 godina do doživotnog zatvora ako se prihvate sve točke optužnice. Trenutačno se nalazi u okružnom zatvoru, bez mogućnosti puštanja uz jamčevinu. "Ona je u istoj mjeri sudionica tog incidenta i niza zločina kao što je bio Freeling", Cavallito je rekao na tiskovnoj konferenciji. "Bila je sudionica, te zaslužuje da se na nju okomi zakon svom svojom težinom."

Freelingova je smrt proglašena nesretnim slučajem, a ne samoubojstvom. Navodno je pao kroz jedan prozor apartmana u nastojanju da izbjegne uhićenje.

Cavallito i policijski istražitelji u četvrtak će iznijeti više pojedinosti o dramatičnim događajima u srijedu rano ujutro. Takozvani Pljačkaš na veliko jedanaest je puta u sedam mjeseci izveo pljačke u hotelima duž Stripa, stoje Udruženje kockarnica Las Vegasa navelo da ponudi nagradu od pedeset tisuća dolara za uhićenje i zatvaranje osumnjičenika.

Policijska kaže daje lopov navodno za mete birao kockare na veliko koji su, na kraju dana, ono što su osvojili u gotovini nosili u svoje sobe. U četvrtak je privatni istražitelj, nadajući se da će dobiti raspisanu nagradu, uspostavio kontakt s ljudima iz osiguranja Cleopatre i rekao im kako vjeruje daje trenutno meta Pljačkaša na veliko gost tog hotela i kockarnice.

Istražitelj, Jack Karch, je tada pristao poslužiti kao mamac. Kad se meta lopova, kockar čije ime nije objavljeno, povukao u svoju sobu, obavljena je zamjena, pa je Karch umjesto kockara pošao u apartman na vrhu zgrade.

Dva sata nakon što je Karch ugasio svjetla i glumio da spava, Freeling je ušao u sobu kroz ventilacijske cijevi do kojih je došao kroza strop u spremištu za sobarice na vrhu zgrade. Kad je Freeling ušao u spavaću sobu apartmana, Karch ga je iznenadio, uperivši u njega pištolj, i preko primopredajnika pozvao upomoć agente hotelskog osiguranja koji su čekali u blizini. "Prije nego što su ti agenti uspjeli stići do sobe, Freeling je neobjašnjivo potrčao prema prozoru", rekao je Cavallito. "Bacio se kroz prozor i pao."

Cavallito je rekao da se ispod prozora nalazi maleni izbojak, te je Freeling možda vjerovao da će uspjeti pobjeći krećući se duž zida do obližnjega kabela što se koristi za spuštanje platforme za pranje prozora niza zgradu.

Međutim, Freelinga je zamah tijela odnio dalje od uskog izbojka i dolje. Pao je kroz staklo na stropu atrija kockarnice, stvarajući paniku među malobrojnim kockarima koji su u to doba bili u kockarnici. Nitko drugi nije ozlijeđen.

Na tiskovnoj konferenciji u četvrtak Cavallito je odgovorio na nekoliko pitanja, spomenuvši istragu u tijeku i podizanje optužnice protiv Black. Odbio je otkriti kako je Karch, privatni istražitelj, saznao daje Freeling kao žrtvu odabrao kockara u Cleopatri. Nastojanja da se kontaktira Karcha radi komentara bila su neuspješna, a na poruke ostavljene na njegovoj telefonskoj sekretarici nije odgovorio. Karch je kao dijete nekoliko puta nastupao sa svojim ocem, sada pokojnim mađioničarom poznatim kao "Čudesni Karch!" koji je od pedesetih do početka sedamdesetih redovito nastupao u kockarnicama i hotelima Stripa. Mlađeg su Karcha nazivali "Dečkom pik" zbog trika pri kojemu ga je otac stavljao u zavezanu poštansku vreću što bi je potom zaključavao u sanduk, a dječak bi tada nestao i zamijenila bi ga igraća kartadečko pik.

Premda je Cavallito rekao da Karch nije osumnjičen za bilo kakvu prljavu igru u vezi Freelingove smrti, javni je tužitelj ipak kritizirao odluku Karcha i zaposlenika Cleopatre da postave klopku bez uplitanja policije.

"Doista bismo voljeli da su kontaktirali gradsku policiju prije nego što su to izveli", rekao je Cavallito. "Možda se tako mogao izbjeći cijeli taj incident."

Vincent Grimaldi, šef osiguranja Cleopatre, odbio je komentirati Cavallitovu kritiku.

Glasnogovornik Udruženja kockarnica odbio je reći može li Karch zahtijevati nagradu s obzirom na smrt osumnjičenika i uhićenje njegove suradnice.

Jučer je javnost upoznata s još nekim pojedinostima o Freelingu. Policija je rekla daje osumnjičenik dvaput ranije osuđen za provale, te je dosad u državnim zatvorima proveo ukupno četiri godine. Freeling je navodno odrastao u Las Vegasu i, jednako kao i Karch, bio je sin poznate osobe. Freelingov je otac bio Carson Freeling, godine 1963. osuđen za sudjelovanje u smjeloj oružanoj pljački Royale Casina, činu za koji mnogi lokalni stanovnici vjeruju da je inspiriran filmom Ocean's Eleven u kojemu igraju Frank Sinatra i drugi članovi takozvane Štakorske grupe.

Maxwell Freeling imao je tri godine kad je njegov otac uhićen. Carson Freeling je 1981. umro u zatvoru.

Karch je proučavao fotografiju uz članak. To je bila policijska fotografija Cassidy Black snimljena na dan njezina uhićenja. Njezina duga plava kosa bila je raščupana, a oči su se doimale crvenima i upaljenima od plakanja. Sjećao se da policajcima nije htjela reći ni jednu riječ, čak ni tijekom dvanaest sati ispitivanja. Izdržala je, a Karch se tome divio.

Tijekom istraživanja o incidentu s Freelingom, Karch je nikad nije upoznao, niti je boravio u istoj prostoriji s njome. Bilo je nemoguće sa sigurnošću utvrditi je li žena na fotografiji ona koju je gledao na videosnimkama u Cleopatri i Flamingu, ali je duboko u sebi znao da jest.

Na brzinu je pregledao preostale novinske isječke, sve dok nije stigao do posljednjeg članka. Tu je bila još jedna fotografija Cassidy Black, objavljena uz priču. Prikazivala ju je u zatvorskoj odjeći i s lisičinama dok su je dva sudska čuvara vodila iz sudnice. Sviđalo mu se nešto u načinu na koji je držala glavu i gledala prema gore. To je pokazivalo daje zadržala svoje dostojanstvo, usprkos lisičinama, zatvorskoj odjeći i situaciji u kojoj se nalazila.

Njegov je pogled prešao na članak, te ga je pročitao. To je bio posljednji članak sage, zaključak. Bio je kratak i zakopan negdje usred novina.

PLJAČKAŠ NA VELIKO

BLACK PRIZNAJE KRIVNJU, ODLAZI U ZATVOR

Darlene Gunter, novinarka Suna

Cassidy Black, jedna od takozvanih Pljačkaša na veliko, u ponedjeljak je priznala krivnju za zločine povezane s nizom pljački, a što uključuje i dramatičnu smrt njezina partnera prije dva mjeseca. Odmah je osuđena na državni zatvor.

U nagodbi sklopljenoj s uredom okružnog javnog tužitelja, 26-godišnja nekadašnja zaposlenica kockarnice priznala je krivnju za ubojstvo iz nehaja i jednu zavjeru u cilju izvođenja provale. Sutkinja okružnog suda Barbara Kaylor odredila je zatvorsku kaznu u trajanju od pet do petnaest godina.

Cassidy Black, odjevena u žutu zatvorsku odjeću, malo je govorila tijekom saslušanja u sudnici. Izgovorila je riječ "kriva" nakon što je Kaylor čitala

optužnice, a zatim je sutkinji rekla da u potpunosti razumije posljedice svojeg priznanja

Odvjetnik Cassidy Black, Jack Miller, rekao je da je nagodba najbolje što je Black mogla učiniti s obzirom na obilje dokaza o njezinoj suradnji s Maxwellom Jamesom Freelingom tijekom sedam mjeseci pljački, što je završilo njezinim uhićenjem i Freelingovim skokom kroz prozor s vrha hotela i kockarnice Cleopatra. "Ova joj nagodba ipak ostavlja mogućnost da počne iznova", rekao je Miller. "Ako u zatvoru ostane čista, mogla bi izići za pet, šest, sedam godina. Bit će u ranim tridesetim godinama, a to joj ostavlja dovoljno vremena da počne iznova i postane produktivan član društva."

Policija kaže da dokazi prikupljeni protiv Cassidy Black ukazuju na činjenicu da je ona bila Freelingova izvidnica za pljačke tijekom kojih su hotelski apartmani kockara na veliko opljačkani dok su oni spavali.

Karch je spustio novinski isječak na ostale ne pročitavši ga do kraja. Priznanje krivnje Cassidy Black učinilo je suđenje nepotrebnim, pa je izbjegao svjedočenje o onome što se dogodilo u apartmanu s Freelingom. Činjenica da su je osudili na zatvorsku kaznu također mu je omogućila traženje raspisane nagrade, premda je morao angažirati odvjetnika koji je za to tužio Udruženje kockarnica. Nakon što je platio odvjetnika i pristojbe, ostalo mu je dvadeset šest tisuća dolara od nagrade i Grimaldijeva uzica oko vrata. Dopustio je da postane Grimaldijev čovjek za sva zlodjela i prljav posao, odlaske u pustinju s punim prtljažnikom.

Sve će se to promijeniti, Karch je govorio sebi. Uskoro. Uskoro.

Karch je pažljivo presavio novinske isječke i zatvorio fascikl. Potom je zatvorio kutiju žitarica i odnio je natrag u kuhinju.

Na vratima je podigao kovčeg što ga je ranije spakirao i izabrao šešir s vješalice kraj vrata. Njegov putni šešir. Pogledao je unutar podstave prije nego što gaje stavio na glavu. Bio je čokoladno smeđe boje, Mallory, a na unutrašnjoj je etiketi pisalo: Za mladenačku eleganciju. Namjestio ga je na glavi, te poravnao obod, kako bi učinio stari jazz glazbenik, onako kako je jednom vidio da ga nosi Joe Louis dok je pozdravljao goste na ulazu u Caesar s. Izišao je na jarku sunčevu svjetlost.

25.

Dok je Karch prolazio kroz kockarnicu Cleopatre, osjetio je nečiji pogled na sebi, te je pogledao ispod oboda šešira i vidio kako Vincent Grimaldi zuri u njega iz promatračnice. Grimaldi nije morao učiniti nikakvu kretnju da bi Karch znao kako je bijesan. Karch je pogledao u stranu i zaputio se prema dizalima, malo brže nego dotad.

Kad su ga dvije minute kasnije uveli u Grimaldijev ured, dočekao ga je krupan muškarac za kojeg je Karch znao da je Grimaldijev glavni kućni razbijač. Nije

se mogao sjetiti njegovog imena, ali je završavalo na samoglasnik. Zvao se Rocco ili Franco, ili nešto tome slično.

Želi me vidjetireče Karch.

Da, pokušavali smo te naći cijelo jutro.

Karch je opazio uporabu množine i udvoran izraz čovjekova lica dok je pokazivao prema vratima koja su se otvarala prema prolazu do promatračnice. Dok je zaobilazio Grimaldijev pisaoći stol, Karch je opazio da je na njemu raširen alat i oprema: električna bušilica, polaroidni fotoaparati, velika džepna svjetiljka i malena tuba jakog ljepila. Podigao je bušilicu i vidio da je zamotana u crnu gumu sašivenu ribarskim najlonom.

Sve smo to našli u ventilacijskom otvoru u sobi...

Dvije tisuće petnaestereče Karch. Znam. Rekao sam mu da će biti ondje.

Spustio je bušilicu i jednako udvorno pogledao čovjeka. Tadaje izišao do prolaza. Za sobom je zatvorio vrata, promatrajući čovjeka kroz staklo.

Grimaldi se nije okrenuo prema Karchu kad je izišao. Stajao je šakama stežući ogradu i zurio u more kockara pod sobom. Karch nikad ranije nije bio u promatračnici. Pogledao je naokolo i dolje prema kockarnici, obuzet osjećajem strahopoštovanja. Osvrnuo se preko ramena i vidio da Grimaldijev razbijač još uvijek stoji iza vrata i promatra ga. Okrenuo se i stao tik do Grimaldija.

Vincent.

Gdje si bio, Jack? Zvao sam te.

Žao mi je, Vincent, imao sam pune ruke posla.

Što si radio, mijenjao odijelo? Tko bi ti navodno trebao biti, Bugsy Siegel ili Art Pepper?

Ovdje sam, Vincent. Sto želiš?

Grimaldi ga je sad prvi put pogledao s izrazom upozorenja na licu.

Znaš, pitam se nisam li pogriješio kad sam tebe pozvao za ovo. Moje je dupe na kocki, a nemam pojma što ti radiš, osim što mijenjaš odijela i stavljaš šešire na glavu. Možda bih to trebao prepustiti Romeru. Znam daje spreman krenuti u akciju.

Karch je ostao miran. Bio je prilično siguran da Grimaldi blefira. Ako to želiš, Vincent. Ali mislio sam da želiš novac natrag.

Želim, prokletstvo!

Nekoliko je kockara za stolom ravno ispod njih pogledalo gore kad je Grimaldi viknuo. Igrali su za stolom na koji je Max Freeling pao prije šest godina.

Karch je odlučio prestati s igranjem igrice.

Gledaj, Vincent, radio sam na tvom problemu, u redu? Napredovao sam. Imam ženino ime i znam gdje je. Već bih bio na putu da me nisi nazivao i slao poruke dojavljivačem.

Grimaldi se okrenuo prema njemu, a na licu mu se jasno vidjelo uzbuđenje.

Imaš ime?

Da. Karch je kimnuo glavom prema stolu ispod njih. Sjećaš se onoga s Maxom Freelingom, je li? Onaj koji je skočio?

Naravno.

Pa, sjećaš li se djevojke koju su pokupili? Njegove izvidnice?

Da. Strpali su je u zatvor, petnaest godina, čini mi se.

Pet do petnaest, Vincent. Sigurno je bila dobra djevojka. Jer je odslužila pet i izišla. To je noćas bila ona.

Gluposti. Ona je bila samo izvidnica. Sam si jutros rekao da je to obavio profesionalac, netko tko je točno znao što radi.

Znam. I to je ona. Vjeruj mi, ona je. Reci mi odakle to znaš.

Karch je idućih deset minuta potanko opisao kako je ušao u trag Jerseyju Paltzu, te ispitivanje prodavača elektronike.

Jebeni klipani reče Grimaldi. Nadam se da si se pobrinuo za njega.

Ne opterećuj se njime.

Na Grimaldijevom oštrom, tamnom licu pojavio se smiješak, razotkrivajući pravilne bijele zube.

Ne zovu te uzalud Dečko pik. Čovjek s lopatom u prtljažniku.

Karch se nije osvrnuo na primjedbu. Sjetio se nečega i potapšao sako ispod džepa na prsima.

Imam osam tisuća koliko mu je platila opremu. Minus moji troškovi. Ostavit ću ti ih na stolu.

To je dobro, Jack. I pogodi što, i ja imam nešto za tebe. Mi također imamo ime.

Karch ga je pogledao.

Martin je bio unutrašnji suradnik?

Grimaldi kimne glavom.

Glumio je nevinašce, ali smo to na koncu izvukli iz njega. Dao nam je sve, osim djevojčina imena jer ga nije znao. Dakle, s onim što ti imaš, dobili smo cijelu sliku.

A to je?

Stvar je organizirao čovjek iz L.A. a po imenu Leo Renfro. Uspostavio je vezu s Martinom, a zatim je našao ženu za posao. On je posrednik u ovome.

Odakle poznaje Martina?

Nije ga poznao. Netko ga je doveo u vezu s njim.

Kako?

Tu situacija postaje riskantna. Pokazalo se da je Martin ovdje vodio računa o interesima Chicaga. Kad je prije nekoliko godina radio u Nuggetu, bio je uho Joeyja Marksa. Kad je FBI sredio Marksa i njegovu ekipu, stvari su se raspale, a Martin je otišao iz Nuggeta i ovdje počeo iznova. Naravno, nisam ništa znao o njegovoj prošlosti kad sam ga zaposlio. U svakom slučaju, kao što sam rekao, nije poznao tog čovjeka po imenu Renfro. No kad je vidio Hidalgo kako grabi gotovinu za stolom za bakaru, a zatim svake večeri odlazi u svoju sobu s onom aktovkom lisičinama pričvršćenom za ruku, zaključio je da tu može biti lijepi plijen. Javio je to u Chicago, a oni su ga povezali s tim Leom Renfrom koji je sve organizirao.

Karch ga je jedva slušao. Spominjanje Chicaga, o upletenosti takozvane Organizacije u pljačku, izazvalo je bubnjanje krvi u njegovim ušima. Stegnuo je šake.

Hej, Jack, slušaš li me? Karch kimne glavom. Slušam te.

Gledaj, znam što se dogodilo s tvojim ocem i sve to... Samo sam želio da vidiš sve karte, znaš?

Hvala ti, Vincent. Siguran si da je Martin djelovao samo na temelju onoga što je vidio da meta dobiva u kockarnici? Nije znao za dva i pol?

Grimaldi mu je prišao korak bliže. Na licu mu je lebdio hladan osmijeh.

Recimo samo da smo ga o tome pomno i temeljito ispitivali. Odgovor je da nije znao. Chicago nije znao. Radilo se samo o plijenu iz kockarnice. Bilo je kako si rekao, Jack. Pogriješio sam kad sam tipu odobrio kredit. On je to pretvorio u više novca i time privukao morske pse. Martina i njegove ljude iz Chicaga. Svi koji su sudjelovali u tome rade za Chicago.

Karch je samo kimnuo glavom, čvrsto stisnutih usana.

Dakle, ako je žena iz L.A.a i Renfro je iz L.A.a, onda je novac ondje. Moraš poći onamo i uzeti ga prije nego što ga predaju Chicagu.

Vjerojatno ga sad već imaju, Vincent.

Možda, moždane. Ubila je čovjeka u njegovu krevetu. Možda žele provjeriti koliko je situacija vruća prije nego što pođu dalje. Moramo stići onamo i uvjeriti se. Osim toga, caki ako su predali novac dalje, želim da se pobrineš za te ljude. Ono što su zaslužili. Znaš kako to ide.

Grimaldi pogleda na sat.

Ali mislim da još uvijek imamo izgleda da novac dobijemo natrag. Prošlo je tek šest sati, a mi već imamo cijelu priču. Pođi onamo i uzmi novac. Znaš li gdje je žena?

Još ne znam. Ako je stigla iz L.A.a, to znači daje vjerojatno prekršila uvjetnu. Mogao bih provjeriti, ali tako bih ostavio trag. Mislim da to još ne želiš, Vincent.

Ne želim. Dakle, neka to ostane posljednje rješenje. Možda bi trebao početi od Renfra, a zatim poći dalje.

Karch kimne glavom. Imaš li njegovu adresu? Grimaldi odmahne glavom.

Imamo broj mobitela. Ime i broj bili su sve što je Martin imao. Morat ćeš mu ući u trag uz pomoć toga. Romero je to zapisao u svojem uredu. Također je zapisao ime čovjeka kojeg poznajem u L.A.u. Ako ti ubilo čemu zatreba pomoć, ulaženju u trag preko broja, bilo što, nazovi ga i uključi u zadatak. Od njega neće ostati nikakav službeni trag. On je u redu i ima mnogo veza koje će rado podijeliti.

U redu, Vincent.

Sad pođi na avion i bit ćeš na tlu najkasnije u tri, a...

Neću letjeti, Vincent. Ja nikad ne letim.

Jack, ovdje je najvažnija brzina.

Onda neka se za to pobrine tvoj čovjek u L.A.u. Ja ću voziti. Bit ću ondje prije pet.

U redu, dobro. Vozi. Možda bi se još jednom mogao zaustaviti u pustinji za mene. Znaš, usput.

Karch ga je samo gledao.

Još uvijek imam debeljka i Martina u košari za prljavo rublje na rampi za ukrcavanje.

Ondje si ih ostavio?

Longo je ondje dolje i pazi na to. Nitko im se neće približiti. Karch odmahne glavom.

Onda neka se za to pobrinu Longo i Romero. Ja krećem, Vincent.

Grimaldi uperi prst u njega.

U redu, Jack, ali ovoga puta želim biti informiran. Razumiješ li me?

Savršeno.

Onda idi po novac, Jack.

Prije nego što je otišao iz promatračnice, Karch je još jednom pogledao kockarnicu. Sviđao mu se pogled odozgo. Kimnuo je glavom i zaputio se prema staklenim vratima.

26.

Cassie Black je pritisnula zvono na vratima Lea Renfra u podne i gotovo se iskrivila kad je taj jednostavni čin izazvao snažan bol u njezinoj ruci. Kad je Leo otvorio vrata, progurala se kraj njega, noseći aktovku. Provjerio je ulicu, a zatim zatvorio vrata i okrenuo se prema njoj. Uruči spuštеноj uz tijelo držao je pištolj. Progovorila je prije nego što je dospio išta reći i prije nego što je vidjela pištolj.

Imamo veliki problem, Leo. Ova je stvar bila... zašto si to izvadio?

Ne ovdje. Nemoj govoriti na ulaznim vratima. Dođi, idemo u ured.

Što, još feng shui gluposti?

Ne, John Gotti. Koga je briga, jebi ga? Dođi.

Poveo ju je kroz kuću do ureda u stražnjem dijelu. Na sebi je imao bijeli ogrtač od frotira, a kosa mu je bila mokra. Cassie je pretpostavila da je plivao u bazenu, što je za njega bilo kasno, osim ako se na taj način nije želio riješiti stresa.

Ušli su u ured i Cassie je desnom rukom podigla aktovku, tresnuvši njome po pisaćem stolu.

Isuse Kriste! Smiri se, može? Već sam poludio ovdje. Gdje si, dovraga, bila?

Ispružena na podu u dnevnom boravku. Pokazala je aktovku.

Jebena me stvar pokušala ubiti strujom.

Što?

Ugrađen uređaj za omamljivanje. Pokušala sam je otvoriti i bilo je kao da me pogodila munja. Ostala sam bez svijesti, Leo. Tri sata. Pogledaj ovo.

Nagnula se naprijed i objema rukama razmaknula kosu na tjemenu. Vidjela se površinska posjekotina i otečena kvrga koja se doimala bolno.

Udarila sam u ugao stola dok sam padala. Mislim da sam više zbog toga izgubila svijest nego od strujnog udara.

Leov izraz ljutnje zbog pomanjkanja komunikacije s njezine strane odmah je zamijenio izraz iskrenog iznenađenja i zabrinutosti.

Isuse, jesi li sigurna da ti je dobro? Bolje da pođeš da ti to pogledaju.

Osjećam se kao da imam ruku onog igrača bejzbola, Nolana O'Briena. Ryana.

Svejedno. Kao da je oduzeta. Više me boli lakat nego glava. Cijelo si vrijeme ležala na podu u svojoj kući? Otprilike. Ima krvi na mojem sagu.

Isuse. Mislio sam da si mrtva. Već sam poludio od brige. Nazvao sam Vegas, a znaš li što su mi rekli? Moj je čovjek rekao da se ondje događa nešto zajebano. O čemu to govoriš?

Tip je nestao. Meta. Kao da nikad nije ni bio ondje. Nije u sobi i njegovog imena nema u kompjutoru. Nema baš nikakvih podataka o njemu.

Je li? Pa, to nije najgore. Pogledaj.

Ispružila je ruke prema aktovki, ali Leo ih je brzo uhvatio da bije zaustavio.

Ne, ne, nemoj!

Istrgnula je ruke iz njegova stiska.

U redu je, Leo. Imam debele gumene rukavice, poput onih što ih koriste ljudi koji rade na dalekovodima. Trebao mi je gotovo sat vremena da obijem brave s rukavicama na rukama, ali uspjela sam. Odvojila sam bateriju. Aktovka je bezopasna, ali ne i ono što je u njoj. Pogledaj ovo.

Otvorila je aktovku. Od jedne do druge strane bili su složeni snopovi novčanica od sto dolara, zamotani u celofan i označeni brojem "50" napisanim crnim flomasterom. Gledala je kako Leo zabezeknuto otvara usta, a na licu mu se pojavljuje zaprepaštenje. Oboje su znali da pogled na aktovku punu gotovine u velikim novčanicama nije razlog za slavlje. To nije bio ćup zlata na kraju duge svakog lopova. Zapravo, to je razlog za zabrinutost i sumnjičavost. Poput odvjetnika na suđenju koji svjedoku nikad ne postavlja pitanje na koje već ne zna odgovor, profesionalni lopovi nikad ne krađu na slijepo, ne uzimaju nešto za što ne znaju kakve će biti posljedice. Nisu problem legalne posljedice. Zabrinutost izazivaju posljedice ozbiljnije vrste.

Prošlo je dobrih deset sekundi prije nego što je Leo uspio progovoriti.

Jebi ga...

Da...

Jebi ga...

Znam...

Jesi li prebrojila ovo?

Cassie potvrdi glavom.

Prebrojila sam snopove. Ima ih pedeset. Ako taj broj na svakom znači ono što mislim, onda gledaš dva i pol milijuna u gotovini. Čovjek nije taj novac dobio na kocki, Leo. Došao je s timu Vegas.

Stani, stani malo. Razmislimo trenutak o tome. Cassie je nesvjesno počela masirati svoj bolni lakat.

O čemu treba razmišljati? Na blagajni šaltera ne isplaćuju dobitak u snopovima novčanica od pedeset tisuća dolara zamotanim u plastičnu foliju. On to nije dobio na kocki u Vegasu. Točka, Leo. Donio gaje sa sobom. To je neka vrsta isplate. Možda droga. Možda nešto drugo. Ali mi smo ga uzeli, ja sam ga uzela, prije nego što je isporučen. Želim reći da je taj čovjek, meta, bio samo kurir. Nije uza se čak imao ni ključ aktovke. Jednostavno ju je trebao isporučiti, a vjerojatno ni sam nije znao što je unutra.

Nije imao ključ?

Leo, jesi li čuo išta od onoga što sam rekla? Dobro me prodrimala struja dok sam pokušavala obiti bravu na ovome. Zar bih to učinila da sam imala čovjekov ključ?

Oprosti, oprosti, zaboravio sam, u redu?

Uzela sam čovjekove ključeve. Imao je ključ za otvaranje lisičina, ali ne i za aktovku.

Leo se spustio na stolicu kad je Cassie stavila naprtnjaču na stol i počela kopati po njoj. Izvadila je četiri snopa novčanica od sto dolara, vezanih gumicom, i spustila ih na stol.

Ovo je dobio na kocki. Sto dvadeset pet. I pola informacija što si ih dobio od svoje izvidnice ili partnera bilo je beskorisno.

Ponovno je zavukla ruku u naprtnjaču. Izvadila je lisnicu što ju je uzela s noćnog ormarića u sobi 2014 i dobacila mu je.

Čovjek se ne zove Hernandez i nije iz Teksasa.

Leo je otvorio lisnicu i pogledao vozačku dozvolu izdanu na Floridi.

Manuel Hidalгореče. Miami.

Ondje ima posjetnice. On je odvjetnik za nešto što se zove Buena Suerte Group. Leo je odmahnuo glavom, ali je to učinio previše brzo. Više kao da se želi riješiti informacije, nego zaniijekati da zna nešto o tome. Cassie neko vrijeme ništa nije rekla. Oslonila se dlanovima na pisaći stol i sagnula se, gledajući ga izrazom lica koji je govorio da je vidjela pokret i želi znati što on zna. Leo je pogledao prema bazenu, a Cassie je slijedila njegov pogled. Vidjela je cijev automatskog usisavača koja se polako pomicala površinom.

Okrenuo se k njoj.

Ništa nisam znao o tome, Cass, kunem se.

Vjerujem ti za novac, Leo. Što je s Buena Suerte? Reci mi što znaš. ! –Riječ je o velikom novcu. Kubanci iz Miamija.

Legitimni novac?

Leo je slegnuo ramenima što je moglo značiti i da i ne. –Pokušavaju kupiti Cleopatureče. Cassie se skljkala na stolicu nasuprot Leu. –To je bila isplata za dozvolu. Ukrala sam jebenu isplatu.

Razmislimo malo o tome. Neprestano to govoriš, Leo. Ozlijeđenu je ruku prislonila uz tijelo.

Pa, što ćemo drugo učiniti? Moramo dobro razmisliti.

Tko su ti ljudi za koje si ovo organizirao? Ranije mi nisi htio kazati. Ali sad mi moraš reći.

Leo kimne glavom, ali tada ustane. Prišao je kliznim vratima i otvorio ih, a potom je izišao do bazena. Stajao je na rubu i zagledao se u usisavač što je bešumno klizio po dnu. Cassie je stala iza njega. Dok je govorio, nije skidao pogleda s vode.

Oni su iz Vegasa, ali preko Chicaga.

Chicago. Misliš li na Organizaciju, Leo?

Leo nije odgovorio, ali je u njegovoj tišini bio odgovor.

Kako si se, do vraga, spetljao s Organizacijom, Leo? Reci mi. Leo je počeo hodati duž ruba bazena, zavukavši ruke duboko u džepove ogrtača.

Gledaj, kao prvo, dovoljno sam pametan da bih znao da se ne treba namjerno petljati s Organizacijom, u redu? Imaj malo povjerenja, jebi ga, u redu? Nisam imao mogućnost izbora.

U redu, Leo, razumijem. Ispričaj mi cijelu priču.

Počelo je prije otprilike godinu dana. Upoznao sam te ljude. Bio samu Santa Ani ti i ondje vidio Carla Lennertza. Njega se sjećaš, zar ne?

Cassie kimne glavom. Lennertz je bio skaut, uvijek je tražio ono što je nazivao dobrom okladom. Prodavao je savjete Leu, obično uzimajući dogovoren iznos ili deset posto Leova dobitka. Cassie ga je srela jednom ili dvaput s Leom i Maxom, prije nekoliko godina.

Pa, bio je s tom dvojicom i upoznao nas. Bili su samo dva tipa koji su se motali oko hipodroma, tražili koga će tu i tamo podržati. Rekli su da su kapitalisti poduzetnici.

I ti si im jednostavno vjerovao na riječ.

Kamion s lošim sustavom za prigušivanje buke prošao je obližnjom autocestom, a Leo nije odgovorio na pitanje sve dok se buka nije stišala.

Nisam imao razloga sumnjati u njih, i bili su s Carlom, a on je dobar čovjek.

Osim toga, u to sam vrijeme bio u lošoj situaciji i našao se gotovo na samom dnu. Trebalo mi je novca za klađenje, a oni su bili tamo. Stoga sam dogovorio s njima sastanak za kasnije, pa smo se našli i ja sam ih zamolio, znaš, da me financij ski podrže za neke stvari što sam ih imao u planu. Rekli su svakako, nema problema.

Prišao je kraju bazena gdje je na ogradu bio obješen sak na tri metra dugačkoj motki. Uzeo ga je, šakom dohvatio uginulog kolibrića i izvadio ga iz bazena. Sirota stvorenja, mislim da ne mogu vidjeti vodu ili tako nešto. Ulaze ravno unutra. Ovo je već treći ovaj tjedan.

Odmahnuo je glavom.

Uginuli kolibrići znače nesreću, znaš.

Bacio je uginulu pticu preko ograde u susjedno dvorište. Cassie se pitala nisu li tri uginula kolibrića zapravo samo jedan kojeg susjed uporno baca natrag preko ograde u bazen. Ništa nije rekla. Željela je da Leo nastavi priču.

Leo je stavio sak na mjesto i vratio se do Cassie.

Dakle, tako je počelo. Pozajmili su mi šezdeset pet tisuća, a trebao sam vratiti sto kad obavim planirane poslove. Jedan je bio s dijamantima, a to je uvijek brzo. Drugi je bio skladište, talijanski namještaj. Za to sam imao nekoga u Pennsylvania i računao da će trebati najviše šest tjedana za povrat novca. Moja je zarada trebala biti oko dvjesto tisuća, a tim ću ljudima dugovati sto. Nije loše. Veći dio novca što sam ga pozajmio od njih trebao mi je za podatke. Ljudi s kojima sam radio imali su vlastitu opremu.

Lutao je, pričao previše pojedinosti o planovima, a nije rekao što se dogodilo. Možeš sve to preskočiti, Leo. Samo mi pročitaj posljednju stranicu.

Posljednja stranica kaže da su oba posla propala. Podaci o dijamantima bili su lažni. Prijevara. Platilo sam četrdeset za njih, a tip je nestao. Zatim se pokazalo da je namještaj izrađen dolje, u Mexicali. Radilo se o kopijama originalnih stvari, a Made in Italy etikete bile su lažne kao i većina sisa što ih možeš vidjeti u ovom gradu. To nisam znao sve dok moj kamion nije stigao u Philadelphiju, a kupac je pogledao stvari. Sranje, kakva jebena zbrka. Rekao sam im neka jednostavno ostave kamion uz cestu u Trentonu.

Zastao je, kao da se pokušava sjetiti još nekih pojedinosti, a zatim je rezignirano mahnuo rukom.

Tako, to je bilo to. Tim sam ljudima dugovao sto tisuća, a nisam ih imao. Objasnio sam im situaciju, a imali su razumijevanja koliko ga sudac noćnog suda ima za neku kurvu. No kad je sve bilo rečeno, mislio sam da sam malo dobio na vremenu. Samo što su jednostavno tako rekli, a zatim se okrenuli i moju jebenu priznanicu prodali drugim ljudima.

Cassie kimne glavom. Sad je mogla i sama dovršiti priču.

Ta dva nova tipa došli su k meni i rekli da predstavljaju novog vlasnika priznanicereče Leo. Posve su mi jasno stavili do znanja da je novi vlasnik Organizacija bez da su to zapravo izgovorili. Shvaćáš što mislim? Rekli su mi da moramo razraditi raspored plaćanja. Na koncu sam plaćao dvije tisuće tjedno samo za kamate. Samo da ostanem na površini. To me ubijalo. Još uvijek sam dugovao sto tisuća, ali nikako se nisam mogao izvući. Nikada. Sve dok se jednoga dana nisu pojavili s prijedlogom.

O čemu se radilo? Rekli sumi za ovaj posao.

Pokazao je kroz otvorena klizna vrata na aktovku što se nalazila na pisaćem stolu.

Rekli su mi da to organiziram s njihovim čovjekom u Vegasu, te ako sve prođe kako treba, spalit će moju priznanicu i dati mi dio plijena.

Leo odmahne glavom. Prišao je stolu i stolicama kraj plitkog dijela bazena i sjeo. Ispružio je ruku prema ručici za otvaranje suncobrana. Počeo ju je okretati i suncobran se otvorio poput cvijeta. Cassie je pošla onamo i sjela. Desnom je šakom obujmila lijevi lakat.

Dakle, očito su znali što je u aktovkireče Cassie.

Možda.

Nema možda. Znali su. Inače ne bi bili tako jebeno velikodušni prema tebi.

Kada dolaze po novac?

Ne znam. Čekam poziv.

Jesu li ti dali neko ime? Kako to misliš?

Ime, Leo. Onoga tko je kupio tvoju priznanicu.

Da, Turcello. Isto ime koje je bilo na paketu koji je tebe čekao na recepciji. On je navodno čovjek koji je pokupio ostatke kad je Joey Marks propao.

Cassie je pogledala u stranu. Ime Turcello joj nije bilo poznato, ali je znala tko je bio Joey Marks. Bio je brutalna ruka Organizacije u Las Vegasu, jedan u dugom nizu opakih iznuđivača. Pravo mu je ime bilo Joseph Marconi, ali bio je opće poznat kao Joey Marks zbog uspomena što ih je ostavljao na onim žrtvama koje je ostavio na životu. Cassie se sjećala kako su ona i Max godinu dana živjeli u strahu od Marksa koji je želio dio njihova plijena. Nakon što je dospjela u High Desert, jednog je dana uzela novine i pročitala da je Marks ubijen u svojoj limuzini tijekom bizarne pucnjave u sukobu s policijom i FBIem na parkiralištu jedne banke u Las Vegasu. Slavila je nakon što je pročitala članak, što se u zatvoru sastojalo od pijuckanja jabukovače iz papirnate šalice, što ju je kupila uz kutiju cigareta.

Nije znala tkoje Marconijeva zamjena, Turcello, ali je pretpostavila da je podjednako opaki psihopat kakav je bio Marks, jer inače ne bi dospio na taj položaj.

Sad si mene uvalio u kašu s tobom i tim ljudima reče Cassie. Baš ti hvala, Leo.

Hvala za...

Ne, griješiš. Zaštitio sam te. Oni uopće ne znaju za tebe. Ja sam prihvatio posao i sve organizirao. Kao što sam ti ranije rekao, nitko ne pozna sve ostale u poslu.

Ne znaju za tebe i nikad neće znati.

Leove je riječi nisu umirile. Cassie više nije mogla sjediti dok se činilo da joj pred očima prolazi cijeli život. Ustala je i prišla rubu bazena, te se zagledala u mirnu, bistru vodu. Lijeva joj je ruka visjela niz tijelo poput utega.

Što ćemo učiniti, Leo? Ako sam dobro shvatila situaciju, mafija iz Chicaga iskoristila nas je za krađu isplate što su je ti Kubanci iz Miamijski trebali predati trećoj stranki prilikom prodaje Cleopatre. Nalazimo se usred nečega što će se pretvoriti u rat. Shvaćaš li to? Što ćemo učiniti?

Leo je ustao i prišao joj. Čvrsto ju je zagrlio i govorio mirnim glasom.

Nitko ne zna za tebe. Vjeruj mi. Nitko ne zna za tebe i nitko nikad neće znati.

Ne moraš se zabrinjavati.

Odmaknula se od njega.

Naravno da moram, Leo. Vрати se u stvarnost, hoćeš li?

Ton njezina glasa ušutkao je Lea. Podigao je i spustio ruke, kao da se predaje.

Počeo je stisnutom šakom udarati po ustima. Cassie je hodala amotamo duž bazena. Nakon dugog trenutka ponovno je progovorila.

Što znaš o Buena Suerte ?

Kao što sam rekao, ništa. Ali nazvat ću neke ljude u vezi toga. Nakon još jedne duge tišine, Leo je slegnuo ramenima.

Možda bismo jednostavno mogli vratiti novac i reći da je došlo do greške reče. Mogli bismo naći posrednika koji će...

Onda će nam za petama biti Chicago, Leo. Taj Turcello. Misli, hoćeš li? Ne možemo to učiniti.

Reći ću im da aktovka nije bila ondje kad si noćas ušla u sobu.

Sigurno će povjerovati u to. Osobito s obzirom na iznenadni nestanak mete. Leo se ponovno skljkao na stolicu ispod suncobrana. Na licu mu se pojavio izraz poraženog čovjeka. Nastupio je dugi trenutak tišine dok njih dvoje nisu gledali jedno drugo.

Katkad možeš previše ukrasti reče Cassie, više sebi nego Leu. Što?

Max je običavao reći da katkad možeš previše ukras ti. Baš kao što smo mi učinili.

Leo je u tišini razmišljao o njezinim riječima. Cassie je prekrížila ruke na prsima. Kad je progovorila, glas joj je bio odlučan i čvrst. Sad je gledala ravno u Lea.

Uzmimo novac. Sav. Milijun tristo i nešto sitnoga svatko. To je više nego dovoljno. Jebeš Chicago i Miami. Uzet ćemo sve i pobjeći.

Leo je odmahivao glavom prije nego što je dovršila rečenicu.

Ni slučajno.

Leo...

Ni slučajno, jebi ga. Misliš da možeš pobjeći od tih ljudi? Kamo ćeš pobjeći? Navedi neko mjesto gdje vrijedi živjeti, a oni te ne mogu naći. Nema takvog mjesta. Lovit će te do kraja jebene Zemlje samo da nešto dokažu. Donijet će tvoje šake natrag u Chicago ili Miami u kutiji za cipele i izložiti ih tako da ih svatko može vidjeti.

Riskirat ću. Nemam što izgubiti.

Pa, ja IMAM! Dobro sam se smjestio ovdje. Ugodno mi je i posljednje što želim je provesti ostatak života mijenjajući ime svaki mjesec i držeći Glock iza leđa kad god otvaram jebena vrata.

Cassie je prišla stolu i čučnula kraj Leove stolice. Objema se rukama uhvatila za naslon za ruke i zagledala u njegove oči, ali je on brzo pogledao u stranu.

Ne, Cass, ne mogu.

Leo, možeš uzeti dva milijuna, a ja ću uzeti ostatak. To je više no što će mi trebati. Prije dva dana mislila sam da ću biti sretna ako iz svega ovoga izvučem dvjesto tisuća. Ti uzmi dva milijuna. To ti je dovoljno za...

Ustao je i udaljio se od nje. Vratio se do ruba bazena. Cassie je spustila glavu na naslon za ruke. Znala je da ga neće uspjeti uvjeriti.

Nije riječ o novcureče Leo. Zar ne slušaš što ti govorim? Nije važno je li riječ o jednom ili dva milijuna. U čemu je razlika ako ih nećeš moći potrošiti? Dopusti da ti kažem, postojao je jedan čovjek prije nekoliko godina. Slijedili su ga sve do Juneaua na jebenoj Aljasci. Otišli su onamo, izvadili mu utrobu kao lososu iz

rijeke. Mislim da svakih nekoliko godina moraju od nekoga napraviti primjer. Kako bi sve ostale držali na uzici. Ja ne želim biti primjer. Cassie je još uvijek čučala poput djeteta koje se skriva, te se okrenula i zagledala u njegova leđa.

Što drugo želiš učiniti? Čekati dok netko ne dođe ovamo i ovdje ti izvadi utrobu? Po čemu se to razlikuje od bijega? Ako pobjegnemo, barem imamo šansu.

Leo se zagledao u bazen. Usisavao se bešumno kretao po dnu. Jebi ga...reče.

Nešto u tonu njegova glasa navelo je Cassie da ga s iščekivanjem pogleda. Počela se nadati da ga je uspjela uvjeriti. Čekala je.

Dva dana koncu će Leo, još uvijek gledajući u bazen. Daj mi četrdeset osam sati da vidim što mogu učiniti. Poznajem neke ljude u Miamiju. Pričekaj da obavim nekoliko telefonskih poziva, vidim što ću otkriti. Također ću provjeriti situaciju u Vegasu i Chicagu. Možda nas uspijem razgovorima izvući iz ove zbrke. Da, možda uspijem sklopiti nekakvu nagodbu i čak za nas zadržati dio kolača.

Kimao je glavom, pripremajući se za najveće pregovore dosad, dok su u igri njihovi životi. Nije vidio kako Cassie odmahuje glavom. Nije vjerovala da na taj način imaju ikakvih izgleda. Ustala je i prišla mu.

Leo, nešto moraš razumjeti. Turcello ti neće dati dio onoga što se nalazi u aktovki. Nikad to nije kanio. Nazoveš li njegove ljude i kažeš da je kod tebe, to je isto kao da im govoriš: "Ovdje sam, momci, dođite po mene." Bit ćeš ovogodišnji losos.

Ne! Kažem ti da nas mogu izvući. Imaj na umu da je najvažniji novac. Ako svatko nešto dobije, možemo se izvući.

Cassie je znala da ga neće uvjeriti. Reznirano je uzdahnula.

U redu, Leo, dva dana. To je sve. Nakon toga, dijelimo plijen i odlazimo. Riskirat ćemo.

Kimnuo je glavom u znak slaganja.

Nazovi me večeras. Možda ću nešto znati. Inače, radi ono što inače radiš. Mogu te dobiti jedino u autokući?

Dala mu je broj svojeg mobitela, rekavši mu neka ga ne zapisuje u svoj imenik.

Idem, Leo. Što ćemo s novcem?

Uobičajeno. To je još uvijek savršeno mjesto.

Cassie je oklijevala. Znala je da je najbolje da on zadrži novac, ali nije bila sigurna želi li se rastati od njega. Tada se sjetila nečega što je potpuno smetnula s uma usred najnovijih uzbuđenja.

Hej, jesi li nabavio moje putovnice?

Mogu ti reći samo da mi je javljeno da stižu. Večeras ću opet pogledati pretinac. Ako večeras ne budu ondje, bit će sutra. Jamčim ti.

Hvala, Leo.

Leo kimne glavom. Cassie se okrene prema kliznim vratima.

Čekaj malo reče Leo. Dopusti da te nešto pitam, u koj e si vrijeme ušla u sobu? Što?

Koliko je bilo sati kad si noćas ušla u čovjekovu sobu? Sigurno si pogledala na sat.

Zagledala se u njega. Znala je što ga zanima. –Bilo je tri i pet.

A koliko ti je trebalo, pet, najviše deset minuta da obaviš posao, točno?

To bi bilo uobičajeno.

Uobičajeno?

Netko ga je nazvao, Leo. Ja sam se nalazila u garderobnom ormaru kraj sefa.

Telefon je zazvonio i on je s nekim razgovarao. Mislim da se radilo o isplati.

Trebao je to danas obaviti. Nakon što je završio razgovor, ustao je i pošao u kupaonicu.

Ti si se iskrala.

Ne. Ostala samu ormaru.

Koliko dugo?

Dok nije ponovno zaspao. Dok ga nisam čula kako hrče. Morala sam tako postupiti, Leo. Nije bilo sigurno. Ti nisi bio ondje. Nisam mogla otići sve dok...

Bila si ondje tijekom praznog Mjeseca, zar ne? Ništa nisam mogla učiniti, Leo, to ti pokušavam... O, Isuse Kriste! Leo...

Rekao sam ti. Zamolio sam te samo jedno.

Ništa se nije moglo učiniti. Zazvonio je telefon u tri sata ujutro, Leo. Nisam imala sreće.

Leo je odmahnuo glavom kao da je ne sluša.

Znači tako reče. Mi...

Nije završio rečenicu. Cassie je zatvorila oči.

Žao mi je, Leo. Doista jest.

Pozornost joj je privukao zvuk sličan zujanju. Pogledala je naokolo i vidjela kolibrića u zraku. Njegova su krila bila nejasna mrlja.

Poletio je lijevo, a zatim preko bazena, spustivši se na samo tridesetak centimetara iznad mirne površine vode. Činilo se da promatra svoj odraz na površini.

Tada se spustio niže tako da je udario upovršmu. Njegova su krila divlje treperila, ali sad su postala preteška za letenje. Ptičica se našla u klopci.

Vidiš što ti govorimreče Leo. Glupe ptice.

Krenuo je oko bazena po sakdabi spasio život sićušnog stvorenja.

27.

Malo prije no što je stigao u Los Angeles, Jack Karch je skrenuo s autoceste na izlazu za zračno polje Ontario, te slijedio znakove do parkirališta za dugotrajno parkiranje. Kružio je između pet dugih redova parkiranih automobila dok nije stigao do jednog posve sličnog onome što gaje vozio, ali s kalifornijskim tablicama. Zaustavio se iza automobila i ostavio motor upaljen. Izišao je i uzeo

bušilicu na baterije, nađenu među alatom što ga je Grimaldijev razbijač izvadio iz ventilacijskog otvora u sobi 2015.

Bušilica je izvrsno radila. Karch je za manje od minute skinuo tablice s parkiranog automobila. Gurnuo ih je ispod prednjeg sjedala vlastitog automobila i krenuo prema izlazu. Na parkiralištu se nalazio tako kratko vrijeme da mu je čovjek u naplatnoj kućici rekao da se zadržao manje od deset minuta i ne mora ništa platiti. Pitao je Karcha ima li cigaretu, a on ga je spremno ponudio.

Prilično je brzo stigao iz Vegasa jer je putovao ravnomyjernih sto šezdeset kilometara na sat sve dok nije uletio u gušći promet nadomak L.A.a. Frustrirala ga je činjenica da mu je za posljednjih osamdeset kilometara trebao cijeli sat. Zaključio je da ljudi u Los Angelesu voze jednako kao što hodaju kroz kockarnice: nesvjesni činjenice da je možda još netko na cesti, a taj netko nekamo želi stići. U gradu je sišao s autoceste 10 na 101 i zaputio se na sjeverozapad, prema San Fernando Valleyju. Premda su prošle najmanje dvije godine otkako je zadnji put bio ondje, Karch je mnogo puta ranije bio u L. A.u pa se dobro snalazio. Za određene ulice i mjesta služio se planom grada što ga je držao u aktovki na sjedalu suvozača. Bio je star nekoliko godina, ali poslužiti će svrsi. Zaputio se u Valley jer je broj mobitela što ga je Grimaldi dobio od Martina, a služio je za kontaktiranje Lea Renfra, imao pozivni 818, što pokriva Valley, sjeverno predgrađe. Pretpostavio je da će Lea naći u području što ga pokriva taj pozivni broj.

Sišao je s autoceste na izlazu za Ventura Boulevard i vozio dok nije ugledao benzinsku crpku gdje se nalazila telefonska govornica. Otvorio je aktovku na suvozačevu sjedalu i izvadio presavijeni papir s memorandumom hotela Cleopatra na kojem je pisalo ime Leo Renfro i broj mobitela. Ispod toga bilo je ime kontakta što ga je Grimaldi imao u L.A.u, ali Karch nije imao namjeru nazvati tog čovjeka. Ni u kojem slučaju nije kanio dopustiti potpunom neznancu, bez obzira tko jamči za njega, uvid u svoje poslove i aktivnosti. To bi jednostavno bilo glupo, a on nije kanio činiti gluposti. Isti je način razmišljanja spriječio Karcha da se posluži svojim vezama u policiji i zatraži njihovu pomoć u pronalaženju Lea Renfra i Cassie Black.

Iznenadujuće, ali u javnoj je govornici našao netaknuti telefonski imenik. Uzeo ga je i počeo s bijelim stranicama za slučaj da je Leo Renfro ipak u imeniku, što je bilo malo vjerojatno. Jasno, nije ga bilo. Karch je tada prešao na poslovne žute stranice i potražio službe mobilnih operatera. Sudeći prema veličini i kvaliteti njihovih reklama, napravio je popis većih kompanija i brojeva njihovih službi. Potom je na polici ispod telefona otvorio paketić kovanica od četvrt dolara što ga je kupio na blagajni u Cleopatri, te nazvao prvi broj sa svojeg popisa.

Javio mu se govorni automat i ponudio niz mogućnosti. Karch je izabrao ono što je tražio, te su ga prebacili na upite o računima. Čekao je dvije minute prije nego što se javio ljudski glas.

Hvala vam što ste nazvali L.A. Cellular, kako vam mogu pomoći?

Da reče Karch. Moram na neodređeno vrijeme oputovati iz grada, te želim otkazati račun za mobitel.

Nakon što je odslušao reklamni govor o uslugama izvan zacrtanog područja, zastupnik kompanije prešao je na posao.

Ime?

Leo Renfro.

Broj računa?

Nemam ga pri ruci u...

Broj mobitela?

Oh, dobro.

Karch je spustio pogled na papir i pročitao broj što ga je Martin dao tijekom ispitivanja u rukama Grimaldija.

Trenutak, molim.

Ne morate žuriti.

Karch je s druge strane čuo zvuk tipkanja.

Žao mi je, gospodine, nemam računa pod tim imenom ili...

Karch je prekinuo vezu i odmah nazvao sljedeću kompaniju sa svojeg popisa.

Ponavljao je priču sve dok u sedmom pokušaju nije našao pravu kompaniju.

Renfro je imao račun u kompaniji pod nazivom SoCal Cellular. Kad je službenica na svojem kompjutoru dobila podatke o računu, Karch je odmah prešao na konačnu prijeveru.

Želio bih da moj posljednji račun pošaljete na novu adresu u Phoenixu, ako nemate ništa protiv.

Ni slučajno, gospodine. Dopustite da najprije pripremim zatvaranje.

Oh, oprostite.

Nema problema. Trebat će mi samo trenutak. Ne morate žuriti.

Karch je pustio da prođe nekoliko sekundi, a zatim je ponovno počeo:

Znate, upravo sam shvatio da ću se krajem idućega tjedna vratiti u L.A. radi sređivanja nekih stvari. Možda će mi tada trebati mobitel. Možda bih trebao pričekati i kasnije zaključiti račun.

Vi odlučujete, gospodine.

Ovaj... u tom slučaju, najbolje da pričekamo.

Dobro, gospodine. Želite li čekati i s promjenom adrese?

Karch se nasmiješio. Uvijek je najbolje kad žrtva potiče prevaranta.

Ne, obavimo to... slušajte, možda bih trebao pričekati. Ionako mi šalju poštu s moje stare adrese. Ali čekajte trenutak, zaboravio sam, na koju adresu ide račun?

Na stan ili na ured?

Ne znam, gospodine. Četiri tisuće Warner Boulevard, broj petsto dvadeset. Što je to?

Karch nije odgovorio. Zapisivao je adresu na papir.

Gospodine?

To je ured. Znači da je sve u redu. Neka ostane kako jest, a ja ću sve srediti sljedeći tjedan.

U redu. Hvala što ste nazvali SoCal Cellular.

Spustio je slušalicu i vratio se do automobila. Potražio je adresu u kazalu plana grada i shvatio da je imao pravo. Ulica se nalazi u području pozivnog broja 818. Ali to nije Los Angeles, nego Burbank. Upalio je motor i pogledao digitalni sat na kontrolnoj ploči. Bilo je točno pet sati. Nije loše, pomislio je. Približava se. Petnaest minuta kasnije, Lincoln je bio parkiran uz pločnik ispred tvrtke koja nudi privatne poštanske pretince i usluge pakiranja na Warner Boulevardu 4000. Nije se razočarao. Bilo bi previše lako i sumnjivo da je adresa što ju je prijevarom dobio od kompanije SoCal Cellular vodila ravno do ulaznih vrata Lea Renfra.

Pogledao je radno vrijeme na ulazu. Tvrtka će se zatvoriti za četrdeset pet minuta, ali drugi je natpis na vratima govorio da klijenti imaju pristup svojim pretincima tijekom dvadeset četiri sata. Karch je kratko razmišljao što mu je činiti, te je zaključio da je Renfro od onih ljudi koji svoj pretinac vjerojatno pregledavaju nakon radnog vremena, kako bi izbjegao zbližavanje s ljudima koji ondje rade. Pri toj mu je pomisli u glavi odjednom nastao plan.

Karch je ušao unutra i vidio da je prostorija u obliku slova L, te se pult nalazi na jednom kraju, a drugi se dio sastoji od niza poštanskih pretinaca. Lijevo od vrata bio je pult na kojem se nalazila klamera, stalak s ljepljivom trakom i nekoliko plastičnih šalica u kojima su bile olovke, flomasteri, spajalice i gumice. Karch je vidio čovjeka koji je nešto radio na podu iza pulta. Iznad njega se nalazila rešetka koja se mogla spustiti i zatvoriti poslovni dio, dok su klijenti koji su imali ključ ulaznih vrata tijekom cijelog dana i noći mogli doći do svojih pretinaca.

Karch je pogledao lijevo i opazio da su poštanski pretinci od one vrste koja ima maleni prozorčić kroz koji je vlasnik mogao vidjeti ima li pošte. Zaputio se onamo i brzo našao broj 520. Morao se sagnuti da zaviri unutra. Vidio je da na dnu leži jedna kuverta. Osvrnuo se prema desnoj strani. U kutu iznad ulaznih vrata nalazilo se zrcalo koje je čovjeku za pultom omogućavalo da vidi prostor s pretincima, ali on je još uvijek radio nešto iza pulta.

Karch je iz džepa na košulji izvadio malenu džepnu svjetiljku i uključio je. Osvijetlio je unutrašnjost pretinca 520 i uspio pročitati ono što je pisalo naprednoj strani kuverte. Bila je adresirana na Lea Renfra. U gornjem lijevom kutu nije bilo adrese pošiljatelja, već samo nečiji inicijali. Nagnuo se bliže staklu kako bi ih pročitao, te shvatio da su to zapravo brojevi: 773.

Budući da je u pretincu već bila pošiljka, Karch je trenutak razmislio treba li ipak ostvariti svoj plan. Odlučio je da hoće. Njegov će plan, ako uspije, ipak zbuniti metu.

Karch je prišao pultu. Iza pulta nalazio se mladić dvadesetih godina koji je malene kuglice od stiropora ubacivao u veliku kutiju na podu. Progovorio je ne podigavši pogled s onoga što je radio.

Što mogu učiniti za vas?

Takva je bezlična usluga uvijek ljutila Karcha. To je cijelo vrijeme doživljavao u Las Vegasu, ali ovoga mu je puta odgovaralo jer nije želio da službenik na njega obraća previše pozornosti.

Treba mi kuverta.

Koje veličine?

Nije važno. Normalne.

Službenik je ostavio kutiju što ju je punio i pošao do zida u stražnjem dijelu poslovnog prostora. Ondje se nalazilo nekoliko polica na kojima su bile kuverte različitih veličina. Ispod njih nalazili su se podaci o veličini. Karch je preletio pogledom podatke i ugledao veličinu broj 10.

Da, deset će odgovarati.

Podstavljena ili ne?

Ovaj, podstavljena.

Službenik je uzeo jednu kuvertu s police i vratio se do pulta, te visokim glasom rekao da Karch duguje pedeset dva centa, uključujući porez. Karch mu je dao točan iznos.

Zgodan šeširreče službenik.

Hvala.

Karch je kuvertu odnio do pulta kraj vrata. Palo mu je na pamet da se službenik možda rugao njegovom šeširu, ali je odlučio da se na to neće obazirati.

Leđima je onemogućio službeniku da vidi što radi, te posegnuo u džep sakoa i izvadio kuvertu u kojoj se nalazila igraća karta as herca što ju je našao na podu dok je pretraživao sobu 2015 u Cleopatri. Izvadio je kartu, stavio je u upravo kupljenu kuvertu i zatvorio je klamericom.

Upotrijebivši najdeblji flomaster što ga je mogao naći u plastičnim šalicama, adresirao je kuvertu na Lea Renfra, te napisao broj poštanskog pretinca. Potom je velikim slovima napisao BEZ ODGAĐANJA! i HITNO! Na obje strane kuverte. Na mjestu predviđenom za adresu pošiljatelja napisao je 773, a na stražnjoj je strani napisao broj mobitela Lea Renfra.

Vratio se do pulta iza kojeg je službenik zatvarao kutiju na podu. Ni ovoga puta nije podigao pogled. Nije čak ni pitao kako može pomoći. Karch je vidio da na pločici pričvršćenoj iglom na mladićevoj košulji piše Stephen.

Oprostite, Steve, biste li ovo stavili u pravi pretinac?

Mladić je mrzovoljno odložio ljepljivu traku i prišao pultu. Uzeo je kuvertu i pogledao je kao da sumnja hoće li moći ispuniti zahtjev.

Želim da to sad onamo ubacite jer taj čovjek uvijek rano ujutro provjerava svoj pretinac.

Mladić je na koncu zaključio da to može obaviti, pa se zaputio iza pregrade koja je očito vodila u poštanski ured.

Ime je Stephen doviknuo je Karchu.

Karch se odmaknuo od pulta i pošao do pretinca 520. Gledao je kroz prozorčić kako kuverta što ju je maločas dao službeniku ulazi u pretinac, na drugu kuvertu što je već ondje čekala Lea Renfra.

Karch je izišao na ulicu prije nego što se službenik vratio do pulta. Dok je hodao prema automobilu, glasno je rekao:

To će biti pedeset dva centa... ime je Stephen.

Kad je sjeo u lincoln, ponovio je to mnogo puta, oponašajući visoki ton glasa i nastojeći da se doima mrzovoljno. Kad je bio zadovoljan, upalio je motor i udaljio se od pločnika.

Nije mogao nazvati iz otvorene telefonske govornice jer bi se čula buka prometa. Deset se minuta vozio kroz Burbank, tražeći prikladno mjesto.

Konačno je opazio restoran pod nazivom Bob s Big Boy i parkirao iza zgrade, našavši mjesto kraj kontejnera za smeće.

U restoranu je našao javnu telefonsku govornicu u niši iz koje se ulazilo u toaletne prostorije. Ubacio je nekoliko novčića i nazvao broj Leova mobitela. Shvatio je koliko riskira. Renfrovo poštansko pretno ime bio je privatno. Premda je očito glasio na njegovo ime, Karch nikako nije mogao znati imaju li službenici broj Renfrova mobitela. No imao je plan i za taj problem.

Nakon stoje telefon dva puta zazvonio, netko se javio na drugom kraju, ali ništa nije rekao.

Halo? Najzad reče Karch, oponašajući visok glas službenika.

Tko je to?

Gospodine Renfro? Ovdje Stephen iz tvrtke Warner Post & Pack It.

Odakle vam ovaj broj? –Na kuverti je.

Na kakvoj kuverti?

Karch se usredotočio na svoj glas.

Zbog toga vas zovem. Danas je stigla kuverta za vas. Piše da je hitno i ne smije se odgađati. Na njoj je broj vašeg telefona. Ne znam, mislio sam da vas treba nazvati. Zatvaramo, a budući da niste došli, mislio sam da vas moram nazvati u slučaju, znate, da očekujete nešto...

Postoji li adresa pošiljatelja?

Da, mislim, ne. Samo piše sedam, sedam, tri.

Renfro je naglo prekinuo vezu. Karch je držao slušalicu na uhu, kao da čovjeku želi pružiti priliku da se ponovno javi i postavi više pitanja. Na koncu je spustio slušalicu. Mislio je da je upalilo. Osjećao je samopouzdanje. Iz razgovora je stekao dojam daje Renfro oprezan čovjek. To bi moglo značiti da ga očekuje duga noć.

Vrativši se u restoran, prišao je pultu i naručio dva dobro pečena hamburgera uz dodatak kečapa i dvije crne kave za van. Dok su pripremali njegovu narudžbu, izišao je na parkiralište. Izvadio je ukradene registracijske pločice i jednom od njih zamijenio stražnju na svojem automobilu. Kontejner ga je štitio od neželjenih pogleda dok je to radio. Zatim je ušao u automobil, izišao s parkirnog mjesta, okrenuo automobil i vratio se na isto mjesto, okrenut na drugu stranu. Promijenio je prednju tablicu. Zahvaljujući bušilici Cassie Black, posao je bio krajnje jednostavan. Odlučio je da će zadržati bušilicu po završetku zadatka. Bušilicu i još nekoliko drugih stvari

28.

Još jedna strepnja pridodana danu ispunjenom strepnjama. Cassie je sjedila u boxsteru, s upaljenim motorom, uz pločnik na suprotnoj strani od kuće na Lookout Mountain Roadu. Obitelj je ostavila razmaknute zavjese iza velikog prozora. Vidjela je unutra, kroz dnevni boravak do osvijetljene kuhinje gdje su njih troje sjedili za stolom i jeli. Iz ovog položaja to nije mogla vidjeti, ali Cassie se od onoga dana kad je razgledavala kuću sjećala da se na stolici na kojoj je djevojčica sad sjedila nalazio telefonski imenik. Vjerojatno se smatrala previše odraslom da bi sjedila na dječjoj stolici, ali su joj ipak trebali dodatni centimetri. Skrenula je pogled s prozora prema znaku. Kratka obojena daska bila je obješena ispod natpisa agencije za prodaju nekretnina.

NA ČUVANJU

Cassie nikad u životu nije kupila kuću, ali je znala da novi natpis znači da je prihvaćena nečija ponuda. Kuća se prodaje i obitelj će uskoro odseliti. Čvrsto je stegnula upravljač. Od toga ju je zaboljelo rame i lakat. Razmišljala je o Leovu planu da vrate novac. Znala je da možda neće biti vremena za drugi posao, a nikakav posao neće donijeti onoliko novca koliko ga ima u aktovki. Shvatila je kako se nada da Leo neće uspjeti u svojim nastojanjima. Nije si mogla pomoći. Željela je novac sada. Željela je pobjeći.

Zazvonio je njezin mobitel. Izvukla ga je iz naprtnjače i javila se. Zvao je Leo, ali nije izgovorio svoje ime. Veza je bila užasna. Čudila se da ju je uopće uspio dobiti ovdje, u brdima.

Kako se osjećaš? pitao je.

Jednako.

Pa, znaš ono... što si čekala? Upravo sam primio poziv. Izgleda... i pokupit ću ih večeras.

Čula je dovoljno da bi shvatila o čemu govori.

Dobro. Ali neće mi baš koristiti ako ne budem imala novca.

... raditi na tome. Po stižem... možda sutra nešto znati. Ovako ili...

Što bih trebala raditi u međuvremenu? Nisam te čuo.

Što bih trebala raditi u međuvremenu? glasno je pitala, kao da će jačina njezina glasa poboljšati slabu vezu.

Razgovarali smo o tome, Cass. Ti ćeš poći na... tvoje stvari. Sve neka bude normalno dok ne smislimo...

Svejedno. Veza je grozna. Želim poći. Zvučala je mrzovoljno, ali joj je to bilo svejedno.

Gledaj, dušo, gotovo smo riješili stvar. Samo čekam...

Ne želim ga vratiti, Leo. Činimo pogrešku. Ti činiš pogrešku. Imam doista loš predosjećaj u vezi svega toga. Moramo otići. Jednostavno otići. Sada!

Leo je dugo šutio. Nije se čak potrudio podsjetiti je dane spominje njegovo ime. Pomislila je daje izgubila vezu kad je napokon progovorio.

Cassie, slušaj rekao je pretjerano smirenim glasom. I ja imam... osjećaj. Više nego inače. Ali moramo... i pokriti sve mogućnosti. To je jedini način da budemo...

Cassie je odmahнула glavom i još jednom pogledala natpis agencije za prodaju nekretnina.

Svakako, Leo. Kako god ti kažeš. Samo me nemoj zaboraviti nazvati i obavijestiti kad odlučiš što ćeš učiniti s mojim životom

Zatvorila je telefon i isključila ga, za slučaj da Leo ponovno pokuša nazvati.

Dok je to činila, odjednom joj je palo na pamet da bi se mogla ušuljati u Leovu kuću dok on spava i uzeti novac. Uzela bi samo svoj dio, a ostatak bi ostavila Leu, pa neka s tim čini što god gaje volja. Premda je bila bijesna na njega, pomisao je u njoj izazvala osjećaj krivnje. Potisnula je tu misao i opet se zagledala u kuću.

Vidjela je kako muškarac ustaje od stola i gleda kroz kuću prema ulici. U nju.

Vidjela je kako odlaže svoj ubrus i počinje zaobilaziti stol. Doći će k njoj, pogledati što radi ispred njihove kuće. Brzo je ubacila u brzinu i odvezla se.

29.

"Summer Wind" je bila pjesma. Uvijek je očaravala Karcha. Kad god bi se začula sa CDa Sinatra's Greatest Hits, morao je stisnuti gumb za ponavljanje i ponovno je čuti. Sve su skladbe dobre, ali nijedna se ne može mjeriti s pjesmom "Summer Wind". To je prva među prvima. Baš kao Sinatra.

Karch je već četvrti put slušao CD, promatrajući ulaz u Warner Post & PackIt sa krcatog parkirališta bara Presnicks, pola bloka dalje. Bilo je točno jedanaest sati kad je opazio da se pale svjetla kočnica na automobilu koji je prolazio kraj tvrtke. Crni džip cherokee star oko pet godina. Već je drugi put polako prošao kraj zgrade. Karch je ugasio CD i pripremio se. Na sebi je već imao svoj crni kombinezon, premda sad iz drugog razloga. Na rukavima je imao nekoliko ljepljivih traka različitih dužina i to ih je pripremio za ono stoje kanio učiniti. Posegnuo je u otvorenu aktovku i izvadio daljinski prijammnik globalnog pozicijskog sustava, staničnu kutiju za vezu i antenu, kao i GPS antenu iz ležišta od stiropora. Pripremio je potreban alat i izišao iz lincolna, nakon stoje iznutra otvorio prtljažnik. Iz prtljažnika je izvadio dasku na kotačićima, a zatim je zaključao automobil i brzim koracima prešao Warner Boulevard.

Warner Post & PackIt je bila samostojeća jednokatnica u dugom nizu sličnih zgrada, a sve su bile izgrađene do rubova parcela, ostavljajući slobodan prostor od tridesetak centimetara do jednog metra između kuća. Karch je ušao u prolaz između dviju kuća, jednu zgradu dalje od one s poštanskim pretincima. Bio je širok oko pedeset centimetara, a očito se koristio kao mjesto za odlaganje smeća. Karch se našao gotovo do koljena u otpacima, uglavnom bocama i zgužvanim

Vrećicama fast fooda. U skućenom se prostoru također osjećao izraziti smrad mokraće. Kad je ušao u tu mračnu pukotinu, neko je nevidljivo stvorenje glasno pobjeglo kroz otpatke i povuklo se dalje u mrak.

Karch se uvukao oko metar unatrag, dalje od svjetla na ulici, i čekao. Bio je siguran da će se cherokee vratiti i da ga vozi Leo Renfro. Ono što je Karch sad morao učiniti, već je mnogo puta učinio kad je radio na drugim slučajevima. Ali nikad tako brzo kako će morati sada. Zaključio je da će imati manje od minute za instaliranje. Ne smije biti nikakvog odugovlačenja ili grešaka.

Zvuk automobila koji se približava dopirao je do njegovog skrovišta. Karch je čučnuo, podigavši dasku kao štit. Čak i da Renfro gleda između zgrada, malo je vjerojatno da će opaziti Karcha, osim ako sasvim ne stane i uperi svjetlo u mrak. Automobil je polako prošao, a zatim je Karch čuo kako se zaustavlja ispred zgrade s poštanskim pretincima. Polako se pomaknuo do ruba zgrade uz koju se priljubio. Pogledao je iza ugla i vidio da se doista radi o cherokeeju, zaustavljenom uz pločnik, s još uvijek upaljenim motorom i svjetlima. Karch se povukao natrag u prolaz i čekao. Znao je da bi mogao izići i zgrabiti čovjeka baš u tom trenutku. Ali previše je riskantno to učiniti na otvorenom i, još važnije, Renfro nije krajnji cilj. Novac je prioritet. Kako bi došao do novca, morao bi slijediti Renfra do njegova doma, do mjesta gdje se osjeća najsigurnijim. Karch je znao da će ondje naći novac ili put do Cassidy Black.

Motor cherokeeja se ugasio. Karch se napeo uza zid, spreman za pokret. Osjećao je kako ga izbočine na zidu bodu po leđima. Nagnuo se naprijed i čuo otvaranje i zatvaranje vrata automobila. Čuo je brze korake po asfaltu. Pomaknuo se naprijed i još jednom pogledao iza ugla. Vidio je vitkog muškarca srednjih četrdesetih godina kako uvlači ključ u bravu na ulaznim vratima tvrtke Warner Post & Pack It.

Kad je otvorio vrata, čovjek je pogledao na lijevu stranu ulice, a zatim na desnu. Karch se hitro sakrio iza ugla. Kad je čuo da se vrata zatvaraju, izišao je iz skrovišta i prešao pločnik do cherokeeja. Čučnuvši iza automobila, gledao je kroz prednji prozor kako čovjek unutra prilazi nizu poštanskih pretinaca. Kad se sagnuo do mjesta gdje se nalazio pretinac 520, Karch je znao da je našao svojeg čovjeka. To je bio Leo Renfro.

Karch je upalio malenu džepnu svjetiljku i stavio je u usta. Zatim je dasku na kotačićima spustio na tlo i legao na nju, licem prema gore. Uhvatio se za donji dio odbojnika i posve se zavukao ispod automobila. Već je jednom ranije obavio instalaciju na cherokeeju, pa nije očekivao probleme. Bilo mu je tijesno i vruće; prsima je na nekoliko mjesta strugao po masnom podvozu, a liceje morao okrenuti u stranu da ga ne bi ogrebao ili čak opekao na vrelin cijevima ispušnog sustava.

Pružio je ruku do noge te uzeo satelitski prijammnik i CelluLink odašiljač iz desnog džepa kombinezona. To su bili maleni, četverokutni uređaji, spojeni ljepljivom trakom. Malena debela antena za uspostavljanje stanične veze također je bila dio paketa. Bazu prijammnika činio je snažan magnet. Ispružio je ruku i

pričvrstio uređaje na podvoz automobila, točno ispod vozačeva sjedala. Premda se činilo da magnet dobro drži, Karch se uvijek dodatno osiguravao. S desne je ruke skinuo dva duga komada ljepljive trake i njima omotao uređaje uz cijevi, dodatno ih učvrstivši ispod vozila.

Koristeći bešumnu bušilicu Cassie Black, brzo je pričvrstio žicu za uzemljenje, upotrijebivši poseban vijak. Potom se otkotrljao do pločnika i pokušao pogledati kroz prozor tvrtke s poštanskim pretincima. No njegov je kut gledanja bio loš, te nije mogao vidjeti Renfra ili procijeniti koliko još vremena ima.

Brzo se odgurnuo natrag ispod automobila i povukao dolje električni vod što se pružao duž sredine podvoza. Oštrim je nožem zarezao plastičnu ovojniciu i brzo izvukao snop žica. Potražio je i našao crvenu žicu, a boja je ukazivala na činjenicu daje to glavni vodič električne struje od akumulatora do stražnjeg dijela automobila, najvjerojatnije do svjetla u prtljažniku. Na kraju električne žice GPS prijarnika nalazila se nazubljena štikaljka što ju je stavio na crvenu žicu, a zatim pritiskao dok nije osjetio daje probila gumenu izolaciju i stigla do same žice. Pogledao je prijarnik i vidio slabašan sjaj crvene lampice ispod ljepljive trake.

Nije imao vremena vratiti žice na mjesto. Odmah je prešao na posljednji dio opreme za instaliranje, GPS antenu. Iz lijevog je džepa na hlačama kombinezona izvadio maleni disk i počeo odmotavati žicu kojom je bio omotan. Baš kad je spojio žicu s prijarnikom, čuo je kako se otvaraju vrata zgrade. Brzo je okrenuo džepnu svjetiljku tako da se osvijetljeni kraj našao u njegovim ustima. Čekao je. Vrata su se zatvorila i Karch je gledao kako Renfrove noge zaobilaze automobil do vozačevih vrata. Karch je poželio opsovati, ali je znao da mora biti tih. Nastavio je odmotavati žicu s antene.

Dok je Renfro otvarao vrata automobila, Karch je taj zvuk iskoristio za prikrivanje buke i gurnuo se prema stražnjem dijelu automobila. Sad se nalazio točno ispod stražnjeg odbojnika, a donji dio njegova tijela nije se nalazio ispod automobila. Podigao je antenu i omotao žicu oko ispušne cijevi baš kad se motor upalio, a njega su zapahnuli vrući ispušni plinovi.

Karch je prigušio kašalj, brzo podigao disk i stavio ga na gornju stranu odbojnika, tako da bude u dometu satelita. Posljednjim komadom ljepljive trake s rukava pričvrstio je žicu i antenu za odbojnik.

Nije baš vrhunski obavio posao, ali morat će poslužiti, s obzirom na okolnosti. Znao je da će GPS antena biti otkrivena čim Renfro prvi put pogleda stražnju stranu svojeg automobila. No Karch se nadao da se to neće dogoditi večeras. Važan je sljedeći sat, možda manje.

Cherokee je zadržao kad je mjenjač ubačen u brzinu. Počeo se odmicati od pločnika. Karch je čekao da odbojnik prođe preko njegova lica, a zatim se brzo otkotrljao s daske na kotačićima i stisnuo uz pločnik. Držao je glavu sagnutu i osluškivao hoće li biti oklijevanja u radu motora cherokeeja. Nije ga bilo.

Renfro je držao nogu na papučici gasa i odvezao se. Uopće se nije osvrnuo. Ili ako jest, gledao je cestu iza sebe, a ne rub pločnika.

Karch je napokon podigao glavu kad se cherokee izgubio iz vida. Nasmiješio se i ustao.

Čim je Karch stigao do lincolna, izvadio je iz aktovke laptop, podigao antenu i ušao u program QuikTrak. Zahvaljujući prijamniku i opremi što ju je upravo instalirao na Renfrov automobil, Karch će uz pomoć globalnog pozicijskog sustava, koji prima signal što ga automobil emitira do tri satelita kilometrima daleko i potom šalje natrag dolje, moći pratiti kretanje cherokeeja. Sateliti precizno određuju položaj automobila, a podatke šalju preko stanične veze do modema u Karchovu kompjutoru. QuikTrak program omogućuje praćenje automobila uz prikaz stvarnog vremena na planu grada na kompjutorskom ekranu, a također može od satelita dobiti podatke o određenom vremenskom razdoblju, te vidjeti kuda se automobil kretao za to vrijeme.

Karch je najprije želio provjeriti da je instalacija uspješno izvršena, te će uz pomoć satelita moći pratiti cherokee. Za slučaj problema, ipak je zapamtio registraciju automobila, te će ga ujutro moći pronaći uz pomoć drevnih metoda obraćanja službi za motorna vozila. Nadao se da će to izbjeći jer bi ostavilo službeni trag o njegovim aktivnostima.

Utipkao je šifru i frekvenciju prijamnika, te čekao. Nakon čekanja koje mu se činilo beskonačnim, a za to je vrijeme osjećao kako mu po vlasištu izbijaju kapljice znoja, na ekranu su se počele pojavljivati crte plana grada. Nakon toga, pojavile su se riječi Plan regije Los Angelesa. Tada se pojavila treptava crvena zvjezdica i počela za sobom vući crtu. To je bio cherokee. U dnu ekrana pisao je podatak o lokaciji.

RIVERSIDE DRIVEKRETANJENAZAPAD23.14.06

Karch se nasmiješio. Ima ga. Instalacija je bila uspješna. Moći će slijediti put ravno do blaga. Nadao se.

Jebeno fantastičnoglasno reče.

Odlučio je da zasad neće vlastitim automobilom slijediti cherokee. Pretpostavio je daje Leo Renfro najvjerojatnije otvorio podstavljenu kuvertu čim ju je izvadio iz pretinca ili u automobilu. Ovako ili onako, igrača će karta djelovati zbunjujuće i prijeteće. Karch je nagađao, na temelju činjenice daje Leo Renfro dvaput prošao onuda prije nego što se napokon zaustavio ispred tvrtke Warner Post & Pack It, da će njegova meta zaobilaznim putem voziti do svojeg sljedećeg odredišta, u nastojanju da otkrije, a zatim se riješi eventualne pratnje. Utipkao je naredbu za stvaranje datoteke okretanju praćenog vozila koja počinje odmah. Potom je zatvorio laptop i vratio ga u aktovku.

Trenutak nakon stoj e otvorio patentni zatvarač kombinezona i spustio staklo na prozoru da dođe do malo zraka, Karch je čuo glasan ženski vrisak s druge strane parkirališta. Okrenuo se prema zvuku, ali ništa nije vidio. Otvorio je vrata, izišao i osvrnuo se naokolo. Stavio je cigaretu u usta i pripalio je. Upravo se kanio vratiti u lincoln kad je čuo još jedan povik i vidio kretanje iza BMWa parkiranog desetak mjesta dalje.

Karch nije uza se imao futrolu sa SigSauerom. Skinuo ju je sa sebe i stavio ispod prednjeg sjedala prije nego stoje navukao kombinezon. Umjesto da sad pođe po Sig, spustio je gornju polovicu kombinezona i iz mađioničarskog džepa na hlačama izvadio maleni .25, potom je rukave kombinezona vezao oko struka i pošao istražiti tko vrišti.

Smjestivši maleni crni pištolj u dlan, ležerno se zaputio uz niz automobila, stigao do BMWa i čuo zvuk plača. Vidio je par kako stoj i pored automobila. Mladi muškarac i žena. Čovjek je savio ženu unatrag i pritisnuo je na haubu automobila. Nagnuo se na nju i ljubio joj vrat dok je ona neprestano okretala glavu s jedne na drugu stranu, kao da je pokušava odvojiti od ostatka tijela. Je li ovdje sve u redu? dovikne Karch.

Čovjek ga je pogledao.

Sve je u redu. Zašto ne odjebeš?

Karch je pošao uz bok automobila. Čovjek se odjednom odmaknuo od žene i okrenuo Karchu. Stajao je raširenih nogu i raku, čekajući.

Zašto je ne ostaviš na miru? reče Karch. Ne čini mi se da ona... Zašto ti ne odjebeš? Ona je dobro. Samo voli vikati, uredu?

Ne, nije u redu. Možda je ti voliš natjerati da viče. Tako dobivaš osjećaj da si glavni.

Tip je odjednom skočio naprijed, no Karch je očekivao taj napad. Poput iskusnog toreadora, brzo je koraknuo u stranu pred naletom zvijeri, te svojim rukama preusmjerio protivnikov nalet u parkirani kombi. Čovjek je glavom udario u vrata kombija, stvorivši udubljenje na limu. Dok se uspravljao i okretao, Karch je izveo svoj potez. Čvrsto je uhvatio .25 i zabio ga ispod čovjekove brade, utisnuvši cijev u mekanu kožu.

Osjećaš li to? Čini se malenim, zar ne? Kalibar 25, obična sitnica. Ispalim li metak, zabit će ti se ravno u mozak, ali neće imati dovoljno snage da iziđe.

Nekoliko će se puta odbiti od kosti lubanje i sve unutra pretvoriti u kašu.

Vjerojatno te neće ubiti, ali ćeš sliniti i voziti se u invalidskim kolicima do kraja a...

Hej, ostavi ga na miru reče žena iza njega. Ništa nije učinio.

Karch je pogriješio jer nije pazio na nju.

Umukni i makni se. Ovaj tip...

Tada je zgrabila Karcha s leđa, a on ju je lijevom rukom grubo gurnuo natrag, ne maknuvši cijev pištolj a s čovjekova vrata. Čuo je kako je silovito udarila u BMW i pala na tlo.

Johnny! kriknula je.

Vidiš što si učinio? vikne Johnny. Snagator. Pogledaj što si joj učinio. Vitez na bijelom konju.

Karch se odmaknuo od njega i koraknuo unatrag tako da ih je oboje mogao vidjeti. Žena je sjedila na tlu, raširenih nogu i doimajući se omamljeno. Johnny je potrčao k njoj, a ona ga je uhvatila oko vrata. Ponovno je počela plakati.

Karch se okrenuo i brzim koracima pošao prema svojem automobilu. Mislio je: Zašto sam to, dovraga, učinio? Ovdje sam samo iz jednog razloga.

Sjeo je u Lincoln, izišao s parkirališta i odvezao se. Vidio je kako Johnny stoji na parkiralištu i gleda za njim.

Karch je zaustavio automobil uz pločnik na Magnolia Boulevardu, upalio svjetlo i iz pretinca za rukavice izvadio knjižicu s frekvencijama Nacionalnog udruženja policijskih snaga. Knjižicu je kupio od Iversona za 500 dolara. Ondje je bila navedena svaka savezna, državna i lokalna služba za održavanje zakona i reda, te njima dodijeljene frekvencije za radio. Na vrhu svake stranice je velikim tiskanim slovima pisalo Isključivo za službe zakona i reda. Karch se smijao kad je to prvi put vidio.

Našao je tri frekvencije policije Burbanka i utipkao brojeve u skener montiran ispod kontrolne ploče. Potom je zatražio ponavljanje skeniranja sve tri frekvencije, te čekao i slušao. Ako par s kojim je maločas došao u sukob to prijavi policiji, on je morao znati.

Činilo se da je za četvrtak uvečer u Burbanku situacija prilično mirna. Dvije obiteljske svađe prijavljene su patrolama koje su otišle na mjesta događaja, a zatim se začuo poziv na parkiralište kraj bara Presnicks. Prijavljen je napad i prijetnja vatrenim oružjem.

Sranje! glasno vikne Karch.

Udario je šakom po upravljaču. Pogledao je na sat. Bila je gotovo ponoć. Znao je da nije daleko od uzletišta Burbank. Mogao bi poći onamo i naći drugi par registracijskih tablica. No već je kasno, pa je znao da bi morao otići iz Burbanka. Ubacio je u brzinu i vozio dok nije stigao do stambenog dijela. Skrenuo je u jednu ulicu i vozio duž jednog bloka prije nego što se zaustavio. Ugasio je svjetla, ispod sjedala izvukao originalne tablice automobila, uzeo bušilicu i izišao. Minutu kasnije vratio se u automobil s ukradenim tablicama u ruci. Gurnuo ih je ispod sjedala i opet ubacio mjenjač u brzinu. Vozio je duž cijeloga bloka prije nego što je ponovno upalio svjetla.

Vozio je na zapad i više se nije zaustavljao sve dok nije izišao iz Burbanka i našao se u North Hollywoodu. Slušao je opis sebe na frekvencijama policije Burbanka i morao se nasmiješiti. Opis što su ga dali dodao mu je dvadesetak kilograma i deset godina. Ostalo je bilo tako općenito da uopće ništa nije značilo. Broj registracije točno je odgovarao tablicama što su se sad nalazile ispod njegova sjedala, ali marka automobila nije bila točna. Njegov je automobil opisan kao Craiford LTD. Karch je pripalio cigaretu i pokušao se opustiti.

Burbank neće biti problem.

Bila je ponoć i Karch je zaključio da je Leo Renfro imao dovoljno vremena da pođe onamo kamo je naumio. Skrenuo je na parkiralište supermarketa otvorenog dvadeset četiri sata i zaustavio automobil. Tek stoje otvorio prijamnik QuikTrak, oglasio se njegov dojavljivač. Pogledao je broj i vidio daje Grimaldijev. Odlučio je da ga neće nazvati, te je čak isključio dojavljivač. Nije želio da se ponovno oglasi u neprikladnom trenutku.

Proradio je program QuikTrak i Karch je utipkao naredbu za datoteku s podacima o kretanju odašiljača pričvršćenog ispod Renfrova automobila. Na ekranu se pojavio plan grada sjevernog Los Angelesa, a crvena je crta prikazivala kretanje automobila. Karch je imao pravo. Renfro je vozio dugim, vijugavim putem kroz Valley, često u krugovima i s nekoliko zaokreta za tristo šezdeset stupnjeva. Kompjutor je pokazivao da odašiljač već dvanaest minuta miruje. Renfro se zaustavio. Na ekranu se vidjelo da se automobil nalazi u Ulici Citron u Tarzani. Dolazim, Leo glasno reče Karch. Upalio je motor i krenuo s parkirališta, na put za Tarzanu.

30.

Lako je našao cherokee. Bio je parkiran na kolnom prilazu ispred malene kuće u Ulici Citron. Dok je Karch prolazio onuda, pitao se zašto ga Renfro nije stavio u garažu. Nastavio je voziti i zaobišao blok, tražeći bilo što neobično ili sumnjivo. Potom je zaustavio lincoln uz pločnik pola bloka dalje od cherokeeja. Zavukao je ruke natrag u kombinezon i povukao patentni zatvarač. Izvadio je Sig iz futrole i pričvrstio prigušivač. Ostavivši lincoln otključan, za slučaj da mora brzo bježati, pješice se zaputio ulicom.

Prije nego što je prišao kući, Karch je čučnuo kraj cherokeeja i posegnuo za svojom satelitskom opremom. Povukao je uređaj i strgnuo žice. Potom je pošao do stražnjeg dijela automobila da bi uzeo antenu, te je sve stavio u poštanski sandučić u dnu kolnog prilaza. Opremu je namjeravao uzeti kasnije, kad se bude vraćao u lincoln.

Znatiželjan zbog Renfrove odluke da parkira automobil svima na vidiku, prišao je garaži i uperio snop svjetlosti malene džepne svjetiljke kroz jedan od prozorčića na vratima. Garaža je bila posve ispunjena sanducima šampanjca. Pretpostavio je da je riječ o ukradenoj pošiljci i pitao se bi li se kasnije isplatilo uložiti vrijeme i trud, te preseliti i prodati pošiljku. Vjerojatno bi sve to mogao prodati Vincentu Grimaldiju i lijepo zaraditi.

Odbacio je tu zamisao i usredotočio se na trenutačni zadatak. Prošao je ispred kuće i zaputio se duž lijeve strane, oprezno tražeći znakove da Renfro ima psa. Nisu ga zabrinjavali alarmi. Ljudi koji rade s onu stranu zakona rijetko kad imaju alarmne sustave. Znaju kako ih je lako aktivirati, te ne žele nikakav sigurnosni sustav koji bi do njihovih vrata mogao dovesti policiju.

Oprilike na pola puta niz bok kuće nalazila su se drvena vratašca. Karch ih je lako preskočio. Osvijetlio je travu i grmlje zasađene uz kuću. Nigdje nije vidio psećeg izmeta, ni tragova kopanja oko biljaka. Ugasio je džepnu svjetiljku i nastavio hodati prema stražnjoj strani kuće. Mjesec je davao dovoljno svjetlosti, pa mu džepna svjetiljka nije trebala.

Kad je stigao do stražnjeg ugla kuće, Karch je ugledao blještavu površinu bazena. Baš kad se počeo kretati duž stražnjeg zida, čuo je kako se otvaraju klizna vrata. Hitro se vratio do ugla i zauzeo položaj koji mu je omogućavao da sve dobro vidi. Kroz klizna je vrata izišao muškarac i prišao rubu bazena. Vlasnik poštanskog pretinca. Renfro. Zagledao se u bazen, a Karch je vidio automatski usisavač koji se polako kretao po dnu. Čovjek je potom pogledao gore, te se činilo da zuri u Mjesec. Karch je izišao iz skrovišta i podigao pištolj. Zbog buke prometa s obližnje autoceste, Renfro ga uopće nije čuo. Karch mu je hladnu cijev pištolja prislonio na potiljak. Renfro se ukočio, ali to je bila jedina reakcija. Ljudi koji se bave takvim poslovima očekuju da će prije ili kasnije na vratu osjetiti hladnu cijev pištolja.

Lijepa, vedra noć, je li? reče Karch.

Baš sam i ja to pomislio reče čovjek. Jesi li ti as herca? Taj sam.

Gledao sam, ali te nisam vidio.

Zato jer nisam bio ondje. Zaostao si za otprilike cijelo desetljeće, Leo. Stavio sam satelitski odašiljač na tvoj automobil. Nisam te morao slijediti.

Čovjek uči dok je živ.

Možda. Idemo unutra razgovarati. Drži ruke gore tako da ih mogu vidjeti.

Karch je jednom rukom zgrabio Renfrov ovratnik, a drugom je držao pištolj uperen u njegova leđa. Zaputili su se natrag prema kući.

Je li još netko unutra? Nije, samo ja.

Siguran si? Ako nekoga nađem unutra, ubit ću ga tek toliko da nešto dokažem.

Siguran sam da bi to učinio. Nema nikoga.

Kroz otvorena klizna vrata ušli su u ured. Karch je u jednom kraju sobe ugledao pisaći stol. Cijeli jedan zid bio je pokriven sanducima šampanjca. Karch je grubo gurnuo Renfra prema pisaćem stolu i pustio ga. Potom je zatvorio klizna vrata.

Ostani s ove strane stola.

Leo ga je poslušao. Držao je ruke podignute u visini prsa. Karch ga je zaobišao i stao s druge strane pisaćeg stola. Opazio je da se na stolu nalazi podstavljena kuverta što ju je ostavio za Renfra u poštanskom pretincu, kao i kuverta koja se već nalazila u pretincu. Obje su bile otvorene. Karch je sjeo na stolicu za pisaćim stolom i zagledao se u Renfra.

Bio si veoma marljiv, Leo.

O, neznani. Sve ide nekako slabo.

Doista? Glavom je pokazao prema sanducima šampanjca. Izgleda da kaniš nešto na veliko slaviti.

To je investicija.

Karch je podigao podstavljenu kuvertu i iz nje istresao asa herca. Bacio je kuvertu preko ramena i uzeo igraću kartu.

Herčev asa. Karta novca, Leo.

Stavio je kartu u jedan od džepova svojega kombinezona. Zatim je uzeo drugu kuvertu i pogledao je.

Znatiželjan sam. Što znači sedam, sedam, tri? Je li to nekakva šifra?

Da, šifra je. Zemljopisnog područja.

Karch odmahne glavom.

Trebao sam znati. Gdje?

Chicago. Nova je.

Da, tako je. Ti radiš za Chicago.

Ne, nije tako. Ni za koga ne radim.

Karch je kimnuo glavom, ali je smiješak na njegovu licu govorio da mu ne vjeruje. Podigao je drugu kuvertu i istresao sadržaj. Na stol su pale dvije putovnice. Uzeo je jednu i otvorio je na stranicu s fotografijom. Spajalicom su na jednoj strani bile pričvršćene vozačka dozvola i dvije kreditne kartice. No Karcha je više zanimala fotografija.

Jane Davis glasno pročita. Čudno, meni to izgleda kao Cassidy Black.

Pogledao je Renfra kako bi vidio Renfrovu reakciju. Na trenutak ju je opazio.

Iznenadenje, možda čak šok. Karch se nasmiješio.

Da, znam malo više no što misliš.

Podigao je drugu putovnicu, očekujući da će unutra naći Renfrovu fotografiju. Umjesto toga, ugledao je fotografiju djevojčice. Ispod fotografije pisalo je ime Jodie Davis.

Pa, možda ipak ne znam sve. Koga imamo ovdje? Renfro nije odgovorio.

Haj de, Leo, surađuj sa mnom. Među nama ne smije biti tajni. Jebi se. Učini ono što moraš, ali jebi se.

Karch se naslonio na stolici i zagledao se u Lea kao da ga procjenjuje.

Vi ljudi iz Organizacije mislite da ste tako nedodirljivi.

Ja nisam iz Organizacije, ali ti se ipak jebi.

Karch je kimnuo glavom kao da ga Renfrove riječi zabavljaju.

Dopusti da ti ispričam jednu priču o Organizaciji U Las Vegasu je prije mnogo vremena živio jedan mađioničar. Dugo je bio ondje, radio je u svim kockarnicama, ali nikad se zapravo nije probio. Uvijek je nastupao uz nekoga, nikad nije bio glavna zvijezda. Usput je sam odgajao sina. U svakom slučaju, imao je nastup u Clown Roomu u Circusu Circusu. Ništa posebno. Samo običan nastup za sitniš, uglavnom za napojnice. I tako, jedne je večeri izvodio trik s tri karte za stolom trojice muškaraca koji su neprestano tražili da ga ponavlja. Znaš, "učini to opet, pa ću ovoga puta shvatiti". Samo što nisu shvatili. Nisu otkrili gdje je as. Tako se to nastavljalo u beskraj, a jedan od njih sve se više živcirao. Kao da je mislio da taj mađioničar čini budalu od njega, ili tako nešto. Večer se bližila kraju. Mađioničar je završio svoj nastup i pošao u stražnju garažu po svoj automobil. Pogodi tko gaje ondje čekao. Ona tri tipa iz bara.

Karch je zastao, ali ne radi dojma. Priča ga je uvijek uzrujavala kad bi stigao do tog mjesta. Kad god bi o tome razmišljao ili pričao, činilo se da mu u grlu bijes ključa poput kiseline.

Jedan od njih, šef među njima, imao je čekić. Nisu izustili ni riječi. Samo su pograbili mađioničara i nagnuli ga na haubu njegovog automobila. Jedan mu je

kravatom vezao usta. Zatim je čovjek koji je imao čekić smrskao sve zglobove prstiju mađioničara. U jednom se trenutku onesvijestio, a kad su završili, jednostavno su ga ostavili na betonu kraj njegovog automobila. Više nikad nije radio kao mađioničar. Nije mogao čak ni novčić od četvrt dolara sakriti u dlanu. Kad god bi pokušao, odmah bi pao na pod. Običavao sam sjediti u svojoj sobi i slušati ga kako u susjednoj sobi pokušava izvesti trikove. Slušao sam kako novčić uvijek iznova pada na pod... Nakon to ga je za život zarađivao vozeći taksi. Rak gaje na koncu dokrajčio, ali umro je mnogo prije toga.

Karch pogleda Renfra. Znaš li tko je bio čovjek s čekićem? Renfro odmahne glavom.

To je bio Joey Marks. Čovjek Organizacije u Vegasu. Joey Marks je mrtavreče Renfro. I kao što sam rekao, ne radim za Organizaciju, kao ni za bilo koga drugoga.

Karch ustane i zaobiđe stol.

Došao sam po novac tiho reče. Pokrao si pogrešne ljude, a ja sam došao popraviti situaciju. Svejedno mi je radiš li za Chicago ili ne. Neću odavde otići bez novca.

Kakvog novca? Ja prodaj em putovnice. Ulažem u šampanjac. Ne kradem novac od ljudi.

Slušaj me, Leo. Tvoja je izvidnica mrtva. Kao i tvoj čovjek za kamere. Ne želiš doživjeti njihovu sudbinu, žarne? Dakle, gdje je novac? Gdje je Cassie Black? Renfro se okrenuo tako da je gledao prema Karchu, a iza leđa su mu se nalazila klizna vrata. Bazen je blistao u mraku. Spustio je bradu, kao da gleda u svoju nutrinu i nastoji donijeti odluku. Potom je lagano kimnuo i opet pogledao Karcha.

Jebi se.

Karch odmahne glavom.

Ne, Leo, ovoga si puta ti jebena stranka.

Spustio je cijev pištolja i smireno pucao. Metak je raznio Renfrovo lijevo koljeno. Prošao je kroz kost i tkivo, udario o pločice iza njega i odbio se prema kliznim staklenim vratima. Staklo se razbilo na velike komade koji su pali na pod i opet se razbili. Renfro je pao na pod i objema rukama uhvatio koljeno. Lice mu se iskrivilo od agonije.

Razbijanje stakla stvorilo je više buke no stoje Karch planirao. Na vratima je ostao samo jedan veliki nazubljeni komad stakla, uhvaćenu dnu okvira.

Zaključio je daje kuća vjerojatno izgrađena prije obveze stavljanja sigurnosnog stakla. Pogledao je u dvorište, nadajući se da je buka s autoceste prikrila zvuk razbijanja stakla.

Renfro je počeo dahtati i stenjati dok se kotrljao po staklu, ozlijedivši ruke i leđa. Pod je postao sklizak od krvi. Karch je prišao bliže i nagnuo se nad Renfra. Daj mi novac, Leo, i obećavam da će biti brzo i bezbolno.

Čekao je, ali nije dobio odgovor. Renfrovo je lice postalo grimizno. Usne su mu bile povučene unatrag, otkrivajući stisnute zube.

Leo? Leo, slušaj me. Znam da te užasno boli, ali poslušaj me. Ako mi ne daš novac, bit ćemo ovdje cijelu noć. Misliš da te sada boli? Ne možeš zamisliti što...

Jebi se! Nemam novac.

Karch kimne glavom.

Pa, barem napredujemo, je li? Prošli smo "Kakav novac?" fazu. Ako ga ti nemaš, gdje je?

Dao sam ga Chicagu.

Karch je zaključio da je odgovor stigao previše brzo. Pozorno je proučavao Renfrovo lice i zaključio da laže.

Ne bih rekao, Leo. Gdje je djevojka? Cassie Black, Leo, gdje je ona?

Renfro nije odgovorio. Karch je koraknuo unatrag i mirno ispalio metak u njegovo drugo koljeno.

Renfro je glasno vrisnuo, a zatim je uslijedio niz psovki što se pretvorilo u delirij i stenjanje. Okrenuo se na prsa, stisnuvši laktove uz tijelo i pokrivši lice rukama.

Noge su mu mlohavo ležale na podu, a krv je curila iz oba koljena. Karch je pogledao kroz razbijena vrata, preko bazena, provjeravajući je li se negdje upalilo svjetlo i tražeći bilo kakav znak da su susjedi nešto čuli. Čuo je jedino buku prometa. Nadao se da će to prikriti sve zvukove u kući.

Dobro, dobro nerazgovjetno izusti Leo. Reći ću ti. Pokazat ću ti.

U redu, Leo, to je dobro. Napokon napredujemo.

Renfro je podigao glavu i oslonio se na laktove. Počeo je puzati naprijed, prema razbijenim vratima, vukući noge za sobom i ostavljajući krvavi trag.

Reći ću ti s mukom je izgovorio kroz bol i suze. Pokazat ću ti.

Onda pričaj, Leo reče Karch. Kamo ideš? Nikamo ne možeš otići. Ne možeš čak ni hodati, za Boga miloga. Samo mi reci gdje je.

Renfro se još malo primaknuo vratima. Kad je progovorio, glas mu je bio isprekidan i jedva čujan.

Vidiš. ..shvaćaš... to je bio jebeni Mjesec. ..prazan Mjesec...

O čemu to govoriš? Gdje je novac?

Karch je shvatio da je pretjerao. Renfro je bio u deliriju od bolova i gubitka krvi. Uskoro će postati beskoristan.

Prazan Mjesec reče Renfro. Kriv je prazan Mjesec.

Karch je koraknuo uz njega.

Prazan Mjesec? reče. Što to znači?

Renfro se prestao kretati. Okrenuo je lice i pogledao Karcha. Na Leovu licu više nije bilo grča. Doimalo se gotovo opuštenim.

To znači da se svašta može dogoditi, kujin sine.

Glas mu je sada bio snažan. Odjednom se podigao s laktova na dlanove. Sasvim je ispružio ruke i gurnuo se naprijed, prema okviru kliznih vrata. Vratom je pao na nazubljeni komad stakla koji se još uvijek nalazio u okviru vrata.

Karch je prekasno shvatio što kani.

Ne, prokletstvo!

Ispružio je ruku, zgrabio Renfrov ovratnik i naglo ga povukao sa stakla. Spustio gaje na pod, uhvatio za rame i okrenuo na leđa.

Prekasno je reagirao. Duboka, široka posjekotina pružala se preko Renfrova vrata. Prerezao je vlastito grlo. Krv je šikljala s lijeve strane, gdje se nalazila vratna arterija.

Leo Renfro je blistavim očima promatrao Karcha. Na licu mu se pojavio okrvavljeni smiješak. Polako je podigao ruku i pritisnuo ranu na vratu. Glas mu je bio promukli šapat.

Izgubio si.

Leo je spustio ruku i pustio da mu krv teče iz vrata. Na licu mu je lebdio osmijeh dok je netremice gledao Karcha.

Karch se spustio na koljena i nagnuo nad njega.

Misliš da si me porazio? Je li? Je li? Misliš da si pobijedio?

Leo je mogao odgovoriti samo osmijehom. Karch je znao da je osmijeh značio Jebi se! Podigao je pištolj i pritisnuo cijev u Renfrova krvava usta.

Nisi pobijedio.

Nagnuo se unatrag i okrenuo lice u stranu. Povukao je okidač. Hitac je raznio stražnji dio Renfrove glave i trenutačno ga usmrtio.

Karch je povukao oružje i zagledao se u mrtvačevo lice. Oči su mu bile otvorene, a nekako se činilo da se još uvijek smiješi.

Jebi se. Nisi me pobijedio.

Naslonio se napete i osvrnuo naokolo. Vidio je da se mrlja krvi razmazala po potplatu jedne njegove cipele. Obrisao ju je palcem, a zatim je palac obrisao o Leovu košulju.

Ustao je i pogledao naokolo. Glasno je uzdahnuo. Znao je da mu predstoji duga noć traženja. Mora naći novac. Mora naći Cassie Black.

31.

Cassie Black je u petak ujutro stigla u autokuću u deset sati i javila se Rayu Moralesu da vidi kakva je situacija. On je primao njezine kupce dok je nekoliko dana izbivala s posla. Ray je rekao da je sve u redu ali da ima zainteresiranog za pokusnu vožnju s novim boxsterom u 4 sata. Čovjek je upravo sklopio ugovor s Warner Brothers za sedmeroznamenkastu cifru. Renfro je podatak otkrio u Hollywood Reporter.. te je očekivao da će to biti laka prodaja. Zahvalila mu je što je mislio na nju, te se zaputila u svoj ured, ali ju je zaustavio.

Jesi li dobro, mala? upita.

Svakako, zašto? –Ne znam. Ne izgledaš kao da si u posljednje vrijeme dovoljno spavala.

Cassie je podigla desnu ruku i obujmila lijevi lakat, još uvijek bolan od strujnog udara aktovke.

Znamreče. Samo sam razmišljala o nekim stvarima. Katkad me to drži budnom.

O kojim stvarima?

Ne znam. Ništa posebno. Bit ću u svojem uredu ako me zatrebaš. Tada je otišla i zaputila se u utočište svojeg sićušnog ureda. Spustila je naprtnjaču u prostor za noge ispod pisaćeg stola i sjela. Oslonila se laktovima na stol i prošla rukama kroz kosu. Poželjela je vrisnuti JA OVO VIŠE NE MOGU RADITI! No pokušala je potisnuti tjeskobu, podsjetivši se da će se njezin život uskoro promijeniti, ovako ili onako. Podigla je telefonsku slušalicu da bi provjerila ima li poruka, premda je u utorak ostavila općenitu poruku, rekavši da nekoliko dana neće biti na poslu i prebacivši pozive na Raya Moralesa dok se ne vrati. Ipak je našla četiri poruke. Jedna je bila od servisne radionice iz koje su javili da su gotovi po narudžbi rađeni naplatci za gume speedstera iz' 58. što ga je nedavno prodala. Drugi je poziv bio od jednog Rayevog kandidata, producenta u Foxu, od prije tjedan dana. Nije zvao zbog automobila što ga je vozio na pokusnoj vožnji. Samo je nazvao kako bi joj rekao da mu se sviđa njezin stil i želio je znati bi li s njim idući tjedan pošla na premijeru prijateljeva filma. Cassie se nije potrudila zapisati broj čovjekova mobitela.

Ako ti se sviđao moj stil, zašto nisi kupio automobil? rekla je u slušalicu.

Treća je poruka bila od Lea. U glasu mu se osjećala nervoza kakvu ranije nije čula. Poruka je stigla u 10 minuta iza ponoći tog jutra. Poslušala ju je tri puta.

Hej, ja sam. Što nije u redu s tvojim mobitelom? Nisam te mogao dobiti. U svakom slučaju, upravo sam donio pošiljke iz poštanskog pretinca Imam one stvari što si ih željela, ali postoji još nešto, nešto loše. Netko je nekako došao do adrese i nešto mi ubacio u pretinac. Asa herc iz Flaminga Ne znam što to znači, ali nešto zasigurno znači. Nazovi me kad primiš poruku. Primijeni sve mjere opreza i čuvaj se. O, i obriši ovo, u redu?

Cassie je pritisnula tipku tri na telefonu, obrisavši Leovu poruku prije nego što je prešla na četvrtu. Posljednji je poziv upućen u sedam i trideset tog jutra, ali nitko ništa nije rekao. Bilo je nekih zvukova u pozadini, nekoliko sekundi nečijeg disanja, a zatim spuštanje slušalice. Pitala se je li to bio Leo.

Spustila je slušalicu, ispružila ruku do naprtnjače i podigla je u krilo.

Prekopavala je po njoj dok nije našla svoj mobitel. Bio je isključen. Sjetila se daje to učinila prethodne večeri nakon stoje prekinula razgovor s Leom i zaključila kako ne želi daje ponovno nazove.

Sad je uključila mobitel i stavila ga na pisaći stol. Potom je nastavila prekopavati po torbi dok nije našla špil karata što ga je kupila u prodavaonici suvenira u Flamingu. Brzo ga je otvorila, okrenula karte licem prema sebi i počela tražiti asa herca. Sto se više približavala kraju špila, to je tjeskoba u njoj rasla. Kad je stigla do zadnje karte a da nije vidjela asa herca, glasno je opsovala i bacila špil preko stola. Udario je u poster Tahitija, a zatim su se karte rasule na sve strane, padajući po podu i stolu.

Prokletstvo!

Zagnjurila je lice u dlanove i pokušavala smisliti što će učiniti. Pograbila je telefonsku slušalicu da nazove Lea, ali se predomislila. Primijeni sve mjere opreza. Pomislila je na uporabu mobitela, ali je odbacila i tu ideju. Otvorila je ladicu stola, zgrabila šaku kovanica s pladnja namijenjenog olovkama i ustala.

Otvorila je vrata i gotovo se sudarila s Rayem Moralesom, koji je očito došao pogledati što se događa.

Ispričavam se rekla je i pokušala ga zaobići. Ray je pogledao u ured i vidio razasute igraće karte.

Što je, igrač neku novu igru? –Nedostaje mi jedna karta. Što?

Vratit ću se za nekoliko minuta, Ray. Moram prošetati.

Bez riječi je gledao kako prolazi kroz izložbeni salon i izlazi na ulicu.

Cassie je hodala duž cijelog bloka do zgrade Cinerame jer je znala da se ondje nalazi telefonska govornica. Utipkala je Leov broj i slušala kako telefon zvoni deset puta prije nego što je spustila slušalicu. Sad je već u sve sumnjala, pa je ponovno utipkala broj, za slučaj daje prvi put pogriješila. Ovoga je puta pustila da zazvoni dvanaest puta prije nego što je spustila slušalicu. Tjeskoba koja je počela rasti u njoj dok je pregledavala karte, sad je nabujala do razine panike. Nastojala se smiriti razmišljanjem o razlozima zbog kojih se Leo možda ne javlja na telefon. Mobitel i Leo povezani su poput sijamskih blizanaca. Ako mobitel nije uključen, znala je da bi njezin poziv bio preinačenu poruku. Ne bi čula neprestano zvonjenje. Dakle, telefon je uključen, ali se nitko ne javlja. Pitanje je zašto.

Bazen, odjednom se sjetila. Leo ujutro pliva. Ponio bi mobitel do stola kraj bazena, ali ga ne bi čuo ako pliva, ne uz šum vode oko sebe i bukom s autoceste povrh toga.

Objašnjenju je donekle smirilo. Još je jednom nazvala Leov broj, ali opet nije bilo odgovora. Spustila je slušalicu na aparat i odlučila se vratiti u autokuću. Vratit će se ovamo i ponovno pokušati nazvati za pola sata ili četrdeset pet minuta. Sjetila se da joj je Leo jednom rekao da pliva pet kilometara na dan. Nije imala pojma koliko je vremena potrebno za to, ali je zaključila da bi pola sata trebalo biti dovoljno.

Pet minuta kasnije opet je ušla u izložbeni salon autokuće i ugledala Raya u društvu muškarca sa šeširom na glavi koji je gledao srebrnu carreru. Rayju je opazio i kretnjom je pozvao k sebi.

Cassie, ovoj e gospodin Lankford. Želi kupiti automobil.

Čovjek se okrenuo i s nelagodom nasmiješio.

Pa, želim pogledati automobil. Mislim, voziti ga. Tada ćemo vidjeti.

Ispružio je ruku.

Terrill Lankford.

Prihvatila je njegovu ruku. Imao je čvrst stisak i posve suhu šaku. Cassie Black. Pogledala je Raya. Nije željela prihvatiti taj posao. Trenutačno nije razmišljala o prodaji automobila.

Ray, je li Billy stigao? Ili Aaron? Možda bi jedan od njih bio...

Meehan je na pokusnoj vožnji, a Curtiss dolazi tek u dvanaest. Želim da gospodinu Lankfordu pokažeš automobil.

Rayovje ton pokazivao da ga ljuti njezino šašavo ponašanje, te da neće dopustiti nikakvu raspravu. Svratila je svoju pozornost na Lankforda. Bio je uredan i dobro odjeven, pomalo starinski, stoje bilo u skladu sa šeširo. Sudeći prema njegovu blijedom licu, pretpostavila je da će ga zanimati zatvoreni automobil. No to je u redu jer boxster ne postoji u takvom obliku. Tako ostaje samo skuplja carrera.

Koji vas model zanima?

Lankford se nasmiješio, pokazujući savršene zube. Cassie je opazila da su mu oči sive, što je činilo neobičnu kombinaciju s čovjekovom izrazito crnom kosom.

Nova carrera, mislim.

Pa, pripremit ću automobil. Kad biste bili tako ljubazni pa Rayu dali svoju vozačku dozvolu i osiguravajuću karticu, on će ih kopirati dok ja pripremim automobil.

Lankford je otvorio usta, ali ništa nije rekao.

Imate dokaz da ste osigurani, zar ne? upita Cassie.

Naravno, naravno.

Dobro, onda neka se Ray pobrine za to, a ja idem po automobil. Otvoreni ili zatvoreni?

Oprostite?

Zatvoreni automobil ili kabriolet?

Oh. Pa, tako je lijep dan, zašto ne bismo uzeli kabriolet?

Dobro zvuči. Imamo jednog na raspolaganju. Boja je arktičko srebrna. Kako vam se to čini?

Sjajno.

U redu, dođite do natkrivenog parkirališta kad završite s Rayom.

Pokazala je prema staklenim vratima na suprotnoj strani izložbenog salona.

Naći ćemo se ondjereče Lankford.

Dok je Ray vodio klijenta u računovodstvo, gdje se nalazio uređaj za kopiranje, Cassie je pošla u njegov ured i s ploče uzela ključ srebrnog kabrioleta. Potom je ušla u svoj ured i uzela novčanik iz naprtnjače.

Pogledala je naokolo, a svugdje su se nalazile razasute igraće karte, te je shvatila da će Lankforda, bude li želio kupiti automobil, morati smjestiti u Rayov ured dok ona ne počisti. Sad nema vremena za to.

Zaputila se iz ureda, ali se tada nečega sjetila. Uzela je mobitel s pisaćeg stola i pričvrstila ga za pojas. Za slučaj da Leo nazove, pomislila je.

Zaputila se prema natkrivenom parkiralištu. Stigla je do automobila, sjela za upravljač, gurnula novčanik u prostor za CDe ispod kontrolne ploče i upalila motor. Spustila je stakla na prozorima i krov, provjerila gorivo i vidjela da ima

četvrtinu spremnika, te odvezla automobil do ulaza u izložbeni salon baš kad se ondje pojavio Lankford.

Nadam se da nemate ništa protiv da ja vozim dok se ne izvučemo odavde viknula je kako bi nadglasala zvuk motora koji je bio prilično glasan dok se motor zagrijavao. Zatim ćete vi preuzeti.

Lankford se nasmiješio, kretnjom joj pokazao da se slaže i sjeo na mjesto suvozača. Izišla je na Sunset, a zatim skrenula na sjever. Na Hollywood Boulevardu skrenula je lijevo i vozila do Cahuenge, te pošla na sjever prema brdima i Mulholland Driveu.

U početku su se vozili u tišini. Cassie je voljela puštati da potencijalni kupci slušaju automobil, osjete njegovu moć u zavojima, zaljube se u njega, prije bilo kakvih razgovora. Nije voljela reklamirati automobil i hvaliti njegove osobine sve dok mušterija ne sjedne za upravljač. Osim toga, nije razmišljala o Lankfordu i njegovom zanimanju za automobil vrijedan sedamdeset pet tisuća dolara. Neprestano je mislila na Leov poziv i nervozu što ju je čula u njegovu glasu.

Carrera se s lakoćom penjala zavojima Mulhollanda od Cahuenge do vrha Santa Monica Mountains. Na vidikovcu iznad Hollywooda skrenula je s ceste, ugasila motor i izišla.

Vi ste na redu reče, progovorivši prvi put otkako je sjela u automobil.

Prišla je ogradi na rubu i zagledala se u školjku Hollywood Bowla daleko dolje. Njezin je pogled potom prešao preko Hollywooda do nebodera u gradu. Smog ružičastonarandaste nijanse pokrivao je grad. Ali nekako nije izgledalo baš tako loše.

Lijepi pogledreče Lankford iza nje.

Katkad.

Okrenula se i gledala kako sjeda na vozačevo mjesto. Zaobišla je automobilu sjela na mjesto suvozača.

Zašto neko vrijeme ne biste vozili Mulhollandom? Steći ćete dobru sliku o tome što ovaj automobil može. Možemo se Laurel Canyonom vratiti dolje i potom u Hollywood. Na autocesti ćete moći malo ubrzati, vidjeti kako ide.

Dobro zvuči.

Brzo je našao kontakt bravu na lijevoj strani i upalio motor. Izišao je s parkirališta unatrag, a zatim ubacio u prvu brzinu i krenuo Mulhollandom. Vozio je cijelo vrijeme držeći jednu ruku na mjenjaču. Cassie je odmah vidjela da zna što radi.

Čini mi se da ste već vozili jedan od ovakvih automobila, ali ipak ću vam iznijeti njegove prednosti.

To je u redu.

Počela je nabrajati osobine automobila, počevši s novim motorom koji se hladi vodom i transmisijom, te prešavši na ovjes i kočnice. Potom je prešla na unutrašnjost kabine vozila i počela govoriti o pogodnostima.

Imate kontrolu okretaja, trenja, kompjutor, sve uobičajeno. Imate CD, automatske prozore i krov, dva zračna jastuka. A ovdje dolje...

Pokazala je između svojih nogu do prednjeg dijela svojeg sjedala. Lankford je pogledao dolje, ali je brzo vratio pogled na cestu.

... imate uređaj za presijecanje zračnog jastuka, za slučaj da putujete s malenim djetetom. Imate li djece, gospodine Lankford?

Zovite me Terrill. I ne, nemam djece. A vi?

Cassie trenutak nije odgovorila.

Zapravo nemam.

Lankford se nasmiješio.

Zapravo nemate? Mislio sam da žena na to pitanje može odgovoriti samo da ili ne.

Cassie je ignorirala njegove riječi.

Što mislite o automobilu... Terrill? Veoma ugodan. Veoma udoban. Jest. Dakle, čime zarađujete za život?

Pogledao ju je. Vjetar je prijetio da će mu odnijeti šešir. Podigao je ruku i nabio ga na glavu.

Pretpostavljam da bi se moglo reći da se bavim otklanjanjem kvarova reče. Ja sam poslovni savjetnik. Imam vlastitu kompaniju. Sređujem stvari. Sve i svašta. Zapravo sam mađioničar. Pobrinem se da nestanu problemi drugih ljudi. Zašto pitate?

Samo sam znatiželjna. Ovi su automobili skupi. Zacijelo ste veoma dobri u svojem poslu.

O, jesam. Jesam. A cijena nije problem. Plaćam gotovinom. Zapravo, Cassie, očekujem da ću uskoro doći do velike svote novca. Veoma uskoro, kad smo već kod toga.

Cassie ga je pogledala i odjednom osjetila strah. To je više bilo instinktivno nego intuitivno. Lankford je malo jače pritisnuo papučicu gasa i porsche se počeo brže kretati zavojima. Opet ju je pogledao.

Cassie. Od čega je to skraćenica? Cassandra? Cassidy.

Kao Butch? Vaši su roditelji ljubitelji odmetnika?

Kao Neal. Moj je otac uvijek bio na putu. Ili mi je barem tako rečeno.

Lankford se namrštio i još jače pritisnuo papučicu gasa. To je velika šteta. Moj otac ija, bili smo bliski.

Ja se ne žalim. Ne biste li malo usporili, gospodine Lankford? Željela bih u jednom komadu stići do izložbenog salona, ako nemate ništa protiv.

Lankford u početku nije odgovorio ni glasom ni stopalom. Automobil je jurio kroz još jedan zavoj, a gume su škripale dok su se nastojale zadržati na cesti.

Rekla sam, ne biste li...

Dakonačno će Lankford. Želite se živi vratiti natrag.

Nešto u tonu kojim je Lankford izgovorio te riječi otkrivalo je da ne govori o mogućnosti prometne nesreće. Cassie ga je pogledala i pomaknula se na sjedalu tako da je pritisnula tijelo uz vrata.

Molim?

Rekao sam da želite biti sigurni da ćete se živi vratiti natrag, Cassidy.

U redu, zaustavite automobil. Ne znam što mislite da...

Lankford je naglo pritisnuo kočnicu i trgnuo upravljač ulijevo. Porsche je klizio i okrenuo se za 180 stupnjeva prije nego što se zaustavio. Pogledao ju je i nasmiješio se, a zatim je opet ubacio u brzinu. Automobil je naglo poletio naprijed i opet počeo juri ti zavojima, natrag u smjeru iz kojeg su došli.

Kojeg vruga radite? vikne Cassie. Zaustavite automobil! Smjesta stanite!

Cassie je podigla desnu ruku i uhvatila se za gornji dio nosača vjetrobrana.

Njezin je um radio jednakom brzinom kojom se kretao automobil dok je pokušavala smisliti plan za bijeg.

Zapravo, moje ime nije Lankfordgovorio je čovjek koji je sjedio kraj nje.

Pročitao sam ga u knjizi što sam je noćas našao u kući Lea Renfra. Zove se Strijelac, pa sam je malo prolistao. Mislio sam da govori o nekom tipu koji se bavi istim poslom kao ja, ali nije. Ali, dovraga, kad mi je tvoj šef prišao u

izložbenom salonu i pitao me za ime, samo mi je to palo napamet, shvaćаш. Moje je ime Karch. Jack Karch. I došao sam po novac, Cassie Black.

Kroz užas koji je rastao u Cassie probila se jedna misao. Jack Karch, pomislila je. Poznato mi je to ime.

32.

Porsche se divlje kretao kroz slalom Mulhollanda. Jack Karch je sad vozio prebrzo za svoje sposobnosti i automobil je često prelazio žutu crtu po sredini dvosmjerne ceste, a zatim skretao na drugu stranu i djelomice izlazio s ceste. Karch je vozio tako da se broj okretaja popeo do crvene oznake, ali nije želio maknuti ruku s upravljača da bi ubacio u veću brzinu. Motor je urlao i protestirao dok je automobil ulijetao u zavoje. Cassie se objema rukama držala za nosač vjetrobrana, ali se ipak divlje bacakala s jedne na drugu stranu. Karch je vrisnuo kako bi nadglasao buku motora.

ŽELIM JEBENI NO VAC!

Nije mu odgovorila. Bila je previše zauzeta gledajući vrtoglave zavoje pred njima, uvjeren da će sletjeti s ceste i pasti u provaliju.

MARTIN JE MRTAV! PALTZ JE MRTAV! LEO JE MRTAV! Okrenula se prema njemu kad je izgovorio Leovo ime. Činilo joj se da joj se srce lomi. Karch je malo usporio. Stišala se buka motora i vjetra.

Svi su mrtvi reče. Ali zapravo ne želim i ne moram tebe ozlijediti, Cassie Black. Nasmiješio se i odmahnuo glavom.

Zapravo, divim ti se. Dobro obavljaš posao i ja to cijenim. Ali došao sam po novac i ti ćeš mi ga dati. Daj mi novac i bit ćemo kvit. Cassie je govorila polako i odlučno.

Ne znam o čemu govorite, u redu? Molim vas, zaustavite automobil.

Izraz iskrenog razočaranja pojavio se na Karchovu licu, te je odmahnuo glavom.

Cijelu sam noć proveo u Leovoj kući. Sve sam pretražio. Našao sam mnogo šampanjca i aktovku što sam je tražio. Ali nisam našao ono što je trebalo biti u aktovki. I nisam našao tebe sve do zore, kad sam otkrio da si mi na dohvat ruke. Leov mobitel. Pritisnuo sam tipku za ponavljanje zadnjeg poziva i dobio autokuću. Zatim sam nazvao centralu i, gle čuda, čujem ime Cassie Black. Prebacio sam se na taj broj samo da ti čujem glas. "Dobili ste Cassie Black u HollywoodPorscheu. Neću raditi nekoliko dana, ali ako ponovno nazovete i zatražite da vas spoje s Ray om Moralesom, on može..." Bla, bla, bla, nemoj mi lagati, jebi ga. To mi se ne sviđa. ŽELIM NOVAC!
REKLASAM, ZAUSTAVI AUTOMOBIL!

Svakako.

Karch je naglo skrenuo desno, te su silovito skrenuli na šljunčanu stazu stoje vodila između borova. Cassie je pomislila da je riječ o požarnoj cesti ili nekakvom javnom pristupnom putu. Bez obzira o čemu je riječ, Karch ju je vozio dalje od drugog prometa, od potencijalnih svjedoka.

Kad su prošli oko dvjesto metara, Karch je pritisnuo kočnice i porsche se uz klizanje na šljunku zaustavio. Cassie je poletjela naprijed, sigurnosni ju je pojas zaustavio da ne udari u vjetrobran, a zatim opet natrag. Tek što se oporavila od naglog kočenja, Karch se već nagnuo preko središnje konzole i pritisnuo joj dugu tamnu cijev pištolja na lice. Podigao je slobodnu ruku i čvrsto je uhvatio ispod brade.

Slušaj me. Slušaš li me?

Stiskao joj je čeljust pa nije mogla govoriti. Kimnula je glavom.

Dobro. Ono što moraš znati je da ljude za koje radim trenutačno zanima samo jedno. Novac. Ništa drugo. Zato nemoj biti poput tvojih prijatelja Leai Jerseyja. Tako jedino možeš stradati.

Cassie je samo zurila u njega niz cijev pištolja. Vidjela je da ima pričvršćen prigušivač.

Nemoj razmišljati reče Karch. Samo pričaj.

Malo je popustio stisak kako bi mogla govoriti.

U redu rekla je. Nemoj me ozlijediti i reći ću ti gdje je.

Učinit ćeš više od toga, dušo. Odvest ćeš me do novca. Uredu. Štogaod...

Prekinuo ju je tako što joj je stisnuo vrat.

Imaš jednu priliku. Razumiješ?

Cassie kimne glavom. Karch je polako popustio stisak i maknuo ruku. Naginjao se natrag prema svojem sjedalu kad je odjednom pucnuo prstima i opet se nagnuo prema njoj. Pružio je ruku prema njezinu licu i ona se trgnula, ali je njezova ruka prošla ispred njezina lica do uha.

Pogledao sam tvoj ured u autokući prije nego što si se pojavila. Igraće karte svuda naokolo. Kao da si nešto tražila. Jesi li ovo tražila?

Povukao je ruku natrag i tobože izvukao nešto iz njezina uha. Držao je to ispred njezina lica. As herca. Nasmiješio se.

Čarolijareče.

Tada se sjetila. Čarolija. Ime Karch. Sjetila se napisa u novinama. Čitala ih je u gradskom pritvoru prije podizanja optužnice protiv nje. Jack Karch. On je bio taj.

Pročitao j e nešto na njezinom licu.

To ti se nije svidjelo, je li? Pa, imam još. Nakon što riješimo poslovni dio, pokazat ću ti pravi trik nestaj anja.

Udobnije se smjestio iza upravljača, a njegova je desna ruka i dalje bila ispružena preko središnje konzole, držeći cijev crnog pištolja uperen u njezina rebra.

Dakle, morat ćemo surađivati, slažeš li se? Ubaci u brzinu.

Pritisnuo je kvačilo, a onaj e ubacila mjenjač u prvu brzinu. Pokrenuo je automobil. Okrenuo gaje i vozio natrag šljunčanom stazom prema Mulhollandu. Malo kasnije zatražio je drugu brzinu i ona je poslušala. Opet je počeo govoriti, kao da su izišli u nedjeljnu vožnju.

Znaš li, moram ti reći, način na koji si to izvela ja... skidam ti šešir. Mislim, znaš, da su okolnosti drukčije... ti i ja, mogli smo... ne znam, učiniti nešto.

Maknuo j e ruku s upravljača i pokazao mjenjač brzina.

Vidiš, dobro surađujemo.

Nije odgovorila. Znala je daje psihopat, sposoban iskreno pričati o suradnji sa ženom koju drži na nišanu pištolja. Cassie je znala da mora nešto poduzeti, promijeniti situaciju. Znala je da će je taj čovjek ubiti. Ona će sudjelovati u triku nestajanja što gaje obećao. Morala se nasmiješiti ironiji situacije. Znala je da bi mogla tvrditi da ju je taj čovjek već ubio, prije šest i pol godina.

Što je tako smiješno?

Pogledala ga je. Opazio je njezin smiješak.

Ništa. Hirovi života, valjda. I slučajnosti.

Misliš kao sudbina, peh, takve stvari?

Ležerno je pomaknula svoju desnu ruku ako da joj je šaka počivala između nogu. Karch je to opazio i jače joj utisnuo cijev pištolja u tijelo.

Kao što je prazan Mjesec?

Naglo se okrenula prema nj emu.

Da, Leo je noćas spomenuo nešto o tome. Kasnije, dok sam pretraživao kuću, pročitao sam nešto o tome u jednoj od onih njegovih knjiga. Bio je veliki vjernik. To mu na kraju nije baš previše pomoglo, zar ne? Kamo?

Vozili su se kroz šumarak borova, približavajući se Mulhollandu. Cassie je shvatila da bi to mogla biti njezina najbolja prilika. Duboko je udahнула i odlučila djelovati.

Kad stigneš onamo gore...

Počela je podizati lijevu ruku, kao da će mu pokazati smjer, ali je tada naglo izbacila desnu ruku, odmaknuvši cijev pištolja sa svojeg tijela. Potom je lijevom rukom zgrabila upravljač, a istodobno se njezina desna ruka spustila ispred sjedala, te je pritisnula uređaj kojim se sprečava otvaranje zračnog jastuka. Naglo je okrenula upravljač desno i automobil je skrenuo sa šljunčane staze,

zabivši se ravno u deblo bora. Sve se dogodilo tako brzo da Karch nije imao vremena viknuti ili pucati.

Zračni jastuk na vozačevoj strani izletio je iz volana čim je automobil udario u stablo. Zabio je Karcha unatrag, uz naslon za glavu.

Sigurnosni pojas zadržao je Cassie da ne poleti naprijed, ali je ipak glavom udarila u vjetrobran. Na trenutak je bila omamljena, ali je znala da mora biti brza. Otkopčala je sigurnosni pojas i mahnito nastojala otvoriti vrata. Nisu se pomaknula. Nije pokušala drugi put. Podigla se na sjedalu i skočila iz automobila. Odmah je počela trčati nizbrdo između stabala. Nije se osvrnula prema porscheu.

Karcha je sudar malo više omamio. Zračni ga je jastuk tresnuo poput šake u prsa i čeljust. Sićušna količina eksploziva koja ga je izbacila iz upravljača također ga je opekla po vratu i licu. Udarac mu je izbacio pištolj iz ruke, te je pao na jedno od malenih stražnjih sjedala. Kad se zračni jastuk počeo ispuhivati, oslobodio mu je lice, te se donekle pribrao. Pokušao je skočiti sa sjedala, ali gaje držao sigurnosni pojas. Brzo ga je otkopčao i podigao se na koljena na sjedalu. Gledao je u svim smjerovima i napokon opazio Cassie Black koja se brzo udaljavala kroz šumarak.

Instinktivno je znao daje neće uhvatiti. Imala je veliku prednost i vjerojatno je znala kamo ide. To je njezino područje, a ne njegovo.

Jebi ga!

Pogledao je u stražnji dio automobila i našao SigSauerna. stražnjem sjedalu.

Okrenuo je ključ i pokušao ponovno upaliti motor. Ništa se nije dogodilo.

Nekoliko je puta okretao ključ naprijednatrag, ali čuo je samo zvuk škljocanja.

Jebi ga!

Pokušao je otvoriti vrata, ali nije uspio. Udarac u stablo očito je do te mjere oštetio trup automobila da se vrata ne mogu otvoriti. Počeo se opet penjati na sjedalo i tada je ugledao maleni crni novčanik što ga je Cassie Black stavila u prostor za CDe ispod kontrolne ploče. Posegnuo je za njim i otvorio ga. Iza prozirne plastične folije nalazila se kalifornijska vozačka dozvola. Proučavao je fotografiju Cassie Black, a zatim pogledao adresu. Stanuje u Ulici Selma u Hollywoodu.

Karch je pogledao prema šumi. Cassie Black je odavno nestala. Ipak, stojeći na prednjem sjedalu porschea, podigao je novčanik kao da se ona negdje skriva i promatra ga.

Gledaj što sam našaoviknuo je. Još nisi pobijedila, dušo!

Skinuo je prigušivač s pištolja i jednom pucao u zrak, tek toliko da joj stavi do znanja da dolazi.

Dok je Cassie oprezno trčala niz brdo, čula je glazbu i koristila je za određivanje smjera. Najzad je izišla iz šume na parkiralište za koje je shvatila da se nalazi iza Hollywood Bowla. Pretpostavila je da filharmonija vježba. Pošla je pristupnom cestom do Highlanda, a zatim se zaputila Sunsetom.

Trebalo joj je dvadeset minuta da se vrati do autokuće. Kad se približila, ugledala je dva crnobijela policijska automobila parkirana na ulazu u parkiralište. Ondje je također bio neobilježeni automobil s policijskim svjetlom na kontrolnoj ploči, parkiran na pločniku ispred izložbenog salona. Iza njega bilo je parkirano vozilo hitne pomoći, ali su stražnja vrata bila zatvorena. Na pločniku je stajalo mnogo ljudi, uključujući većinu djelatnika autokuće. Cassie je prišla prodavaču po imenu Billy Meehan koji je zaprepaštena izraza lica zurio u izložbeni salon.

Billy, što se dogodilo?

Pogledao ju je i oči su mu se raširile.

O, hvala Bogu! Mislio sam da si i ti unutra s njima. Gdje si bila? Cassie je oklijevala, a tada se odlučila za laž koja tehnički i nije bila laž.

Pošla sam u šetnju. Unutra s kim?

Meehan joj je položio ruke na ramena i sagnuo se prema njezinom licu kao da će joj reći veoma loše vijesti. I rekao joj je:

Došlo je do pljačke. Netko je prisilio Raya i Connie da legnu na pod u njezinom uredu i pucao u njih.

Cassie je pokrila lice rukama i potisnula vrisak.

Zatim su ukrali srebrni kabriolet. Mislili smo da si ti možda, ovaj, talac ili tako nešto. Drago mi je da si dobro.

Cassie je samo kimnula glavom. Ray Morales je čuvao tajnu o njezinoj prošlosti. Shvatila je da bi je drugi djelatnici odmah prijavili policiji kao sumnjivu osobu da su znali za to. Možda je Karch računao na to.

Odjednom je osjetila malaksalost i morala je sjesti. Praktički je kliznula niz Meehanovo tijelo i sjela na pločnik. Pokušala je shvatiti što se dogodilo i jedino mogla zaključiti da je Karch zacijelo ubio Raya i Connie jer nije imao krivotvorenu vozačku dozvolu na ime Lankford. Znao je da nikako ne smije ostaviti trag sa svojim pravim imenom. Ne s obzirom na ono što je kanio učiniti s njom.

Cassie, je li ti dobro?

Jednostavno ne mogu vjerovati... Jesu li mrtvi?

Da, oboje. Pogledao sam unutra prije nego što je stigla policija. Nije bio lijepi prizor.

Cassie se nagnula naprijed i povratila u žlijeb uz pločnik. Odjednom je izbacila sve iz sebe. Rukom je obrisala usta.

Cassie! viknuo je Meehan dok ju je gledao. Idem po jednog bolničara.

Ne, nemoj. Dobro mi je. Samo... siroti Ray. Samo je želio pomoći.

Kako to misliš?

Shvatila je da je pogriješila kad je glasno izgovorila svoje misli.

Mislim, bio je samo drag čovjek. Connie, također. Dali bi ključeve ili novac.

Zašto ih je morao ubiti?

Znam. To nema nikakvog smisla. Usput rečeno, jesi li nekoga vidjela?

Ne, zašto?

Opazio sam da si govorila kao da se radi o jednom muškarcu. Ne, nisam bila ovdje. Tako sam rekla jer mi se to čini najvjerojatnijim. Sad ne mogu jasno razmišljati.

Znam što misliš. Ne mogu vjero vati da se ovo događa.

Sjedila je uz cestu pokrivši lice rukama, opterećena golemim osjećajem krivnje. Riječi ja sam to učinila, ja sam to učinila, ja sam to učinila neprestano su joj prolazile glavom. Znala je da mora otići odavde i nikad se ne osvrnuti.

Skupila je snagu i ustala, uhvativši se za Meehanovu ruku kao za oslonac.

Jesi li sigurna da ti je dobro? upitao je. Da, jesam. Dobro sam. Hvala, Billy.

Vjerojatno bi policiju trebala obavijestiti da si dobro i da si ovdje.

Dobro, hoću. Zapravo, možeš li im ti to reći umjesto mene. Nisam sigurna da želim ući onamo.

Svakako, Cassie, odmah im idem reći.

Cassie je pričekala nekoliko trenutaka nakon što se Meehan udaljio, a zatim je krenula pločnikom do uličice što je prolazila iza autokuće. Hodala je uličicom iza servisa do druge strane autokuće i stigla do parkirališta autokuće. Srebrni boxster, što joj ga je Ray stavio na raspolaganje, bio je ondje. Uvijek ga je parkirala na prodajnom parkiralištu, za slučaj da se neki potencijalni kupac zainteresira.

Automobil je bio otključan, ali se njezin ključ nalazio u naprtnjači u njezinom uredu. Otvorila je vrata i povukla kvačicu za otvaranje haube. Zaobišla je automobil, podigla poklopac i izvadila knjižicu o automobilu u kožnom uvezu, a potom je zatvorila haubu i sjela na mjesto vozača. Unutar korica nalazio se ključ da ga eventualni vlasnik može staviti u lisnicu, za hitne slučajeve. Izvadila ga je, upalila motor i izišla s parkirališta u uličicu. Vozila je polako i ravnomjerno sve dok nije prošla dva bloka. Potom je izišla na Sunset i skrenula desno, udaljavajući se od autokuće prema Autocesti 101.

Suze su joj tekle niz obraze dok je vozila. Ono što se dogodilo u autokući sve je promijenilo. Leova je smrt bila strašna i duboko ju je boljela. Ali Leo je bio u tom krugu i znao je kakve su opasnosti. Ray Morales i Connie Leto, šefica računovodstva, bili su nedužni. Njihove su smrti pokazivale do kojih je granica Karch spreman poći kako bi se dokopao novca. Zapravo je to značilo da više uopće nema granica. Za Karcha, za njezinu krivnju, za bilo što.

33.

Karch je gledao kroz prozor taksija dok je prolazio kraj Porsche autokuće. Nije se obazirao na niz policijskih i televizijskih vozila okupljenih oko staklenih zidova izložbenog salona. Pogledom je proučavao brojne ljude koji su stajali na pločnicima. Nadao se da će ugledati Cassie Black, ali je znao da je zakasnio. Njegov mobitel nije imao signala u brdima. Morao je hodati do Mulhollanda, a zatim do vidikovca iznad Hollywooda, sjetivši se da je ranije ondje vidio

telefonsku govornicu. Trebalo mu je gotovo sat vremena da sve to prijede. Zatim je prošlo još dvadeset minuta dok se nije pojavio taksi što ga je pozvao.

Taksist je na vrlo lošem engleskom rekao nešto o onome što se dogodilo u autokući, ali Karch nije obraćao pozornost. Taksije vozio duž još nekoliko blokova i skrenuo u Wilcox. Karch mu je rekao neka stane ispred hollywoodske prodavaonice suvenira. Platilo je i izišao. Nakon što se taksi udaljio i ponovno skrenuo na Sunset, prešao je ulicu do svojeg lincolna, parkiranog uz pločnik. Imao je nove tablice što ih je tog jutra uzeo na višednevnom parkiralištu. Karch je sjeo u automobil i upalio motor. No prije nego što je krenuo, potražio je Selmu na planu grada. Vidio je da ima sreće. Stići će onamo za manje od pet minuta.

Nikakav automobil nije bio parkiran ispred ili na kolnom prilazu bungalova koji je odgovarao adresi navedenoj u vozačkoj dozvoli Cassie Black. Kuća se nalazila na kraju slijepe ulice i Karch se odlučio za izravan pristup. Skrenuo je na kolni prilaz i zaustavio automobil. Provalu u kuću usred bijela dana nije smatrao mudrim potezom, ali morao je ući i vidjeti je li Cassie Black već bila ondje. Zaključio je daje najsigurnij i način poći ravno unutra. Kad se zaustavio na kolnom prilazu, dvaput je zatrubio i čekao. Na koncu je ugasio motor, izišao i popeo se uz nekoliko stuba do ulaznih vrata, vrteći privjesak s ključevima oko prsta. Kad je stigao do vrata, sagnuo se i podigao alat za obijanje brava Brzo se dao na posao oko zasuna, ponašajući se poput čovjeka koji ima problema sa svoj im ključevima. Nije imao pojma promatra li ga netko, ali izvodio je dobru predstavu.

Obio je bravu za otprilike četrdeset sekundi. Potom je okrenuo kvaku i ušao. Hej, Cassie? glasno je viknuo, za slučaj da neki susjed promatra Hajde, čekam te! Zatvorio je vrata, izvukao pištolj i brzo pričvrstio prigušivač. Započeo je hitro pretraživanje kuće, od prostorije do prostorije.

Bila je prazna. Počeo je drugo i sporije pretraživanje, temeljito proučavajući sve i nastojeći utvrditi je li Cassie Black bila u kući otkako mu je pobjegla u brdima. Dom je, premda oskudno namješten, djelovao uredno. Zaključio je da još nije bila ovdje. Sjeo je na kauč u dnevnom boravku i razmišljao što bi to moglo značiti. Možda već ima novac, ili uopće nema novac? Je li skriven u kući Lea Renfra, a njemu je nekako promaknuo tijekom cijele noći traženja? Još je gora bila mogućnost da je Leo Renfro govorio istinu kad je tvrdio daje već predao novac svoj im kontaktima iz Chicaga.

Karch je osjetio nešto kvrgavo ispod mjesta na kojem je sjedio. Pomaknuo se na kauču i podigao jastuk. Podigao je vješalicu za odjeću na kojoj je bilo pričvršćeno sedam lokota. To ga je podsjetilo kako se izuzetno sposobnom pokazala Cassidy Black. U tom je trenutku odlučio da će je loviti do kraja svijeta ako otkrije da je novac kod nje i ona pobjegne. Ne za Grimaldija i zasigurno ne za bezimenu grupu koja vuče konce iz Miamijsa. Učinit će to za sebe.

Ostavio je vješalicu na stoliću za kavu i ustao kako bi započeo treće pretraživanje kuće. Ovo će najduže trajati.

Spavaća je soba bila logično mjesto za početak. Karch je znao da ljudi vole spavati tako da im srcu drage stvari budu u blizini. Soba bijelo oličenih zidova bila je namještena samo osnovnim stvarima: veliki krevet, dva noćna ormarića, komoda i zrcalo. Uokvireni poster prizora s plaže na Tahitiju nalazio se na zidu. Trenutak gaje proučavao i brzo shvatio daje to duplikat postera što ga je vidio u uredu Cassidy Black kad je ušao onamo dok ju je tražio u izložbenom salonu. Promatrao je taj poster kad je unutra zavirio upravitelj i pitao može li mu pomoći.

Karch je prišao zidu i zagledao se u poster, pitajući se ima li kakvu važnost za njegovu misiju. Žena na plaži nije izgledala kao Cassidy Black. Na koncu je zaključio da će o tome morati razmisliti kasnije, te se okrenuo obližnjem noćnom ormariću i otvorio gornju ladicu.

U ladici se nalazila hrpa časopisa Popular Mechanics koji su izgledali kao da su kupljeni na rasprodaji u nečijem vrtu. Svi su bili u jednom stanju i stari nekoliko godina. Ipak, protresao je stranice svakog časopisa, za slučaj da je negdje skrivena nekakva poruka ili adresa. Ništa nije našao, te je spustio posljednji časopis u ladicu i nogom je zatvorio.

U donjoj ladici ormarića nije bilo ničega osim malene mrežaste vrećice u kojoj su se nalazile strugotine cedrovine i suhi ružmarin. Uz tresak je zatvorio i tu ladicu, te zaobišao krevet do drugog noćnog ormarića.

Prije nego stoje otvorio ladicu, obuzeo gaje osjećaj da će tu imati više sreće. Na ovom se ormariću nalazila svjetiljka, a jastuk s ove strane kreveta imao je udubljenje što je pokazivalo da tu netko spava. Znao je da je to njezina strana kreveta.

Karch je sjeo na krevet i odložio pištolj kraj bedra. Objema je rukama podigao jastuk i prinio ga licu. Osjetio je njezin miris. Njezinu kosu. Nije bio stručnjak za prepoznavanje mirisa, ali mu se učinilo da osjeća miris listića čaja, kao kad se prvi put otvori kutija s vrećicama čaja. Nije bio siguran, pa je vratio jastuk na mjesto.

Otvorio je gornju ladicu noćnog ormarića i nasmiješio se. Ladica je bila krcata osobnih stvari. Bilo je knjiga, vrpce za kosu i albuma s fotografijama. Vidio je fotoaparat i videokameru. Na vrhu svega nalazila se malena uokvirena fotografija. Karch ju je uzeo i proučio. Prikazivala je Cassidy Black koja sjedi u krilu muškarca odjevenog u havajsku košulju. Držala je ružičastonarančasto piće, a iz čaše je virio maleni papirnati kišobran. Karch je gotovo nije prepoznao jer je smiješak na njezinu licu bio tako vedar i veseo.

Međutim, odmah je prepoznao muškarca na fotografiji. Njegovo lice Karch nikad neće zaboraviti. Max Freeling, čovjek koji je u jednom trenutku vremena zauvijek promijenio Karchov život. Karch je znao da on sad ne bi ovdje sjedio da nije bilo Maxa Freelinga i odluke što ju je prije šest godina donio na vrhu onog hotela. Sve ove godine bio je u Grimaldijevoj vlasti zbog onoga što se u onoj sobi dogodilo s Maxom Freelingom.

Okrenuo je fotografiju i snažno udario staklom po uglu noćnog ormarića. Čuo je kako se staklo razbija. Opazio je da nešto piše na kartonskoj pozadini okvira. Pisalo je:

Podigao sam glavu i ugledao obrise Tahitija, te shvatio da je to mjesto što sam ga cijeli život tražio.

W. Somerset Maugham

Karch je okrenuo okvir i ponovno pogledao fotografiju. Napuklina u obliku paukove mreže širila se od lica Cassidy Black preko cijele fotografije. Karch je bacio uokvirenu fotografiju u koš za smeće kraj noćnog ormarića.

Iz ladice je izvadio debeli album za fotografije u mekanom uvezu od smeđe kože. Očekivao je da će unutra naći još fotografija Maxa Freelinga, ali se iznenadio. Album je bio pun fotografija malene djevojčice. Gotovo su sve snimljene iz daljine pogledao je fotoaparat dugog dometa u ladici i na istoj lokaciji, u školskom dvorištu.

Prelistao je album i našao jednu fotografiju na kojoj je djevojčica vodila košarkašku loptu. Na zidu iza igrališta pisalo je ime: Škola Wonderland. Zatvorio je albumi izvadio drugi. Sadržavao je još fotografija djevojčice, ali ove nisu bile snimljene pred školom. Prikazivale su djevojčicu kako se igra u dvorištu ispred neke kuće. Na nekima je vukla kolica ili šutirala loptu, na drugima se spuštala niz tobogan ili se smijala na ljuljački. Niz fotografija u stražnjem dijelu albuma, koje još nisu bile stavljene u plastične folije, prikazivao je djevojčicu na izletu u Disneyland. Na jednoj je fotografiji, snimljenoj izdaleka, grlila Mickeyja Mousea.

Karch se nečega sjetio i posegnuo u džep sakoa. Izvukao je dvije putovnice i otvorio prvu na stranici s fotografijom. Djevojčica je bila nalik onoj na fotografijama u albumima. Jodie Davis, pisalo je.

Karch je vratio putovnice u džep i pustio da album padne na pod. Doživljavao je otkrivenje, trenutak kad se naoko nepovezana sjećanja i novi djelići informacija stapaju u novu istinu. Sad je shvatio nešto što ga je mučilo šest godina.

U njegovoj se glavi počela oblikovati ideja, plan koji će mu omogućiti da dobije novac i Cassidy Black, sve u istom paketu. Zatvorio je gornju ladicu i otvorio donju. Ta nije bila onako krcata. Ugledao je električni fen za kosu, koji je izgledao kao da nikad nije korišten, i nekoliko starih pisama od zatvorenica u Popravnom zavodu za žene High Desert. Karch je otvorio jedno pismo i vidio daje riječ o sasvim bezazlenom pismu što ga je poslala žena po imenu Letitia Granville koja je očito dijelila zatvorsku ćeliju s Cassidy. Karch je i pisma bacio u koš za smeće, te posegnuo za velikom žutom kuvertom ispod fena, čija je adresa bila okrenuta prema dolje.

Okrenuo je kuvertu i vidio da je adresirana na Cassidy Black u High Desertu. Ono što se nalazi u kuverti ponijela je sa sobom iz zatvora. Prošao je palcem ispod adrese pošiljatelja i vidio daje kuverta poslana iz agencije Renaissance Investigations, Paradise Road, Las Vegas. Karch je znao za tu agenciju. Bila je srednje veličine, pet ili šest istražitelja i jednak broj navodnih specijalnosti.

Natjecao se s njima za dojavu jedinice za nestale osobe iz gradske policije. Karch je otvorio kuvertu i izvadio često prelistavani sažetak istrage. Upravo je kanio početi čitati kad ga je trgnuo vrištavi glas nekoga tko je stajao na vratima iza njega.

NE MIČI SE KLIPANE!

Karch je ispustio izvještaj i ispružio ruke ispred sebe. Polako je počeo okretati glavu. Ono što je vidio izazvalo je još jedan šok. Na ulazu u spavaću sobu stajala je golema crnkinja. Zauzela je klasični Weaver položaj koji se uči na svakoj policijskoj akademiji u zemlji. Raširene noge, ravnomjerno raspoređena težina, obje ruke podignute i u njima upereno oružje, laktovi malo savijeni i okrenuti prema van. Oko vrata je imala debeli lančić i na njemu značku. Karch nikad ranije nije vidio takvog policajca, ali 9 milimetarska Beretta uperena u njega nije dopuštala raspravu.

Polako, gospođo mirno je rekao. Ja sam na vašoj strani.

34.

Otkako je saznala što se dogodilo u autokući, Cassie Black se osjećala kao da se nalazi pod vodom, u nekakvom nadrealističkom svijetu koji nema nikakve veze s njezinim životom. Duboko u sebi znala je da je riječ o instinktivnom obrambenom mehanizmu. Omogućavao joj je da nastavi, da se kreće i učini ono što treba učiniti.

Sad je stajala u stražnjem dvonštu Leove kuće i zurila u osušenu krv na nazubljenom komadu stakla u dnu okvira kliznih vrata. S am pogled na staklo potvrdio je ono što je Karch rekao. Sad je znala da je Leo mrtav. Ako uđe u kuću, naći će njegovo tijelo. Ono što će tamo ugledati, zauvijek će se usjeći u njezino pamćenje.

Pogledala je u bazen, prema usisavaču što je nepomično stajao na dnu. No njezin se pogled gotovo odmah vratio prema vratima s nazubljenim staklom. Znala je da mora ući. Na koncu je jednom kimnula glavom i zaputila se do vrata. Odmah je ugledala njegovo tijelo na podu ureda. Autocestom iza kuće prolazio je golemi kamion, pa se nije čuo hrapavi krik koji je nesvjesno izišao iz njezina grla. Zakoračila je preko stakla i ušla u kuću.

Leovo je tijelo bilo ispruženo na leđima kraj vrata. Činilo se da krvi ima svuda naokolo. Usprkos užasu cijelog prizora, njezin je pogled privukao izraz njegova lica. Ako se već nije mogao protumačiti kao smješak, ipak je bio izraz zadovoljstva. Cassie je čučnula kraj njega i dotaknula mu hladan obraz.

O, Leo reče. Što sam učinila?

Suze su ponovno navrle. Pokušala ih je zaustaviti čvrsto zatvorivši oči i stisnuvši šake.

Najzad je, ponovno otvorivši oči, pokušala proučiti tijelo i mjesto zločina kako bi to možda činio detektiv. Željela je znati što se dogodilo. Činjenica da je Karch došao k njoj i zahtijevao novac znači da mu se Leo suprotstavio. Promatrala je

krvave tragove na popločenom podu i stvorila zaključak. Leo je to izveo. Bacio se na staklo. Učinio je to za nju.

Leo...

Ponovno je zatvorila oči i spustila glavu na njegova nepomična prsa.

Znala sam da smo trebali pobjeći.

Uspravila se, ispunjena novom odlučnošću. Pobjeći će. Znala je da je to sebična odluka, ali je također znala da Leov plemeniti čin neće imati nikakvog smisla ako ne uspije u nakani. Tome se Leo nadao na kraju. Njegova posljednja molitva. Zbog toga se na njegovu licu zadržao osmijeh. Poštovat će to.

Ustala je i pogledala naokolo po uredu. Karch ga je svojim pretraživanjem posve uništio. Ali on je tražio dva i pol milijuna dolara, a ne ono što ona sada traži.

Zaobišla je tijelo do prevrnutog pisaćeg stola i zagledala se u krš na podu. Svuda su bile razasute Leove knjige o astrologiji, papiri i bilježnice. Sadržaj ladica istresen je na pod. Usred svega toga opazila je dvije kuverte, obje adresirane na Lea i s neobičnom adresom pošiljatelja, samo brojevi 773. Sagnula se i uzela kuverte. Obje su bile prazne. Jedna je imala poštanski žig od prije dva dana iz Chicaga i tada je shvatila. Karch je našao putovnice. Kod njega su.

Cassie se naglo uspravila i glavom udarila u crvene IChing novčiće što su visjeli sa stropa, smješteni tako da se nalaze točno iznad pravilno postavljenog pisaćeg stola. Trenutak ih je promatrala, a zatim je privukla stolicu. Popela se na stolicu i uzela niz novčića. Željela je nešto Leovo ponijeti sa sobom. Ako ne za sreću, onda barem da je sjeća na njega.

Kad je sišla sa stolice, znala je da nema smisla pretraživati ostatak kuće. Karch je uzeo putovnice, a ona ne želi ništa drugo iz kuće. Prišla je Leovu tijelu i još ga jednom pogledala. Pomislila je na pjesmu što ju je tako često slušala na putu za Vegas. Nadala se da postoji anđeo koji šapće u njegovo uho.

Zbogom, Leoreče.

Oprezno je prekoračila staklo i kroz razbijena klizna vrata ušla u stražnje dvorište. Prišla je rubu bazena i zagledala se u usisavač. Pogledom je slijedila njegovu cijev, te pošla na drugu stranu, a zatim se spustila na koljena i pružila ruku u vodu. Dohvatila je cijev i počela je izvlačiti na betonski rub. To je bio naporan posao i dvaput je zamalo pala u vodu. Na koncu je na površinu uspjela izvući usisavač i vreću za otpatke, te ih je dovukla do betona.

Bijeli je beton potamnio od vode, a i njezine su se traperice smočile. Nije se obazirala na to. Bezuspješno je pokušavala skinuti poklopac vreće za otpatke, ali je tada opazila patentni zatvarač što se pružao cijelom njezinom dužinom. Brzo ga je otvorila i raširila vreću. Unutra se nalazila druga vreća, izrađena od debelog bijelog plastičnog materijala, vezana u čvor. Oprezno ju je izvadila iz vreće usisavača, a zatim pokušala zavući prste u čvor. Bio je čvrsto stegnut, a ona nije imala duge nokte. Iz stražnjeg džepa traperica izvadila je švicarski nožić i njime odrezala čvor.

Pogledala je unutra. Vidjela je snopove novčanica od sto dolara. Još uvijek umotani u plastičnu foliju i suhi kao onoga dana kad su izišli iz kovnice novca.

Zatvorila je vreću i pogledala preko bazena u klizna vrata. Iz ovog je kuta vidjela vrhove Leovih cipela okrenute prema gore. Bez riječi mu je zahvalila. Kad joj je rekao gdje će biti novac, tvrdio je da je najbolje skrovište ono svima na vidiku. Imao j e pravo.

Cassie se zagledala u vodu. Njezino izvlačenje usisavača stvorilo je maleno strujanje vode. Kraj nje je na površini plutao uginuli kolibrić, a njegova sićušna krila bila su raširena kao u anđela.

35.

Karch je polako ustao kad mu je to naredila žena koja je držala pištolj.

Tko ste vi, do vraga?

Kimnuo je glavom, nadajući se da će se ta kretnja shvatiti kao znak njegove spremnosti na suradnju.

Moje je ime Jack Karch. Ja sam privatni istražitelj. Moja je dozvola u unutrašnjem desnom džepu sakoa. Smijem li je izvaditi i pokazati vam je? Možda kasnije. Privatni istražitelj? Zašto vas zanima Cassie Black? Napravite dva koraka unatrag i naslonite se na zid.

Polako je ulazila u sobu. Poslušao ju je i naslonio se ramenima na zid dok je govorio. Vidio je kako žena gleda Sug još uvijek na krevetu.

Radim na jednom slučaju. Velika pljačka u Vegasu. U hotelskoj sobi. Kockaru koji je kockao za velike iznose opljačkano je mnogo novca. Ako smijem pitati, tko ste vi?

Žena je stigla do podnožja kreveta. I dalje je promatrala Karcha i držala ga na nišanu svoje Berette dok se naginjala naprijed i slobodnom rukom dohvatila pištolj na krevetu.

Agentica TheIma Kibble, uvjetni otpust.

O, da, Kibble. Danas sam namjeravao uspostaviti vezu s vama i razgovarati o Cassie Black.

Otkad Nevada privatnim istražiteljima dopušta da hodaju naokolo s oružjem opremljenim prigušivačima?

Karch je dao sve od sebe kako bi se doimao iznenađenim.

O, mislite na to? Nije moje. Našao sam ga u ladici, ondje. Pripada Cassie Black. Možda biste trebali paziti kako time rukujete. Mislim da se radio dokazu.

Zašto? Rekli ste da je riječ o velikoj pljački.

U pustinji su našli tijelo njezina starog partnera, čovjeka po imenu Jersey Paltz. Ubijen je.

Kibble je pogledala oružje u svojoj lijevoj ruci. Karch je od nje bio udaljen oko dva metra. Zaključio je da je previše opasno učiniti nešto s te udaljenosti.

Slušajte me, gospodine Karch, zašto ne biste veoma polako raširili svoj sako? Svakako.

Karch je polako raširio krajeve sakoa, razotkrivajući praznu futrolu.

Znam što ćete reći brzo će on. "Prazna futrola, Sig je sigurno njegov." Nije tako. Imam dozvolu za nošenje skrivenog oružja. Ali vrijedi samo u Nevadi, ne u Kaliforniji. Kad bih u ovoj futrolu imao pištolj, kršio bih zakon. Moje je oružje zaključano u kutiji u prtljažniku mog automobila. Ako biste pošli sa mnom van, pokazao bih vam.

To me ne zabrinjava. Ono što me muči je pitanje zašto ste vi ovdje, a ne policajci iz Vegasa. Ako se dogodilo umorstvo, zašto istragu ne provodi policija? Zašto oni nisu ovdje?

Pa, kao prvo, oni sudjeluju u istrazi. Ali, kako sigurno znate, policija ima birokratskih problema. Mene su unajmili ljudi iz hotela i kockarnice Cleopatra da istražim provalu u sobu. Imam račun za potporu i troškove. Brže se krećem. Policija će uskoro doći ovamo i uspostaviti kontakt s vama. Zapravo, veoma blisko surađujem s gradskom policijom Las Vegasa. Ako želite, mogu vam dati ime i broj detektiva koji će jamčiti za mene.

Ako zagriže, dat će joj Iversonov broj. On će ga podržati. Karch će kasnije morati izravnati račune s Iversonom, ili isplatom ili metkom. Ali Kibble nije zagrizla.

Čak i kad bi netko jamčio za vas, to ne bi objasnilo činjenicu zašto ste provalili u dom osumnjičene reče.

Nisam provalio ogorčeno će Karch. Ulazna su vrata bila širom otvorena. Gledajte, ono je moj automobil parkiran na kolnom prilazu Zar bih ondje parkirao da sam provalio?

Čini se da na sve imate odgovor, gospodine Karch.

Glavno da su istiniti. Možete li, molim vas, maknuti tu cijev pištolja s mene? Mislim da sam sasvim dobro objasnio tko sam i što radim ovdje. Želite li sad vidjeti moju dozvolu?

Kibble je oklijevala, ali je tada spustila pištolj uz tijelo. Karch je spustio ruke i ona se nije pobunila. Nadao se da će spremiti oružje, ali je ipak bio zadovoljan svojim uspjehom. Odlučio je postupati ofenzivno.

Smijekali sad ja vas pitati što radite ovdje? Kibble je slegnula krupnim ramenima.

Radim svoj posao, gospodine Karch. Samo rutinski posjet kući. Provjeravam jedan od svojih slučajeva.

Meni se čini daje tu malo previše koincidencija.

Prije dva tjedna imala sam s njom razgovor koji me donekle uznemirio. Stavila sam je na popis terenskih provjera. Tek sam danas stigla do toga.

Došli ste ovamo umjesto da posjetite autokuću?

Nazvala sam autokuću. Na njezinoj je telefonskoj liniji ostavljena poruka da danas neće biti na poslu. Zato sam došla ovamo. Nemojte mi više postavljati pitanja, gospodine Karch. Ja ću ih postavljati vama.

Dobro.

Mahnuo je rukama u znak predaje.

Rekli ste da je riječ o umorstvu? Pa, ja vjerojatno poznajem Cassie Black bolje od ikoga i mogu vam odmah reći da ona ni slučajno nije počinila ubojstvo. Ni slučajno.

Karch je pomislio na Hidalgovu tijelo koje je ležalo na krevetu u apartmanu Cleopatre.

Ne bih se složio s vama po tom pitanju, agentice Kibble. Dokazi govore sami za sebe. Na kraju krajeva, sjetite se da govorimo o bivšoj zatvorenici, onoj koja je bila u zatvoru u Nevadi jer je osuđena za umorstvo.

Radilo se o ubojstvu iz nehaja, a oboje znamo okolnosti. Zakon ju je smatrao odgovornom za smrt partnera, ali ona je bila dvadeset katova niže kad je on izletio kroz prozor. Možda ga je netko gurnuo, ali to nije bila ona.

Zar j e ona to rekla? Da gaj e netko gurnuo?

Tako je ona zaključila. Rekla je da kockarnice moraju od njega napraviti primjer. Netko ga je gurnuo.

To su besmislice, ali nije važno. Kako je dospjela ovamo?

Zatražila je transfer. Kad si je osigurala posao kod RayaMoralesa u autokući, sve je išlo bez problema. Odvjetnik je napisao zamolbu i transfer je odobren. Poznavala je Raya iz Vegasa, dok je radila u kockarnici. Ray je bivši zatvorenik koji je uspio pošteno živjeti. Želio joj je pružiti priliku. Vjerojatno je želio još nešto, ali Cassie se nikad nije žalila.

Karch je i mislio da je Morales bio bivši kažnjenik. Kad ga je prisilio da legne na pod u uredu računovodstva, Morales je to prihvatio određenim dostojanstvom koje se nikad ne može vidjeti kod obični ljudi. Žena je bila poput ostalih. Počela je cviliti i kanila je vikati, pa je najprije morao nju ubiti.

Dakle, jeste li joj se približili? upita Karch. Dovoljno da bist otkrili što je pokreće?

Mislite, zašto je počela pljačkati kockare na veliko u Vegasu? Karch kimne glavom.

Ako mene pitate, mislim da je to imalo neke veze s njezinim ocem. Okorjeli kockar. Mislim da je ona to doživljavala kao da se osvećuj kockarnicama ili tako nešto. Ne znam.

Da, vjerojatno ne znate. Imate li nešto protiv da sjednem? Imam problema s leđima.

Pružio je ruke iza leđa, kao da proteže mišiće. Cijelo je vrijeme pričao.

Pošao sam u mirovinu iz gradske policije Vegasa. Djelomični invaliditet.

Ozlijedio sam leđa dok sam lovio tipa pod utjecajem droge. Podigao me i bacio niza stube...

Ništa od toga nije bila istina. Sve je to bio dio trika. Dok je govorio lijevu je ruku zavukao ispod sakoa i uzeo .25 iz svilenog džepa našivenog na pojas.

Nikad nisam vidio toliku snagu kod nekog ljudskog bića...

Vratio je ruke naprijed i spojio ih, kao da se još uvijek isteže, te prebacio pištolj u desnu šaku. Potom ga je držao skrivenog u dlanu dok je zastenjavao i spustio se na krevet. Kibble j e sad bila udaljena malo više od metra, a svoje je oružje još

uvijek držala niz tijelo. Karch je znao da će je srediti. Ali najprije je želio izvući još informacija.

Pričajte mi o djetetu koje su ona i Max Freeling imalireče.

Kibble ga je trenutak promatrala prije nego što je odgovorila.

Kojem djetetu i kakve to veze ima s pljačkom u Las Vegasu? Karch se nasmiješio i odmahnuo glavom.

Nije došla ovamo jer joj je neki čovjek ponudio posao prodaje automobila, agentice Kibble. Došla je jer su ona i Max imali dijete, a to je dijete završilo ovdje.

Pogledao ju je.

No mislim da vi to znate, zar ne?

Ne znam ništa o tome gdje se dijete nalazi, ali da, imate pravo Cassie je bila trudna kad su je uhitili. Držala je to u tajnosti sve dok se nije vidjelo. Dotad je već priznala krivnju i nalazila se u High Desertu

Dijete se ondje rodilo. Dojila je bebu tri dana, a tada su je odveli. Pristala je na usvajanje.

Karch kimne glavom. Nije znao pojedinosti, ali je već sam shvatio glavne dijelove priče.

Imate li vi djece, agentice Kibble?

Dva sina.

Tri dana. Je li to dovoljno za stvaranje veze? Veze koju nitko ne može prekinuti?

Tri minute su dovoljne.

Znate, umoran sam...

Skočio je s kreveta i zabio cijev malenog pištolja u sloj masti koji je činio agentičin vrat.

... od vašeg sarkastičnog načina na koji odgovarate na moja pitanja, agentice Kibble. To me...

Iz jedne joj je ruke udarcem izbio Berettu, a zatim je iz druge uzeo SigSauer.

... doista počinje živcirati.

Kibble se ukočila, a njezine su se oči raširile.

Što radite? upita.

Zabio sam kratku cijev dvadeset petice u tvoj debeli vrat, agentice Kibble. Sad ću ti postaviti još nekoliko pitanja, a ti ćeš izostaviti sarkazam iz svojega glasa dok mi budeš odgovarala. Imam li pravo?

Da šapnula je. Kao što sam rekla, imam dva sina. Imaju samo mene, pa molim vas, nemojte...

Karch ju je zaobišao i zatim gurnuo na krevet. Vratio je maleni pištolj u džep i u nju uperio Sig. Potom je provjerio je li prigušivač još uvijek dobro namješten. Čekao je dok ga nije pogledala svojim uplašenim očima prije nego što je progovorio.

Pa, ako ih želiš ponovno vidjeti, moraš odgovoriti na nekoliko pitanja i biti pristojna.

U redu, u redu. Kakva pitanja?

Što još znaš o tom djetetu što ga je rodila? O djevojčici. Ništa. Samo mi je jednom ispričala o porođaju i tim stvarima. To

Je sve što je rekla o tome.

Zašto je o tome govorila?

Pokazivala sam joj fotografije svojih dječaka i ona je to jednostavno spomenula. To je bilo na početku, kad je tek stigla iz Nevade. Nastojala sam je bolje upoznati i činila mi se poput dobre djevojke.

Što je još rekla? Nije rekla da je njezina mala negdje ovdje?

Nikad to nije spomenula. Ispričala mi je da je one zadnje večeri rekla Maxu da je trudna... one noći kad je izletio kroz prozor. One noći?

Tako je rekla. Reklaj e da je to trebao biti njihov posljednji posao. Ranije mu je rekla da će imati dijete, a Max se počeo ponašati zaštitnički. Nije joj dopustio da provali u sobu. Zato je on to učinio.

Što želiš reći, da je ona trebala provaliti u onu sobu? Niste to znali?

Kako je bilo tko mogao znati? Max se smrskao na stolu u kockarnici, a ona ništa nije pričala. Odmah je priznala krivnju i nagodila se. Sad znam zašto, jebi ga.

Karch je iskrivio lice u grimasu. Djelići te noći spajali su se u veliku sliku.

Pomislio je da sad sve razumije, šest godina prekasno. Okrenuo se i odmaknuo od kreveta, kao da bježi od ružnog sjećanja. U zrcalu iznad komode vidio je kako se agentičino tijelo ukočilo, kao da će nešto pokušati. Tada je vidjela da je promatra u zrcalu.

Nemoj učiniti neku glupost, agentice Kibble. Misli na ona svoja dva klinca. Što je Cassie Black rekla o tome da je Max one noći pokušao letjeti?

Nije željela razgovarati o tome, osobito sa mnom. Samo je jednom nešto malo govorila o tome. Rekla je da je Maxu netko zasigurno pomogao da izleti kroz onaj prozor. To je sve.

Da, pa, imala je pravo. Ali ona mu je pomogla, nitko drugi.

Što, zar ste bili ondje?

Karch ju je dugi trenutak promatrao i vidio da u njezinim očima raste strah.

Sad ja postavljam pitanja, sjećaš se?

Zastao je kako bi mu mogla odgovoriti, ali je šutjela. Karch je podigao cijev Siga duž njezina širokog tijela, preko lica i do zida iza nje, tako daj e bio usmjeren prema ženi koja je hodala plažom na posteru.

Pričaj mi o Tahitiju.

Tahitiju? Pogledala je prema postera na zidu. Tahiti je bio san. Bio?

Jednom je bila ondje s Maxom. Spiskali su novac iz jedne pljačke i proveli ondje tjedan dana.

Karch je pogledao prema košu za smeće kraj noćnog ormarića. Vidio je fotografiju Cassie Black i Maxa, te pića s malenim kišobranom od papira. Tada je bio siguran da je snimljena na Tahitiju.

Mislila je da je dijete ondje... znate, začetoreče agentica Kibble. Planirali su se vratiti onamo. Kad se dijete rodi. Znate, prekinuti s pljačkama i živjeti na nekom otoku ili negdje na Tahitiju. Živjeti sretno do smrti i odgajati dijete.

Ali sve je to izletjelo kroz prozor s Maxom.

Kibble kimne glavom.

Nisu uspjelireče. Dakle, Tahiti više nije mjesto. Ne za Cassie. To je san. Svi njezini planovi. Sve što nikad nije ostvarila s Maxom.

Karch je trenutak šutio prije nego što je odgovorio. Pogledao je izvještaj istrage agencije Renaissance, na podu kraj agentičinih nogu.

To je gotovo svenajzad reče, još uvijek gledajući izvještaj. Ali naša Cassie Black ima plan, agentice Kibble. Nešto mi govori da je ona od onih ljudi koji uvijek imaju plan.

Bio je posve zaokupljen vlastitim mislima. Na brzinu je u mislima prolazio svoje teorije, a tada je odjednom pogledao agenticu Kibble.

Posljednje pitanjereče. Što bih trebao učiniti s vama?

36.

Cassie se zaustavila uz pločnik blok dalje od kuće u Ulici Selma i promatrala je, tražeći neki pokazatelj da je Karch možda ondje čeka.

Nije bilo ničeg očitog; nikakvih automobila na kolnom prilazu, ulazna vrata nisu bila razvaljena. Promatrala je deset minuta, ali nije opazila ništa što bi je upozorilo na opasnost. Na koncu se odvezla u ulicu paralelnu sa Selmom i jedan blok na drugu stranu. Opet je parkirala, izišla iz automobila, prošla između dvije kuće i popela se preko ograde u svoje stražnje dvorište. Novac je ostavila zaključan u prednjem prtljažniku boxstera. Nije se kanila na duže vrijeme udaljavati od automobila. Ući će u kuću samo po jednu fotografiju i možda po nešto odjeće, ako se uopće bude toliko zadržala. Izvukla je rezervni ključ iz lonca za cvijeće na stražnjem trijemu i tiho ušla u kuću kroz kuhinjska vrata. Karch je bio ondje. Ovo mjesto nije pretraženo i uništeno kao Leova kuća, ali bio je tu. Osjećala je. Znala je. Nešto je bilo drukčije, poremećeno. Posve je bešumno ušla u dnevni boravak i dobila potvrdu svojih sumnji kad je ugledala vješalicu i sedam lokota na stoliću za kavu. Na lokotima je radila prije odlaska u Las Vegas. Nije ih ostavila tako na otvorenom. On je to učinio.

Stajala je posve nepomično i gotovo se dvije minute koncentrirala na zvukove u kući. Ništa nije čula pa se vratila u kuhinju i iz ladice izvadila najveći nož što ga je imala. Nosila ga je spuštenog uz tijelo kad je ušla u predsoblje i zatim polako u spavaću sobu.

Prvo što je vidjela bio je poster. Visio je ukrivo na zidu i na sebi imao veliki X za koji se činilo da je napravljen krvlju. Dugi trenutak nije mogla otrgnuti pogled s postera i osvrnuti se po sobi. Ova je soba temeljito pretražena. Cassie nije imala dovoljno stvari da bi na podu nastala velika hrpa otpadaka. No brzo se spustila na koljena i zgrabila svoja dva albuma s fotografijama. Pomisao da ih je Karch držao u rukama i gledao izazvala je u njoj osjećaj gađenja. Stavila je albume na krevet kako bi ih uzela, premda je znala da joj više nisu potrebni.

Potom je brzo počela pogledom tražiti po podu jedinu fotografiju koja joj je doista trebala, koja je bila nezamjenjiva.

Konačno ju je ugledala u košu za smeće, razbijenog stakla. Pograbila ju je i istresla razbijene komadiće stakla iz okvira. Činilo se da je fotografija neoštećena, te je odahnula od olakšanja. To je bila jedina fotografija koja je prikazivala nju i Maxa zajedno. Pet je godina bila zalijepljena na zidu kraj njezina kreveta u HighDesertu. Izvadila ju je iz okvira i stavila na dva albuma na krevetu. Pogledala je na sat i vidjela da su gotovo tri. Morala je požuriti. Dohvatila je jastuk s kreveta i skinula jastučnicu. Potom je u nju stavila dva albuma i fotografiju Maxa.

Zatim je prišla komodi, te u jastučnicu počela trpati donje rublje i čarape. Nije imala nikakvog nakita, osim Timexa I jednogpara naušnica što ih gotovo nikad nije nosila; srebrne kolutove što ih je Max doista platio i darovao joj za rođendan.

Zatim je prišla ormaru kako bi uzela traperice i nekoliko majica. Otvorila je vrata već gledajući prema gore kako bi povukla uzicu za paljenje svjetla. Zato nije vidjela Thelmu Kibble sve dok nije upalila svjetlo i pogledala dolje da bi vidjela u što je udarila nogom.

Njezina je agentica za uvjetni otpust ležala na podu garderobnog ormara, leđima oslonjena na stražnji zid, raširenih nogu. Glava joj je bila nagnuta pod neobičnim kutom, usta širom otvorena, a prednji dio velike, široke haljine bio je grimizna masa. Ruka se podigla i prigušila vrisak u Cassienim ustima. Trgnula se unatrag, a tada shvatila da je to njezina ruka. Jastučnica je ispala iz njezine druge ruke i udarila o pod.

Zvuk je naveo Thelmu da polako otvori oči. Gotovo se činilo da je čin otvaranja očiju iscrpio sve zalihe snage iz tog krupnog tijela. Cassie se spustila na koljena između ženinih ispruženih nogu. Thelma! Thelma, što se dogodilo?

Ne čekajući odgovor što ga je već znala, Cassie je podigla ruku i strgnula jednu od svojih dviju haljina s vješalice. Smotala ju je i primaknula se Thelmi Kibble kako bi je upotrijebila kao kompresu. Vidjela je samo jednu ranu od metka visoko na ženinim prsima. Golema je količina krvi iscurila iz rane. Tako mnogo da se Cassie čudila da je Thelma još živa. Pritisnula je haljinu na ranu i pogledala ženine usne. Bezglasno su se pomicale dok je Thelma pokušavala nešto reći.

Thelma, nemoj govoriti, nemoj govoriti. Je li to bio Karch? Čovjek po imenu Karch?

Usta su se na trenutak prestala micati i ona je neznatno kimnula glavom.

Thelma, strašno mi je žao. ...moj vlasti ti pištolj... Njezin je glas bio samo promukli šapat.

Thelma, nemoj govoriti. Idem po pomoć. Samo se drži i ja ću dovesti pomoć. Možeš li ovo pridržati?

Cassie je podigla ženinu lijevu ruku i stavila je na improviziranu kompresu. Kad ju je pustila, ruka je počela padati. Cassie je dohvatila plastičnu košaru za

prljavo rublje i dovukla je bliže. Prevrnula ju je i čvrsto prislonila uz Thelmino tijelo. Ponovno je podigla njezinu lijevu ruku i poduprla lakat prevrnutom košarom. Potom je opet ženinom lijevom rukom pritisnula kompresu. Težina goleme ruke držala je šaku i kompresu na željenom mjestu.

Drži se, Thelmanaredi Cassie. U kući nema telefona. Moram poći do automobila. Pozvat ću pomoć i odmah se vratiti. U redu?

Čekala je i vidjela kako Thelmina čeljust počinje podrhtavati dok je nešto pokušavala reći.

Nemoj odgovoriti! Čuvaj snagu. Uskoro će stići pomoć.

Cassie se počela uspravljati, ali je vidjela da Thelma još uvijek miče ustima. Silno je željela nešto reći. Cassie se sagnula sasvim do nje i okrenula se tako da je svoje lijevo uho primaknula ženim ustima.

On zna...

Cassie je čekala, ali ništa drugo nije čula. Okrenula se i pogledala Thelmu.

On zna? Što zna?

Kibble ju je pogledala u oči i Cassie je znala daje ono što pokušava reći važno.

Karch? Što on zna, Thelma?

Okrenula je glavu i ponovno njezinim ustima primaknula uho.

Tvoja kći. On... ima njezinu sliku.

Cassie se trgnula unatrag kao da ju je netko tresnuo. Gledala je Thelmu očima ispunjenim strahom i budnošću. Zatim je pogledala jastučnicu kraj sebe, kao da sadrži bombu koja bi u svakom trenutku mogla eksplodirati. Zgrabila je jastučnicu i okrenula je naopako, istresavši njezin sadržaj. Dohvatila je album što ga je nazivala školskim i otvorila ga. Prva je fotografija nedostajala. Na plastičnoj je foliji crnim flomasterom bila napisana poruka od koje joj je stalo srce.

BE ZPOLICIJE

7028818787

Bila je posve sigurna da zna što poruka znači.

Idi...

Cassie je podigla pogled s albuma na Thelmu.

Idi sad... idi po nju...

Cassie ju je dugi trenutak promatrala, a zatim je kimnula glavom. Skočila je na noge i istrčala iz garderobnog ormara, ponijevši album s telefonskim brojem i ostavivši sve ostalo za sobom.

37.

Iz ravnomjerne udaljenosti od tri bloka Karchov je automobil slijedio bijeli volvo karavan nakon što je otišao s parkirališta Škole Wonderland. Kao što je Karch očekivao, volvo nije daleko vozio. Zadržao se na Lookout Mountain Roadu sve dok nije stigao gotovo do vrha brda, a zatim je skrenuo na kolni prilaz kraj kuće u stilu 1920ih, prilično udaljene od ceste. Karch je usporio, a

kad je stigao nasuprot kuće, vidio je ženu i djevojčicu s torbom na leđima kako hodaju prema ulaznim vratima kuće. Vozio je dalje i okrenuo automobil na kolnom prilazu blok udaljenom od kuće. Vratio se niz ulicu i parkirao uz pločnik na suprotnoj strani ulice od kolnog prilaza gdje se nalazio volvo. Žena i dijete već su bile u kući.

Karch je opazio znak agencije za prodaju nekretnina, kao i maleni natpis koji je govorio daje za kuću ponuđena i prihvaćena cijena. Zaključio je da se još jedan djelić priče našao na svojem mjestu. Vjerovao je da će mu Cassidy Black, ako mu se ikad pruži prilika daje to pita, reći daje sve počelo s tim natpisom. Vidjela je taj znak i pokrenula stvari.

I sad smo ovdje glasno reče.

U posljednje vrijeme to često čini, glasno komentira kad nikoga nema u blizini, osim njega samoga. No to ga nije zabrinjavalo. To je bila obiteljska karakteristika. Običavao je sjediti u svojoj spavaćoj sobi i slušati kako njegov otac u susjednoj sobi razgovara sa svojim likom u zrcalu. Činio je to dok je prebacivao kovanice od četvrt dolara preko zglavaka na prstima, na obje šake istodobno, ili vježbao trikove s novčićima i kartama. Uvijek je govorio daje pričanje jednako važno u mađioničarskim trikovima kao i sve što činiš rukama. Riječi također mogu biti dio trika.

Čuo je povik i pogledao prema kući. Djevojčica je izišla. Preodjenula se i sad je na sebi imala traperice s naramenicama iznad majice dugih rukava. Po dvorištu je šutirala loptu s naslikanim bubamarama, a nešto ju je u toj aktivnosti navodilo na povike. Karch je vidio ženu kako stoji na otvorenim ulaznim vratima i promatra je. Čekao je, a žena se na koncu vratila u kuću i nestala iz vida. Očito je vjerovala da je dijete u dvorištu sigurno.

Karch je pogledao na sat i čekao da dođe provjeriti je li sve u redu s djevojčicom. Želio je procijeniti u kojim je vremenskim razmacima provjerava, pa će znati koliko ima vremena. Dok je čekao, još je malo razmišljao o Cassidy Black. Vjerovao je da će uskoro imati adut u igri koju igraju. Posljednje će dijeljenje biti na njegovom stolu, a ne njezinom.

Žena je došla do vrata kako bi pogledala djevojčicu nakon šest minuta. Karch je za to vrijeme također brojio automobile. Samo su tri prošla. Nije mogao predvidjeti gustoću prometa, ali je zaključio, da bude siguran, da ima između dvije i tri minute od izlaska iz automobila do povratka.

Uzeo je izvještaj istražiteljske agencije sa sjedala kraj sebe i još jednom provjerio ime. Zatim je izišao iz automobila i prešao ulicu, usput provjeravajući ima li svjedoka u okolnim kućama. Nikoga nije vidio. Što se njega ticalo, imao je zeleno svjetlo. Plan je dobar.

Djevojčica je podigla pogled s lopte kad se približio drvenoj ogradi ispred posjeda. Ograda je bila više ukras nego sigurnosna mjera. Dopirala je malo iznad Karchovih koljena. Bude li trebalo, moći će je zgrabiti preko ograde. Djevojčica ništa nije rekla. Samo se prestala igrati i promatrala ga.

Kako si? reče Karch. Ti si Jodie Shaw, zar ne?

Djevojčiča je pogledala prema kući, ali nije vidjela majku na vratima. Opet je pogledala Karcha.

Jesi, zar ne?

Kimnula je glavom, a Karch je prešao posljednjih nekoliko koraka do ograde. Držao je ruke u džepovima, zauzevši pozu koja se nije doimala prijeteće. Nadao sam se da jesi. Vidiš, tvoj me tata poslao iz ureda kako bih te odveo na zabavu iznenađenja.

Kakvu zabavu iznenađenja?

Karch je izvadio ruke iz džepova i sagnuo se u položaj košarkaša koji očekuje loptu da bi bio bliže njezinoj visini. Njegovo se lice još uvijek nalazilo iznad ograde. Pogledao je preko njezine glave prema ulaznim vratima. Nije vidio ženu, ali je znao da vrijeme istječe. Okrenuo je glavu i pogledao preko oba ramena. Nigdje niti jednog susjeda. Nikakvog automobila na vidiku. Još uvijek je imao zeleno svjetlo.

Zabavu koju priređuj e za tvoju mamu. Ne želi da ona zna za to. Ali bit će veoma zabavno. Ondje će biti mnogo tvojih prijatelja, a čak će se održati i mađioničarska predstava.

Ispružio je ruku preko ograde do njezinog desnog uha, te se činilo da je u zraku zgrabio kovanicu od četvrt dolara. Kad je izvadio ruku iz džepa, kovanicu je držao između trećeg i četvrtog prsta, u klasičnom triku Goshman Pinch.

Djevojčica je pogledala novčić i otvorila usta u iznenađenom smiješku.

Hej!

A što je s ovom stranom?

Drugom je rukom izvukao još jednu kovanicu iz njezinog drugog uha.

Djevojčica se sad već smiješila od uha do uha. Kako si to učinio?

Kad bih ti rekao, morao bih... ovaj, pa znaš, ako sad pođeš sa mnom do tvog tate, obećavam da ćemo te on i ja naučiti kako se to radi. Što kažeš, Jodie? U redu? On nas čeka, malena.

Nisam malena. I ne bih smjela otići s nepoznatim ljudima. Karch je opsovao u sebi i ponovno pogledao ulazna vrata. Još uvijek čisto.

Znam da nisi malena. To se samo tako kaže. Osim toga, ja zapravo nisam nepoznat. Želim reći, ti i ja smo se tek upoznali, ali ja poznajem tvojega tatu i on poznaje mene. Toliko da me poslao po tebe i zamolio me da te povedem na zabavu.

Još je jednom pogledao ulazna vrata. Znao je da gubi previše vremena. Već je prekoračio zacrtano vrijeme. Zeleno je svjetlo postalo crveno.

U svakom slučaju, tvoj te tata doista želi u uredu kako...

Uspravio se i pružio ruke preko ograde.

... bi mogla viknuti "Iznenađenje!" kad tvoja mama onamo stigne.

Uhvatio ju je ispod pazuha i podigao. Znao je da je najvažnije da bude tiha deset metara, od ograde do automobila. To je sve. Nakon toga više neće biti važno.

Okrenuo se i brzo se zaputio preko kolnika do lincolna.

Mamice? plahim glasom reče djevojčica.

Ššš, ššš, brzo će on. Ne želimo da ona zna za ovo, dušo. To bi pokvarilo iznenađenje.

Stigao je do automobila, otvorio stražnja vrata i spustio je na sjedalo. Potom je zatvorio vrata i brzo sjeo za upravljač. Uspio je, shvatio je. Zgrabio ju je bez incidenta i nitko ga nije vidio. Ubacio je u brzinu i krenuo niz Lookout Mountain.

Hoće li biti plesanja na toj zabavi iznenađenja? javi se Jodie sa stražnjeg sjedala. Karch je namjestio retrovizor tako da može vidjeti djevojčicu. U trenutku kad je to učinio, čuo je vrisak iz daljine. U lincolnu su staklana prozorima bila podignuta, pa se nije moglo točno odrediti odakle dopire zvuk. Karch je ponovno promijenio položaj retrovizora i odmah vidio kako je žena iz kuće istrčala na ulicu, pedesetak metara iza njega. Stisnula je šake i pritisnula ih na sljepoočnice dok je zurila za lincolnom koji se udaljavao. Brzo je pritisnuo gumb za uključivanje stereo uređaja.

Opet je pogledao u retrovizor. Žena je još uvijek stajala nasred ulice i vikala, ali glazba je u automobilu bila glasnija. Frank Sinatra je pjevao "That's Life". Karch je počeo razmišljati o registracijskim tablicama na lincolnu. Nije vjerovao da ih je žena uspjela pročitati, ali je znao da mora naći neko sigurno mjesto gdje će ponovno promijeniti tablice. Nije se zabrinjavao da je vidjela njega. Stakla na prozorima bila su zatamnjena da bi ga mogla vidjeti. Dobro se osjećao. Bio je siguran.

Sjetio se daje djevojčica nešto pitala. Opet je promijenio položaj retrovizora i pogledao je.

Što si pitala?

Hoće li biti plesanja na zabavi za moju mamu?

Naravno, malena, mnogo plesanja.

Nisam malena.

Je li? Koga je briga?

38.

Gume boxstera glasno su cviljele dok je Cassie vozila kroz Laurel Canyon.

Devetjedanjedan Hitna služba, kako vam mogu pomoći? Uključila je zvučnik.

Slušajte me, imate ranjenog policajca. Ranjeni policajac!

Dala je adresu kuće u Ulici Selma i mjesto gdje će naći Thelmu Kibble. Također je opisala ranu i rekla telefonistici neka pošalje vozilo Hitne pomoći.

To činim uz pomoć kompjutera dok mi razgovaramo. Kako se zovete, molim vas?

Samo pošaljite pomoć, u redu?

Prekinula je vezu i odmah pritisnula tipku za biranje istoga broja. Najprije je dobila snimku koja je govorila da su sve linije 911 zauzete, ali netko je podigao slušalicu prije nego je snimka završila.

Devetjedanjedan Hitna služba, kako vam mogu pomoći?

Cassie je pomislila da je dobila istu telefonisticu.

Mogu li vam pomoći? Zaključila je da nije.

Jedan muškarac pokušava oteti malenu djevojčicu. Morate nekoga poslati.

Koja je lokacija, gospođo?

Cassie je pogledala sat na kontrolnoj ploči. Bilo je tri i petnaest. Napamet je znala raspored Jodie Shaw, kao i to da svakoga dana u tri odlazi iz Škole Wonderland. Ako Karch već nije proveo u djelo svoju namjeru, onda će to morati učiniti ispred kuće. Telefonistici je dala adresu kuće na Lookout Mountain Roadu.

Požurite! Molim vas!

Prekinula je vezu. Uхватила je zeleno svjetlo na raskrižju Hollywood i Laurel Canyon Boulevarda, te pojurila na sjever. Shvatila je da se vjerojatno nalazi bliže od bilo kojih patrolnih kola Policije Los Angelesa, osim ako se neka slučajno ne nalaze u kanjonu ili ispred Škole Wonderland. Morala je odlučiti što će učiniti ako prva stigne onamo.

Promet se usporio jer su se sva vozila slijevala u jednu traku, a ona se našla iza starog auta što je polako vijugao kroz kanjon.

Hajde! – vikala je, pritisnuvši trubu. Idemo! Idemo!

Vidjela je da je čovjek u automobilu ispred nje promatra u retrovizoru. Mahnula mu je neka se makne, ali on joj je samo pokazao srednji prst svoje desne ruke, a činilo joj se da je još više usporio. U sljedećem ga je zavoju pretekla; opasan manevar koji je automobil što je dolazio iz suprotnog smjera natjerao da skrene s ceste. Vozač tog automobila i čovjek žestoko su trubili. Cassie je ispružila ruku kroz prozor i pokazala srednji prst ZZDu. Jurila je naprijed.

Skrenula je na Lookout Mountain i pojurila uzbrdo. Usporila je dok je prolazila kraj škole. Na igralištu je još uvijek bilo djece, a ulica je bila puna nepropisno parkiranih automobila roditelja koji su došli po svoju djecu. Cassie se probila između njih, ali nije ni pokušala pogledom tražiti Jodie. Znala je raspored. Bila je kod kuće...ili je već u Karchovim rukama.

Kad je ušla u posljednji zavoj prije kuće obitelji Shaw, srce joj je silovito poskočilo u prsima. Ispred sebe vidjela je policijski automobil, s upaljenim rotirajućim svjetlom, parkiran na ulici. Nadala se daje to reakcija na njezin poziv službi 911, ali je u dubini duše znala da to nije moguće. Nazvala je prije samo tri minute.

Cassie je usporila kad se približila kući. Vidjela je dva policajca, muškarca i ženu, kako stoje na tratini odmah iza drvene ograde. Gledah su ženu čije je lice bilo tako iskrivljeno i crveno da je potrajalo trenutak prije nego stoje Cassie u njoj prepoznala Lindu Shaw, ženu koja je odgojila njezino dijete.

Suze su joj tekle niz lice. Šake su joj pobijeljele jer ih je čvrsto stiskala na prsima. Policajka se malo sagnula, promatrajući ženino lice. Jednu je ruku umirujućim načinom položila na rame Linde Shaw. Policajac je govorio u primopredajnik. Cassie je znala da je zakasnila.

Odjednom je sve troje pogledalo prema ulici u porsche, jer je njihovu pozornost pri vukao zvuk motora dok je Cassie usporavala.

Dvoje je policajaca nekoliko trenutaka promatralo automobil, a tada su opet obratili pozornost na ženu između njih. No Linda Shaw je zadržala pogled na boxsteru. Njezine su oči prodrle kroz vjetrobran i zagledala se ravno u Cassie Black. Dvije se žene nikad ranije nisu srele. Postupak usvajanja obavljen je naslijepo jer je Cassie tada bila u zatvoru i nije željela upoznati ljude koji će uzeti njezino dijete.

No u trenutku kad su se njihovi pogledi sreli, Cassie je osjetila da je među njima uspostavljena nekakva veza. Sastale su se na hladnom području gdje se skrivaju najgore more majčinstva. U izmučenim i vlažnim očima Linde Shaw Cassie je vidjela da nitko ne bi mogao više voljeti njezinu kći.

Cassie je prva skrenula pogled. Ravnomjernom je brzinom vozila dalje. Znala je da ovom cestom može stići do Sunset Plaze, a zatim se vratiti u grad ne prolazeći ponovno kraj kuće. To će učiniti, odlučila je.

A tada će poći kamo on bude želio. Karch. Ovo će odigrati kako god on bude želio.

39.

Nebo nad pustinjom bilo je plavocrno, a zrak svjež i oštar. Karch je volio pustinju noću. Volio je spokoj i uspomene što ih je u njemu budila. Osjećao je to caki u lincolnu koji je vozio sto četrdeset kilometara na sat. Pustinja obnavlja snagu. Grad sve oduzima.

Bio je na pola puta između Primma i Las Vegasa, a sjaj Stripa osvjetljavao je obzor ispred njega poput udaljenog požara. Autocesta 15 bila je gotovo prazna. Pogledao je sat na kontrolnoj ploči i vidio daje gotovo osam. Zaključio je daje vrijeme da nazove Grimaldija. Starac je vjerojatno već posve lud, razmišljajući što se događa i čekajući. Upalio je svjetlo i još jednom pogledao djevojčicu. Spavala je ispružena na stražnjem sjedalu. Sam pogled na nju izazvao je zijevanje Karcha. Nije spavao više od trideset šest sati.

Pro tresao je glavu i popio gutljaj crne kave iz plastične šalice. Kupio ju je još u Barstowu, pa se sasvim ohladila. Vratio ju je u prostor predviđen za čaše ispod kontrolne ploče i izvadio mobitel iz džepa sakoa. Utipkao je Grimaldijev privatni broj u uredu i ugasio svjetlo na stropu automobila. S druge je strane odmah podignuta slušalica.

Da?

Čulo se mnogo buke iz pozadine. Mnogo je ljudi razgovaralo, vikalo i pljeskalo. Karch je shvatio da se Grimaldi javio na telefon u promatračnici.

Vincente, želim da pođeš do svojega kompjutora.

Gdje si bio, dovraga? Šaljem ti poruke na dojavljivač otkako...

Pokušavao sam vratiti tvoj novac. Možeš li sada...

Mene samo zanima imaš li ga, a ne da ga pokušavaš vratiti. Pokušavanje ništa ne znači ako nema rezultata.

Karch odmahne glavom. Poželio je viknuti u telefon, ali je znao da bi time probudio dijete. Nastavio je govoriti mirnim i ravnomjernim glasom.

Dolazi, Vincente. Ali da bih ga mogao uzeti, trebat će mi mala pomoć. Dakle, možeš li za mene provjeriti jednu sobu ili ne?

Jasno da mogu provjeriti sobu. Pričekaj malo dok nekoga ne zovnem ovamo. Čekaj.

Grimaldi nije čekao odgovor. Karch je čekao dok se lincoln približavao Las Vegasu. Nakon punih pet minuta Grimaldi se konačno opet javio. Više se nije čula buka iz pozadine. Sad se nalazio u svom uredu. Nije trošio riječi. Odmah je prešao na stvar.

Koji broj?

Apartman na vrhu. Dvije tisuće jedan. Kao Odiseja u svemiru.

Čekaj malo. To je...

Znam. Je li netko unutra?

Provjeravam... Ne, večeras je prazna.

Dobro, Vincente. Sad je rezerviraj na ime Jane Davis. Imaš li olovku? Dat ću ti broj kreditne kartice.

Karch je iz džepa izvadio putovnice i izvukao karticu American Express ispod spajalice na dokumentima Jane Davis. Opet je upalio svjetlo i Grimaldiju pročitao broj kreditne kartice.

Zapisao samreče Grimaldi. Što još?

Karch se nasmiješio na ton Grimaldijeva glasa. Bio je tako usrdan. Karch je znao da sad ima kontrolu nad situacijom. Važno je zadržati je kad sve ovo završi. Idućih je deset minuta iznosio svoj plan, dvaput pogledavši preko ramena kako bi bio siguran da djevojčica još uvijek spava i ne sluša ga. Dok je govorio, lincoln je prošao kraj natpisa DOBRO DOŠLI U LAS VEGAS koji se četiri desetljeća nalazio na vanjskom rubu grada. Na vidiku su se pojavili neonski obrisi hotela na Stripu. Grimaldi ga je tijekom pričanja gnjavio pitanjima i iznošenjem svojih sumnji. Kad je završio s iznošenjem plana, raspoloženje se promijenilo i on je osjećao ozlojeđenost.

Siguran si da će to upaliti? upita Grimaldi. '

To se zove sinkronost, VinCENTIjutito će Karch. Jesi li ikad čuo tu riječ? Sve će se poklopiti i ti ćeš dobiti novac natrag. To želiš, zar ne?

Da, Jack, to želim.

Onda dobro, dogovorili smo se. Bolje da pokreneš stvari. Gotovo sam stigao. Prekinuo je vezu i stavio mobitel na sjedalo do sebe. Ponovno je pogledao djevojčicu i vidio da još uvijek spava. Ugasio je svjetlo baš kad je mobitel počeo zvoniti. Brzo ga je zgrabio i otvorio prije nego što probudi djevojčicu.

Što je sada, Vincente? Ne možeš naći sinkronost u rječniku? Tko je Vincent?

Zvala je Cassie Black. Karch se nasmiješio, shvativši da je trebao znati da to nije Grimaldi jer on nema broj njegovog mobitela.

Cassidy Blackbrzo reče, nadajući se da će popraviti stvar. Već je vrijeme da se javiš. Danas si izvela nekoliko dobrih poteza. No mislim da bi situacija možda bila drukčija da smo bili na mojem području...

Gdje je ona?

U glasu joj se osjećala čelična hladnoća. Karch je trenutak šutio, ukočena smiješka na licu. Osjećao se sjajno. Kontrola je u njegovim rukama i on će na kraju biti pobjednik.

Sa mnom je i dobro joj je. Upravo će tako i ostati ako postupiš točno onako kako ti budem rekao. Razumiješ li to?

Slušaj me, Karch. Ako ta djevojčica na bilo koji način strada... to neće proći nekažnjeno, razumiješ. Moj će životni zadatak postati tvoje uništenje. Razumiješ li to?

Karch nije odmah odgovorio. Spustio je staklo na prozoru oko dva centimetra i izvadio cigaretu. Pripalio je upaljačem s kontrolne ploče.

Jesi li ondje, Karch?

O, jesam. Samo razmišljam kako je ovo ironično. Želim reći, mislim daje to ironija...nikad nisam bio posebno dobar iz književnosti. Nije li ironično kad se netko tko je stvorio plan otmice djeteta bum kad je to isto dijete netko drugi prvi zgrabio? Je li to ironija?

Karch je čekao njezin odgovor, ali nije ga bilo. Još se šire nasmiješio. Znao je da ju je pogodio do kosti. A istina je uvijek najbolji i najoštrij nož u takvom postupku.

Dakle, reci mi nešto, Cassie Black, što si radila dok si živjela u L. A.u?

Prodavala automobile ili motrila na djevojčicu? Koga si kanila sa sobom povesti na Tahiti, budući da to ne može biti Max?

Čekao je, ali s druge je strane i dalje vladala tišina.

Čini mi se da sam do nj e stigao možda pola sata ili sat vremena prije tebe. Stoga me poštedi opravdanoga gnj eva. Neću nasjesti na to.

Učinilo mu se da čuje kako plače, ali nije bio siguran. Osjetio je neku neobičnu bliskost s njom. Možda zato jer je shvatio njezin plan, poznavao je njezin tajni san. Bio je divan osjećaj tako intimno poznavati ono za što neko drugo ljudsko biće živi. Bilo je gotovo poput ljubavi.

Tako je tiho reče. Znam sve o tebi i tvom malenom planu. Držala si na oku djevojčicu i čekala da prođe razdoblje uvjetne kazne. Koliko ti je još ostalo, godina ili malo više? Zatim si je namjeravala oteti i otići u raj, na Tahiti, mjesto gdje ste ti i Max tako davno proveli predivne dane. Usput rečeno, imam nešto tvoje, i ne mislim na djevojčicu.

Namjestio je telefon između glave i ramena, te uzeo putovnice sa sjedala kraj sebe. Otvorio je jednu i pogledao fotografiju žene s kojom je upravo razgovarao preko telefona.

Jane i Jodie Davisreče.Nije li to lijepo? Onaj tko je to učinio za Lea, doista je dobro obavio posao. Šteta što nisi imala priliku iskušati ih.

Cassie je šutjela.

Karch je nastavio zabadati igle.

Pretpostavljam da si znala da si u nevolji kad se pojavio onaj natpis PRODAJE SE. Jodie mi je rekla da obitelj seli u Pariz za, kako ona to kaže, za mjesec dana. Kladim se da te to vraški potreslo i postavilo vremenski rok za tvoj plan.

Obratila si se Leu da ti nađe neki posao. A on te opet doveo u Cleopatru. Sad smo ovdje.

Što želiš da učinim, Karch? Imam novac. Razgovarajmo o novcu i završimo cijelu tu priču.

Gdje si?

Što misliš, u L. A.u.

To je loše. Pretpostavljam da to znači da nisi dobila moju poruku sve dok nije bilo prekasno za agenticu Kibble. Šteta. To će biti velika stolica koja će ostati prazna u uredu za uvjetni otpust.

Karch se počeo smijati kad je skrenuo na traku prema izlazu za Tropicana Boulevard. Bit će u Cleopatri za deset minuta.

Ti si bolesnik, znaš li to, Karch? Thelma Kibble ti nikad ništa nije skrivila.

Dušo, dopusti da ti nešto kažem. Pola ljudi koje sam ubio nikad mi ništa nisu učinili. Kao ni Jodie Shaw, ili bih trebao reći Jodie Davis. Jebe mi se, razumiješ?

Ti si psihopat.

Tako je. Dakle, evo što ćeš učiniti. Slušaš li? Donijet ćeš taj novac u Vegas što brže možeš. Svejedno hoćeš li letjeti ili ćeš voziti, ali moraš ga donijeti u Cleopatru večeras do ponoći. Natrag na mjesto zločina.

Pogledao je sat na kontrolnoj ploči.

Četiri sata. To ti daje dovoljno vremena. Kad stigneš ovamo, ponovno me nazovi i ja ću poslati nekoga po tebe.

Karch, ti...

Umukni! Nisam završio. Bolje da mi se javiš do ponoći, ili će bračni par Shaw morati ponovno posjetiti High Desert i vidjeti ima li još neka kažnjenica dijete koje želi dati na usvajanje.

Nisam je željela dati!

Karch je odmaknuo slušalicu od uha.

Nisam imala izbora! Nisam mogla odgajati kći u...

Da, da, ista stvar. Ti i Max zacijelo ste razmišljali na isti način.

S druge strane je dugo vladala tišina.

O čemu to govoriš? Ti si ga ubio. Znam da si ti bio ondje one noći.

Bio sam gore, ali ostalo si pogrešno shvatila, draga moja. Ali moram ti reći da sve do danas nisam bio siguran što se dogodilo. Dok nisam otkrio da postoji djevojčica.

Zastao je, ali ona nije ništa rekla.

Želiš li da nastavim?

Opet je čekao. Najzad mu je tihim glasom rekla neka nastavi.

Vidiš, ležao sam u krevetu kao da spavam. Pustio sam ga da prođe kroz sobu i zatim uđe u drugu prostoriju, dnevni boravak. Tada sam ustao, uzeo pištolj ispod

jastuka i pošao za njim. Suprotstavio sam mu se. Ja sam imao pištolj, a on nije imao ništa. Stoje drugo mogao učiniti, osim leći na pod kako sam mu rekao. Ali on to nije učinio. Ponovno sam mu rekao, a on me samo gledao. Tada je nešto rekao, a meni je trebalo sve ovo vrijeme da shvatim što je time mislio. Jer, vidiš, nisam znao za dijete, o tebi i njemu, i onome što si mu rekla one večeri prije nego što je pošao gore obaviti posao.

40.

Cassie je mrzila voziti pustinjom noću. Bilo je poput vožnje kroz tunel koji nema kraja. Ono što je Karch govorio samo je pogoršalo situaciju. Suze su joj počele zamagljivati vid pa se cesta doimala nestabilno pod farovima njezinog automobila. Progutala je slinu i nastojala smiriti glas.

Što je rekao? reče. Reci mi što je rekao.

Uključila je zvučniku automobilu. Karchov je glas dopirao do nje iz mraka. Bestjelesan i s laganim odjekom, zvučio je kao da se nalazi svuda oko nje, pa čak i u njezinoj glavi.

Rekao je: "Ne ponovno. Bolje bez ikoga, nego s jednim u buksi." Tada se okrenuo i izletio kroz onaj prozor. A ja nikad nisam shvatio što je time mislio sve dok danas od agentice Kibble nisam čuo stoji te večeri saznao. Rekla si mi da će postati otac, da ste ti i on, znaš. Stoga je tada znao da će biti u zatvoru kad se to dijete rodi i dok bude odrastalo, ako pođe sa mnom. A što se njemu dogodilo, sjećaš se? Njegov je otac bio u zatvoru dok je odrastao. To nije nikome želio.

Prestao je govoriti, a Cassie nije imala što reći. Poželjela je da može jednostavno prekinuti vezu, skrenuti s ceste i poći naslijepo u pustinjsku noć. Bilo bi joj svejedno što je očekuje ondje vani, u mraku.

Vjerovala je Karchu. Nije imala razloga da mu vjeruje, ali je u srcu znala da govori istinu o onome stoji Max rekao. Tada je shvatila da je pokrenula užasnu lavinu događaja a kad mu je one večeri rekla vijest, iznenadila ga. U mislima je odjednom ugledala Maxovo slomljeno tijelo na stolu u kockarnici. Potrčala je k njemu i obujmila mu glavu rukama. Morali su je odvući od njega.

Dakle, vidiš odjednom će Karch ako nekoga želiš okriviti za njegovu smrt, onda si to ti, a ne ja. Nosila si dijete u utrobi i to si mu rekla. Što misliš o tome, Cassie Black?

Nije odgovorila. Tako je čvrsto stezala upravljač da su joj članci na prstima bili bijeli na prigušenom svjetlu lampica kontrolne ploče. Osjetila je duboki drhtaj u cijelom tijelu. Počeo je u prsima i zatresao joj ramena. Kretao se poput vala niz njezine ruke sve dok nije posumnjala može li kontrolirati upravljač. To je ipak prošlo. Pokušala je potisnuti misli o Maxu; kasnije će se njima baviti. Sad je važna Jodie. Mora se usredotočiti na Jodie.

Znaš li što mi je čudno? reče Karch. Sad kad razumijem što se dogodilo u onoj sobi s Maxom, ne shvaćam ono što se dogodilo u sobi s Hidalgom. Želim reći, zašto si to učinila?

Cassie nije shvaćala zašto postavlja pitanje na koje je odgovor tako jasan.

Zašto? Zbog novca.

Ali zašto ubiti čovjeka ako to nisi morala učiniti, a meni se nije činilo da...

O čemu to govoriš? Hidalgo? Hidalgo je mrtav?

Ti bi to trebala znati bolje od... Ne! Ne znamo čemu govoriš!

Meni je to izgledalo prilično hladnokrvno. Čovjek sjedi na krevetu u svojem donjem rublju, ne može se braniti, a ti si ga tek tako upucala.

Dok je govorio, Cassie se sjećala svojih posljednjih trenutaka u toj sobi. Hidalgo je bio nemiran, budio se. Stajala je u podnožju kreveta i podigla pištolj. Bila je spremna učiniti ono što treba. Prijeći posljednju granicu. Je li to učinila, je li ju prešla, a zatim je to izbrisala iz pamćenja? Nemoguće.

Karch, slušaj me. Ako je mrtav, netko drugi ga je ubio.

Usljedila je tišina, a zatim se opet začuo Karchov glas.

Svakako. Kako god ti kažeš. To još uvijek ništa ne mijenja. Dolaziš natrag ovamo s novcem i...

Karch?

Što je?

Odakle znam da je uopće s tobom?

Nasmijao se na nekako lažni način.

Baš je u tome stvar. Ne znaš.

Moram razgovarati s njom. Prije nego što dođem onamo, moram znati da je kod tebe. I da je živa. Molim te, Karch.

O, pa, kad si već tako pristojna...

Slušala je. Učinilo joj se da čuje automobilsku trubu, a zatim je Karch nekoga opsovao. Shvatila je da se nalazi u automobilu i pretpostavila da se zaustavio, te možda nekome presjekao put. Čula je nekakvo šuškanje, a zatim ponovno Karchov glas, ali nije govorio u slušalicu.

Probudi se, mala reče. Netko želi razgovarati s tobom. Pozdravi se.

Cassie je čula kćerino disanje prije nego njezin glas. Zatim je izustila jednu riječ koja je probila Cassieno srce poput dijamantnog svrdla.

Mamice?

Cassie je nesvjesno udahнула i zadržala dah. Pokušala je zaustaviti bujicu suza. Otvorila je usta i pokušala odgovoriti na prvu riječ što ju je ikad čula od svoje kćeri. No prije nego je uspjela stvoriti zvuk, Karchov grubi smijeh ispunio je unutrašnjost automobila

Iz dječjih usta, je li? reče. Cleopatra do ponoći, Pepeljugo, ili će tvoja malena stradati.

Prekinuo je vezu, a Cassie se odjednom vozila u tišini i mraku. Kroz tunel.

Pomislila je treba li ponovno nazvati Karcha, ali je znala da je sve rečeno. Zurila je kroz vjetrobranu natpis DOBRO DOŠLI U LAS VEGAS dok je prolazila kraj

njega. Lagala je Karchu. Bila mu je odmah za petama. To će joj dati vremensku prednost, nekoliko sati da se pripremi, ali malo što drugo. Nije imala pojma za što će se pripremati.

41.

Djevojčica se uspravila na stražnjem sjedalu lincolna i zagledala u blještava svjetla Stripa.

Gdje smo? upita.

Gotovo smo stigli.

Želim moga tatu.

Karch je okrenuo retrovizor i pogledao je. Zvučila je kao da će opet početi plakati. Na pola puta od L.A.a počela je plakati i vrištati da želi majku i oca. Karch je morao zaustaviti automobil u Barstowu i smiriti je. Uglavnom ju je podmitio prženim krumpirićima i kolom. Nagovorio ju je da prestane vikati i plakati dok ne stignu u hotel u Las Vegasu gdje je čeka tata. Jedino dobro u svemu tome bila je činjenica da ju je plakanje umorilo, pa je prespavala veći dio ostatka puta.

Sjeti se našeg dogovora. Nema plakanja ni vikanja sve dok ne stignemo u hotelsku sobu gdje te čeka tata. U redu?

Ni e me briga. Želim tatu.

Još malo, i stigli smoreće Karch. Uskoro ćeš biti s tatom.

Nasmiješio se, premda je znao da ona nikad neće shvatiti šalu.

Jesmo li sad u Francuskoj?

Što?

Pogledao je u retrovizor i vidio da zuri kroz prozor sa svoje desne strane, te joj na djetinjem licu poigravaju odrazi neonskih reklama. Pogledao je desno i vidio što je privuklo njezinu pozornost. Prolazili su kraj Eiffelovog tornja, upola manjeg od originala, ispred jedne kockarnice.

Moguće, mala. Moguće.

Nakon još nekoliko minuta skrenuo je automobil prema ulazu Cleopatre i slijedio znakove za samostalno parkiranje do stražnjeg dijela područja. Ušao je u zapadnu garažu za parkiranje, kako je rekao Grimaldiju. Našao je parkirno mjesto na četvrtoj razini, a zatim su on i djevojčica stubama sišli u prizemlje.

Karch je brzo hodao, držeći djevojčicu za ruku i vukući je za sobom.

Vrata za slučaj opasnosti, za koja je Karch znao da vode od predvorja s dizalima Euphrates Tower a ravno do parkirne garaže, ostavljena su otvorena za njih uz pomoć ručnika vezanog za unutrašnju šipku, prebačenog do vanjske strane i vezanog za kvaku. Zahvaljujući ovom ulazu, izbjegli će sve kamere u kockarnici. Nij e mogao dopustiti da neka kamera snimi njega zajedno s djevojčicom. Čim su ušli, Karch je maknuo ručnik pa su se vrata zatvorila i zaključala. Ručnik je ostavio na podu.

U predvorju s dizalima Jodie Shaw je stala i pokušala istrgnuti ruku iz Karchova stiska. To gaje podsjetilo na jedva zamjetljivi trzaj ribe na udici. Pogledao ju je.

Gdje je moj tata?

Sad idemo gore k njemu. Želiš li ti pritisnuti gumb. Pokazao je gumb za pozivanje dizala.

Ne, imam gotovo šest godina. Ne tri.

O, onda dobro.

Karch ju je povukao bliže dizalu i pritisnuo gumb. Zatim se osvrnuo naokolo kako bi se uvjerio da nitko ne obraća pozornost na njih. Zavukao je prste u pijesak lončanice ispod gumba i izvukao karticuključ što ju je Grimaldi ondje ostavio za njega. Vrata dizala su se otvorila i Karch je povukao djevojčicu unutra. Karticom je aktivirao gumb za kat na vrhu zgrade. Čim su se vrata dizala zatvorila, pustio je njezinu ruku. Pogledao je kameru u kutu. Nije bilo nikakve upaljene lampice ili nekog drugog načina da utvrdi snima li ili je isključena u skladu s njegovim uputama. Pogledao je djevojčicu i vidio da je zbunjena, te bi u svakom trenutku mogla opet zaplakati. Čučnuo je kraj nje i nasmiješio se. Sve je u redu, mala. Ovo će biti gotovo za nekoliko sati.

Želim mamu i tatu sada.

Uskoro ćete svi biti zajedno. Obećavam. Hej, slušaj me, jesam li ti ovo pokazao? Izvadio je kutiju cigareta iz džepa i istresao jednu. Zatim je besprijekorno izveo trik stavljanja cigarete u uho i vađenja iste kroz usta. Djevojčica je u čudu uzdigla obrve. Upaljačem je pripalio cigaretu i ispuhnuo dim iznad njezine glave.

To je čarolijareče. Moj me tata tome naučio.

Uspravio se.

Ili barem čovjek koji je mislio da je moj tata.

Vrata su se otvorila i on je izveo djevojčicu. Našli su se u hodniku i prišli prvim vratima na desnoj strani. Karticom je otvorio vrata, a djevojčica je potrčala unutra prije njega.

Tatice!

Gledao je kako s iščekivanjem traži naokolo, a zatim prolazi kroz dvokrilna vrata u spavaću sobu. Karch je zatvorio i zaključao vrata, spustio karticu na maleni stol ispod zrcala u predsoblju, a zatim pošao za njomu spavaću sobu. Nagnula se na krevet, zagnjurivši lice u pokrivače.

Gdje je moj tata?

Pretpostavljam da ga moramo pričekati.

Okrenula se i pogledala ga očima koje su optuživale.

Rekao si mi daje ovdje.

Ne brini. Tu je negdje. Samo moramo pričekati da se vrati. Obavit ću nekoliko telefonskih poziva i vidjeti mogu li ga naći, u redu? U međuvremenu, ovo je soba u kojoj ćeš čekati. Možeš se popeti na krevet i opet spavati, ili možeš gledati

televiziju, što god želiš. Imaju program samo za crtice, točno? Zašto ne pogledaš?

Promatrao je djevojčicu kimajući glavom i smiješeći se, ali nije surađivala.

Uopće se nije doimala umirenom, a Karchu je ponestajalo strpljenja. Sljedeći potez bio bi vezati je i staviti u kupaonicu, s krpom u ustima. Odlučio je pokušati još jednom prije nego što prijeđe na tako ekstremnu mjeru.

Slušaj me, jesi li gladna? Naručit ću nam nešto u sobu. Umirem od gladi, jebi ga. Što misliš o lijepom, sočnom odresku?

Fuj. I ti ružno govoriš.

To je točno, istina. U redu, nećeš odrezak. Što bi željela pojesti? ŠpageteOs.

ŠpageteOs? Jesi li sigurna? Ondje dolje imaju sjajne kuhare. Sigurna si da želiš špageteOs?

ŠpageteOs.

Dobro, dobro, špageteOs. Slušaj, najbolje da ovdje malo gledaš televiziju, a ja idem nazvati posluhu u sobu.

Uzeo je daljinski s televizora i uključio ga. Pružio joj je daljinski i izišao iz sobe. Zatim se nečega sjetio, vratio se i isključio telefon. Bez riječi je gledala kako izlazi iz sobe s telefonom u ruci. Baš kad je zatvorio vrata, doviknula je za njim. I kolu.

Trenutak se pitao smije li dijete te dobi piti kolu, ali tada je odbacio tu pomisao kao nebitnu.

Dobro, dolazi jedna kola.

Karch je uzeo telefonski kabel i omotao ga oko dvije kvake na vratima. Nije mislio da će pokušati pobjeći, ali nije loše biti temeljit. Potom je prišao malenom stolu i podigao telefonsku slušalicu. Utipkao je broj izravne Grimaldijeve linije, a upravitelj kockarnice odmah se javio.

Stigao si.

Isključio si kamere u dizalima, točno?

I u garaži. Baš kako si tražio. Rutinsko održavanje. Ako si se klonio kockarnice, nigdje nije zabilježen tvoj dolazak.

Dobro. Stoje sa stubištem?

Postavio sam ljude na sva stubišta. Znamo da nema karticu jer je Martin svoju dobio natrag. Dakle, ne može se koristiti dizalima. Samo stubištem. Želiš li nekoga na gornjem katu, recimo u hodniku?

Ne.

Siguran si da će se vratiti s novcem? Samo radi djeteta? Dolazi, Vincente.

Jamčim ti.

Svoj im životom, Jack. Razumiješ li to?

Karch nije odgovorio. Grimaldi je pokušavao ponovno uspostaviti svoju moć, ali za to je bilo prekasno. Karch još uvijek ima kontrolu nad situacijom.

Ona tvrdi da nije ubila Hidalga. Tko tvrdi?

Cassie Black. Kaže da ga nije ona ubila.

Gluposti. Što bi drugo mogla reći? "Stvari su pošle po zlu, pa sam to učinila"?

Ne, nikad ništa ne priznaju, Jack, znaš to.

Karch je razmislio o tome.

U redu reče na koncu. Valjda imaš pravo.

Znam da imam. Dakle, gore je sve spremno?

Da, hej, čekaj, još nešto. Nazovi poslugu u sobu i reci neka mi pošalju odrezak.

Neka bude krvav.

Pogledao je prema vratima spavaće sobe. Odande je dopirao tihi zvuk pucnjave iz crtića.

Što?

Imaju li ondje dolje špageteOs?

Ono sranje iz limenke? Djeca to vole.

Ne, Jack, nema jebelih špagetaOs. Ovo je kuhinja sa četiri zvjezdice.

Pa, onda nešto slično tome. I dvije kole, bez leda. Reci im neka pokucaju na

vrata i ostave hranu vani. Reci im da ne moram potpisati račun. Nitko me ne

smije ovdje vidjeti, Vincente. Razumiješ?

Savršeno. Još nešto?

To je sve. Ovo će završiti do ponoći, Vincente. Dobit ćeš novac, sve. Miami će dobiti Cleopatru, ti ćeš voditi predstavu, a Chicago će biti sjeban.

Bit ću ti veoma zahvalan, Jack.

Možeš se kladiti da hoćeš.

Spustio je slušalicu. Zatim je iz džepa izvadio mobitel i provjerio poruke. Dobio je dvije preporuke za traženje nestalih osoba, ali ništa drugo. Karch je znao da će, na ovaj ili onaj način, uskoro završiti razdoblje traženja nestalih osoba.

Kad je vratio mobitel u unutrašnji džep sakoa, ondje je nešto napipao i sjetio se daje uzeo maleni rokovnik Lea Renfra. Izvadio gaje i otvorio. Ranije gaje samo uzgred pogledao, nadajući se da će ondje naći neki trag do novca ili Cassie

Black. Umjesto toga, našao je stranice kalendara ispunjene bilješkama o astrološkim uvjetima. Fascinirala gaje činjenica da postoje ljudi koji životne odluke donose na temelju konfiguracija zvijezda, Sunca i Mjeseca. To je smatrao glupim, a ono što se Leu dogodilo svakako je dokazivalo daje tako.

Sad j e prelistao rokovnik da bi vidio što je Leo zapisao o budućnosti koju nije doživio. Počeo se smiješiti kad je stigao do osobito velike bilješke zapisane u prostor današnjega datuma.

Hej, večeras ćemo imati prazan Mjesec glasno reče. Od deset i deset do ponoći.

Pomislio je da u tome možda ipak ima nečega. Na kraju krajeva, znao je da će večer nekome donijeti zlu kob. Odložio je rokovnik i ustao. Prišao je kutu i razmaknuo zavjese, razotkrivši prozor od poda do stropa. Koraknuo je unatrag, te procjenjivački pogledao vidik i staklo. Odredio je mjesto gdje je Max Freeling udario u staklo i pao dolje.

Pogledao je prema vratima spavaće sobe. Čuo je karakteristični zvuk Ptice Trkačice i znao da je kojot na djelu.

42.

Cassie je neprestano iznova analizirala sve što je Karch rekao tijekom razgovora mobitelima. Sad se nalazila u Vegasu, ponovno parkiravši automobil u garaži Flaminga. Sjedila je s rukama na upravljaču, premda je automobil stajao na parkirnom mjestu. Zurila je u zid pred sobom i još jednom analizirala razgovor. Karch je u jednom trenutku spomenuo mjesto zločina. Također je rekao da će poslati nekoga daje dovede "gore" k njemu kad ga nazove. To je značilo daje čeka na vrhu Cleopatre. U sobi 2014, točnije rečeno. Na mjestu zločina.

No tada je analizirala situaciju i počela se pitati je li preko telefona namjerno davao takve podatke. Možda je Karch znao da ona laže i nalazi se na cesti odmah iza njega. Možda je znao da će pokušati spasiti svoju kći. No konačno je odbacila posljednju mogućnost. Gledajući na situaciju iz Karchova uvjerenja da ovoga puta ima sve karte u rukama, zaključila je da je na umu imao nešto drugo kad je za sastanak i navodnu zamjenu djevojčice za novac izabrao apartman 2014.

Jedno što uopće nije trebalo analizirati bila je zamjena. Cassie je s apsolutnom sigurnošću znala da neće biti nikakve zamjene. Bez obzira što je Karch naumio, to zasigurno ne uključuje mogućnost da Cassie ode iz Las Vegasa i povede svoju kći. Znala je da će poći u smrt ako postupi prema njegovim uputama. Karch je čovjek koji ne ostavlja svjedoke. A za njega bivša kažnjenica uopće nije vrijedna spomena. Premda je bila prilično sigurna da bi mogla spremno ponuditi svoj život za Jodien, bila je posve sigurna da bi se Karchovo pravilo o uklanjanju svjedoka odnosilo čak i na nedužnu djevojčicu od pet i pol godina koja se našla uhvaćena u mreži fatalnih majčinih pogrešaka.

Stoga nakon mahnitog razmišljanja zapravo nije imala izbora. Sve je bilo jasno. Mora se vratiti u Cleopatru i popeti na kat na vrhu hotela. Tada mora ponovno ući u sobu 2014. Na temelju tih zaključaka, najzad je stvorila plan, nadajući se da će iz svega toga barem jedna osoba, dijete, izići živa.

Polu sata kasnije hodala je kroz kockarnicu Cleopatre. Na glavi je imala novi šešir širokog oboda, a kretala se odlučnim koracima. Nosila je odgovarajuću crnu sportsku torbu, također kupljenu u jednoj od prodavaonica u Flamingu. Sadržavala je više gotovine od onoga što se u tom trenutku nalazilo u cijeloj kockarnici. Također je sadržavala torbicu s alatom njezina zanimanja, ali nije bilo pištolja. Ako se situacija bude razvijala u skladu s njezinim planom, oružje neće biti potrebno. Bude li oružje ipak potrebno, tada bi sve bilo izgubljeno. Morala je pretpostaviti da paze na stubišta. To je bio jedini način da bez ključa dođe gore. Stoga ih je ignorirala i zaputila se ravno do udubljenja za dizala u Euphrates Toweru. Pritisnula je gumb za gore.

Prije nego što je stiglo dizalo, u udubljenje su stigla dva para, a muškarci oba para pritisnuli su već osvjetljeni gumb. Cassie je trebala dizalo u kojem će biti sama. Kad je jedno stiglo, koraknula je unatrag i prepustila ga drugima, a zatim je ponovno pritisnula gumb. To se dogodilo još dva puta, te je počela misliti da

nikad neće uspjeti. Konačno je odlučila riskirati, pa je ušla u dizalo sa ženom koja je nosila plastičnu čašu sitniša. Čekala je da žena pritisne gumb svojega kata, srećom to je bio šesti kat, a zatim je pritisnula gumb za devetnaesti kat. Dok su se vozile dizalom, Cassie je pogledala na sat. Bilo je deset sati. Čim je njezina suputnica izišla iz dizala, Cassie je pritisnula još i gumbe za sedamnaesti i osamnaesti kat. Potom je skinula šešir i objesila ga na kameru u gornjem kutu. Učinila je to tako da gaje držala između svojeg lica i kamere sve dok je nije pokrila. Nadala se da će služba osiguranja to otkriti i istražiti kasnije, te sve pripisati neslanjoj šali. Cassie je iz stražnjeg džepa izvadila alat za obijanje brava i stavila ga u usta. Provukla je ruku kroz obje ručke platnene torbe, a zatim jednu nogu stavila na šipku što se pružala duž stijenke dizala. Podigla se, oslonivši se leđima o kut, te drugu nogu stavila na šipku uz stražnju stijenku. Oslanjajući se o kut, počela je obijati bravu na vratašcima u stropu dizala.

Dizalo se zaustavilo na sedamnaestom katu i vrata su se otvorila. Cassie je pogledala dolje, prema praznom udubljenju, a zatim se vratila na posao. Imala je problema jer se nalazila u neudobnom položaju i morala raditi na bravama okrenutim vertikalno. Vrata su se zatvorila i dizalo je brzo stiglo do sljedećega kata.

Baš kad su se vrata otvorila, Cassie je čula škljocaj u bravi i otključala je. Gurnula je vratašca prema gore i otvorila ih, a dok je skidala sportsku torbu s ruke, pogledala je dolje. Vidjela je muškarca koji je stajao u dizalu i promatrao je. Na sebi je imao havajsku košulju zavučenu u hlače bez pojasa. Cassie nije znala koliko je vidio, ali je znala da nema valjanog objašnjenja za ono što je radila. Pogledom je prešao s Cassie na crni šešir obješen preko kamere. Vrata su se iza njega počela zatvarati, ali je odjednom ispružio ruku i pritisnuo gumb. Vrata su se ponovno otvorila.

Mislim da ću poći sljedećimreče.

Hvala vamreče Cassie, a jedan od otpirača još uvijek joj se nalazio u ustima. Nije znala što bi drugo rekla. Čovjek je izišao i vrata su se za njim zatvorila. Cassie je gurnula sportsku torbu kroz vratašca na stropu, kvadrat sa stranicom od otprilike tridesetak centimetara. Zatim je ispružila ruke kroz otvor i čvrsto se uhvatila za krov dizala. Povukla se gore.

Dizalo se ponovno počelo kretati prema gore. Cassie je brzo zatvorila vratašca i čula škljocaj zatvaranja brave. Prigušena je svjetlost dopirala s vrha okna dizala gdje je s krovne grede visjela samo jedna žarulja.

Cassie se uspravila, držeći torbu u ruci, i održavala ravnotežu dok je čekala da se dizalo zaustavi na devetnaestom katu. Kad se zaustavilo, zakoračila je na poprečnu gredu između dva okna dizala. Nakon nekoliko trenutaka, dizalo kojim je stigla počelo se spuštati, ostavivši je na petnaest centimetara širokoj metalnoj gredi, devetnaest katova od prizemlja.

Vrata što suše otvarala prema udubljenju na najvišem katu bila su s druge strane ponora i dva metra više. Polako se pomicala po željeznoj gredi sve dok nije stigla do prednjeg zida okna. Ondje se nalazila mreža čeličnih prečki koja je

činila nosač dizala. Počela se penjati po tome, ali je pothvat bio težak i opasan jer su prečke bile sklizave od blata.

Kad je stigla do točke u ravnini vrata najvišega kata, jednom se rukom uhvatila za prečku, a drugu je ispružila preko ponora do vrata. Kad se čvrsto uhvatila za unutrašnji rub jedne strane vrata, ispružila je nogu do dvanaest centimetara široke izbočine ispod njih. Prebacila je tijelo na izbočinu. Dok je to činila, sportska torba joj je kliznula niz ruku i bila bi pala da nije uhvatila jednu ručku. Torba, teška od snopova novčanica i njezinog alata, oštro je lupila po tankom metalu vrata dizala. Zvuk je glasno odjeknuo niz okno ispod nje. Cassie se ukočila. Pomislila je da je zvuk bio jednako glasan u udubljenju za dizala i hodniku na najvišem katu.

Karch je podigao pogled s rokovnika Lea Renfra. Čuo je glasnu lupu što je dopirala negdje iz hodnika. Ustao je i izvukao Sig iz futrole, a drugom je rukom posegnuo u džep za prigušivačem. Tada se predomislio. Spremio je oružje u futrolu i zavukao ruku ispod sakoa do pojasa na leđima. Izvukao je maleni pištolj i prišao vratima.

Pogledao je kroz špijunku, ali nikoga nije vidio. Pitao se treba li istražiti odakle je doprla buka ili nazvati Grimaldija. Zaključio je daje bolje ne čekati da on nekoga pošalje. Koraknuo je unatrag, uzeo karticuključ sa stolića u predsoblju i otvorio vrata.

Karch nije vidio nikoga u hodniku. Stajao je s malenim pištoljem u dlanu iste ruke kojom je držao karticuključ. Nepomično je slušao. Ništa nije čuo, osim prigušenih zvukova dizala iz obližnjeg udubljenja. Pošao je onamo i ušao u udubljenje. Ponovno je nepomično stajao i slušao.

Cassie se napetim mišićima grčevito držala za vrata, pritisnuvši uho uz pukotinu. Učinilo joj se da je čula otvaranje i zatvaranje nekih vrata, ali potom više nije bilo nikakvih zvukova. Nakon jedne minute odlučila je daje vrijeme za pokret. Popustila je stisak jedne ruke i iz džepa izvadila malenu džepnu svjetiljku. Upalila ju je i stavila u usta. Potom je snop svjetlosti usmjerila prema okviru vrata i na gornjoj lijevoj strani našla polugu za otvaranje vrata. Polako se pomaknula na tu stranu. Baš kad je ispružila ruku i dohvatila polugu, osjetila je snažan nalet zraka odozdo. Oklijevala je i pogledala dolje, baš kad se točno ispod nje iz mraka pojavilo dizalo, prijeteći da će je zdrobiti uz vrata. U djeliću je sekunde morala odlučiti hoće li povući polugu i pokušati izići ili će stati na krov dizala koje se približavalo.

Upalilo se svjetlo iznad jednog dizala i začuo se tihi zvuk zvonca. Karch je brzo koraknuo unatrag iz udubljenja. Pogledao je u oba smjera hodnika i opazio dvokrilna vrata što su vodila u prostoriju za sobarice. Brzo je pošao onamo, gurnuo vrata i ušao.

Ostavio je vrata odškrinuta dva centimetra i promatrao hodnik. Čuo je otvaranje i zatvaranje vrata dizala. Tada su se u hodniku pojavili muškarac i žena, te se zaputili u smjeru suprotnom od onoga gdje se nalazio Karch. Činilo se da je muškarac u pedesetim godinama, a žena u dvadesetima. Karch je gledao kako je

muškarac zavukao ruku ispod kratke crne haljine što ju je žena imala na sebi. Nasmijala se i u šali mu odgurnula ruku.

Čekaj dok ne stignemo u tvoju sobu, šećerureče. Onda možeš grabiti što god želiš.

Gledao je za njima dok nisu ušli u sobu dalje niz hodnik. Potom se osvrnuo po prostoriji za sobarice. Na jednom se kraju nalazio ormar od čelične mreže, a u njemu posteljina i potrepštine za kupaonicu. Na drugoj je strani bilo maleno dizalo. Maleni su prostor također zauzimala kolica za posluživanje krcata prljavim posuđem. Zaudaralo je, a Karch je zaključio da već cijeli dan ondje stoji, zaboravljeno.

Vratio se u hodnik i zaputio prema sobi 2001, zastavši na ulazu u udubljenje za dizala, ali opet nije vidio ni čuo ništa što bi pobudilo njegove sumnje. Nastavio je hodati do vrata sobe 2001, upotrijebio karticuključiušao.

Nakon trideset sekundi netko je pozvao dizalo i ono se počelo spuštati niz okno. Cassie je s krova dizala prešla na željeznu poprečnu gredu i ponovno se oprezno primaknula vratima. Ovoga je puta pazila na sportsku torbu kad je prelazila na izbočinu ispod vrata. Sve je izvela posve bešumno, a zatim je ispružila ruku i povukla polugu. Čula je metalni škljocaj i dvije su se strane vrata razmaknule malo više od centimetra. Zavukla je prste u pukotinu i otvorila vrata.

Zakoračila je u udubljenje za dizala, okrenula se i gurala vrata dok nije čula škljocaj, što je značilo da su se pravilno zatvorila.

Brzo je pošla hodnikom prema sobi 2014, ali nije bila sigurna što će učiniti kad onamo stigne. No dok je prolazila kraj vrata sobe 2001, odjednom je stala jer je nešto shvatila. Sinkronost. Karch je spomenuo tu riječ kad ga je nazvala, a on je mislio da je na telefonu netko po imenu Vincent. Odmah je stvorila zaključak da je riječ o Vincentu Grimaldiju, upravitelju kockarnice. Istom Vincentu Grimaldiju kojeg je spominjao Hidalgo. Istom Vincentu Grimaldiju koji je prije šest godina bio šef osiguranja. No sad se činilo manje važnim Cassieno mišljenje o tome s kim je Karch razgovarao od onoga što je zapravo rekao. Sinkronost. Cassie je znala što to znači. Bilo je u križaljci Las Vegas Suna barem desetak puta tijekom pet godina koliko ju je religiozno rješavala. Pojam koji se odnosi na naoko zasebne događaje koji ovise jedan o drugome, ali se zbivaju u određenom vremenskom razdoblju: sinkronost.

Znala je kakav je Karchov plan. Iz apartmana 2001 muškarac je pao u smrt prije gotovo sedam godina. Noćas će ljubavnica tog muškarca, i njihovo dijete, doživjeti istu sudbinu. Karch će uzeti novac. Za sve drugo moći će se okriviti Cassie, rastrojenu majku koja je pucala u svoje suradnike i agenticu za uvjetni otpust, otela svoju kći i vratila se u Las Vegas da skonča kao i njezin ljubavnik. Plan je bio lukav. Znala je da bi upalio. No činjenica da ga je shvatila, davala joj je prednost. Nagnula se naprijed, primaknuvši glavu vratima. Čula je slab zvuk crtica što je dopirao s televizora u apartmanu.

Cassie je lagano položila ruku na vrata i šapnula:
Dolazim, dušice. Dolazim.

43.

Karch je skinuo telefonski kabel s dviju kvaka i pogledao djevojčicu. Ležala je potrbuške u dnu kreveta, poduprijevši glavu rukama dok se borila da ostane budna i gleda crtice.

Je li ovdje sve u redu, mala?

Gdje je moj tata? Karch pogleda na sat. Uskoro... veoma uskoro.

Zatvorio je vrata i ponovno kabelom omotao kvake. Bolje je pitanje gdje je ta prokleta hranareče sebi u bradu. Prišao je telefonu i nazvao Grimaldijev broj. I ovoga je puta slušalica na drugoj strani odmah podignuta. Ima li čega? upita Karch. Ovdje nema. Jesi li naručio ono što sam tražio?

Čim smo prekinuli vezu.

Vincente, tvoja kuhinja od četiri zvjezdice obično je sranje. Umirem od gladi ovdje, jebi ga.

Imaju mnogo posla. Ali ponovno ću nazvati. Dobro. Javi mi čim je netko opazi. Vrijedi.

O, i Vincente? –Što je, Jack?

Bolje da zatvoriš nekoliko stolova za craps ondje dolje. Ne želiš valjda da netko strada?

Isuse! Jesi li siguran da mora biti tako? Ne možemo li samo...

Vincente! Vincente! Ne želiš nikakva pitanja, točno?

Ne, Jack.

Onda nema drugog načina. Sinkronost, Vincente. Nazovi šefa tog područja i reci mu neka zatvori stolove.

Spustio je slušalicu i prišao prozoru. Udario je šakom po staklu, nadajući se da će dobiti neki osjećaj o njegovoj tvrdoći. Pitao se bi li istražitelji gradske policije otkrili kad bi najprije pucao u staklo, da sve bude lakše. Bi li doista skupljali komadiće stakla i pregledavali ga? Vjerojatno ne bi, zaključio je. Previše gnjavaže, osobito za nešto što se čini očitim ubojstvom i samoubojstvom. Odlučio je da će najprije pucati u staklo, a zatim odmah baciti tijela. Najprije djevojčicu, a onda majku. Klasično ubojstvosamoubojstvo: rastrojena majka baca svoju kći, a zatim i sama skače.

U prostoriji za sobarice, Cassie je pomaknula kolica za posluživanje točno ispod jedne od ploča na spuštenom stropu. Potom je prljavo suđe pomaknula na jednu stranu stola i popela se na drugu. Budući da su kolica imala velike kotačiće kako bi se što lakše kretala po debelim sagovima u apartmanima na najvišem katu zgrade, bila su nestabilna kao podnožje. Cassie se polako uspravila na njima i ispružila ruke prema stropu. Gurnula je drvenu ploču gore i u stranu. Zatim se čvrsto uhvatila za okvir koji je držao ploču i iskušala ga da vidi može li izdržati njezinu težinu. Imala je pedeset kilograma, a sportska je torba činila još dodatnih desetak kilograma. Okvir je sve to izdržao. Najprije je gore ubacila sportsku torbu, a zatim se opet uhvatila za okvir i podigla noge. Popela se u maleni prostor između lažnog i pravog stropa.

Ondje visina nije bila veća od metar i dvadeset. Sve je bilo krcato električnih kabela, vodovodnih cijevi i onih za prskanje vode u slučaju požarnog alarma. No najviše je prostora zauzimala mreža sustava za grijanje i klimatizaciju. Dvostruki vodovi pružali su se duž cijelog hodnika, granajući se u manje cijevi što su vodile do ventilacijskih otvora u svakom apartmanu na katu. Glavne su cijevi bile dovoljno široke da s lakoćom može puzati kroz njih. Pomoćne su cijevi bile uže, ali je Cassie iz iskustva znala da se može provući kroz one koje zrak vode iz apartmana, pod uvjetom da torbu s opremom gura ispred sebe. Također je znala da će se i Jodie moći provući ako može ona.

Njezin je plan imao velikih nedostataka i teškoća. Buka će biti glavni faktor. Svaki zvuk u ventilacijskim tunelima uvećava se u užim cijevima. Nije se toliko zabrinjavala oko svojeg ulaska, već više oko bijega s Jodie. Bit će teško držati pod kontrolom dijete od pet i pol godina u nečemu što će biti zastrašujuća situacija. Nadala se da se na televiziji još uvijek prikazuju crtići, pa će ih taj zvuk štititi dok budu bježale.

Drugi problem za koji je Cassie bila sigurna da je očekuje bit će skidanje poklopca ventilacijskog otvora kad stigne do sobe u kojoj se nalazi Jodie. Poklopac će biti vijcima pričvršćen sa strane sobe. Bit će teško dohvatiti ih. Kanila je upotrijebiti malenu polugu za savijanje rebrenica na poklopcu otvora. Zatim će između nj ih provući ruku i odvijačem izvaditi vijke koji drže poklopac. Znala je da će to biti mukotrpan i dugotrajan posao. Ako ispusti odvijač ili čak jedan od vijaka, zvuk će Karcha dovesti ravno do nje.

Njezin je uspjeh ovisio o vjerovanju da se Karch najvjerojatnije nalazi u dnevnom boravku, a Jodie je sama u spavaćoj sobi. No ako griješi i Karch drži djevojčiču uza se, znala je da su njezini izgledi za spas doista minimalni. Usprkos svemu tome, nastavila je dalje. Oprezno se uvukla u cijev i vratila drvenu ploču na mjesto. Ponovno je stavila džepnu svjetiljku u usta i snop svjetlosti uperila duž glavne cijevi za zrak, te našla spoj dvaju susjednih segmenata. Puzala je tim putem, cijelo vrijeme pazeći da svoj u težinu oslanja na okvir spuštenog stropa.

Cassie je počela skidati vijke potpornja koji je spajao dva segmenta cijevi. To je bio težak zadatak. Svaki od osam vijaka bio je zavaren, kao dodatna mjera sigurnosti. Prošlo je gotovo sedam godina otkako je Cassie bila u tom istom prostoru kad je pripremila posao kojeg joj Max nije dopustio obaviti ali se još uvijek sjećala, te je znala daje ovo zavarivanje novo. Morala je uložiti svu svoju snagu za razbijanje vara na prvom vijku, i još pola minute da ga makne. Proces je u njoj počeo izazivati paniku. Predugo je trajao.

Cassie je upravo počela raditi na zadnjem vijku kad je čula zvonce servisnog dizala u prostoriji za sobarice. Odložila je ključ i brzo otpuzala natrag do otvora kroz koji se popela. Malo je podigla ploču i pogledala dolje baš kad su se vrata dizala otvorila i konobar je van izgurao kolica.

Dok su se iza njega zatvarala vrata dizala, konobar je iz unutrašnjeg džepa crvenog sakoja svoje odore izvadio maleni kožnati fascikl. Otvorio ga je kako bi

provjerio kamo nosi jelo. Cassie je bila metar iznad njega, pa je lako pročitala bilješku.

#2001

Ostaviti u hodniku.

V. Grimaldi

Bilješka je bila još jedna potvrda da je Vincent Grimaldi upleten. To je Cassie također dalo ideju za novi plan.

Kucanje na vratima trgnulo je Karcha iz razmišljanja kraj prozora.

Posluga u sobu dovikne glas iz hodnika.

Okrenuo se, zurio u vrata i čekao, ali više nije bilo kucanja ni ikakvog zvuka.

Uzeo je maleni pištolj sa stola i oprezno prišao vratima. Prije nego je što pogledao kroza špijunku, prislonio je uho uz dovratok i osluškivao. Ništa nije čuo.

Pogledao je kroz konveksnu leću špijunke. Vidio je pomični stolić za posluživanje u sobi. Bio je pokriven bijelim stolnjakom i postavljen za dvije osobe. Na sredini se nalazila malena vaza s cvijećem. Nikoga nije vidio u hodniku. Nastavio je promatrati i čekati, za slučaj da konobar čeka u udubljenju za dizala. Karch nije imao pojma kakve je upute Grimaldi dao, te bi li te upute pobudile znatiželju konobara.

Nakon trideset sekundi otvorio je vrata, pogledao u oba smjera praznog hodnika, a zatim stolić. Shvatio je da na njemu nema tanjura. Podigao je stolnjak i pogledao ispod. Ispod ploče stola nalazio se ugrađeni grijač. Zadovoljan, Karch je povukao stolić u apartman. Bilo ga je teško pomicati, te je u mislima odlučio reći Grimaldiju da su sagovi u sobama predebeli. Nogom je zatvorio vrata i gurao kolica prema vratima spavaće sobe, usput odloživši maleni pištolj na stolić u predsoblju. Otvorio je vrata i gurao stolić do kreveta Dođi i uzmi reče djevojčici. Nisam gladnareče ona. Karch ju je mrko pogledao i rekao: Kako hoćeš. Ja umirem od gladi.

Podigao je stolnjak i otvorio grijač tanjura. Zapahnuo gaje topli zrak. Unutra su se napolici nalazile dvije zdjele s aluminijskim poklopcima. Uzeo je prvu zdjelu i držao je objema rukama kad je shvatio da ga peče. Brzo ju je podigao i stavio na stol. JEBO TE, to je vruće!

Tresao je rukama i sagnuo se da bi pogledao ispod police. Točno ispod aluminijske police gdje se nalazila posuda bila su tri plamenika. Jebeni idioti! Pogledao je djevojčicu kako bi provjerio da joj se nije činio smiješnim. Samo je zurila u njega, a na licu joj se počeo pojavljivati strah. Znam, ružno govorim. Moram ruke zaliti vodom.

Čim je Cassie čula da u kupaonici teče voda, izvukla se ispod druge strane pomičnog stolića za posluživanje u sobi. Klečeći na podu kraj kolica, brzo se osvrnula naoko da bi vidjela je li Karch u blizini ostavio oružje. Nije.

Hej!

Okrenula se prema Jodie i brzo se nagnula na krevet. Pozorno je slušala zvuk vode. Vrata kupaonice bila su otvorena, te je u zrcalu vidjela Karchova leđa. Znala je da mora nestati iz vida čim voda prestane teći.

Jodie, došla sam kako bih te odvela od tog čovjeka brzo je šapnula.

Dobro, želim...

Šapci, šapci, da nas on ne čuje. Želiš li poći sa mnom?

Djevojčica je brzo učila. Kimnula je glavom.

Dobro, onda moraš učiniti kako ti kažem, u redu? Jodie je ponovno kimnula. Karch je maknuo ruke ispod tekuće vode i pogledao ih. Oba njegova palca i kažiprsta imala su crvene mrlje. Opet je opsovao. Poželio je otići dolje, u hotelsku kuhinju i zgrabiti onoga tko je odgovoran, te mu pritisnuti glavu na vreli štednjak. Nakratko se prepustio sanjarenju, zamišljajući tu sliku, a tada je shvatio da je osoba čiju glavu drži na štednjaku Vincent Grimaldi. Karch se pogleda u zrcalu i nasmiješi. Bio je siguran da bi tu bilo materijala za psihića. Zatvorio je vodu i vratio se u spavaću sobu. Djevojčica je sad stajala uz drugi kraj kolica i gledala ispod stolnjaka. Karch joj se brzo približio i, shvativši da je maleni pištolj u drugoj prostoriji, zavukao ruku u džep sakoa do Siga. Nije ga želio izvući pred djevojčicom, ako ikako bude moguće.

Što gledaš?

Ništa.

Povukao ju je u stranu, a zatim podigao stolnjak, spreman drugom rukom izvući oružje. Na toj strani nije bilo ničega ispod stolnjaka.

Tražiš mjesto kamo bi se sakrila, je li?

Ne, samo gledam.

Karch je uzeo jedan ubrus s kolica i vratio se do grijača tanjura. Poslužio se ubrusom da bi izvadio drugu zdjelu.

Dakle, da vidimo što imamoreče.

I dalje se služeći ubrusom, skinuo je poklopac s prvog tanjura. Na njemu se nalazio odrezak zaliven još uvijek vrelin maslacem i kraj njega pire krumpir.

Odrezak je bio sirov, a krvavi su se sokovi miješali s vrelin maslacem.

Fujreče Jodie.

O čemu to govoriš? Ovo je prava divota. Sad ćemo pogledati što si ti dobila.

Maknuo je drugi poklopac ispod kojega je bila velika zdjela rigatona s mesnim umakom. –To nisu špagetiOs.

Imaš pravo. Ali zar ti nije svejedno? Nisi gladna, sjećaš se? Prišao je krevetu i skinuo jastučnicu s jednog jastuka. Presavio ju je četiri puta i stavio na svoj otvoreni dlan. Potom je ubrusom gurnuo tanjur s odreskom na jastučnicu, a pribor za jelo stavio u džep košulje.

Slušaj, ja ću jesti ondje vani, a tebe ću ostaviti ovdje s tvojim crtićima. Jedi, nemoj jesti, svejedno mi je, mala. Uopće se neću time opterećivati.

Dobro, onda neću.

U redu. Samo se nemoj opeći na toj zdjeli.

Odnio je svoje jelo do pisaćeg stola, a zatim se vratio u spavaću sobu po svoju kolu i soljenku. Kad je izišao, ponovno je telefonski kabel omotao oko kvaka. Tada je otišao do stolića u predsoblju i uzeo maleni pištolj. Počeo je rezati odrezak i stavljati velike, vruće komade mesa u usta. Ovo je jebeno dobro reče punim ustima.

44.

Cassie se izvukla ispod kreveta, stavila prst na usne kako bi podsjetila Jodie da bude tiha, te uzela daljinski upravljač televizora. Polako je povisila ton da bi bolje pokrивao njihovo šaptanje ili neke druge zvukove što ih budu stvarale. Potom je prišla krevetu s one strane na kojoj je Jodie sjedila. Cassie je privukla kći u čvrsti zagrljaj, ali je opazila da djevojčica drži ruke na struku. Jodie nije imala pojma tko je ta žena koja je sada grli. Cassie se odmaknula, stavila ruke djevojčici na ramena i sagnula se bliže da bi joj šaptala.

Jodie, jesi li dobro?

Želim moju mamu. Želim tatu.

Cassie je dugo razmišljala o tom trenutku. Ne u ovakvim okolnostima, ali o trenutku kad će biti uza svoju kći i što će joj reći da joj pokuša objasniti.

Jodie, ja sam... počela je, ali nije dovršila. U tom je trenutku zaključila da ovo nije pravo vrijeme. Dijete je već ionako zbunjeno i uplašeno. Jodie, moje je ime Cassie i ja ću te odvesti odavde. Je li te taj čovjek ozlijedio?

Natjerao me...

Cassie je brzo stavila prst na Jodiene usne kako bi je podsjetila da mora šaptati. Djevojčica je tada počela iznova.

Natjerao me da pođem u automobil s njim. Rekao je da je mađioničar i da moj tata ovdje priređuje zabavu za mamu.

Pa, on je lažljivac, Jodie. Odvest ću te od njega i odavde. Ali moramo biti veoma...

Cassie je ušutjela kad je začula zvuk s vrata.

Karch je maknuo telefonski kabel s kvaka i otvorio vrata spavaće sobe. Ušao je i pogledao djevojčicu koja je ležala na krevetu, oslonivši lice na ruke. Koraknuo je više unutra i pogledao naokolo, ali nije vidio ništa neobično.

Je li to dovoljno glasno za tebe? upita.

Što?

Rekao sam, dovoljno glasno...

Prekinuo se kad je opazio njezin osmijeh, shvativši šalu. Uperio je u nju prst upozorenja i prišao zavjesama. Razmaknuo ih je, razotkrivši još jedan stakleni zid. Primaknuo se dovoljno blizu da bi vidio svoj dah na staklu i pogledao dolje. Vidio je kroz atrij ispod sebe do stolova za kockanje i oko njih mnogo ljudi.

Svi su oni naivci reče. Nitko ne može pobijediti kuću.

Što? reče Jodie iza njega.

Okrenuo se i pogledao je. Zatim je pogledao pomični stolić za posluživanje i njezin netaknuti tanjur tjestenine.

Rekao sam da bi trebala pojesti večeru, mala. Nećeš dobiti drugu. Jest ću kad moj tata dođe. Kako želiš.

Izišao je, zatvorio vrata i ovoga puta zaključio da telefonski kabel nije potreban.

Kamo bi mogla poći? reče sebi u bradu i vrati se svojem odresku.

Nakon što je čula zatvaranje vrata spavaće sobe, Cassie je sklopila svoj švicarski nož i sišla sa zahodske školjke. Ondje je stajala, spremna skočiti i napasti ako Karch uđe pretražiti kupaonicu. Vratila se u spavaću sobu i šapnula u Jodieno uho da se fantastično ponašala dok je čovjek bio u sobi.

Sad se moram vratiti u kupaonicu, zatvoriti vrata i obaviti telefonski razgovor. Želim da ovoga puta podeš sa mnom. Tako ćeš, ako se on vrati, moći reći da moraš obaviti nuždu i on ne smije ući.

Ne moram obaviti nuždu.

Znam, dušice, ali možeš mu tako reći.

Dobro.

Dobra djevojčica.

Cassie je poljubi u kosu, shvativši da je to posljednji put učinila dok je bila u bolničkom odjelu u High Desertu. Kraj njezinog je kreveta nestrpljivo stajala medicinska sestra, ispruženih ruku čekajući bebu.

Jodiena je kosa mirisala na Johnson dječji šampon, a iz nekog je razloga činjenica da je prepoznala miris podsjetila Cassie na sve što je propustila.

Trenutak je oklijevala dok se nagingjala nad svoje dijete i krevet.

Je li ti dobro? šapne Jodie.

Cassie se nasmiješila i potvrdno kimnula glavom. Zatim je povelala djevojčicu u kupaonicu, te tiho zatvorila i zaključala vrata. Uzela je jedan ručnik s police iznad kade, stavila ga na pod i pritisnula uz pukotinu ispod vrata.

Moj tata to čini kad puši u kupaonici šapne Jodie.

Cassie je pogleda i kimne glavom.

Mama ne voli da to čini jer čudno miriše.

Cassie se uspravila, podigla Jodie i posjela je na poklopljenu zahodsku školjku. Crna sportska torba nalazila se na vodokotliću iza nje.

Dakle, ako pokuša otvoriti vrata ili pokuca, reći ćeš mu da ne može ući jer obavljaš nuždu. Zatim povuci vodu i iziđi, uredu? Ali sjeti se, prije nego iziđeš, makni ručnik s vrata i baci ga u kadu da ga ne vidi, u redu?

Uredu.

Pametna djevojčica. Ostani ovdje. Ja ću ući u tuškadu da obavim telefonski razgovor.

Hoćeš li nazvati moga tatu? Cassie se žalosno osmjehnula. Ne, malena, još ne.

Ja nisam malena.

Znam. Oprosti.

On me tako zvao.

Tko?

Mađioničar. Rekao je da sam malena.

Pogriješio je. Ti si velika djevojčica.

Ostavila ju je ondje, uzela sportsku torbu i još jedan ručnik, te ušla u tuškabinu. Oprezno je i tiho zatvorila vrata, a zatim je iz džepa izvadila mobitel. Imala je stranicu papira što ju je istrgnula iz hotelskog notesa u spavaćoj sobi. Na dnu stranice bio je otisnut besplatni broj Cleopatre. Prebacila je ručnik preko glave kako bi još više prigušila zvuk razgovora, te utipkala broj. Tihim je glasom zatražila da je spoje s Vincentom Grimaldijem. Poziv je prebačen i javio se netko, ali ne Grimaldi. Rekao je Cassie da je gospodin Grimaldi previše zauzet da bi sad s nekim razgovarao, te da može ostaviti poruku.

Htjet će razgovarati sa mnom. Zašto, gospođo?

Samo mu recite da ima dva i pol milijuna razloga za razgovor sa mnom.

Pričekajte, molim.

Čekala je nervoznu minutu, pitajući se koliko će vremena proći prije nego što Karch ponovno dođe pogledati Jodie, vidi prazan krevet i priđe vratima kupaonice. Napokon se javio drugi glas. Bio je miran, jasan i dubok.

Tko je to?

Gospodin Grimaldi? Vincent Grimaldi? Da,tko je to?

Samo sam vam željela zahvaliti.

Za što, ne znam o čemu govorite. Dva i pol milijuna razloga? Kakvih dva i pol milijuna razloga?

Onda pretpostavljam da vam ih Jack još nije predao. Uslijedila je duga tišina.

Cassie je podigla ručnik i pogledala kroz staklena vrata tuškabine. Jodie je sjedila ondje gdje ju je ostavila. Odmatala je toaletni papir na hrpu na podu.

Kažete da Jack Karch ima taj novac?

Cassie ponovno spusti ručnik. Opazila je da je Grimaldi prvi put u razgovoru upotrijebio riječ novac. Kao i ime Karch. Počeo je gutati mamac.

Pa, da, predala sam mu ga kako smo se dogovorili. Nazvala sam samo da bih vam zahvalila. Rekao mi je da ste vi odobrili zamjenu.

U Grimaldijevu se glasu sad osjećala napetost. Cassie se uzбудila jer je povjerovala da će njezin plan upaliti.

Nije mi sasvim jasno što vi... možete li govoriti malo glasnije? Jedva vas čujem.

Žao mi je. Nalazim se u automobilu i govorim preko mobitela, a moja kći spava.

Ne želim je probuditi. Osim toga, mislim da se ovdje u pustinji gubi veza.

Što je točno Karch rekao da sam ja odobrio? Kakvu zamjenu? Znate, zamjenu.

Moja kći i ja za novac. Rekla sam mu, nismo znali za isplatu ili Miami, ili bilo što od toga. Nismo željeli biti pohlepni. Čim smo otvorili aktovku i vidjeli novac, znali smo da smo pogriješili. Željeli smo vratiti novac. Samo mi je drago da smo mogli...

Kažete da Karch sad ima novac?

Cassie je zatvorila oči. Upecao se.

Pa, mislim da ga je kanio donijeti vama. Ali rekao je da najprije mora nešto srediti. Telefonirao je kad smo mi otišle. Bio je...

Veza se prekinula. Grimaldi je spustio slušalicu.

Cassie je zatvorila mobitel i stavila ga u džep. Odbacila je ručnik i izišla iz tuškabine. Pošla je ravno k Jodie i kleknula ispred nje. Počela je odvezivati njezine tenisice.

Sad ćemo otići, Jodie. Moramo ovo skinuti da budemo posve tihe. Kako to? Jer ćemo se popeti u zid i puzati kroz tunel kojim ćemo stići do dizala.

Bojim se tunela.

Ne moraš se bojati, Jodie. Ja ću cijelo vrijeme biti iza tebe. Obećavam.

Ne, ne želim to učiniti.

Djevojčica je spustila pogled na svoje ruke u krilu. Izgledala je kao da će u svakom trenutku zaplakati. Cassie joj je stavila prst ispod brade i podigla njezino lice prema sebi.

Jodie, u redu je. Nećeš se imati čega bojati.

Ne...

Odmahnula je glavom. Cassie nije znala kako bi je mogla navesti da se predomisli. Ako joj zaprijeti, samo će je prestrašiti. A nije joj željela ni lagati. Nagnula se naprijed, prislonivši svoje čelo uz kćerino.

Jodie, ne mogu ostati ovdje. Ako se onaj čovjek vrati i nađe me, odvest će me odavde. Zato moram ići. Voljela bih da pođeš sa mnom jer te želim uza se. Ali sad moram poći.

Poljubila je Jodie u čelo i ustala. Ne, nemoj me ostaviti pobunila se djevojčica. Žao mi je, Jodie, moram poći.

Cassie je uzela sportsku torbu i prišla vratima kupaonice. Nogom je odgurnula ručnik i stavila ruku na kvaku. Jodie je šapnula iza nje.

Ako pođem s tobom, hoću li ponovno morati vidjeti onog čovjeka? Cassie se okrenula i pogledala je.

Nikad više.

45.

Odrezak je bio krvava kaša, baš kako je Karch volio. Bio je tako gladan, a komad mesa tako dobar da je bio na rubu religioznog doživljaja dok se primicao posljednjem zalogaju, umaćući svaki komad što ga je odrezao u pire krumpir prije nego bi ga stavljao u usta. Bio je posve zaokupljen tim procesom, pa se trgnuo kad su se otvorila vrata apartmana. Podigao je pogled, vilice puna mesa i krumpira pred njegovim ustima, i ugledao neodređeno poznatog čovjeka kako ulazi u dnevni boravak, a za njim je ušao Vincent Grimaldi i zatim Grimaldijev glavni snagator, Romero. Novi čovjek i Romero držali su pištolje uz tijelo.

Karch je spustio vilicu na tanjur.

Kakav je, Jack? reče Grimaldi.

Izvrstan, Vincente. Znaš, malo si uranio.

Ne bih rekao. Prije se čini da sam malo zakasnio.

Karch se namrštio i ustao od stola. Instinktivno je znao da nešto nije u redu, te daje u nevolji. Uzeo je ubrus sa stola i obrisao usta. Zatim je spustio ruke niz tijelo, još uvijek držeći ubrus u desnoj ruci. Veoma ležerno.

Nazvat će svakog trenutka reče. Ali ne želiš valjda biti ovdje kad sve to...

Doista? prekine ga Grimaldi. Malena mi je ptičica šapnula da je već bila ovdje. Došla i otišla, kad smo već kod toga.

Grimaldi kimne glavom čovjeku koji je prvi ušao u apartman. Pretraži ga.

Čovjek je prišao Karchu, a on je podigao i ispružio ruke sa strane. Držao je ubrus koji je labavo visio iz njegove desne ruke. Čovjek je pištolj držao u lijevoj ruci, uperen u Karchov trbuh, a desnu je zavukao ispod Karchova sakoa i izvukao Sig iz futrole. Potom je pretražio ostatak Karchova tijela i našao prigušivač u džepu sakoa. Bez oklijevanja opipao je područje Karchova međunožja, a završio je podigavši njegove nogavice, tražeći futrolu na gležnju. To je bio profesionalno temeljit posao, ali ne dovoljno temeljit. Karch ga je cijelo vrijeme promatrao i nastojao se sjetiti gdje ga je ranije vidio. Kad je pretraživanje završilo, čovjek je Karchov Sig zadjenuo za svoj pojas i bez riječi koraknuo unatrag, do Grimaldija.

Što se događa, Vincente? upita Karch.

Događa se to da si ti zajebao, Jack. Kad si je tako pustio da ode, time si umnogome poremetio moj plan. Sad ću je morati uloviti.

O kakvom to planu govoriš?

Nakon što je uklonila prva tri vijka, Cassie je olabavila posljednji vijak poklopca ventilacijskog otvora i oprezno ga povukla tako da je ostao visjeti na tom vijku. Ventilacijska se cijev sad vidjela, a ispod nje je visio poklopac. Zatim je s pomičnog stolića za posluživanje, na kojem je stajala, pogledala dolje i kretnjom ruke pozvala Jodie k sebi. Djevojčica se popela na stolicu i stala na stolić. Cassie ju je podigla, pazeći da ne izgubi ravnotežu, i gurnula je prema otvoru ventilacijskog sustava. Jodie se opirala i jednom se rukom oduprla o zid, onemogućavajući Cassie da je gurne unutra.

Sve će biti u redu, Jodie šapne Cassie. Samo uđi, a ja ću doći odmah za tobom. Neeeplačnim glasom reče djevojčica. Cassie ju je privukla u zagrljaj i šapnula joj u uho.

Sjećaš se kako si mi rekla da nisi malena, da si velika djevojčica? Pa, ovo je nešto što bi velika djevojčica učinila. Moraš poći, Jodie, ili ću te morati ostaviti ovdje.

Cassie je zatvorila oči jer se zbog posljednje prijetnje užasno osjećala.

Djevojčica ništa nije rekla. Cassie ju je ponovno podigla do ventilacijskog otvora i ovoga je puta ušla. Dok je ulazila, koljenima je udarila po aluminijskoj stijenci i Cassie se ukočila. No oštri glasovi u susjednoj prostoriji nastavili su govoriti bez prekida. Čim se Jodie sasvim zavukla u cijev, Cassie joj je pružila malenu džepnu svjetiljku i šaptom joj rekla neka pođe dalje unutra. Cassie se

potom povukla gore i ušla u ventilacijsku cijev, najprije zapevši za rub otvora svojom torbicom

pričvršćenom oko pojasa. Čim je ušla u cijev, otkopčala je torbicu s alatom i gurnula je kroz cijev ispred sebe.

Prostor je bio tako tijesan da nije mogla pružiti ruku unatrag i zatvoriti poklopac ventilacijskog otvora na zidu. Šapnula je Jodie neka pođe naprijed do glavne ventilacijske cijevi, nadajući se da će ondje imati mjesta da se okrene i zatim otpuže natrag da bi vratila poklopac na mjesto.

No prije nego što su prošle malo više od tri metra kroz cijev, stigle su do spoja s drugom sličnom cijevi. Cassie je pogledala niz tu cijev, te opazila svjetlo i čula glasove. Shvatila je da to Karch pita:

Što se događa, Vincente?

Tiho je prošla tu cijev i zatim se natraške vratila u nju. Potom se okrenula i kliznula natrag u smjeru spavaće sobe. Kad je stigla onamo, dohvatila je poklopac ventilacijskog otvora i vratila ga na mjesto. Zatim se počela unatrag vraćati kroz cijev.

Karch je brzo pokušavao procijeniti situaciju i shvatiti što se događa. Tada je došao do jedinog mogućeg objašnjenja. Nazvala te, zar ne, Vincente?

Grimaldi nije odgovorio, baš kao ni kad ga je Karch pitao o njegovom takozvanom planu. Grimaldi je samo zurio očima koje su se doimale tamnim od bijesa i mržnje.

Gledaj, Vincente, ne znam što ti je rekla, ali to su besmislice, u redu? Još nije bila ovdje i ja nemam novac. Čekam, Vincente. Nazvat će, a ja ću se pobrinuti da dođe ovamo gore. Uzet ću novac, a ona i mala poletjet će kroz prozor. Kao što sam rekao, sinkronost.

Kad je izgovorio tu riječ, Karch je u sebi osjetio tračak nesigurnosti. Sjetio se da ju je izgovorio kad je Cassidy Black nazvala. Pitao se je li to bilo dovoljno. Je li joj tim jednostavnim lapsusom dao dovoljno da odgonetne njegov plan i smisli nešto čime će mu parirati?

Gledaj, Vincente, molim te. Reci mi što se ovdje događa. Grimaldi je pogledom pretraživao apartman. –Što je u spavaćoj sobi, Jack? Nešto. Tko. Mala je u spavaćoj sobi.

Grimaldi je kimnuo glavom čovjeku koji je pretražio Karcha i on pođe prema vratima spavaće sobe. Nestao je u sobi, a Karch i Grimaldi su samo zurili jedan u drugoga dok su čekali. Romero je učinio dva koraka lijevo. Karch je pretpostavio da misli kako je tu u boljem položaju u slučaju da mora nešto učiniti u sobi.

Kažem ti, prešla te je, Vincente reče Karch. Ona je...

Prekinuo se kad je iz spavaće sobe izišao čovjek i donio crnu sportsku torbu. Patentni je zatvarač bio otvoren i Karch je vidio što je u torbi. Ugledao je lice Benjamina Franklina. Nekoliko puta. Torba je bila puna snopova novčanica od sto dolara. Karch je zinuo. Cassidy Black, pomislio je. Nekako je uspjela izvesti

zamjenu. Krenuo je prema spavaćoj sobi, ali čovjek sa sportskom torbom i Romero podigli su svoje oružje, rekavši mu neka se ne miče.

Ondje je bila djevojčicareče.

Svakakoreče čovjek koji je držao torbu. Ali sad je nema.

Prišao je Grimaldiju i raširio ručke torbe, sasvim je otvorivši i posve razotkrivši snopove novčanica umotanih u plastičnu foliju.

Vincente, to nije...

Nije dovršio. Nije znao što bi rekao, a vidio je da se Grimaldi usredotočio na novac, ne na njega. Grimaldi je stavio ruku u torbu i položio je na jedan od snopova, kao da dodiruje rame davno izgubljenog prijatelja. Potom je glavom kimnuo čovjeku koji je držao torbu.

Dobro, Martine, zatvori je.

Karch je gledao kako se torba zatvara, a zatim je pogledao lice muškarca koji ju je držao. Martin? Sjetio se videokasete. Hidalgo se vozi dizalom sa svojim čovjekom iz osiguranja. S Martinom. Koji bi trebao biti mrtav. Martin, za kojeg je Grimaldi zatražio da ga Karch pokopa u pustinji.

Martin? reče.

Pogledavao je Martinapa Grimaldija, i počeo shvaćati. Sve je to bio blef, dio kompliciranijeg plana.

Ti reče Grimaldiju. Ti si sve to smislio. Sve je to bila namještaljka.

Zatim je pogledao Martina, koji je u desnoj ruci držao sportsku torbu, a u lijevoj oružje. Sjetio se Hídalgova tijela na krevetu. Metak u desnom oku, ispaljen iz pištolj a što ga je netko držao lijevom rukom.

A ti reče Martinu. Ti si ubio Hidalgo.

Martin je uzdigao jedan kut usta, u nečemu nalik ponosnom smiješku.

Nije djevojka glavni krivac reče Karch, opet pogledavši Grimaldija. – Ona je samo uzela novac koji si ti želio uzeti.

Kad se Cassie na raskrižju cijevi okrenula, čula je napete glasove iz dnevnog boravka. Nije čekala da bi čula što govore. Zaputila se prema glavnoj ventilacijskoj cijevi i stigla onamo za desetak sekundi. Ugledala je džepnu svjetiljku što ju je Jodie držala i shvatila daje djevojčica još uvijek u užoj cijevi, te nije prešla u glavnu.

Kad se približila, shvatila je razlog tome. Jodie je stigla u slijepu ulicu. Metalne su šipke zatvarale prolaz u glavnu cijev. Cassie je ispružila ruku oko djevojčice i do veće cijevi. Opipala je krajeve svake šipke da bi utvrdila kako su pričvršćene za stijenku cijevi. Napipala je glatke metalne varove. Nisu mogle dalje.

Štozapočela je Jodie prije nego što joj je Cassie rukom pokrila usta. Kretnjom joj je pokazala da mora biti tiho, te je djevojčica nastavila šaptom. Što ćemo sada?

Cassie je čvrsto uhvatila jednu šipku. Protresla je, a zatim se ledima poduprla uz gornju stijenku cijevi, te svom snagom počela gurati šipku. Šipka se nije pomaknula, niti se činilo da će varovi popustiti. Cassie je odmahнула glavom. Upravitelji hotela stavili su rešetke u ventilacijske cijevi, ali se nisu potrudili

zamijeniti loše zasune na vratima. Bilo je besmisleno trošiti novac najednom području, a ne na drugom. Zato ju je tako iznenadio i obeshrabrio ovaj problem. Što ćemo učiniti? ponovno šapne Jodie.

Cassie se zagledala u njezino nedužno i prelijepo lice na svjetlosti džepne svjetiljke. Tada je pogledala šipke i nešto shvatila.

Jodie, ti se možeš provući. A što ćeš ti?

Ne brini za mene. Ti se provuci. Ja ću izići i s druge strane doći po tebe.

Ne, želim poći s tobom.

Ne, ne možeš. Ovo je jedini način. Ti se provuci između šipki i čekaj da dođem po tebe.

Gurnula je djevojčicu prema šipkama. Jodie je nevoljko provukla glavu između šipki u širu cijev, a zatim je provukla i gornji dio tijela. Tada je povukla noge u novi prostor i pogledala natrag prema Cassie.

Bravo, tišapne Cassie. Sad čekaj ondje. Doći ću s druge strane čim budem mogla, ali moram čekati da oni ljudi odu iz sobe, u redu?

Koliko će to trajati?

Ne znam, dušo. Morat ćeš čekati. Znaš li na sat?

Naravno, imam gotovo šest godina.

Cassie je skinula ručni sat i pružila joj ga između šipki. Pokazala joj je koji gumb mora pritisnuti da bi se brojčanik osvijetlio. Zatim joj je dala svoj mobitel i pokazala joj kako će ga otvoriti. Jodie je rekla da njezin tata ima mobitel, ali joj nikad ne dopušta da se njime igra.

Ako ne dođem po tebe do ponoći, otvori taj mobitel i nazovi devetjedanjedan.

Znaš li kako se to radi?

Djevojčica nije odmah odgovorila. Cassie je uzela mobitel i pokazala joj što mora učiniti.

Pritisneš devetjedanjedan, a zatim ovaj gumb, za slanje. Onome tko ti se javi reći ćeš da se nalaziš na najvišem katu Cleopatre. Hoćeš li to zapamtiti?

Naravno.

Gdje se nalazimo?

U Cleopatri. Kat na vrhu.

Bravo. Sad ću se vratiti onamo i čekati da ljudi odu. Tada ću s druge strane doći po tebe. Dođi ovamo.

Djevojčica se nagnula naprijed, a Cassie se primaknula šipkama i poljubila joj čelo. Opet je osjetila miris njezine kose. Oklijevala je, a zatim počela puzati unatrag prema raskrižju odakle će moći pratiti ono što se događa u apartmanu.

Cassie je vidjela kako joj Jodie maše kroz rešetke, te ju je obuzeo osjećaj da svoju kći vidi posljednji put. Mahnula joj je i dobacila joj poljubac.

Grimaldi se ozareno smiješio dok je gledao kako Karch počinje shvaćati njegovu spletku.

Ja sam bio baš kao Leo i djevojka, netko koga si iskoristio reče Karch.

Netko koga sam savršeno iskoristio i tko je savršeno obavio svoj dio posla odgovori Grimaldi.

A Chicago, jesu li oni imali ikakve veze s ovim?

To je najljepši dio. Iskoristio sam Chicago, a oni to uopće ne znaju. No znao sam da će samo spominjanje Organizacije izazvati ključanje tvoje krvi, pa ćeš krenuti kao da ti je netko zapalio vatru pod petama. Leo Renfro je bio dužan nekim ljudima koje poznajem. Kupio sam njegovu priznanicu i poslao Romera i Longa u L.A. kako bi mu stavili do znanja da je novi šerif stigao u grad. Rekli su mu da su iz Chicaga, da rade za Tonyja Turcella. Povjerovao im je i počeo srati u gaće. Tada su mu ponudili mogućnost izlaza: opljačkati Hidalga i time će dug biti podmiren. Nasjeo je. Baš kao što si i ti nasjeo, Jack.

Karch kimne glavom.

Da, nasjeo sam. Moj je zadatak bio slijediti trag, uništiti sve zainteresirane i uzeti novac.

I dobro si ga obavio, sve osim što si pustio djevojku. Sad je ona neriješeni problem, ali mi ćemo se pobrinuti za to. Ovo je najvažnije.

Podigao je sportsku torbu punu novca. Karch je nastojao kontrolirati svaki fizički znak svojega bijesa.

Činiš jebeno veliku grešku, Vincente. Nisam...

Ne bih se složio, Jack. Uopće se ne bih složio.

Dugi su trenutak zurili jedan u drugoga, a njihova je mržnja bila tako vrela da je mogla zagrijati sobu.

Dakle, što će se sada dogoditi? najzad upita Karch.

Sad će se dogoditi to da nam je još uvijek potreban netko tko će nestati s novcem. Netko za kim će Miami moći poslati svoje ljude.

A to ću biti ja.

Uvijek si brzo shvaćao, Jack.

Karch je odmahnuo glavom. Čudio se koliko je Grimaldijev plan kratkovidan. A ti si uvijek bio sitničav čovjek, Vincente. Misliš na kratke staze. Trebao si se jednostavno držati plana. Ta torba novca bila bi samo kap u bačvi nakon što bi Miami dobio dozvolu za rad i stigao ovamo. Prodao si dobrobit na duge staze za kratku: jednu torbu novca. To je bilo glupo.

Umjesto da se naljuti, što je Karch očekivao, Grimaldi se glasno nasmijao i odmahnuo glavom, kao da ga zabavlja naivnost djeteta. Još uvijek ne shvaćaš, je li, Jack?

Što ne shvaćam? Zašto mi ne objasniš, Vincente?

Miami nikad neće dobiti dozvolu. Zar ne shvaćaš? Uopće nije trebalo doći do podmićivanja. Ovo je novi Las Vegas, Jack. Miami nikad neće kročiti nogom ovamo. Ja sam ovo smislio od prvoga koraka. Ja, Jack! Nazvao sam Miami i rekao da imaju problem, te će ih stajati pet milijuna dolara da ga riješe i dođu ovamo. Pola unaprijed i pola nakon odobravanja zahtjeva. Pohlepni su, pa su nasjeli. Baš kao i ti.

Sad je Karch shvatio. Savršeni plan. Grimaldi će se izvući s dva i pol milijuna dolara, a Miami će vječno tražiti Karcha, samo što ga nikad neće naći jer će ga

uskoro odvesti u pustinju, na jednosmjerno putovanje. Karch je spustio pogled na pod. Više nije želio gledati Grimaldija.

Znaš li koji je bio tvoj problem, Jack? upita Grimaldi. Bio je tako pun sebe i svog uspjeha da je s užitkom okretao nož u rani. Tvoj je problem bio taj da si planirao na previše duge staze. Znam sve o tebi. Pogledi, komentari iza mojih leđa, sve te gluposti. Želio si mi se osvetiti i mislio si da je ovo pravi način. To sam znao i iskoristio, čovječe. Svirao sam po tebi kao po jebenom glasoviru, a sad je pjesma završila. Dakle, jebi se, Jack. Noćas ćeš spavati u pijesku. Spustit ćemo se dizalom za poslugu, a zatim ćemo uzeti tvoj automobil, on vjerojatno zna jebeni put. Već imaš lopatu u prtljažniku, zar ne, Jack?

Grimaldi je čekao da Karch odgovori, ali je u sobi vladala tišina. Tada je Grimaldi posljednji put zavrnuo nož u rani.

Izabrat ćemo za tebe lijepo mjesto kraj tvoje majke.

Sad je Karch pogledao Grimaldija. Stariji je čovjek kimnuo glavom.

Da, znam sve o tome. Ti i tvoj stari, vaše omiljeno mjesto ondje vani. Ali evo nečega za što bih se okladio da nisi znao. Ja sam bio taj, Jack. Ja sam mu je oteo. Bio sam s njom deset godina, iza njegovih leđa. Ali nije ga htjela napustiti, zbog tebe. Volio sam je, a tada je on... Reci mi, kakvo je to stvorenje koje svojem starom pomogne zakopati majku? Bolestan si. Uživat ću u ovome. Idemo.

Martin i Romero učinili su dva koraka unatrag, držeći se na sigurnoj udaljenosti dok su pratili Karcha iz apartmana. Dok je Karch hodao, u glavi mu se smračilo od bola i bijesa. Usredotočio je pogled na čovjeka koji je hodao ispred njega.

Vincent Grimaldi. Sad je Karch znao sve tajne.

Četiri su se muškarca kretala hodnikom sve dok ih Grimaldi nije usmjerio prema prostoriji za sobarice. Martin je pritisnuo gumb pa su čekali dizalo. Karch je imao spuštenu glavu, a u desnoj je ruci još uvijek držao platneni ubrus, poput simbola predaje. Grimaldi je to opazio i nasmiješio se.

Kako ti je prijala posijednja večera, Jack?

Karch ga je pogledao, ali nije odgovorio. Kad je dizalo stiglo, Romero je prišao i pritisnuo gumb za otvaranje vrata. Cijelo je vrijeme cijev pištolj a držao uperenu u Karchovo tijelo. Tada je Grimaldi krenuo u dizalo, na trenutak se našavši između Karcha i Romera. To je bio trenutak što ga je Karch čekao. Podigao je desnu ruku prema Martinu, koji mu je stajao sa strane. Martin je gledao kako se prema njegovu licu podiže ruka s ubrusom.

Začuo se pucanj kad je Karch opalio iz malenog .25 skrivenog ispod ubrusa.

Martinova se glava u istom trenutku trgnula unatrag, a metak ga je pogodio u lijevo oko i ušao u mozak. Istodobno je počeo beživotno padati na pod prostorije za sobarice, a Karch je rukom zamahnuo preko Grimaldijeva ramena. Prerano je ispalio prvi metak u Romera. Pogodio je stijenku dizala, tridesetak centimetara dalje od Romerova lica.

Romero je naciljao, ali je oklijevao. Grimaldi mu je bio na putu. To je oklijevanje Karchu dalo dovoljno vremena da ispravi vlastitu grešku. Drugi je metak pogodio Romera u lijevi obraz. Treći ga je pogodio u čelo i glava mu se

trgnula unatrag. Četvrti je pogodio mekano područje ispod Romerove brade i stigao do mozga. Pao je na pod u dizalu a da nije dospio pucati iz svojeg oružja. Karch je zgrabio Grimaldija za kravatu i povukao ga do vrata dizala. Nogu je postavio tako da se vrata ne mogu zatvoriti. Zabio je cijev malenog pištolja ispod Grimaldijeve brade tako da mu je lice bilo okrenuto prema gore, pa je morao gledati prema dolje u Karcha.

Pakosni se osmijeh polako raširio Karchovim licem.

Dakle, Vincente, kako ti se sad čine kratkoročni planovi?

Jack... molim te...

Svakako, mami isporuči moje pozdrave. Karch je čekao odgovor, ali ga nije bilo. Ne znaš, zar ne?

Što ne znam, Jack?

Na brzinu ću ti ispričati jednu priču. Moj se stari prije otprilike deset godina razbolio. Rak. Bili su zahvaćeni mnogi organi, a jedini način da preživi bio je presađivanje koštane srži. Želio sam to učiniti, pa su mi uzeli krv radi uspoređivanja kompatibilnosti.

Karch odmahne glavom.

Nije se slagalo, Vincente. Rekao sam im neka obave još nekoliko testiranja, pa su to učinili. Nije se slagalo jer on nije bio moj otac.

Karch je samo zurio u Grimaldijeve oči.

Hvala, Vincente. Malo ranije otkrio si mi posljednji djelić priče.

Želiš reći...

Karch je ispalio dva metka, jedan za drugim, i gledao kako Grimaldi pada na Romerovo tijelo. Zatim je pogledao svoju šaku i vidio daje sve puno krvi, ubrus, njegovi prsti i pištolj. Osjetio je kako ga obuzima golemo ushićenje. Tri na jednoga i on je pobijedio. Osvrnuo se naokolo, kao da se nada daje netko vidio mađioničarski trik što gaje upravo izveo, pa će mu zapljeskati.

Ono što ga je više stimuliralo nego adrenalin izazvan događajem bio je osjećaj oslobođanja i olakšanja što ga je stvarala spoznaja da odlazi iz jednog dijela života u drugi.

Ispustio je ubrus, sagnuo se i okrvavljenu ruku i pištolj brisao o Grimaldijevu bijelu košulju dok ih nije donekle očistio. Zatim je maleni pištolj vratio u džep na hlačama i istrgnuo sportsku torbu iz Grimaldijeva mrtvačkog stiska.

Koraknuo je unatrag, uhvatio jednu Romerovu nogu i povukao njegovo tijelo na prag dizala, da se vrata ne bi zatvorila. Potom je hodao od jednog do drugog tijela, provjeravajući im puls. Uzeo je Martinu Sig Sauer. Pregledao je oružje kako bi bio siguran da na njemu nema krvi, a

zatim ga spremio u futrolu. Opipavao je Martinovo tijelo dok nije našao i izvadio prigušivač iz džepa na hlačama.

Na koncu je pogledao naokolo i u jednom kutu ugledao veliku košaru za prljavo rublje na kotačićima, zatvorenu u ormaru od metalne mreže. Provjerio je vrata, ali bila su zaključana. Koraknuo je unatrag i zamahnuo nogom, udarivši petom

po mjestu točno iznad brave. Vrata su se otvorila prema unutra, te je pošao po košaru. Najprije ju je okrenuo i izbacio hrpu ručnika na pod. Prilično se namučio dok nije sva tri tijela utrpao u kolica za prljavo rublje. Potom je ručnicima obrisao krv. Kad je završio, s police je uzeo plahu i njome pokrio kolica. Gurnuo ih je u ormar od metalne mreže i zatvorio vrata.

46.

Cassie je čula niz zvukova u kojima je prepoznala pucnjeve. Osjetila je kako joj se koža na leđima naježila.

Cassie?

To je bio Jodien usrdni šapat. Cassie je pogledala prema odsjaju džepne svjetiljke u cijevi pred sobom. Jodie je bila prestrašena. Bilo je nemoguće odrediti odakle su doprli hici. Puzala je prema svjetlu.

Jodie se sklupčala uz rešetku. Usmjerala je snop svjetlosti na Cassie kad joj se približila.

Cassie, čula sam glasnu buku.

U redu je, Jodie. U redu je. Sad ću poći s druge strane i doći po tebe. Čekaj me ovdje, može? Čekaj me.

Ne! Nemoj...

Cassie joj je stavila ruku na usta. Kad je to učinila, osjetila je suze a obrazima djevojčice.

Uredu je, Jodie. Još malo, i sve će biti gotovo. Moraš ovdje čekati. To je jedini način. Doći ću po tebe za pet minuta. Obećavam. Gledaj na taj sat, pa ćeš vidjeti kako će pet minuta brzo proći, u redu?

U redurekla je plačnim glasom. Bit ću ovdje.

Ovoga je puta Cassie samo ispružila ruku između sipki i dotaknula Jodien obraz. Zatim je počela puzati natrag kroz cijev, prema apartmanu 2001.

Kad je stigla do poklopca ventilacijskog otvora, gurnula gaje nogom da bi ga izbacila iz okvira. Kliznuo je niza zid, držeći se za jedini preostali vijak. Izišla je s nogama naprijed i spustila se na stolić za posluživanje, noseći svoju torbicu s alatom. Činjenicu da je stolić još uvijek na istom mjestu shvatila je kao dobar znak. Prišla je televizoru i baš ga je kanila ugaziti, da bi bolje čula što se događa, kad ju je zaustavio glas iza nje.

Zgodno si to izvela.

Okrenula se, a Karch je stajao u niši iz koje se ulazilo u kupaonicu, a pred njim se nalazio stolić za posluživanje. Jednom je rukom držao sportsku torbu, a u drugoj je imao pištolj uperen u nju. Vidjela je da pištolj ima pričvršćeni prigušivač. Nogom je odgurnuo pomični stolić i koraknuo naprijed. Cassie se povukla sasvim do televizora, koji je prikazivao još jedan crtici Ptici Trkačici. Karch se nasmiješio, ali u njegovom osmjehu nije bilo ni topline ni humora.

Trojanski konj reče. Neprijatelj je bio unutra, a oni su ga dovukli u utvrdu. Jedan od najboljih mađioničarskih trikova ikad izvedenih.

Cassie još uvijek ništa nije rekla. Stajala je posve nepomično i samo se nadala da je televizija dovoljno bučna da Jodie ne čuje što se događa.

Znaš one šipke na koje si naišla gore, u cijevi? upita Karch. Stavljene su onamo nakon tvojih pohoda s Maxom prije sedam godina. Svi su hoteli to učiniti.

Pretpostavljam da se može reći da si ti dala svoj maleni doprinos Las Vegasu kakav je danas. Sigurno mjesto za kockara i njegovu obitelj.

Opet se nasmiješio.

Gdje je djevojčica?

Cassie pokaže torbu u njegovoj ruci.

Imaš novac, Karch. Imaš mene. Ostavi nju na miru.

Karch se namrštio kao da doista razmišlja o prijedlogu. Zatim je odmahnuo glavom.

Ne mogu. Mrzim neriješene stvari.

Ona nije nikakav problem. Nema još ni šest godina. Kakva ti opasnost može prijetiti od nje?

Karch je ignorirao pitanje i mahnuo pištoljem prema njoj.

Idemo u drugu sobu. Onaj mi se prozor više sviđa. U tome je simetrija. Ono je bio Maxov prozor.

Cassie se okrenula i polako pošla prema vratima, nastojeći pronaći neki izlaz.

Zaključila je da će joj se jedina prilika pružiti na vratima. Mora ondje nešto pokušati, premda će on to očekivati. Čvršće je stisnula remen torbice s alatom i bila je nekoliko koraka udaljena od vrata kad ju je ponovno zaustavio glas. Ali ovaj nije pripadao Karchu.

Da je nisi ozlijedio!

Kad se Cassie okrenula, vidjela je daje glas iznenadio i Karcha. Instinktivno se okrenuo i zamahnuo pištoljem gore, prema ventilacijskom otvoru iza sebe.

Cassie je pogledom slijedila kretnju i ugledala Jodie koja je čučala u ventilacijskom otvoru, promatrajući ih odozgo.

Cassie je također djelovala instinktivno. Pošla je prema Karchu i visoko iznad glave zamahnula torbicom punom alata, istodobno viknuvši.

Jodie, idi natrag!

Torbica je tresnula Karcha po stražnjem dijelu glave, a alat od čelika i njezin zamah djelovali su tako da je Karch poletio naprijed i prema dolje. Ispalio je metak, prilično glasan unatoč prigušivaču, ali je gađao previše nisko i metak je razbio zrcalo u niši ispred kupaonice.

Cassie se brzo zaletjela u njega, dok je još uvijek bio sagnut, i prebacila mu sako preko glave. Zatim je naglo podigla koljeno i osjetila kako je tresnulo u njegovo lice.

Karch se počeo okretati i mahati rukama. Podlakticom je zahvatio Cassie po licu i srušio je. Karch se okrenuo u smjeru iz kojeg je čuo pad, te počeo naslijepo pucati. Omamljena od udarca, Cassie je ipak uspjela skočiti na krevet i zakotrljati se na drugu stranu, čučnuvši na podu iza Karcha.

Karch je nastavio pucati, pomičući ruku s lijeve na desnu stranu. Meci su udarali po zidovima i dvaput pogodili stakleni zid gdje su se pojavile dvije paukove mreže napuklina. Na koncu se uspio uspraviti i maknuti sako s glave. Zbog toga je morao ispustiti torbu s novcem.

Kad je maknuo sako s glave i mogao vidjeti, Karch je bio zbunjen. Gledao je noćni prizor Las Vegasa kroza zid od ispucanog stakla. Nigdje nije vidio Cassidy Black. Shvatio je koliko je ranjiv, pa se počeo okretati baš kad je nešto čvrsto i tvrdo udarilo po stražnjoj strani njegovih bedara, gurnuvši ga prema staklenom zidu.

Oštećeno je staklo smjesta popustilo i on je poletio van. Dok je letio, ispustio je pištolj i objema rukama očajnički tražio nešto za što bi se uhvatio. Njegova je lijeva ruka našla zavjesu, te ju je zgrabio u trenutku kad je gornji dio njegova tijela izletio na hladan noćni zrak.

Kad se staklo razletjelo u noć, Karch je trenutak visio nad ponorom poput alpinista na strmoj klisuri. Sad se objema rukama grčevito držao za zlatnu zavjesu, a njegovo je tijelo visjelo u noć, poduprto stopalima na rubu izbočine ispod stakla.

Težina tijela lagano gaje zanjihala u lijevu stranu, a zavjesa se počela zatvarati. Brzo je raširio noge da bi se stabilizirao, a zavjesa je stala na pola puta.

Pogledao je natrag u sobu i vidio da Cassidy Black zuri u njega, držeći obje ruke na stolicu za posluživanje kojim ga je udarila. Spustio je pogled na pod, te vidio torbu s novcem i pištolj. Jednu je ruku pomaknuo malo više gore duž zavjese i počeo se vući natrag u sobu.

Čim se prvi put povukao, čuo je zvuk otkidanja zavjese. Ukočio se i čekao. Ništa se drugo nije dogodilo. Pogledao je ženu koja ga je dovela u ovu situaciju i njihovi su se pogledi sreli. Karch se nasmiješio i ponovno se počeo vući gore po zavjesi.

Ovaj je put prebacivanje težine i pritiska na zavjesu izazvalo dugi niz zvukova kidanja kad su popucali prstenovi zavjese, jedan po jedan. Karch je počeo padati. Zadržao je smiješak na licu, promatrajući Cassidy Black, sve dok se zavjesa nije posve otkvačila i on je pao kroz noć.

Karch nije vikao. Nije zatvorio oči. Činilo mu se da pada kao na usporenom filmu. Iznad sebe je vidio zlatnu zavjesu koja se vijorila poput zastave. Kraj njega su prolazili prozori, neki osvjetljeni, neki mračni. Iznad zgrade vidio je Mjesec na plavocrnom nebu.

Prazan Mjesec, shvatio je.

Njegova posljednja misao bila je upućena jednom triku. Poštanska vreća i sanduk. Tajni patentni zatvarač i lažno dno. Kako je morao ispružiti ruku i igraču kartu, dečka pik, staviti na pravo mjesto. Sjećao se kako je njegov otac bio ponosan. I pljeska publike.

Pljesak je glasno odzvanjao u njegovim ušima kad je udario u staklo atrija.

Njegovo je tijelo palo u praznu promatračnicu. Oči su mu bile otvorene, a na licu mu je još uvijek lebdio smiješak.

Staklo se razletjelo po kockarnici i začuli su se panični povici. No kad su kockari pogledali gore, vidjeli su samo veliku rupu na staklu i ništa više. Karchovo se tijelo odozdo nije moglo vidjeti. Zatim je kroz razbijeni stakleni atrij pala zlatna zavjesa, poput padobrana koji je zakazao. Činilo se da se u poslijednjem trenutku otvorio i polako spustio u promatračnicu. Pokrio je Karchovo tijelo poput plašta.

U kockarnici je zavladała tišina, a svi su pogledi ostali fiksirani na veliku, neobjašnjivu rupu iznad njih. Tada je, iz crnila noćnog neba, u kockarnicu počeo polako i bešumno padati novac. Tisuće je novčanica lebdjelo i spuštalo se dolje. Novčanica od sto dolara. Uskoro je opet počela vika i ljudi su pojurili prema novcu, ispruženih ruku, skačući i grabeći novčanice još u zraku. Prevrnut je stol za ajnc. Muškarci u plavim blejzerima potrčali su u kaos, ali ih je gomila pregazila. Neki od njih pridružili su se tučnjavi za novac.

Cassie je odmotala još jedan snop novčanica i bacila ih u noć. Petsto se novčanica raširilo i počelo polako lebdjeti prema dolje. Odozdo je čula vriskove. Pogledala je dolje i vidjela da zračne struje nose neke novčanice do vodoskoka kraj ulaza u hotel, pa čak i do Stripa. Automobili su se zaustavljali, vozači su trubili. Ljudi su trčali po kolniku i gazili kroz vodu u vodoskocima. Tukli su se zbog novca. Trebalo joj je nešto za odvlačenje pozornosti da bi pobjegla. Sad je to imala.

Okrenula se i gurnula stolić za posluživanje natrag ispod ventilacijskog otvora. Popela se na nj ega i zavirila u mrak.

Jodie! Sve je u redu. To samj a, Cassie. Sad možemo otići.

Čekala je i tada se djevojčica pojavila iz sjene svojeg skrovišta. Cassie je pružila ruke prema nj oj i uhvatila je ispod pazuha. Izvukla je djevojčicu iz cijevi i spustila je na stolić. Potom je sišla i spustila Jodie na pod. Dugi ju j e trenutak držala u čvrstom zagrljaju.

Sad moramo poći, Jodie.

Gdje je onaj čovjek?

Otišao je. Više nam ne može nauditi.

Kad se okrenula da povede djevojčicu iz sobe, na podu je vidjela dvije zelene putovnice. Podigla ih je i shvatila da su zasigurno pale iz Karchova sakoa kad mu ga je prebacila preko glave. Otvorila je jednu i ugledala vlastitu fotografiju kako zuri u nju. Jane Davis. Za stranicu je spajalicom bila pričvršćena vozačka dozvola države Illinois, a glasila je na isto ime.

Što je to?upita Jodie.

Samo neke stvari koje su mi ispale.

Otvorila je drugu putovnicu i dugo promatrala Jodienu fotografiju. Tada ju je zatvorila i obje putovnice gurnula u stražnji džep traperica. Uzela je Jodie za ruku i povela je prema vratima. Usput se sagnula i drugom rukom dohvatila sportsku torbu. Nije brojila, ali je bila prilično sigurna da se u torbi još uvijek nalazi više od dvadeset snopova novčanica. Više od milijun dolara.

Pogledala je pištolj na podu kraj razbijenog stakla. Trenutak je razmislila o tome, ali je odlučila ostaviti ga. Bez oružja.

Idemo reče, više sebi nego Jodie.

Dok su prolazile kroz spavaću sobu, Cassie se osvrnula preko ramena. Na metkom razbijenom zrcalu uhvatila je iskrivljenu sliku s televizora. Prašćić je skidao šešir. Govorio je:

Tutto je sve, ljudi.

U kockarnici je još uvijek vladao potpuni kaos kad su izišle iz udubljenja za dizala i počele se probijati prema izlaznim vratima. Cassie je podigla Jodie i nosila je. Zaobišle su dva muškarca koji su se hrvali na podu, boreći se za snop novčanica koji je očito pao bez razdvajanja.

Što to rade? upita Jodie.

Pokazuju svoje pravo lice odgovori Cassie.

Stigle su do izlaza a da Cassie nije opazila ni jednog jedinog pripadnika osiguranja. Cassie se okrenula i leđima gurnula jedno krilo staklenih vrata jer su joj ruke bile zauzete. Pogledala je prema kockarnici, te iznad pomahnitale gomile prema promatračnici. Vidjela je kako jedan dio zlatne zavjese visi preko ruba. Inače se doimala praznom.

47.

Cassie se posve usredotočila na svoj cilj da stigne do automobila, a zatim otiđe iz Las Vegasa. Stoga ona i Jodie nisu razgovarale sve dok Zjoxsternije autocestom vozio prema Los Angelesu. Bilo je kao da Cassie ne može disati sve dok ne bude daleko od neonskog sjaja Stripa. Kad je ubacila u petu brzinu i vozila ravnomjernih sto kilometara na sat, napokon je pogledala djevojčicu na sjedalu kraj sebe.

Jesi li dobro, Jodie?

Da. A ti?

I ja sam dobro.

Imaš modricu na obrazu, gdje te onaj čovjek udario. Vidjela sam ga. Tada sam se sakrila u tunelu.

Modrice nestaju. Jesi li umorna?

Nisam.

No Cassie je znala da jest. Ispružila je ruku i spustila Jodieno sjedalo najviše što je mogla da bi djevojčica mogla spavati. Stavila je CD Lucinde Williams i stišala ton. Slušala je tekstove pjesama i razmišljala o odluci što je mora donijeti u nekom trenutku vožnje do L.A.a, kad se Jodie ponovno javila:

Znala sam da ćeš doći po mene.

Cassie ju je pogledala. Odsjaj lampica s kontrolne ploče obasjavao je lice njezine kćeri koja ju je promatrala.

Kako si znala?

Mama mi je rekla da imam anđela čuvelja koji pazi na mene. Mislim da si to ti.

Cassie je opet pogledala cestu ispred sebe. Osjetila je kako joj se u očima skupljaju suze.

Anđela čuvara, malena. Čuvara.

Ja nisam malena.

Znam. Oprosti.

Pola minute vozile su se u tišini. Cassie je razmišljala o svojoj odluci.

Znam ponovila je. Zašto plačeš? upita Jodie.

Cassie je nadlanicom obrisala suze. Potom je čvrsto stegnula upravljač i zapovjedila sebi da pred Jodie više ne smije ispustiti niti jednu suzu.

Jer sam sretna odgovori. Zbog čega?

Cassie pogleda Jodie i nasmiješi se.

Jer sam s tobom. I zato što smo pobjegle. Na Jodienom se licu pojavio zbunjen izraz. Hoćeš li me odvesti kući?

Cassie polako kimne glavom

Jodie ja sam... Odsad nadalje bit ćeš sa svojom majkom.

Jodie je zaspala uskoro nakon toga i sanjala cijelim putem do Los Angelesa.

Cassie ju je često promatrala dok je spavala, te joj se činilo da u njoj vidi i Maxa i sebe. Sigurno je da ima Maxovo visoko čelo. Zbog toga ju je još više voljela.

Volim te, Janereče, koristeći ime koje bi joj ona dala.

U pet ujutro mračni tunel pustinje pretvorio se u sivilo ranog jutarnjeg svjetla, a pusti je krajolik prerastao u postupno sve gušće predgrađe Los Angelesa. Cassie je popila ostatak hladne kave što ju je kupila u Barstowu. Vozila je Autocestom 10 prema križanju s Autocestom Golden State, cestom koja se pruža u smjeru sjeverjug i može je za tri sata dovesti do Meksika.

Snizila je jačinu zvuka na radiju i namjestila na postaju koja je emitirala samo vijesti, ponavljajući važnije događaje svakih dvadeset minuta. Čula je zadnji dio izvještaja o nagomilavanju zaliha šampanjca za proslavu novog milenija, a zatim izvještaj o stanju u prometu. Tada su vijesti krenule iznova.

Prva je priča bila njezina. Pogledala je Jodie kako bi bila sigurna da još uvijek spava, te se nagnula naprijed da bi bolje čula. Spiker je imao dubok i ugodan glas.

"Policija jutros traži bivšu kažnjenicu za koju se vjeruje da je odgovorna za jednodnevni zločinački pohod koji uključuje dvije zasebne pucnjave i otmicu. Glasnogovornik Policije Los Angelesa rekao je da se Cassidy Black, žena stara trideset tri godine koja je odslužila petogodišnju kaznu u zatvoru Nevade zbog ubojstva iz nehaja, traži kao glavna osumnjičnica u dvostrukom umorstvu njezinih suradnika, što se dogodilo jučer ujutro. Nakon pucnjave u Autokući Hollywood Porsche, gdje je Black manje od godinu dana radila kao prodavač automobila, uslijedila je pucnjava u njezinu hollywoodskom domu, pri čemu je stradala agentica za uvjetni otpust spomenute Black, identificirana kao Thelma

Kibble, žena od četrdeset dvije godine s prebivalištem u Hawthorneu. Kibble je, prema riječima policije, otišla u stan Cassidy Black radi rutinske provjere, te očito nije znala za pucnjavu u autokući. Istražitelji vjeruju daje došlo do sukoba, a Kibble je dobila metak u prsa, ispaljen iz njezina vlastitog oružja. Kibble je sinoć bila u kritičnom, ali stabilnom stanju, a nalazi se u Medicinskom centru CedarsSinai. Očekuje se da će se oporaviti. "

Cassie se nagnula naprijed, zatvorila oči i glasno odahnula od olakšanja. Thelma Kibble se izvukla. Otvorila je oči i još jednom pogledala Jodie. Djevojčica je još uvijek spavala. Cassie se usredotočila na ostatak vijesti.

"Policija kaže da agentica Kibble još nije ispitana jer to ne dopušta njezino stanje. Kasno u petak, istražitelji su potvrdili da je Black također povezana s otmicom djevojčice stare pet i pol godina koja je oteta iz dvorišta kuće u Laurel Canyonu. Prema riječima policije, Black je biološka majka Jodie Shaw, ali je djevojčicu dala na usvajanje uskoro nakon njezina rođenja u Kaznionici High Desert u Nevadi. Vjeruje se da je Black odvezla djevojčicu novijim modelom lincolna ili chryslera tamne boje i zatamnjenih stakala na prozorima. Policijski su detektivi u početku provodili zasebnu istragu o otmici, sve dok nisu saznali daje djevojčica usvojena, a njezina biološka majka je Cassidy Black. Tijekom dana izvještavat ćemo vas kako napreduje istraga.»

Cassie je ugasila radio. Sad je pred sobom vidjela nebodere u centru grada.

Mislila je na ono što je čula preko radija. Policija je u potpunosti postupala u skladu s Karchovim planom. Shvatila je da bi čak i mrtav mogao uspjeti.

Thelma glasno reče.

Znala je da je Thelma Kibble ključ. Ako se izvuče, ispričat će im što se dogodilo i prava će priča izići na svjetlo dana.

Ipak, to nju ne oslobađa krivnje, znala je. Kriva je. Tako mnogo smrti. Sve zbog njezinih želja.

Pokušala se riješiti tih misli i osjećaj a krivnje. Znala je da će uvijek biti u blizini i jednog će se dana morati s tim suočiti. No zasad ih je morala potisnuti u stranu. Posegnula je u stražnji džep i uzela putovnice. Upalila je svjetlo iznad retrovizora i otvorila ih, jednu kraj druge na upravljaču, tako da njezina fotografija bude tik uz Jodieniu. Njezin je pogled pao na podatak na mjestu predviđenom za zanimanje. Pisalo je kućanica te se morala osmjehnuti. Leova posljednja šala.

Zatvorila je putovnice, jednu preko druge, i prislonila ih na srce. Prošla je kraj znaka koji je obavještavao da do križanja s Autocestom Golden State preostaju tri kilometra. Tri kilometra, pomislila je. Dvije minute za donošenje odluke o budućnosti dvaju života.

Pogledala je sportsku torbu na podu između Jodienih nogu u čarapama; njezine su tenisice ostale u kupaonici apartmana u Cleopatri. U torbi se nalazilo više novca no što je ikad mogla zamisliti. Više nego dovoljno za novi početak. Znala je da automobil može ostaviti u južnom L. A. u, gdje bi u roku od jednog dana ostao bez ičega. Mogla bi taksijem poći do neke autokuće u Okrugu Orange i

platiti gotovinom, kao Jane Davis. Ništa je ne bi povezivalo s događajima, nikakav trag. Mogla bi prijeći granicu i avionom otputovati iz Ensenade u Mexico City. Ondje bi mogla izabrati bilo koje odredište.

Mjesto gdje je pustinja oceanglasno reče.

Vratila je putovnice u džep i ugasila svjetlo. Dok je to činila, rukom je udarila novčiće što ih je objesila na retrovizor. Leovi novčići koji nose sreću. Njihali su se naprijednatrag i privukli njezin pogled poput zlatnog sata nekog hipnotizera. Najzad je otrgnula pogled s njih i zagledala se u svoju usnulu kćer. Jodiene su usne bile lagano otvorene, razotkrivajući njezine malene bijele zube. Cassie ih je poželjela dotaknuti. Željela je upoznati svaki djelić svoje kćeri.

Ispružila je ruku, maknula pramen kose s djetetova lica i gurnula ga iza njezinog uha. To je nije probudilo.

Cassie je pogledala u retrovizor baš kad se porsche približio natpisu nad cestom sa strelicama koje su pokazivale vozne trake za sav promet koji ide na jug.

48.

Jodie se polako budila pod nježnim milovanjem Cassiene ruke. Otvorila je oči i u početku se doimala zabrinutom dok je gledala po automobilu. Kad se njezin pogled zaustavio na Cassie, zabrinutost je zamijenio izraz povjerenja. Bilo je gotovo nezamjetljivo, ali se dogodilo i Cassie je to vidjela.

Sad si kod kuće, Jodie.

Djevojčica se uspravila na sjedalu i pogledala kroz prozor. Vozile su se Lookout Mountain Roadom, nadomak Osnovne škole Wonderland.

Jesu li moji mama i tata ondje?

Bit će unutra i čekati te. Sigurna sam.

Cassie je odmotala uzicu s novčićima s retrovizora. Pružila ih je djevojčici.

Uzmi ovo. Za sreću.

Djevojčica je uzela novčiće, ali se u njezine oči vratio zabrinut izraz.

Hoćeš li ući i upoznati moju mamu i tatu? Mislim da neću, dušo.

Pa, kamo ideš?

Daleko. Na neko mjesto veoma daleko. Čekala je. Djevojčica je samo trebala reći Povedi me sa sobom i ona bi se predomislila, okrenula automobil. Ali nije čula te riječi, a nije ih ni očekivala.

Ali želim da nešto zapamtiš, Jodie. Čak i ako me ne možeš vidjeti, ja sam tu.

Uvijek ću paziti na tebe. Obećavam.

Dobro.

Volim te.

Djevojčica ništa nije rekla.

Znaš li čuvati tajnu?

Naravno. Koju tajnu?

Sad su bile nekoliko blokova udaljene od kuće.

Tajna je u tome da imam još nekoga tko mi pomaže paziti na tebe. Cijelo vrijeme, premda ga ti ne možeš vidjeti.

Tko je to?

Zove se Max, ali ne možeš ga vidjeti. I on te veoma voli. Pogledala je djevojčicu i nasmiješila joj se, sjetivši se svog obećanja da neće plakati, barem ne pred njom.

Dakle, sad imaš dva anđela koji te čuvaju. To je prilično velika sreća za jednu djevojčicu, ne misliš li?

Anđela čuvara. Tako si rekla.

Točno. Anđela čuvara.

Cassie je podigla pogled i vidjela da su stigle. Premda još nije bilo pet sati ujutro, svjetla su bila upaljena i unutra i vani. Ispred kuće nije bilo policijskih vozila. Na kolnom je prilazu stajao samo bijeli volvo. Cassie je zaključila da policija ni u snu ne očekuje da bi se mogla pojaviti pred kućom obitelji Shaw. Zaustavila je automobil kraj pločnika, ali nije ugasila motor. Odmah se nagnula preko sjedala i otvorila suvozačeva vrata. Znala je da to mora učiniti brzo, ali ne zbog mogućnosti da se policajci skrivaju u kući. Već zato što je njezina odluka tako krhka i nesigurna da bi se u sljedećih pet sekundi mogla predomisлити.

Zagrli me, Jodie.

Djevojčica ju je poslušala i Cassie ju je sljedećih deset sekundi tako čvrsto stiskala uza se da je pomislila kako bi je mogla ozlijediti. Potom se odmaknula, objema rukama obuhvatila kćerino lice i poljubila je u obraze.

Budi dobra djevojčica, može?

Jodie se počela izvlačiti iz njezina stiska.

Želim vidjeti mamu.

Cassie je kinnula glavom i pustila je. Gledala je kako Jodie izlazi iz automobila, trči oko drvene ograde i preko tratine do dobro osvijetljenih ulaznih vrata.

Volim tešapnula je dok je gledala za djevojčicom.

Ulazna su vrata bila otključana. Djevojčica ih je otvorila i ušla. Prije nego što su se vrata zatvorila, Cassie je čula kako je netko prodorno vrisnuo Jodieno ime, s olakšanjem i radošću. Cassie se opet nagnula

preko sjedala i zatvorila suvozačeva vrata. Kad se uspravila, pogledala je prema kući i vidjela Jodie u naručju žene za koju je djevojčica mislila da joj je majka.

Žena je bila posve odjevena i Cassie je znala da tijekom noći nije oka sklopila.

Priljubila je Jodienu glavu uza svoj vrat, držeći je jednako čvrsto kao i Cassie prije nekoliko trenutaka. Na svjetlu trijema Cassie je vidjela kako se niz ženino lice slijevaju suze. Također je vidjela kako je žena ustima oblikovala riječ Hvala dok je gledala prema porscheu.

Cassie je kinnula glavom, premda je znala da je žena vjerojatno ne može vidjeti u mraku unutrašnjosti automobila. Ubacila je u brzinu, spustila ručnu kočnicu i odvezla se.

49.

Vozila je Laurel Canyonom do Mulhollanda, a zatim vijugavom cestom prema istoku. Na odmorištu iznad Valleyja gledala je kako se sunce pojavljuje iznad planina na istoku i obasjava doline ispod njih. Spustila je krov boxstera prije nego stoje nastavila vožnju. Jutarnji je zrak bio ledeno hladan, ali držao ju je budnom i nekako joj pomagao da se bolje osjeća. Ondje gdje se Mulholland spuštao do Autoceste Hollywood, skrenula je na ulaz za autocestu i uputila se na sjever.

U mislima je vidjela Maxa u havajskoj košulji, one večeri na Tahitiju kad su davali životna obećanja i kad je, Cassie je to duboko u srcu znala, začeta njihova kći. Sjećala se kako su polako boski plesali na plaži, uz glazbu stoje dopirala s druge strane zaljeva, iz udaljenog otmjenog hotela. Znala je da se ono što imaju zajedničko nalazi unutra. Sve je unutra. Uvijek je bilo tako. Mjesto gdje se pustinja pretvara u ocean zapravo je srce. A to će uvijek imati.

Kad je stigla do granice Okruga Ventura, morala je staviti naočale za sunce. Zrak je postajao sve topliji, a vjetar joj je vijorio kosom. Znala je da se mora riješiti automobila i nabaviti drugi. Ali nije se mogla zaustaviti. Vjerovala je da će je, ako makne nogu s papučice gasa, ili čak na trenutak uspori, sustići sve što je ostalo iza nje. Sve one smrti i krivnja obrušit će se na nju. Znala je jedino to da mora ostati ispred svega toga.

Samo je vozila.